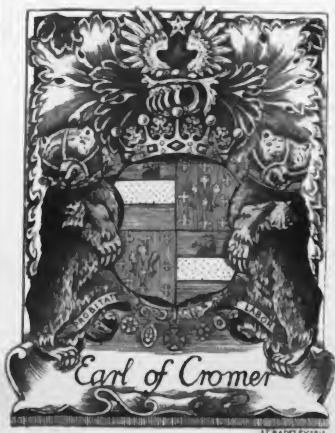

CE LIVRE A ÉTÉ DONNÉ A LA
BIBLIOTHÈQUE CANTONALE
ET UNIVERSITAIRE
DE LAUSANNE

par Monsieur Frank Olivier

Professeur honoraire
Ancien Chancelier de l'Université
1948

J. BADELEY DEL.

Frank Oliver.

ANTHOLOGIA GRAECA
SIVE
POETARVM GRAECORVM
L V S V S.

EX RECENSIONE BRVNCKII.

TOM. III.

INDICES ET COMMENTARIUM

ADIECIT

FRIEDERICVS IACOBS.

2237

L I P S I A E
I N B I B L I O P O L I O D Y C K I O
M D C C X C I V.

31883.

I.

Ὅτε με παρθενικῆς τέρπει γάμος, ἔτε γεραιῆς.
τὴν μὲν ἐποικτεῖρω, τὴν δὲ καταιδέομαι.
εἴη μήτ' ὄμφαξ, μήτ' ἀταφίς· ἡ δὲ πέπειρος
ἐς Κύπριδος θαλάμῳς ὥρεια καλλοσύνη.

II.

Μύσης νεθεσίην φιλοπαίγιμονος εὖρετο Βάκχος,
ὦ Σικυῶν, ἐν σοι κῶμον ἄγων Χαρίτων·
δὴ γὰρ ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον, ἐν τε γέλῳτι
κέντρον· χῶ μεθύων ἄσὸν ἐσωφρόνισα.

III.

Αμβαίνων Ελικῶνα μύγαν κάμεις· ἀλλ' ἐκορέσθης
Πηγασίδας κρήνης νεκταρέων λιβάδων.
ἔτω καὶ σοφίης πόνος ὕρθιος· ἦν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
τέρμα μόλης, ἀρύση Πιερίδων χάριτας.

IV.

Ἀσωπίς κρήνη καὶ Πηγασίς, ὕδατ' ἀδελφά,
ἵππῃ καὶ ποταμῷ δῶρα ποδορῥαγέα.
χῶ μὲν ἔκοψ' Ελικῶνας· ὁ δὲ φλέβας Ἀεροκορίνθῳ
ἔπληξ'. ὦ πτέρηνς εἰς ἴσον εὐτοχίη.

T.II. p.290.

V.

Αὐτοθαλῆς ἡδίστος αἰὲ πότος· ὅς δ' ἐπ' ἀνάγκη,
 ὕβριτ' οἶν' τ' ἐστὶ, καὶ οἶνεπότη.
 τὸν μὲν γὰρ γαίῃ προχέει κρύφα· τὸν δ' ὑπὸ γαίῃ
 πολλάκι πρὸς Λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
 πηλυμεθεῖς χαίροιτε. τὸ δ' ὀππόσον ἡδὺ ποθῆναι,
 μέτρον ἐμοὶ πάσης ἄρκιον εὐφροσύνης.

VI.

Ἐσθὴν ἐν φόρμιγγι, κατηρεΐφθην δὲ σὺν αὐλῇ
 Θήβη. φεῦ Μήσης ἔμπαλιν ἀρμονίης.
 κωφὰ δ' ἐμοὶ κεῖται λυροβελγέα λείψανα πύργων,
 πέτραι μυσσοδόμοις τείχεσιν αὐτόμολοι,
 σῆς χερὸς, Ἀμφίον, ἄπνοος χάρις· ἐπτάπυλον γὰρ
 πάτρην ἐπταμίτῃ τείχισας ἐν κιθάρῃ.

VII.

Ἀρμονίης ἱερὸν φήσεις γάμον· ἀλλ' ἀθέμιτος
 Οἰδίποδος. λέξεις Ἀντιγόνην δαίην·
 ἀλλὰ κασίγνητοι μισγέτατοι. ἄμβροτος ἰνώ·
 ἀλλ' Ἀθάνας τλήμων. τειχομελὴς κιθάρῃ·
 ἀλλ' αὐλὸς δύσμεσος. ἴδ' ὥς ἐκεράσσατο Θήβῃ
 δαίμων, ἐσθλὰ κακοῖς δ' εἰς ἐν ἔμιξεν ἴσα.

VIII.

Παίδων ὃν μὲν ἔκαθεν Ἀρίστιον, ὃν δ' ἐσάνυσεν
 ναυηγόν· δισσὸν δ' ἄλλος ἔτηξε μίαν.
 αἶ αἶ, μητέρα Μοῖρα διείλετο, τὴν ἴσα τέκνῃ
 καὶ πυρὶ καὶ πικρῷ νειμαμένην ὕδατι.

ΙΧ.

T. II. p. 291.

Ὅνομα κηρύσσω Τιμοκλῆος, εἰς ἄλλα πικρὴν
 πάντα σκεπτομένη πῦ ποτ' ἄρ' ἔστι νέκυς.
 αἶ αἶ, τὸν δ' ἤδη φάγον ἰχθύες· ἡ δὲ περισσὴ
 πέτρος ἐγὼ τὸ μάτην γράμμα τορευθὲν ἔχω.

Χ.

Βάκτρον, καὶ πήρη, καὶ διπλὸν εἶμα σοφοῖα
 Διογένης, βίβη φόρτος ὁ κρυφτότατος.
 πάντα φέρω πορθητῇ· λέλοιπα γὰρ ὕδην ὑπὲρ γῆς.
 ἀλλὰ κύον σκίνοις Κέρβερε τὸν κύνα μέ.

ΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΟΣ.

Εἰς δὲ ἀνθρώπεια κείμενα ἀτημέλητα.

Τῷ δ' ὅτε φωτὸς πολυεργός. ἢ ῥά τις ἦεν
 ἔμπερος, ἢ τυφλὸ κύματος ἰχθυόλος.
 ἄγγελον θνητοῖσιν ὅτι σκεύδοντες ἐς ἄλλας
 ἐλπίδας, εἰς ταύτην ἐλπίδα λυόμεθα.

IX. 4. Cod. γε. τυρωθίν. et supra correctum τρευθίν.

I.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΝΕΜΕΣΙΝ.

Νέμεσι πτερόεσσα, βίη ῥοπά,
 κυανῶπι θεά, θύγατερ Δίκας,
 ἃ κῦφα φρυάγματα θνατῶν
 ἐπέχεις ἀδάμαντι χαλινῶ,
 ἐχθυσά θ' ὕβριν ὀλοὰν βροτῶν,
 μέλανα φθόνον ἐκτὸς ἐλαύνεις·
 ὑπὸ σὸν τροχὸν ἄστατον, ἀσιβῆ,
 χαροπὰ μερόπων τρέφεται τύχα·
 λήθυσα δὲ πᾶρ πῶδα βαίνεις,
 γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις·
 ὑπὸ πῆχυν αἰὲ βίοτον μετρεῖς,
 νεύεις δ' ὑπὸ κόλπον αἰὲ κάτω ὄφρ' οὐ,
 ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατῦσα.
 Ἰλαδί μάκαιρα, δικασπόλε,
 Νέμεσι πτερόεσσα, βίη ῥοπά.
 Νέμεσιν θεὸν ἄδομεν ἄφθίταν,
 νημερτέα, καὶ πάρεδρον Δίκαν,
 Δίκαν τανυσίπτερον, ὀμβρίμαν,
 ἃ τὰν μεγαλανορίαν βροτῶν
 Νεμέσιως ἀφαιρεῖ καὶ Τερψίχρη.

5

10

15

20

II.

Τ. II.

Τὰν ὕελον ἐκόμεζε
 κτύπας ἐργάτας ἀνὴρ·
 εἰς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον,
 ὧς σίδηρον εὐσθενῇ·
 αἶ δ' ὕελος, οἷα κηρὸς,
 ἐξεχειῖτο, παμφάγοισι
 φλοξὶν ἐκπυρῶμενος.
 θάυμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
 ὅλκον ἐκ πυρὸς ῥέοντα,
 καὶ τὸν ἐργάτην τρέμοντα,
 μὴ πεσὼν διαρῥαγῇ.
 εἰς δὲ διπτύχων ἀκμὰς
 χειλέων ἔθηκε βῶλον.

p. 293.

III.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΦΙΓΓΑ.

Ερπετα, πετωμένα, βεβῶσα κύρα,
 νόθον ἵχνος ἀραμένα δρομαία λείαια,
 πτερόεσσα μὲν ἦν τὰ πρόσσω γυνᾶ,
 τὰ δὲ μέσσα, βρέμμεσα λείαια θήρ,
 τὰ δ' ὀπίσθεν, ἐλισσόμενος δράκων.
 ἅθ' ὅλκον ἀπέτρεχεν, ὃ γυνᾶ,
 ἅτ' ὕρμις ὕλον δέμας, ἅτε θήρ·
 κόρη γὰρ ἐφαίνεται' ἄνευ ποδῶν,
 κεφαλὰν δ' ἐκ ἔσχε βρέμμεσα θήρ.
 φύσιν εἶχεν ἄτακτα κεκραμέναν,
 ἀτέλεστα τέλεια μεμιγμέναν.

T. II. p. 294.

ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

Vid. T. I. p. 49.

ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.

T. II. p. 529.

I. a

Η δὲ τὸ βινεῖν ἐστὶ· τίς ὃ λέγει; ἀλλ' ὅταν αἰτῇ
χαλκὸν, πικρότερον γίνεται ἐλλαβόρου.

T. II. p. 294.

I. b

Παρθενικὰ κέρα εἰς κέρματα πλείονα ποιεῖ,
ἢκ ἀπὸ τῶς τέχνης, ἀλλ' ἀπὸ τῶς φύσεως.

II.

Φαρμακίῃσι ῥόδων λέπραν καὶ χοιράδας αἶρει·
τᾶλλα δὲ πάντ' αἶρει καὶ δίχα φαρμακίδων.

III.

Ος ἐσω πυρὸς καταλαμβάνει ἢκ ἀγοράζων,
κείνου Ἀμαλθείας ἢ γυνή ἐστι κέρας.

I. b 1. Cod. κέρα τὰ κέρματα.

ΕΡΥΚΙΟΥ ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ. Τ. II. p. 295.

I.

Γαύκων καὶ Κορύδων, οἱ ἐν ἕρσει βαυκοῦντες,
 Ἀρκάδες ἀμφοτέρω, τὴν κεφαλὴν δάμαλι
 Πανὶ φιλοφρίτῃ Κυλληνίῳ αὖ ἐρύσαντες
 ἔρρεζαν, καὶ οἱ δωδεκάδωρα κέρα
 ἄλλω μακροτένοντι ποτὶ πλατάνιστον ἔπαξαν
 εὐρεῖαν, νομίῳ καλὸν ἄγαλμα θεῶ.

II.

Γάλλος δ' χαϊτάεις, δ' νεήτομος, δ' πρὸ τυμῶν
 Λυδὸς ἐρχηφᾶς μᾶκρ' ὀλολυζόμενος,
 τᾶ παρὰ Σαγγαρίῳ τάδε ματέρι, τύμπανα ταῦτα
 ᾄδατο, καὶ μάστιγ' αὖ πολυαετράγαλον,
 ταῦτά τ' ὀρειχάλκῳ λάλα κύμβαλα, καὶ μυρέοντα
 βότρυχον, ἐκ λύσσης ἄρτ' ἀναπαυόμενος.

III.

Τῆτο Σάων τδ' δίπαχυ κόλον κέρας δὲ μβερακιώτας
 βημολγὸς ταύρη κλάσσειν ἀτιμαγέλη,
 ἐπτότε μιν κνημὶς τε κατὰ, λασίης τε χαράδρας
 ἐξ ὀρέων ποταμῷ φράσσειν ἐπ' αἰόνι,
 ψυχόμενον χηλὰς τε καὶ ἰξύας· αὐτὰρ δ' βέτεω
 ἄντιος ἐκ πλαγίων ἴει· δ' δὲ βροπάλῳ

Τ.Π.ρ.296. γυρὸν ἀπεκράνιζε βοδὸς κέρασ, ἐκ δὲ μιν αὐτᾶς
ἀχρεῶδος εὐμύκη πᾶξε παρὰ κλισίᾳ.

IV.

Βηκόλε, πρὸς τῷ Πανὸς, ὃ φηγινὸς, εἶπε, κολοσσὸς
ἔτος, ὅτῃ σπένδεις τὸ γλάγος, ἐστὶ τίνοσ;
ρτῷ λειοντοπέλα Τιρυνθίῳ. ἠδὲ τὰ τρέξα,
νήπτε, καὶ σκυτάλην ἀγριέλαιον δρεῖς;
χαίροις Αλκείδα δαμαληφάγε, καὶ τάδε φερέει
αὐλία, κῆξ ὀλίγων μυριόβοια τίθει.

V.

Εὐστοχα θηρεβολεῖτε, κυναγέται, οἱ ποτὶ ταύταν
Πανὸς δρειώτα νισσόμενοι σκοπιᾶν,
αἴτε λίνοις βαίνοιτε πεποιθότες, αἴτε σιδάρεθ,
αἴτε καὶ ἰξευτᾶ λαθροβόλῳ δόνακι.
καμέ τις ὑμείων ἐπιβωσάτω· οἶδα ποτ' ἄγραν
κοσμεῖν καὶ λόγχαν, καὶ λίνα, καὶ καλάμους.

VI.

Εἰς ἄγαλμα Πριάμῃ.

Ως βαρὺ τῆτο, Πρίηπε, καὶ εὖ τετυλωμένον ὕπλου
πᾶν ἀπὸ βυβάνων ἀθρόον ἐκκέχυκας·
εἰς γάμον ἢκ ἀνέτοιμον· ἔχει δὲ σε δίψα γυναικῶν,
ὦ γὰρ θᾶ, καὶ σπαργᾶς θυμὸν ἀπάντα πόροις.
ἀλλὰ καταπρήνυνε τὸν ἰξωδηκότα φαλλὸν
τόνδε, καὶ ἀνθηρῷ κρύψον ὑπὸ χλαμύδι·
ὃ γὰρ ἐρημικῶν ναίεις ὕρος, ἀλλὰ παρ' Ἑλλήσ
δόνα, τὴν ἱερὴν Λάμψακον ἡμφιπολεῖς.

III.7. Cod. ἀπεκράνιζε.

VII.

T. II. p. 297.

Ο τράγος δ Κλήσωνος ὄλαν διὰ πάννουχον βεφναν
 αἶγας ἀκοιμάτης θῆκε φριμασσόμενος·
 ὅμῃ γάρ μιν ἔτυψε λύκος χιμαρσοφακτῆρος
 τηλόθι πετραίαν αὔλιν ἀνερχομένη·
 μέσφα κύνας κοίτας ἀνεγέρμονες ἐπτοίσαν
 θῆρα μέγαν. τραγίνας δ' ὕπνος ἔμυσε κόρας.

VIII.

Ανὶκ' ἀπὸ πολέμου τρέσσαντά σε δέξατο μάτῃ,
 πάντα τὸν ὀπλιστὴν κόσμον ὀλωλεκότα,
 αὐτὰ τοι φονίαν, Δαμάτῃ, αὐτίκα λόγχαν
 ἔπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγύων·
 Κάτθανε, μὴδ' ἔχέτω Σπάρτα ψόγον· ὃ γὰρ ἐκείνῃ
 ἤμπλακεν, εἰ δειλὴς τῷ μὸν ἔβρεψε γάλα.

IX.

Αἰά τοι ἐκτάμνοντι γεράνδρου, κάμμορε Μίδων,
 φωλὰς ἀραχναίη σκαιὸν ἔτυψε πόδα,
 νιόθεν ἀντιάσασα· χύδην δ' ἔβρουξε μελαίνῃ
 σκηπεδόνη χλωρὴν σάρκα καὶ ἀτραγάλης.
 ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς σιβαρδὸν γόνυ, καὶ σε κομίζεις
 μυνόποδα βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνε.

X.

Αὐδήσεις τὸ γράμμα, τί εἰμὶ τε, καὶ τίς ὑπ' αὐτῇ.
 Γλαυκῆς εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

Τ. II.

XI.

Εἰς Παρθένιον Φηπαία τὸν εἰς Ὀμηρον παροινήσαντα.

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν
τῇ μαρογλώσσῃ χεύατε Παρθένια,
p. 298. ἦνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμετε μυρία κεῖνα
φλέγματα, καὶ μυσσῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
ἤλασε καὶ μυνίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥτ' ἀγορεύσῃ
πηλὸν Ὀδυσσεῖην, καὶ βῆτον Ἰλιάδα.
τοιγὰρ ὑπὸ Ζοφίζισιν Εἰρινύσιν ἀμμέσον ἦπται
Κωκυτῷ, κλειῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος.

XII.

Ατθίς ἐγώ· κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις. ἐκ δέ μ' Αἰθηνῶν
λυγρὸς Ἀρης Ἰταλῶν πρὶν ποτ' ἐλήισατο,
καὶ θέτο Ρωμαίων πολιήτιδα, νῦν δὲ θανάσης
ὄξεια νησαίῃ Κύζικος ἠμφίασε.
χαίροις ἡ Τρέψασκ, καὶ ἡ μετέπειτα λαχῶσα
χθών με, καὶ ἡ κόλποις ὕδατα δεξαμένη.

XIII.

Αἰεὶ τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι, δῖε Σοφόκλεις,
σκηνίτης μαλακῆς κισσὸς ἄλοιτο πόδας,
αἰεὶ τοι βύπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις
τόμβος, Τμηττεῖα λειβόμενος μέλιτι,
ὥς ἂν τοι βεῖη μὲν Ἀένναος Ατθίδι δέλτα
κηρὸς, ὑπὸ τεφάνοις δ' αἰὲν ἔχῃς πλοκάμους.

XI. 6. Fort. καὶ πέτον.

XIII. 5. μὲν ἄγαντις Α. Fort. ἄγανταίς.

XIV.

Τ. II.

Οὐκ ἔτι σπρίγγων νόμιον μέλσς ἀγχοῖσι ταύτας
 ἀρμόζῃ βλωθρεῖς, Θηρίμαχε, πλατάνυ·
 ἔδὲ σευ ἐκ καλάμων κεραπὴ βῆες ἀδὺ μέλισμα
 δέξονται, σκιερᾷ παρ' ὄρου κεκλιμένῃ.
 ὦλεσε γὰρ πρητῆρ σε κεράυνιος· αἱ δ' ἐπὶ μάνδρῃν
 ὀψὰ βῆες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέρβαν.

XV.

p. 299.

Οὐχ ὅδε δειλαίῃ Σατύρῃ τάφος, ἔδ' ὑπὸ ταύτῃ,
 ὥς λόγος, εὐνητοῖ πυρκαϊῇ Σάτυρος.
 ἅλλ' εἴ περ τινὰ πόντον ἀκέετε πικρὸν ἐκείνον,
 τὸν πέλας αἰγονόμῃ κλυζόμενον Μυκάλας,
 κείνῃ δινήεντι καὶ ἡτρυγέτῃ ἐνὶ κείμῃ
 ὕδατι, μαινομένῃ μεμφόμενος Βορέῃ.

ΑΣΙΝΙΟΥ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΥ.

Εἰς τὸς ἀναιρεθέντας ὑπὸ τῆ τῶν Ρωμαίων ὑπάτης Σύλλῃ.

Οἱ πρὸς Ρωμαίους δεινὸν τήσαντες Ἀσῆα
 κεῖνται, ἀριστεῖς σύμβολα δεικνύμενοι·
 ἔ γάρ τις μετὰ νῶτα τυπεῖς θάνεν, ἅλλ' ἅμα πάντες
 ὦλοντο κρυφίῃ καὶ δολερῇ θανάτῃ.

T.II. p. 300.

Η Ρ Ω Δ Ο Υ

ΤΟΤ ΑΤΤΙΚΟΤ.

Πότνι' Αθηνάων ἐπιήρανε, Τριτογένεια,
 ἢ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ἐλάεις, Ραμνυσιᾶς Οὔπι,
 γείτονες ἀγχίθυροι Ρώμης ἑκατονταπύλοιο,
 πῖονα δὲ καὶ τόνδε, Θεᾶ, τιμήσατε χῶρον,
 δῆμον Δηῳοιο φιλόξεινον Τριόπαο,
 τόφρα κε καὶ Τριόπειαι ἐν ἀθανάτοισι λέγυσθον.
 ὥς ὅτε καὶ Ραμνύντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Αἰθήνας
 ἦλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδύποιο λιπῶσαι,
 ὥς τήνδε βῶεσθε πολυσάφυλον κατ' ἁλῶν,
 λήϊά τε σαχῶν, καὶ δένδρεα βοτρυσόεντα, 16
 λειμώνων τε κόμας ἀπαλοτρεφῶν ἐφέπηςσαι.
 ὕμμι γὰρ Ηρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαῖαν ἔθηκε,
 τὴν ὅσσην πέρι τείχος εὐτροχον ἐτεφάνωνται,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοισιν ἀκινήτην καὶ ἄστυλον
 ἔμμεναι. ἢ δ' ἐπὶ οἱ ἐξ ἀθανάτοιο κερήνυ 17
 σμερδαλέον σείσασα λόφον κατένευσεν Αἰθίνη,
 μή τῳ νήποιον βῶλον μίαν ἢ ἕνα λαῶν
 ὀχλίσσαι, ἐπεὶ ὃ Μοιρέων ἀτρεῖες ἀνάγκη,
 ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναδείη.
 κλύτε περικτίονες καὶ γείτονες ἀγροῖῳται 20

6. In lapide sculptae sunt litterae ἀθανάτοις ἀλλυγέσθαι. Fort.
 ἐν ἀθανάτοις ἀλλυγέσθον.

Ζεὺς ἄτος δ' ἄλκιος, ἀκίνητοί τε θείαιαι, T. II.

καὶ πολυτίμητοι, καὶ ὑποσχεῖν ἡμᾶς ἐτοῖμα·

μηδὲ τις ἡμερίδων ὄρευσ, ἣ ἐν ἄλσει δένδρων,

ἣ ποίην χιλῶ εὐαλθέϊ χλωρὰ θύσαν

25 δμῶν κυανέη Λίδος ῥήξειε μάκελλαν,

p. 301.

σῆμα νέον τεύχων, ἥδ' ἐπρότερον κεραίζων.

ὣ θέμις ἀμφὶ νέκυσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,

πλὴν ὃ κεν αἵματος ἦσι, καὶ ἔγγονος ἐσσαμένοιο,

(κείνοισ' ὃν ἢ ἀθέμιτον) ἐπεὶ τιμᾶρος ἴσως.

30 καὶ γὰρ Ἀθηναίη παρὰ οἱ Χρόνιον βασιλῆα

νηῶ ἐγκατέθηκε, συνέσιον ἔμμεναι ἱδῶν.

εἰ δέ τ' ἀκλύτα ταῦτα, καὶ ἢ ἐπιτεύσεται αὐτῶν,

ἀλλ' ἀποτιμήσει, μή οἱ νήπιτα γένηται·

ἢ ἄλλ' ἀπρόφατος Νέμεσις, καὶ ῥόμβος Ἀλάτῃς

35 τίσονται, συγερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα.

ὣδ' ἄρ' ἴφθιμον Τριόπειν μένος Αἰολίδαο

ἄνωγ', ὅτε νειδὼν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.

τῷ ἦτοι ποινὴν καὶ ἐπωνυμίην ἀλέασθαι

χώρε, μή τοι ἔπηται ἔπι Τριόπειος Εὐρινύς.

Μ Α Ρ Κ Ε Λ Λ Ο Υ. p. 302.

Δεῦρ' ἴτε Θυμβριάδες νηδὺν ποτὶ τόνδε γυναιῖες,

Ρηγίλλης ἔδος ἀμφὶ θυσκόα ἱερὰ φέρουσαι.

ἣ δὲ πολυκτεάνων μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,

Λυχίσσῃ κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Αφροδίτης.

34. Fort. ῥίμβος.

- Τ. Η.** γήματο δ' εἰς Μαργάωνα. θεὰ δέ μιν Οὐρανιδῶν 5
 τίσι, Δηώ τε νέη, Δηώ τε παλαιή,
 τῇσι περ ἱερὸν εἶδος εὐζώνοιο γυναικὸς
 ἄγκειται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώνηςι νένασται
 ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐμβασιλεύει.
 τότο γὰρ ἄντ' ἀγαθοῖο νόε' εἴληχεν ἄποινον. 10
 ὥς οἱ Ζεὺς ἤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
 γῆρα ἐν ἀξάλειῳ χήρῃ περικείμενον εὐνή·
 ἔνεκά τοι παῖδας μὲν ἀμύμονας ἐκ μεγάροιο
 Ἀρπυιοι, κλωθῶες ἀνῆρείψαντο μέλαινα
 ἡμίσεας πλεόνων· δοιῶ δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην 15
 νηπιάχῳ, ἀγνώτῃ κακῶν, ἔτι πάνταν ἀπύσω
 οἷον σφιν νηλὴς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψεν,
 πρὶν περ γηραιῷσι μιγήμενοι ἡλακάτῃσι.
 τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένην ἀκόρητον,
 καὶ βασιλεὺς Διὶ πατρὶ φῦν καὶ μήτιν ὅμοιος. 20
 Ζεὺς μὲν ἐς Ωκεανὸν θαλερὴν ἔειλε γυναῖκα
 αὖρησι Τετάρτοιο κομίζεμεν ἡλυσίγησιν.
 αὐτὰρ ὁ ἑτερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
 δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγῃσι καὶ Ερμῶνα φορῆναι,
 ἥμος ὅτ' Αἰνείαν πολέμῳ ἐξῆγεν Ἀχαιῶν, 25
 νύκτα διὰ νυμφερῆν· ὁ δὲ οἱ περὶ ποσσὶ σωτῆρ
 παμφανόων ἐνέκειτο σεληναίης κύκλος αἴγλης·
 τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδῃ παρενεβράψαντο πεδίλων,
 σύμβολον Ἀδσονίοισιν εὐγενέεσσι γεραιόν.
 ὥς μιν ἐκόσμησεν, καὶ Κεκροπίδην περ ἔοντα, 30
 Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον γέρας ἀνδρῶν,
 Ερση· ἐκγεγάωτα καὶ Ερμέω, εἰ ἔτεδν δὴ

Κήρυξ

Κήρυξ Ηρώδεω πρόγονος Θησηιάδαο.

τῆνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἥ μὲν ἄνασσαν

35 εἰς βυλὴν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονος ἴδωται·

Ελλάδι δ' ἔτε γένος βασιλεύτερος, ἔτ' ἔτι φωνήν·

Ηρώδεω γλῶσσαν δέ τε μιν καλέουσιν Λαῖναι.

ἥ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνείωνη,

καὶ Γανυμηδείη, καὶ Δαρδάνιον γένος ἦεν

40 Τρωὸς Εριχθονίδεω. ᾧ δὲ φίλον ἱερὰ βέξαι,

καὶ θύσαι· θυέων ἄταρ ἔκ ἀέκοντος ἀνάγκη·

εἶδετα εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν.

ἔ μὲν γὰρ θνητῇ, ἄταρ ἔδδ' θείαινα τέτυκται.

τῆνεκεν ἔτε νεὼν ἱερὸν λάχεν, ἔτ' ἔτι τύμβον,

45 ἔδδ' γέρα θνητοῖς, ἄταρ ἔδδ' θεοῖσιν ὅμοια.

σῆμα μὲν οἱ νηῶ ἵκελον δῆμῳ ἐν Λαῖνης·

ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ραδαμάνθυος ἀμφιπολεύει.

τῷτο δὲ Φαυτίνῃ κεχαρισμένον ἦται ἄγαλμα

δῆμῳ ἐνὶ Τριόπῳ· ναῦ πάρος εὐρέες ἀγροί,

50 καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήεντες ἄρουραι.

ἔ μὲν ἀτιμήσειε θεὰ βασιλείᾳ γυναικῶν

ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάουα νύμφην.

ἔδδ' γὰρ Ἰφигένειαν εὐθρόνος Ἰοχέαιρα,

ᾧδ' Ἐρσην γοργῶπις ἀπητίμησεν Λαῖνῃ·

55 ἔδδ' μιν ἡρώνησι παλαιῇσι μεδέουσιν

Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνικ μήτηρ

ἐς χορὸν ἐρχομένην προτερῶν ἡμιθεῶν,

ἥ λάχεν Ἠλυσίῃσι χοροσάσιον ἀνάσσειν,

αὐτὴ γ', Αλκμήνῃ τε, μάκκειρά τε Καδμειῶνῃ.

Τ.Π. Σ Α Β Ι Ν Ο Υ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Πανὶ Βίτων χίμαρον, Νύμφαις ῥόδα, Ξύρεα Λυαίω,
τρισσὸν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις.
δαίμονες ἅλλὰ δέχοισθε κεχαρμένοι, αὖξτε δ' αἰεὶ
Πᾶν ἀγέλην, Νύμφαι πίδακα, Βάκχε γάνος.

ΜΑΓΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

Εἰς τὴν εἰκόνα Γαληνῶ.

Ην χρένος, ἡνίκα γαῖα βροτῆς διὰ σείῳ, Γαληνῶ,
δέχνυτο μὲν θνητῆς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτης.
χίρρευεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτη Αἰχέροντος,
σὴ παιγνίῳ χεῖρὶ βιαζόμενα.

p. 305.

Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Υ.

I.

Εἰς ἀπαίδευτον ἐπιδειξάμενον.

Βήσας, εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγχετο· νῦν δ' ὑπ' ἀνοίας
καὶ ζῆ, καὶ πλετεῖ, καὶ μετὰ τὴν πάροδον.

II.

T. II

Ψυχὴν μὲν γράψαι χαλεπὸν· μορφὴν δὲ χαράξαι
 ῥάδιον· ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τῦμπαλις ἀμφοτέρω.
 τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάτροφον ἔξω ἄγυσσα,
 ἐν τοῖς φαινομένοις ἢ φύσις εἰργάσατο·
 τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν
 πῶς ἂν τις γράψῃ, μὴδ' εἰσιδεῖν ἐθέλων;

ΕΠΙΓΟΝΟΥ

p. 306.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

I.

Ἡ πάρος εὐπετάλοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασα,
 καὶ πεπάνων βοτρυῶν ῥᾶγα κοιμισσαμένη,
 νῦν ἤτω γραιῦμα· ἴδ' ὁ χρόνος οἷα δαμάζει·
 καὶ σαφυλὴ γήρως αἰσθάνετο ρυτίδων.

II.

Ἡ τοπάλα Λαῖς πάντων βέλος, ἔκ ἐτι Λαῖς,
 ἀλλ' ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ Νέμεσις.
 ἢ μὰ Κύπριν (τί δὲ Κύπρις ἐμοὶ ἐτι, πλὴν ὅσον ὄρεος);
 γινώριμος ἢδ' αὐτῇ Λαίδι Λαῖς ἔτι.

Antioch. II. 6. Cod. Vat. γράψαι.

Epig. II. 3. Cod. Vat. ἰμῶ.

Τ. II. Η Λ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Τ.

Μὴ σύ γε, μηδ' εἴ τοι πολὺ φέρετος εἶδεν ὕστα
 ἀμφοτέρω κλεινῷ, κῦρε, Μεγιστοκλῆες,
 κῆν τάλβη Χαρίτεσσι λαμβόμενος, ἀμφιδοκεύσις
 τὸν καλόν· ὃ γὰρ ὁ παῖς ἥπιος, ὃ δ' ἄκακος,
 ἀλλὰ μέλων πολλοῖσι, καὶ ἔκ ἀρίδακτος ἐρώτων.
 τὴν φλόγα ριπίζειν δείδει, δαιμόνιε.

P. 307. ΕΥΤΡΟΥΣΚΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

Ημῖς καὶ βιότοιο καὶ Αἶδος ἤγαγεν εἴσω
 ναῦς Ἰεροκλείδην, κοινὰ λαχῆσα τέλη.
 ἔτρεφεν ἰχθυολεῦντα, κατέφλεγε τεθνηῶτα,
 σύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς Αἶδην.
 Ὀλβιος ὁ γριπεὺς ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλει
 νηϊ, καὶ ἐξ ἰδίας εὔδαμεν εἰς Αἶδην.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ.

Οκταδράχμης καὶ πενταδράχμης χοῆας τις ἔμιξε,
 τοῖς προπόλοισι πιεῖν χρῆς' ἀποταξάμενος.
 καὶ τιμὴν ἀπέδωκεν ὑπὲρ πάντων τετραγώνου
 τὰς ἐπιταχθεῖσας δεξάμενον μονάδας,

καὶ ποῦντα πάλιν ἕτερόν σε φέρειν τετραγώνου

Τ. II.

κησάμενον πλευρὰν σύνθεμα τῶν χοῶν.

ὥς διάσειλον τῆς ὀκταδράχμης, πόσοι ἦσαν,

καὶ πάλι τῆς ἑτέρας, καὶ, λέγε πενταδράχμης.

Ἀ Δ Μ Η Τ Ο Υ.

p. 308.

Γ αῖα λάβ' Αἰμήτη ἔλυτρον· βῆ δ' εἰς θεὸν αὐτός.

Λ Ο Υ Κ Ι Α Ν Ο Υ.

I.

Αἰ τρισαὶ τοι ταῦτα τὰ παῖγνια θῆκαν ἑταῖροι,

Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλῃ ἀπ' ἐργασίης.

ὦν ἀπὸ μὲν πυγῆς Εὐφρώ τάδε· ταῦτα δὲ Κλειῶ,

ὡς θέμις· ἡ τρίτῃ Λαῖς ἀπ' ἑρανίων.

ἂνδ' ὦν τῇ μὲν πέμπε τὰ παιδικὰ, δεσπότι, κέρδη·

τῇ δὲ τὰ θηλείης· τῇ δὲ τὰ μηδετέρης.

II.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Αφροδίτης ἔγαλμα.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα,

Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον ὕδεν ἔχων.

III.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν Παφίην γυμνὴν ὕδεις ἶδεν. εἰ δὲ τις εἶδεν,

ἔτος δ' τὴν γυμνὴν τησάμενος Παφίην.

T. II. p. 309.

IV.

Ζωγράφει, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δὲ δύνασις δὲ
φωνῆν συλῆσαι, χρώματι πειθόμενος.

V.

Εἰς τὴν δευτὴ βίβλον.

Ληκιανὸς τάδ' ἔγραψα, παλαιὰ τε μωρὰ τε εἰδώς,
μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκῶντα σοφά.
ἔδεν ἐν ἀνθρώποισι διακριδόν ἐστι νόημα·
ἀλλ' ὃ τὸ θαυμάζεις, τῷδ' ἑτέροισι γέλως.

VI.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας ἔποτε βάψεις,
ἔδδ παρειῶν ἐκτανύσεις ρυτίδας.
μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
ὥστε προσωπεῖον, κῦχλ' πρόσωπον ἔχειν.
ἔδεν γὰρ πλέον ἐστὶ. τί μίνεαι; ἔποτε φῦκος
καὶ ψιμύθος τεύξει τὴν Ἑκάβην Ἑλένην.

VII.

Μηδεῖς μοι ταύτην, Ερχοίστερα, τὴν σπατάλην σε
ποιήσσειε θεῶν, ἥ σὺ κατασπαταλᾷς,
ἔσθων· ἐκτραπέλως τομάχων κακὰ, χεῖρονα λιμῷ,
οἷα φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία.
πεινάσαιμι γὰρ αὖτις ἔτι πλέον ἢ πρὶν, ἐκείνης
εἰ χορτασθεῖην τῆς παρὰ σοι σπατάλης.

VIII.

Αἰ τρίχες, ἦν σιγᾶς, εἰσεὶ φρένες· ἦν δὲ λαλήσης,
ὥς αἰ τῆς ἡβης, ἡ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

IX.

Τ.Π. ρ.310.

Τὶ πωγωνοτρόφῃ Κυνικῷ, τῷ βακτροπροσαίτι
 ἰδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίαν.
 θέρμην μὲν γὰρ πρῶτον ἀπείχετο καὶ βαφανίδων,
 μὴ δεῖν ὀκλεῦσιν γαστρὶ λέγων ἀρετὴν.
 εὔτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βόλβαν
 τριφυλὴν, τὸν πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον.
 ἤτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
 καὶ δὲν ἔφη βόλβαν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

X.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἡμιβλὺς ὑπάρχεις,
 τοῖς σὺ τρώγῃς ποσὶ, καὶ τρέχει τῷ τόματι.

XI.

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,
 ὃ δύνασαι δυοφερὴν νύκτα κατῃλιάσαι.

XII.

Ἰλαθι Γραμματικὴ φυσίζοε, ἴλαθι λιμῷ
 φάρμακον εὐρομένη ΜΗΝΙΝ ΛΕΙΔΕ ΘΕΑ.
 νηὸν ἐχερὴν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμήσασθαι,
 καὶ βωμὸν θυέων μὴ ποτε δευόμενον.
 καὶ γὰρ σὺ μεταί μὲν ὁδοί, μετὰ δὲ θάλασσαν
 καὶ λιμένες, πάντων δέκτρια Γραμματικὴ.

XIII.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζότομος ἐξορκιστὴς
 ἐξέβαλ', ἔχ' ὄρκων ἄλλα κόπων δυνάμει.

IX. 6. Vulgo στρυφνὴν ὃ πινυτὸν.

T. II. p. 311.

XIV.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε, νόμιμα χάριν, ὥδε Πρίηπτον
 Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα·
 καὶ περιβέβλημαι κρημινὰν βαθύν. ὅς δ' ἂν ἐπέλθῃ
 ἔδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

XV.

Γλαύκῳ, καὶ Νηρηΐ, καὶ Ἰνώῳ Μελικέστῃ,
 καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ, καὶ Σαμόθραξι θεοῖς,
 σωθῆις ἐκ πελάγους Λυκίλλιος ὥδε κέκαρμαι
 τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ ἔδὲν ἔχω.

XVI.

Εν παῖσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
 τῦνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

XVII.

Εσβεσε τὸν λύχνον μῶρος, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
 δακνόμενος, λέξας· Οὐκέτι με βλέπετε.

XVIII.

Ἦν εἰσίδης κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ τέρενα, καὶ ὦμους,
 μηδὲν ἐρωτήσης, μῶρον ὄρεῖς Φαλακρόν.

XIX.

Οὐδέποτε' εἰς πορθμαῖον δ' κηλήτης Διόφαντος
 ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίνακ.
 τῆς κήλης δ' ἐπάνωσι τὰ φορτία πάντα τεθεικώς
 καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
 p. 312. ὥτε μάτην Τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
 εἰ καὶ κηλήτης ταύτῃ ποιεῖν δύναται.

XX.

T.H.

Ο γρυπὸς Νίκων σφραίνεται οἶνον ἄριστον,
 ἢ δύναται δ' εἰπεῖν οἶος ἂν ᾗ ταχέως.
 ἢ τρισὶν ὥραις γὰρ θερναῖς μόλις αἰσθάνετ' αὐτὸς,
 ὥς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
 ἢ μεγάλῃ μυκτῆρος· ἔταν ποταμὸν διαβαίνῃ,
 θηρεύει τήτῃ πολλάκις ἰχθύδια.

XXI.

Θυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως Βίτος ἐπὶ σοφιστῆς,
 ἔτε λόγον κοινόν, ἔτε λογισμὸν ἔχων.

XXII.

Θᾶττον ἔην λευκὴς κόρακας, πτηνὰς τε χελώνας
 εὐρεῖν, ἢ δοκιμὸν ῥήτορα Κακπαδόκην.

XXIII.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖς σοφίαν περιποιεῖν,
 καὶ τρέγος εὐπώγων εὐτοχὸς ἐστὶ Πλάτων.

XXIV.

Ἰγὴ τις ἐμοὶ τὸν ἐδὼ φίλον υἱὸν ἔπειψεν,
 ὥτε μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
 ὥς δὲ τὸ ΜΗΝΙΝ ΛΕΙΔΕ καὶ ΑΛΓΕΑ ΜΥΤΡΙ' ΕΘΗΚΕΝ
 ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖσδ' ἀκόλουθον ἔπος,
 ΠΟΛΛΑΣ Δ' ΙΦΘΙΜΟΤΣ ΨΥΧΑΣ Αἴδι προΐαψεν,
 ἡκέτι μιν πέμπει πρὸς με μαθησόμενον.
 ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, Σοὶ μὲν χάρις, εἶπεν, ἑταῖρε·
 αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύναται.
 καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Αἴδι προΐάπτω,
 καὶ πρὸς τῆτ' ἠδὲν γραμματικῷ δέομαι.

p. 313.

Τ. II.

XXV.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέβαινε
 Λολλιανῷ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
 Θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σε διδάσκειν
 ἤθελε· φεῦ, κείνῃ καὶ νέκυν ἀντιάσῃ.

XXVI.

Παῖδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
 νηλεὲς Λίδης ἤρπασε, Καλλίμαχον.
 ἀλλὰ με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
 παύρῃ, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν.

XXVII.

Εἰς ποδάγραν.

Μισόπτωχε θεᾷ, μὲν πλῆτι δαμάτεις,
 ἢ τὸ καλῶς· ζῆσαι πάντοτ' ἐπισταμένη,
 εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
 ὀλοφρεῖν τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλειται·
 τέρεται καὶ τέφανός σε, καὶ Αὔσονίς πόμα Βάκχης.
 ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίνεται ἡδέποτε.
 τῦνεκά νυν φεύγεις πενίης τὸν ἀχάλλεον ἡδὸν,
 τέρεται δ' εὐπλῆτι πρὸς πόδας ἐρχομένη.

P. 214.

XXVIII.

Ὡς τεθνηξόμενος τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
 ὡς δὲ βιωσόμενος φεῖδῃ σῶν κτεάτων.
 ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς ὅτος, ὃς ἔμφω ταῦτα νοήσας
 φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρημόσατο.

XXIX.

Τ. II.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν ἅπας ὁ βίος βραχύς ἐστι·
τοῖς δὲ κακῶς, μία νύξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

XXX.

Τὸν πατρικὸν πλῆτον νέος ὧν Θήρων δ Μενίππῃ
αἰσχυρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
ἀλλὰ μιν Εὐκτῆμων, πατρικὸς φίλος, ὥς ἐνόησεν
ἤδη καρφαλέη τειρόμενον πενίῃ.
5 καὶ μιν θαυρυχέων ἀνελάμβρανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
θῆκε θυγατρὸς εἰς, πόλλ' ἐπὶ μείλια δὲς.
αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλῆτος,
αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
γατρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν ὅ κατὰ κόσμον,
10 τῇ δ' ὑπὸ τὴν μικρὰν γαστέρα μαργουσύνῃ.
ἥτως μὲν Θήρωνα τὸ δεύτερον ἐμφεκάλυψεν
ἐλομένης πενίης κύμα παλιρρόθιον.
Εὐκτῆμων δ' ἐδάκρυσε τὸ δεύτερον, ὅκ' ἐτι κείνον,
ἀλλὰ θυγατρὸς εἰς προῖκά τε καὶ θάλαμον.
15 ἔγνω δ' ὥς ὅκ' ἐτι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
τοῖς ἰδίοις, εἴησι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

XXXI.

Οὐχ ὁ Ερως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάτοις
ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ Ερως πρόσφαις.

XXXII.

P. 315.

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἀπάσας
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

T. II.

XXXIII.

Ἀνθρώπου μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπὸν τι ποιήσας.
ὣ λήσεις δὲ θεὸς, ὃδὲ λογιζόμενος.

XXXIV.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσει χαλεπώτερον εὔρεται
ἀνθρώπου καθαρὰν ψευδομένην φιλίην·
ὣ γὰρ εἶθ' ὥς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
ὥς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

XXXV.

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσση σφραγίς ἐπικεῖσθαι.
κρείστων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.

XXXVI.

Πλῆτος δ' τῆς ψυχῆς, πλῆτος μόνος ἐστὶν ἀληθείας.
τᾶλλα δ' ἔχει λύπην πλείονα τῶν ἀγαθῶν.

XXXVII.

Τὸνδε πολυκτέανον καὶ πλείσιόν ἐστι δίκαιον
κληΐζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλου
σωρεύειν αἰεὶ πλῆτον ἐπειγόμενος,
ἥτος ὅποια μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
μοχθήσει, ἐτέρων δρεψομένων τὸ μέλι.

P. 316.

XXXVIII.

Εὖ πρῶτων, φίλος εἴ θνητοῖς, φίλος, εἴ μακάρεσσιν,
καὶ σευ ρηϊδίως ἔκλυον εὐζαμένῃ.

XXXIII. 2. Cod. Vat. 316v.

XXXVI. 2. Codd. τῶν κτεάνων.

ἢν πταίσῃς, ἔδεις ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἄμα πάντα
ἰχθῆς, Τύχης βίπαις συμμεταβαλλόμενα.

Τ. II.

XXXIX.

Ἡ θρασύτης βυλὴ, μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχέϊα
αἶδν ἐφελκομένη τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Δ Ο Τ Κ Ι Λ Λ Ι Ο Υ .

P. 317.

I.

Πανὶ φιλοσπῆλυγγι, καὶ ὑπεφοιτάσι Νύμφαις,
καὶ Σατύροις, ἱεραῖς τ' ἔνδον Ἀμπερούαις,
οὐκ οὐδ' ἀλλότῃσι ταῖς πρὶν εὐοφόντισι Μάρκεος
μηδὲν ἑλὼν, αὐτὸς τὴν κύνας ἐκρέμασε.

II.

Τῷ Πίσῃς μεδόντι τὸ κεράνιον Λύλος δ' ὑπὸ κτηνῆς,
ἐν κατ' ἐν ἀθροίσας ὄψον, ἀντίθεται.
σωθεὶς δ' ἐκ Νεμέας, Ζεὺ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσεται
καὶ τὴν ἀτραγᾶν, τὴν ἔτι λειπομένην.

III.

Εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσιος ὧδ' ἀνέθηκε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος·
τοῖς μηροῖς αὐτὴν γὰρ ὑπερδήσας ἐκολύμβη.
ἔσω καὶ κήλης ἐν τισιν εὐτυχίῃ.

IV.

Γεωμετρικὸς Ζήνωνος ἔχει πώγωννα Μένανδρος·
τόν δ' οὐδὲν τέττα φησὶ σὺ συνεστακένῃ.

Τ. Π. τὰς νύκτας ὁ αὐτῷ μελετῶν ἔπαύεται ἕτος
πτώσεις, συνδέσμις, σχήματα, συζυγίας.

p. 318.

V.

Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀκύνετε· θαῦμα γὰρ ὑμῶν
καινὸν ἀπληγέλλω· πλήν μεγάλας Νεμέσεις.
τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἐνέυρομεν ἄλλο γένος· τί;
τῶν ἑτεροζήλων. ἤλπισα τῷτ' ἂν ἐγώ;
ἤλπισα τῷτο, Κράτιππε; μανήσομαι, εἰ λύκος εἶναι
πᾶσι λέγων, ἐφάνης ἐξαπίνης ἔριφος.

VI.

Οὗτος ὁ τῆς ἀρετῆς ἀδάμας βαρὺς, ἕτος ὁ πάντι
πᾶσιν ἐπιπλήσων, ἕτος ὁ ῥιγομάχας,
καὶ πάγωνα τρέφων, εἰάτω· τί γάρ; ἀπρεπὲς εἰπεῖν·
ἀλλ' εἰάτω ποιῶν ἔργα κακοτομάχων.

VII.

Φεύγων τὴν ὑπόνοιαν Απολλοφάνης ἐγάμησεν,
καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦεν μέσης,
Αὔριον εὐθὺ, λέγων, ἔξω τέκνον· εἴτα προήλθεν
αὖριον, ἀντὶ τέκνου τὴν ὑπόνοιαν ἔχων.

VIII.

Ἦθελε ΔΡΙΜΙΣ ἄγχι τοπρεῖσθ' ἱερώνυμος εἶναι·
νῦν δὲ τὸ ΔΡΙ μὲν ἔχει, ΛΟΣ δὲ τὸ μὲν γέγονε.

IX.

Εἰς γραμματικὴν κεραισφῆρον.

Ἐξω παιδεύεις Πάριδος κακὰ καὶ Μενελάω,
ἐνδον ἔχων· πολλὰς σῆς Ελένης Πάριδος.

X.

T. II. p. 319.

Πύκτης ὧν κατέλυσε Κλειόμβροτος· εἴτα γαμήσας
 ἔνδον ἔχει πληγῶν Ἰσθμια καὶ Νέμεα,
 γρηῦν μαχίμην τύπτεισαν Ολύμπια· καὶ τὰ παρ' αὐτῷ
 μᾶλλον ἰδεῖν φρίσσει, ἢ ποτὲ τὸ τᾶδιον.
 εἰ γὰρ ἀναπνεύσει, δέρεται τὰς παντὸς ἀγῶνος
 πληγὰς, ὡς ἀποδῶ· καὶ ἀποδῶ, δέρεται.

XI.

Οὔτε τάχιον ἐμὲ τις ἐν ἀντιπάλοισιν ἐπιπτεν,
 ὅτε βράδιον ὅμως ἔδραμε τὸ τᾶδιον.
 δίσκῳ μὲν τοι ὅλως ἐδ' ἤγγισα, τὴς δὲ πύδας μὲν
 ἐξἄρα πιλῶν ἰσχυον ἐδέποτε·
 κυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα. πέντε δ' ἀπ' ἄθλων
 πρῶτος ἐκηρύχθην πεντετετραζόμενος.

XII.

Εικοσέτης σωθέντος Οδυσσεὸς εἰς τὰ πατρῷα,
 ἔγνω τὴν μορφήν Ἀργὸς ἰδὼν ὁ κύων.
 ἀλλὰ εὖ πυκτεύσας, Στρατοφῶν, ἐπὶ τέσσαρας ὥρας,
 ἢ κυσὶν ἄγνωτος, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
 ἣν ἐθέλης δὲ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρον ἑαυτοῦ,
 οὐκ εἰμὶ Στρατοφῶν, αὐτὸς ἐρεῖς ὁμόςας.

XIII.

Πᾶσαν ὅσαν Ἕλληνες ἀγωνοθετῶσιν ἀμιλλαν
 πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμαν·
 ἔσχον δ' ἐν Πίσῃ μὲν ἐν ὤτιον· ἐν δὲ Πλαταιαῖς
 ἐν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι·

X. 3. Fort. παρ' αὐτῆς.

Τ.Π.ρ.320. Δαμοτέλης δ' ὁ πατήρ καρύσσετο σὺν πολήταις
ἄραι με τὰδίων ἢ νεκρὸν, ἢ κολοβόν.

XIV.

Οἱ συναγωνίζονται τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθνηκα
Λατίν· ὁδὲνα γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισε.

XV.

Τὸν τὰδίην πρῶην Ερασίερατον ἢ μεγάλη γῆ,
πάντων σειομένων, ἔκ ἐσάλευσε μόνον.

XVI.

Νύκτα μέσσην ἐποίησε τρέχων ποτὲ Μάρκος δπλίτης,
ὥς' ἀποκλεισθῆναι πάντοτε τὸ τὰδίον.
οἱ γὰρ δημόσιοι κείσθαι τινα πάντες ἔδοξαν
δπλίτην τιμῆς εἵνεκα τῶν λιθίνων.
καὶ τί γάρ; εἰς ὥρας ἠνοίγετο· καὶ τότε Μάρκος
ἤλθε, προσελλείπων τῇ τὰδίῳ τὰδίον.

XVII.

Οὗτος δ' νῦν τοῖστος Ολυμπικός εἶχε, Σεβαστῶ,
ῤῥῖνα, γένειον, ὄφρυν, ὠτάριον, βλέφαρον.
εἴτ' ἀπογρυφάμενος πύκτης ἀπολώλεκε πάντα,
ὥς' ἐκ τῶν πατρικῶν μηδὲ λαβεῖν τὸ μέρος·
εἰκόσιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων προσενήνοχεν αὐτῇ,
καὶ κέκριτ' ἀλλότριος, μηδὲν ὁμοῖον ἔχων.

XVIII.

Κόσκινον ἢ κεφαλὴν σε, Απολλόφανες, γεγέννηται,
ἢ τῶν σητοκόπων βιβλαρίων τὰ κάτω·

ὥντις μυρμήκων τρυπήματα λοξὰ καὶ ὀρθὰ,

T. II. p. 321.

γράμματα τῶν λυρικῶν Λύδια καὶ Φρύγια.

πλὴν ἀφόβως πύκτευσ' καὶ ἦν τραγῆς γὰρ ἄνωθεν,
ταῦθ' ὅσ' ἔχεις, ἔξεις· πλείονα δ' ἐ δύνασαι.

XIX.

Ρύγχος ἔχων τοῖστον, Ολυμπικὲ, μήτ' ἐπὶ κρήνην
ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρὸς τι διαυγὲς ὕδωρ.
καὶ σὺ γὰρ, ὡς Νέρκισσος, ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργὲς,
τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτῳ.

XX.

Εἰς ἱερὸν ποτ' ἀγῶνα Μίλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστής·
τὸν δ' εὐθὺς τεφανῆν ἀθλοθέτης ἐκάλει.
προβαίνων δ' ὤλισθεν ἐπ' ἰσχίον· οἱ δ' ἐβόησαν
τῆτον μὴ τεφανῆν, εἰ μόνος ὦν ἔπесεν.
ἀντὰς δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκρηνεν· οὐχὶ τρί' ἐστίν·
ἐν κεῖμῳ, λοιπὸν τᾶλλα μέ τις βαλέτω.

XXI.

Ἦν βραδὺς Εὐτυχίδας σαδιοδρόμος, ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον
ἔτρεχεν, ὥςτε λέγειν· Εὐτυχίδας πέταται.

XXII.

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως, Διονύσιε, λείψανον Αὔλῳ
Εὐτυχίδης δειπνῶν, ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω.
καὶ νῦν Εὐτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δεῖπνον ἐν οἴκῳ·
μὴ κληθεὶς δ' Αὔλος ξηροφαγεῖ καδίσας.

XXIII.

p. 322.

Οὐκ ἦδεν σε τραγῶδόν, Επίκρατες, ἢδὲ χοραύλην,
ἢδ' ἀλλ' ἢδὲν ὅλως, ὦν χορός ἐστιν, ἔχειν·

Tom. III.

C

Τ. II. ἀλλ' ἐκάλεν σε μόνον. σὺ δ' ἔχων χορὸν οἴκοθεν ἤκεις
 ὀρχησῶν, αὐτοῖς πάντα διδὼς ὀπίσω.
 εἰ δ' ἔτω τῆτ' ἐστὶ, σὺ τὰς δέλης κατάκλινον,
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ σοι πρὸς πόδας ἐρχόμεθα.

XXIV.

Καὶ τρώγεις ὅσα πέντε λύκοι, Γάμε, καὶ τὰ περισσὰ,
 ἢ τὰ σὰ, τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
 πλὴν μετὰ τῇ κοφίνῃ τῇ πρὸς πόδας αὖριον ἔρχου,
 πρίσματα, καὶ σπόγγον, καὶ σαρόν εὐρύς ἔχων.

XXV.

Οὕτω σοι πέψαι, Διονύσιε, ταῦτα γένοιτο
 πάντα· νόμῳ δὲ χάριν, δός τι καὶ ὧδε φαγεῖν.
 ἀγῶν κέκλημαι, καὶ μοι παρέθηκε τι τῶτων
 γεύσασθαι Πόπλιος, καὶ μὲν ἔπει μερος.
 εἰ μὴ λεπτόν ἰδὼν με, δοκεῖς κατακείσθαι ἄρωτον,
 εἴθ' ἔτως τηρεῖς, μὴ σε λαθῶν τι φάγω.

XXVI.

Ἀργυρέη λιμῶ τις, ἐς εἰλαπίνην με καλέσας,
 ἔκτανε, πειναλὲς τὴς πίνακας προσφέρων.
 ὀχλήσας δ' ἄρ' ἔειπον ἐν ἀργυροφειγγεῖ λιμῶ.
 Πῦ μοι χορτασίη ὀτρακίνων πινάκων;

XXVII.

Εζήτην πινάκων πόθεν ἔνομα τῆτο καλέσσω,
 καὶ παρὰ σοὶ κληθεῖς, εὖρον ὅθεν λέγεται.

p. 343. πείνης γὰρ μεγάλης μεγάλης πίνακας παρέθηκες;
 ὄργανα τῇ λιμῇ πειναλὲς πίνακας.

XXVII. 3. Cod. Vat. πίνης et πινάλις.

XXVIII.

Τ. II.

Τῦτοῖς τοῖς παρὰ δειπνον αἰδομαχοῖς λογολέσχαις,
 τοῖς ἀπ' Αριτάρχῃ γραμματολικριφίσιν,
 εἰς ἃ σκῶμμα λέγειν, ἢ πῖν φίλον, ἀλλ' ἀνάκεινται
 νηπυτιευόμενοι Νέστορι καὶ Πριάμῳ,
 μή με βάλῃς κατὰ λέξιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.
 σήμερον ἢ δειπνῶ ΜΗΝΙΝ ΑΕΙΔΕ ΘΕΑ.

XXIX.

Τὸν τῷ δειπναρίῳ νόμον οἶδατε· σήμερον ὑμᾶς,
 Αὔλει, καλῶ κεινοῖς δόγμασι συμποσίη.
 ἢ μελοποιὸς ἔρεῖ κατὰκείμενος· ἥτε παρέξεις,
 ἥδ' ἔξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

XXX.

Εἴπω μὲν Κυνικόν σε, Μενέστρατε, κἄνυπόδητον,
 καὶ βίγῃν, ἡδεῖς ἀντιλέγει κατ'όλην.
 ἂν δὲ παραρπάξῃς ἄρτεα καὶ κλάσματ' ἀναιδῶς,
 κ' ἄγ' ῥάβδον ἔχω, καὶ σὲ λέγῃσι Κύναια.

XXXI.

Τὰς τρίχας, ὦ Νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν,
 αἱ σὺ μελαινοτάτας ἐξ ἡγορᾶς ἐπρίω.

XXXII.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θειμιστονή τρικόρωνος
 γίνετο ἐξαπίνης ἢ νέα, ἀλλὰ ρέα.

XXXIII.

P. 324.

Ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοσθενίς· εἰ γὰρ ἀληθὲς
 ἔβλεπεν, ἢ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

Τ. II.

XXXIV.

Η γόρασας πλοκάμους, φύκος, μέλι, κηρὸν, ὀδόντας.
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἡγόρασας.

XXXV.

Ρύγχος ἔχυσεν Βιτῶ τριπιθήκινον, οἷον ἰδῆσαν
τὴν ἑκάτην αὐτὴν οἶον ἀπαγχονίσαι,
Εἰμὶ, λέγει, σῶφρων, Ληκίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
αἰδεῖται γὰρ Ἰσως, Παρθένος εἰμὶ, λέγειν.
ὅς δὲ λέγει μισεῖν με, κακὸν τοῖτο γαμήσας
τῆς αὐτῆς σχοίῃ τέκνα σαοφροσύνης.

XXXVI.

Τῆ λυθίνῃ Διὸς ἐχθρὸς ὁ κλινικὸς ἤψατο Μάρκος·
καὶ λίθος ὦν, καὶ Ζεὺς, σήμερον ἐκφέρειται.

XXXVII.

Ερμιογένῃ τὸν ἱατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις
ἐκ ἑτ' ἀνηγέρθη, καὶ περίσκιμα φέρων.

XXXVIII.

Πρίν σ' ἐναλείψασθαι, Δημόστρατε, Χαῖρ' ἱερὸν φῶς,
εἰπὲ πάλλαν· ἔτῳς εὐκοπὸς ἐστὶ Δίῳν.
ὃ μόνον ἐξετύφλωσεν Ολυμπικὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
εἰκόνας ἧς εἶχεν τὰ βλεφαρ' ἐξέβαλε.

p. 325.

XXXIX.

Ην τιν' ἔχης ἐχθρὸν, Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
τὴν Ἰσιν τάτῳ, μηδὲ τὸν Ἀρποκράτην,

XXXVIII. 2. Cod. Vat. εὐκοπος. 3. Vulgo δι' αὐτῶ.

XXXIX. 2. Cod. Vat. Αλφικράτη.

μηδ' εἴ τις τυφλὸς ποιεῖ Θεός· ἀλλὰ Σίμωνα.

Τ. II.

καὶ γνώσῃ, τί Θεός, καὶ τί Σίμων δύναται.

XL.

Εἰς Αἶδος κατέπεμψε πάλαι ποτὲ, δέσποτα Καῖσχε,

ὧς λόγος, Εὐρυσθεὺς τὸν μέγαν Ἡρακλέα·

νῦν δ' ἐμὲ Μηνοφάνης ὁ κλινικός. ὥστε λεγέσθω

κλινικός Εὐρυσθεὺς, μηκέτι Μηνοφάνης.

XLI.

Εἰς μὲν γένῃ τὸν ἱατρὸν δ' ἀτρολόγος Διόφαντος

εἶπε μόνος ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν.

καὶ κεῖνος γελάσας, τί μὲν ὁ χρόνος ἐννέα μηνῶν,

φησὶ, λέγει; σὺ νόει· τὰ μὲν δὲ σύντομά σοι.

εἶπε, καὶ ἐκτείνας μόνον ἤψατο, καὶ Διόφαντος

ἄλλον ἀπελπίζων, αὐτὸς ἀπεσκάρισε.

XLII.

Πάντες, ὅσοι τὸν Ἀρη καὶ τὸν Κρόνον ὤροθετῆσιν,

ἄξιόι εἰσι τυχεῖν πάντες ἑνὸς τυπάνου.

ἔγχευε δ' μακρὰν αὐτῷ τυχὸν εἰδότας ὄντας

καὶ τί ποιεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δύναται.

XLIII.

Πρὸς τὸν μάντιν Ολυμπον Ονήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτης,

εἰ μέλλει γηρεῶν βυλόμενος προμαθεῖν.

καὶ κεῖνος, Ναί, φησὶν, ἐὰν ἤδη καταλύσῃς·

ἂν δέ γε πυκτεύῃς, ὤροθετεῖ σε Κρόνος.

p. 326.

XLIV.

Πρὸς τὸν μάντιν Ολυμπον Ονήσιμος ἦλθ' ὁ παλαστής,

καὶ πένταθλος ἴλας, καὶ σταδίου Μενεκάης,

Τ. II. τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
 γινῶσθαι· καὶ κεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδῶν,
 Πάντες, ἔφη, νικᾶτε, μόνον μή τις σε παρέλθῃ,
 καὶ σὲ καταστρέψῃ, καὶ σὲ παρατροχάσῃ.

XLV.

Τῷ πατρὶ μὲ τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀγρολόγοι μακρόχρονοι
 πάντες ἐμαντεύσανθ', ὡς ἂφ' ἐνὸς τόματος.
 ἄλλ' Ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον.
 εἶπε δ', ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπτόμεθα.

XLVI.

Εἶπεν ἐληλυθέναι τὸ πεπρωμένον, αὐτὸς ἑαυτῷ
 τὴν γένεσιν διαθείς Αὔλος δ' ἀγρολόγος,
 καὶ ζήσειν ὥρας ἔτι τέσσαρας· ὡς δὲ παρῆλθεν
 ἡ πέμπτη, καὶ ζῆν εἰδὼτα μηδὲν ἔδει,
 αἰσχυνοίης Πετόσιριν, ἀπήγξατο· καὶ μετέωρος
 θνήσκει μὲν, θνήσκει δ' ἔδεν ἐπιτάμενος.

XLVII.

Πᾶς ὅς ἂν ᾖ πτωχὸς καὶ ἀγράμματος, ὑκέτ' ἀλήθει,
 ὡς τοπρῖν, ὑδ' αἶρει φορτία μισθαρίη·
 ἀλλὰ τρέφει πώγωννα, καὶ ἐκ τριόδου ξύλον ἄρας
 τῆς ἀρετῆς εἶναι φησὶν ὁ πρωτοκύν.

P. 327. Ερμολόγος τόδε δόγμα τὸ πάνσοφον· Εἴ τις ἀχαλκεῖ,
 μηκέτι πεινᾷτω θείας τὸ χιτωνάριον.

XLVIII.

Ἀν τῷ γραμματικῷ μνησθῶ μόνον Ἡλιοδώρην,
 εὐθὺ σολοικίζον τὸ τόμα μὲ δέδετα.

XLVIII. 2. Cod. Vat. σολοικίζων. unus Planudeorum διέχεται.

XLIX.

T. II.

Οὐδὲς γεραιματικῶν δύναται νόον ἄρτιος εἶναι,
ὄργην καὶ μῆνιν, καὶ χόλον εὐθὺς ἔχων.

L.

Εκ τῶν Εσπερίδων τῶν τῷ Διὸς ἦρε Μενίσκος,
ὡς τοπρὶν Ἡρακλῆος, χρύσεια μῆλα τρεῖς.
καὶ τί γάρ; ὡς εἶλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θάνατος,
ὡς τοπρὶν Ἡρακλῆος, ζῶν κατακαϊόμενος.

LI.

Τὴν γένεσιν λυπῆντα μαθὼν Κρόνον Ἡλιόδωρος,
νύκτωρ ἐκ νυκτὸς χρύσειον ἦρε Κρόνον,
τίς πρῶτος κακοποιὸς ἐλήλυθε πείρασον, εἰπὼν,
δέσποτα, καὶ γνώσῃ τίς τίνας ἐστὶ Κρόνος;
ὅς δ' ἄλλω κακὰ τεύχει, εἴ μὴ κακὸν ἤπατι τεύχει·
εὐρὺν μοι τιμὴν, πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

LII.

Εὐαῖον Ἀντίοχος τὴν Λυσιμάχῃ ποτὲ τύλην,
καὶ ἔτι τὴν τύλην εἶσιδε Λυσίμαχος.

LIII.

P. 328.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν Ερώτιον ἤρπασε κῶνωψ·
ἡ δὲ τί φησίν; Ἰδὲ, Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις.

LIV.

Τῷ πατρὶ θυμῶντι, Διονύσιε, Μάρκος ὁ μικρὸς,
πυρρὴν αἵματι, αὐτὸν ἀπηγχόνησε.

Τ. II.

LV.

Ε καλῶν πῆξας ἑξέρχεται στρατόνικος ὁ λεπτὸς,
καὶ τριχὸς ἐκδύσας, αὐτὸν ἀπὸ γυμνασίου.
καὶ τί γὰρ; ἔχει κάτω βρεῖσεν βαρύν; ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν,
νηνεμία; ἔσης, νεκρὸς ἄνω πέταται.

LVI.

Γ αἶος ἐκπνεύσας τὸ πανύστατον ἐχθρὸς ὁ λεπτὸς,
εἰς τὴν ἐκκομιδὴν ἔδεν ἀφῆκεν ὅλως·
καὶ πέρχας εἰς Αἶδην καταβὰς ὅλος, οἷος ὅτ' ἔζη,
τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότατος πέταται.
τὴν δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἦσαν ἐπ' ὤμων,
ἐγγράψαντες ἄνω, ΓΑΪΟΣ ΕΚΦΕΡΕΤΑΙ.

LVII.

Τ ὦν ἐπικυρεῖων ἄτομὸν ποτε Μάρκος ὁ λεπτὸς
τῇ κεφαλῇ τρήσας, εἰς τὸ μέσον διέρη.

LVIII.

Τ ὦν πόδα τῇ βελόνῃ τρυπῶν Κλεόνικος ὁ λεπτὸς,
αὐτὸς ἐτρύπησε τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

P. 329.

LIX.

Σ αλλπίζων ἐπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτὸς,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς ὀρθὸς ἀπῆλθεν κάτω.

LX.

Τ ὦν λεπτὸν φυτῶντα τὸ πῦρ Πρόκλου ἦρεν ὁ καπνός,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.
ἀλλὰ μάλιστα νεφέλῃ προσενήχθητο, καὶ δι' ἐκείνης
προσκατέβη τρωαῖς μυρία ταῖς ἰσότησις.

LXI.

T. II.

Οὕτω κηφότατος πέλε Γάιος, ὥς' ἐκολύμβει
τῷ ποδῶς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

LXII.

Ἐξ ατόμων Επίκυρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν
εἶναι, τῷτο δοκῶν, Αλκιμε, λεπτότατον.
εἰ δὲ τότ' ἦν Διοφάντος, ἔγραψεν ἂν ἐκ Διοφάντου,
τῷ καὶ τῶν βετόμων πηλὺ τι λεπτοτέρη,
ἢ τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραψε συνεσάνη ἐξ ατόμων ἂν,
ἐκ τούτου δ' αὐτῆς, Αλκιμε, τὰς ατόμους.

LXIII.

Ἰππῶν μύριμικι Μενέστρατος, ὡς ἐλέφαντι,
δύομορος ἐξαπίνης ὕπτιος ἐξετάθη,
λακτισθεὶς δ', ὡς εἶχε τὸ καίριον, ὦ φθόνε, φησὶν,
ἤτω; ἱππεύων ὦλετο καὶ φάεθων.

LXIV.

p. 330.

Τὸν μέγαν ἐζήτην Εὐμήκιον· ὃς δ' ἐκάθευδε
μικρῷ ὑπ' ὀξυβάφῃ τὰς χεῖρας ἐκτανύσας.

LXV.

Αἰρεῖς ἐξ αὔρης λεπτῆς ἐπετάτο δι' αἰθέρος
Χαιρήμων, ἀχύτεν πολλὸν ἐλαφρότερος.
καὶ τάχ' ἂν ἐρροίζητο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνη
τὰς πόδας ἐμπλεχθεὶς ὕπτιος ἐκρέματο.
αὐτῇ δὲ νύκτας τε καὶ ἡμέρας πέντε κρεμασθεὶς
ἐκταῖος κατέβη νήματι τῆς ἀράχνης.

Τ. II.

LXVI.

Μύρμηκος πτερόεντος ὑπὲρ νώτοιο καθισθείς

Αδραστος ῥήτωρ τοῖον ἔλεξεν ἔπος·

Ἰπτατο, τὸν σὸν ἔχεις, ὦ Πήγασε, Βελλεροφόντην,
φέρτατον ἡρώων, ἡμιθανῆ σκελετόν.

LXVII.

Ῥιπίζων ἐν ὕπνοις Δημήτριος Ἀρτεμιδώραν
τὴν λεπτὴν, ἐκ τοῦ δώματος ἐξέβαλε.

LXVIII.

Αἰγείρεν φύλλῳ πεφορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο
πληγεὶς Χαιρήμων ὕπτιος ἐξετάθη.

κεῖται δ' ἢ Τιτυῶ ἑναλγίκιος, ἢ Πιτυκάμπτη,
ἀπλώσας κατὰ γῆς σῶμα τὸ καννάβινον.

P. 331.

LXIX.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀπτελάβρης ἄγετομ στρατὸς, ἢ κυνομυίαι,
ἢ μύας, ἢ ψυλλῶν ἱππικόν, ἢ βατράχων,

Γάϊε, καὶ σὺ φοβῆ μὴ καὶ σέ τις ἐγκαταλέξῃ,
ὥς ἂν τῆς τύτῳ ἄξιον ὄντα μάχης.

εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἄγετομ στρατὸς, ἄτρομος ἴσθι·
Ῥωμαίοις ἔοις πρὸς γεράνης πόλεμος.

LXX.

Ἀγρὸν Μηνοφάνης ἀνήσατο, καὶ διὰ λιμὸν
ἐκ δρυὸς ἁλλοτρίας αὐτὸν ἀπήγχονισε.

γῆν δ' αὐτῷ τεθνεῶτι βαλεῖν ἢκ' ἔσχον ἄνωθεν,
ἀλλ' ἐτάφη μισθῷ πρὸς τινα τῶν ὁμόρων.

εἰ δ' ἔγνω τὸν ἀγρὸν τὸν Μηνοφάνης Επίκουρος,
πάντα γέμειν ἀγρῶν εἶπεν ἂν, ἢκ' ἀτόμων.

LXXI.

Τ. Π.

Τιμέμαχον τὸν μακρὸν δ' πεντόργυιος ἔχων
 οἶκος, ὑπὲρ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
 τῆσσι δ' εἰ ποτ' ἔχρηζεν, ἔδει τὰς παῖδας ἀπ' ὄρεσσι
 τὴν ὄροφὴν τρῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

LXXII.

Ποιητὴς πανάριστος Ἀληθῶς ἐστὶν ἐκεῖνος,
 ὅστις δειπνίζει τὰς ἀκροασαμένους.
 ἦν δ' ἀναγινώσκῃ, καὶ νήστιας οἶκονδε πέμπῃ,
 εἰς αὐτὸν τρεπέτω τὴν ἰδίην μαλὴν.

LXXIII.

P. 332.

Ὤμοβοεῖα μοι παραθεῖς τόμον, Ηλιόδωρε,
 καὶ τρεῖς μοι κεράσας ὠμοβοειότερα,
 εὐθὺ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν. εἰ δ' ἀσεβήσας
 βεβρώκειν τινὰ βῆν τῶν ἀπὸ Τρινακρίας.
 βύλομ' ἄπαξ πρὸς κύμα χανεῖν· εἰ δ' ἔτι τὸ κύμα
 μακρὰν εἴθην, ἄρας εἰς τὸ φρέαρ με βάλε.

LXXIV.

Ἀρχόμεθ', Ηλιόδωρε, ποιήματα παίζομεν ἕτω
 πάντε πρὸς ἀλλήλους· Ηλιόδωρε θέλεις;
 ἔσσαν ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρῃ... καὶ γὰρ ἐμ' ὕψι
 μακροφλυαρητὴν Ηλιόδωρότερον.

LXXV.

Οὐδενὸς ἐνθάδε νῦν τεθνηκὸς, ὃ παροῖτα,
 Μάρκος δ' ποιητὴς ἀκοδόμηκε τάφον,
 καὶ γράφας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὥδ' ἔχραξε·
 ΚΛΑΥΣΑΤΕ ΔΩΔΕΚΕΤΗ ΜΑΣΙΜΟΝ ΕΞ ΕΦΕΣΟΥ.

Τ. II. ἔδὲ γὰρ εἶδον ἐγὼ τινα Μάξιμον. εἰς δ' ἐπίδειξιν
ποιητῶ κλαῖεν τοῖς παριῦσι λῆγω.

LXXVI.

Οὗτ' ἐπὶ Δευκαλίωνος ὕδωρ, ὅτε πάντ' ἐπεκλύσθη,
ἔθ' ὁ καταπρήσας τὰς ἐπὶ γῆς Φαέθων,
ἄνθρωπος ἔκτεινεν, ὅσος Ποτάμων ὁ ποιητῆς,
καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν Ερμογένης.
ὥς' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
Δευκαλίων, Φαέθων, Ερμογένης, Ποτάμων.

P. 333.

LXXVII.

Τέθνηκ' Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος. οἱ κατὰ γαῖαν
φεύγεται· ἔχων ὥδ' ἔρχεται Εὐτυχίδης·
καὶ κιθάρας αὐτῷ διατάξατο συγκατακαῦσαι
δωδεκα, καὶ κίτας· εἰκοσίπεντε νόμων.
νῦν ὑμῖν ὁ Χάρων ἐπελήλυθε· πῶ τις ἀπέλθῃ
λοιπὸν, ἐπεὶ καὶ γῆν' Εὐτυχίδης κατέχει;

LXXVIII.

Μηκέτι, μηκέτι Μάρκε τὸ παιδίον, ἀλλ' ἐμὲ κόπτει,
τὸν πολὺ τῷ παρὰ σοὶ νεκρότερον τεκνίῳ.
εἰς ἐμὲ νῦν ἐλέγος ποιεῖ πάλιν, εἰς ἐμὲ Σρήνης,
δήμιε, τὸν σιχίνῳ σφαζόμενον θανάτῳ.
τῷ σὺ γὰρ πάσχων νεκρῷ χάριν, οἷα πάθουεν
οἱ καταδείξαντες βιβλία καὶ καλάμους.

LXXVII. 5. Cod. Vat. ἀπέλθω. Scr. ἀπέλθαι.

LXXVIII. 6. Forc. καταδείξαντες.

LXXIX.

Τ. II.

Οὐχ ἔτῳ κακοεργὸν ἔχαλκεύσαντο μάχαιραν
 ἄνθρωποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐνέδρας,
 οἷον ἀκήρυκτον, Καλλίστρατε, καὶ σὺ προελθὼν
 . πειεῖς μοι Φονικῶν ἑξαμέτρων πόλεμον.
 σάλπιγγον ταχέως ἀνακλητικόν· εἰς ἀνοχὰς γὰρ
 καὶ Πρίαμος κλαύσας ἡμερίων ἔτυχε.

LXXX.

Μισῶ, δέσποτα Καῖσαρ, ὕσσις νέος ἠδὲ ποτ' ἔδειξ
 ἤρεσε, κἄν εἶπῃ ΜΗΝΙΝ ΛΕΙΔΕ ΘΕΑ·
 ἀλλ' ἦν μὴ Πριάμῳ τις ἔχῃ χρένον ἡμιφάλακρος,
 ἢ καὶ κυρτὸς ἄγαν, ὃ δύναιτ' ΑΛΦΑ γράφειν.
 εἰ δ' ὅντως ἔτῳς τῆτ' ἔς' ἔχον, ὦ ὕπατε Ζεῦ,
 εἰς τὰς κηλήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

P. 334.

LXXXI.

Πέντ' ὀβελῶν πέπρακεν Ἀπολλοφάνης ὁ τραγωδὸς
 πέντε Θεῶν σκευὴν, Ἡρακλῆος ῥόπαλον,
 Τισιφόνος τὰ φόβητρα, Ποσειδῶνος δὲ τρίαιναν,
 ἔκλον Ἀθηναίης, Ἀρτέμιδος φαρέτρην.
 αἱ δὲ Θεοὶ παρ' ἑνὶ καθήμεναι ἐξεδύθησαν
 εἰς βραχὺ σιταρίῳ κέρμα καὶ οἴναρίῳ.

LXXXII.

Πάντα κατ' ἰσορίην ὀρχόμενος, ἐν τῷ μέγιστον
 τῶν ἔργων παριδὼν, ἠνίασας μεγάλως.
 τὴν μὲν γὰρ Νιδόβην ὀρχόμενος, ὥς λίθος ἔτης,
 καὶ πάλιν ὦν Καπανεύς, ἐξαπίνης ἔπεσες.

Τ. II. ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κανέκης ἀφυῶς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοί,
καὶ ζῶν ἐξηλθες· τῷτο παρ' ἰσορίην.

LXXXIII.

Εκ ποίων δ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν, Αρίστων,
ἢ ποίων σε μύλῳ κόψατο λατομιῶν;
ἢ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἔσσι παλαιφάτης, ἢ ἀπὸ πέτρης
ὄρχισῆς, Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον·
ὥς τε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σύ τι Λητοῖ
ἤρισας· ἔ γὰρ ἂν ἦς αὐτομάτως λίθινος.

LXXXIV.

Χοιρίδιον καὶ βῦν ἀπολώλεκα, καὶ μίαν αἶγα,
ὧν χάριν εἴληφας μισθάριον, Μενέκλεις.
P. 335. ὅτε δ' ἐμοὶ κοινόν τι πρὸς Οἰρευάδαν γεγέννηται,
ἔτ' ἀπάγω κλέπτας τὰς ἀπὸ Θερμοπυλῶν·
ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχιδὴν ἔχομεν κρίσιν· ὥς τε τί ποιῇ
ἐνθάδε μοι Ξέρξης καὶ Λακεδαιμόνιοι;
πλὴν κῆρμ' μνήσθητι νόμῳ χάριν, ἢ μέγα κρᾶζω·
ΑΛΛΑ ΛΕΓΕΙ ΜΕΝΕΚΛΗΣ, ΑΛΛΑ ΤΟ ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ.

LXXXV.

Οὐ δέχεται Μάρκον τὸν ῥήτορα νεκρὸν δ Πλάτων,
εἰπών· Ἀρκείτω Κέρβερος ὧδε κύων.
εἰ δ' ἐθέλεις πάντως, ἰξίονι καὶ Μελίτῳ
τῷ μελοποιῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτα.
ὧδ' ἐν γὰρ σε χεῖρον ἔχω κακὸν, ἄχρ' ἂν ἐλθῶν
ὧδε σολοικίῳ Ρῆφος δ γρηγματικός.

LXXXV. 4. Var. Cod. μελίται.

LXXXVI.

T. II.

Μὴ δὲ λαλῶν, πρώην ἐσολοίκισε φλάκκος ὁ ῥήτωρ,
 καὶ μέλλων χαίνειν, εὐθὺς ἐβαρβάρισε,
 καὶ τῇ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει διανεύων.
 ἀγῶ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ τῶμα μὲ ὀδέσται.

LXXXVII.

ΠΟΛΛΟΤ ΔΕΙ, καὶ ΣΦΙΝ, καὶ τρεῖς παρ' ἑκκςx ΔΙΚΑΣΤΑΙ
 ΑΝΔΡΕΣ, καὶ ΛΕΓΕ ΔΗ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΕΝΘΑΔΕ ΜΟΙ,
 καὶ ΤΑΥΤΙ, καὶ ΜΩΝ, καὶ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ, καὶ ΑΤΤΑ
 σκηψάμενος, καίτοι ΝΗ ΔΙΑ, καὶ ΜΑ ΔΙΑ,
 ῥήτωρ ἐπὶ Κρίτων, καὶ παιδεία πολλὰ διδάσκει.
 προσθήσει δ' αὐτοῖς ΓΡΥ, ΦΑΘΙ, καὶ ΜΛΝ ἔτι.

LXXXVIII.

P. 336.

Οὔτε Χίμαιρα τοιῦτον ἔπνει κακὸν, ἢ καδ' Ομηρον,
 ἔτ' ἀγέλη ταύρων, ὥς ὁ λόγος, πυρίπνυς,
 ἔ Λήμνος σύμπασα, καὶ Ἀρπυιδῶν τὰ περισσὰ,
 ἔδ' ὁ φιλοκτῆτι πύς ἀποσηπόμενος.
 ὥς σε παμφηφεί νικᾷν, Τελέσιλλα, Χιμαίρας,
 σηπεδόνας, ταύρας, ὄρνεα, Λημνιάδας.

LXXXIX.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοστρατίς, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
 τὴς ὀσμνησαμένης πνεῖν πεποίηκε τράγῳ.

XC.

Λέσθαι σε λέγῃσι πολλὸν χρόνον, Ηλιοδώρα,
 γραῖαν ἑτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην.
 πλὴν ἐγνώκα τίνος ποιεῖς χάριν· ὥς ὁ παλαιός
 ἐλπίζει; Περίας ἐψομένη νεάσκη.

Τ. II.

XCI.

Τὸν δασὺν Ερμογένην ζητεῖ πύθεν ἄρξεθ' ὁ κυρεὺς
κείρειν τὴν κεφαλὴν, ὅνθ' ὕλον ὥς κεφαλὴν.

XCII.

Ἀρες Ἀρες βροτολοιγέ, μαιφόνε παύεο κυρεῦ
τέμνων, ἢ γὰρ ἔχεις ἐκέτι πῦ με τεμεῖς.
ἀλλ' ἤδη μεταβλὲς ἐπὶ τῆς μύας, ἢ τὰ κἄτωθεν
τῶν γενάτων, ἔτω τέμνε με, καὶ παρέχω.
νῦν μὲν γὰρ μυῖων ὁ τόπος γέμει· ἦν δ' ἐπιμείνης,
ἔψει καὶ γυπῶν ἔθνεα καὶ κοράκων.

P. 337.

XCIII.

Γράψας Δευκαλίωνα, Μενέστρατε, καὶ Φαέθοντα,
ζητεῖς τίς τῶν ἄξιός ἐστι τινός.
τοῖς ἰδίοις αὐτοὺς τιμήσομεν. ἄξιός ὢντως
ἐστὶ πρὸς Φαέθων, Δευκαλίων δ' ὕδατος.

XCIV.

Εἰκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος· Εὐτυχὸς υἱός,
ὅς ἐπὶ τῶν τέκνων ὕδεν ὅμοιον ἔχει.

XCV. —

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχεις, Ερασίστρατε, ἀλλὰ σαλευῖσαι
ἢ δύνατ' αὐτὸν ὅλης φάρμακα Θεσσαλίας,
ὅπως δόριον ἵππον, ὃν εἰ φεύγες εἴλικον ἅπαντες
σὺν Δαναοῖς, Σκυλῆς ἐκ ἂν ἐσῆλθε πύλας·
ὃν σῆσα; ἀνάδημα θεῶ τινος; εἰ προσέχεις μοι,
τὰς κριθὰς ποίει τοῖς τεκνίοις πτίσανην.

XCVI.

XCVI.

Τ. II.

Ἰππον ὑποσχόμενός μοι Ολόμπιος, ἤγαγεν ἔφην,
ἧς ὀλιγοδρανέων ἵππος ἀπεκρέματο.

XCVII.

Εἰ μὲν ζῆς ἐλάφῃ ταναὸν χρόνον, ἢ δὲ κορώνης,
συγγνώμη πλεῖτον πλεῖτον ἀγειρομένῳ.
εἰ δέ τις ἐσεὶ βροτῶν, ὅς αὐτίκα γῆρας ἰάπτει,
μή σέ γ' ἀπειρεσίῳ οἴτρος ἔλῃ κτεάνων.
καὶ σὺ γὰρ ἀτλήτοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσσεις,
χρήσονται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἐπόνως.

XCVIII.

P. 338.

Οὐ γλήχωνι Κρίτων δὲ φιλάργυρος, ἀλλὰ διχάλας
αὐτὸν ἀποσφραίνει, θλιβομένην τομάχῃ.

XCIX.

Θνήσκων Ερμοκράτης δὲ φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις
αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
ψυφίζων δ' ἀνέκειτο πόσον δώσει διεγερθεὶς
ἰητροῖς μισθὸν, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ.
ὥς δ' εὔρε πλείω δραχμὴν μίαν, ἣν διασωθῇ,
Λυσίτελεϊ θνήσκειν, εἶπε, καὶ ἐξετάθη.
καί τοι δ' ὅ γ' ἔδδεν ἔχων ὀβολῷ πλέον· οἱ δὲ τὰ κείνης
χρήματα κληρονόμοι ἤρπασαν ἀεπασίως.

C.

Γεννηθὲν τὸ τέκνον κητεπόντισεν Αὔλος δὲ κνιπός,
ψυφίζων αὐτῷ σωζομένην δαπάναν.

Τ. Π.

CI.

Πλῆτον μὲν πλῆτυντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος,
ὣ τοῖς κληρονόμοις πλῆσιε, σοὶ δὲ πένης.

CII.

Θαρσύμαχε, πλῆτον πολὺν ὄλεσας ἐξ ἐπιβουλῆς,
εἰς οὐδὲν δ' ἦκεις ἄθλιος ἐξαπίνης,
φεισάμενος, δανίσας, τοκίσας τόκον, ὑδροποτήσας,
πολλάκι μὴδὲ φαγὼν, ὥς τι πλεῖον ἔχειν.
ἀλλ' εἴ μοι λογίσαιο τὸ πεινῆν, καὶ τότε, καὶ νῦν,
οὐδὲν ἔλαττον ἔχεις ὢν τότε ἔδοξας ἔχειν.

P. 339.

CIII.

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Εὐριππὺς
ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηγχόρῃσεν.

CIV.

Μῦν Ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ,
καὶ, τί ποιεῖς, φησὶν, φίλτατε μὺ παρ' ἐμοί;
ἡδὺ δ' ὁ μῦς γελάσας, Μηδὲν φίλε, φησὶ, φοβηθῆς,
ἔχ' ἐτροφῆς παρὰ σοὶ χρῆζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

CV.

Φαῖδρος πραγματικὸς, καὶ ζωγράφος ἦρσε Ρῦφος,
τίς θᾶσσον γράψει, καὶ τίς ὁμοιότερον.
ἀλλ' ἐν ὅσῳ Ρῦφος τρίβειν τὰ χρώματ' ἔμελλε,
Φαῖδρος ἔγραψε λαβρὴν εἰκονικὴν ἀποχίν.

CVI.

Τὸς πόδας εἰ Κρητερὸς καὶ τὰς χεῖρας εἴχ' ἀσκηλέως,
ἐκ αὐτὴν τὴν κεφαλὴν εἶχε, τοιαῦτα γράφων.

CVII.

T. II.

Μικροτέρῳ ταυρῷ ταυρῶμενον ἄλλον ἐαυτῷ
ὁ φθονερός Διοφῶν ἐγγυς ἰδὼν ἐτάκη.

CVIII.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτε Μάρκος ὁ ἀργός, ἐκοντὶ,
ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὁμολόγησε φόνον.

CIX.

p. 340.

Τῆς νυκτὸς τροχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργός
ὥς ἐτ' ἐκοιμήθῃ, μὴ πάλι πῃ τροχάσῃ.

CX.

Οὕτως ἐτ' ἀργὸς Πανταίνετος, ὥς τε πυρέξας
μηκέτ' ἀναστῆναι παντὸς ἐδεῖτο θεῷ.
καὶ νῦν ἐκ ἐθελῶν μὲν ἐγείρεται, ἐν δὲ οἱ αὐτῷ
κατὰ θεῶν ἀδίκων ἔατα μεμφομένοις.

CXI.

Εκ ποίων ἔταμες, Διονύσιε, τὰ ξύλα ταῦτα
λατομιῶν; ποίων τὸ σκάφος ἐστὶ μύλων;
εἰ γὰρ ἐγὼ τι νοῶ, μόλις γένος, ἢ δρυὸς ἐστίν;
ὅς ἐλάτης· μικρῷ βιζοβολεῖ τὰ κάτω.
καὶ τυχὸν ἐξαπίνης ἔσομαι λίθος· εἴτα, τὸ χεῖρον,
γράφει μ' ὥς Νιόβην δρῶμα σαπρὸν Μελίτων.

CXII.

Εἰς πέλαγος πλέομεν, Διονύσιε, καὶ γεγέμισται
τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
ἐπλεῖται δ' Ἀδρίας, Τυρρηνικὸν, Ἰσρικόν, αἰγῶν.
ἢ πλοῖον, πηγὴ δ' Ὀκεανὸς ξυλίνη.

CXII. 3. Fort, λίγυι.

Τ. II. δ' ἄλίζε Καῖσαρ· Διονύσιος ἄρχεται ἤδη
ἐκέτι ναυκληρεῖν, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

CXIII.

Οἱ τοῖχοι, Διόφαντε, τὰ κύματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων Ωκεανὸς φέρεται.

P. 341. δελφίνων δ' ἀγέλοι, καὶ Νηρέος ἀγλαὰ τέκνα
ἐν τῇ πλοίῳ σε νηχόμενα βλέπεται.
ἂν δ' ἀναμεινῶμεν, πλεύσει τάχα καὶ τις ἐν ἡμῖν·
ὃ γὰρ ἔνεστιν ὕδωρ ἐκέτι τῷ πελάγει.

CXIV.

Ἀνδρακὰ καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Αὔλος, ἀποσφίγγας μήλινα λωμάτια.
φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος. ἦν δέ ποτ' εἶπες,
ΕΡΧΟΝΤ', ἐξαπίνης ὕπτιος ἐκτέταται.
ὕδενι δ' ὃ Πολέμωνι προσέσχεται, ὃ Στρατοκλείδῃ·
ἀλλὰ φίλῳ χρῆται πάντοτε Λυσιμάχῳ.

CXV.

Γραπτήν ἐν τοίχῳ Καλπύρνης ὁ στρατιώτης,
ὥς ἔθος ἐστίν, ἰδὼν τὴν ἐπὶ ναυεῖ μάχην,
ἄσφυκτος καὶ χλωρὸς ὁ θύριος ἐξετανύσθη,
Ζωγρεῖτε, κράξας, Τρῶες ἀρηίφιλοι.
καὶ μὴ τέτρωται κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
ζῆν· τότε τοῖς τοίχοις ὠμολόγησε λύτρα.

CXVI.

Οὐκ ἔτι θυγατρὸς μεῖζον βῆρος. εἰ δὲ δοκεῖ σοι,
Εὐκτῆμων, εἶναι κῦφον, ἄκουσον ἐμῶ.

ἔστιν σοὶ κήλη, καὶ μοι θυγάτηρ· λάβε ταύτην,
καὶ δός μοι κήλας ἀντὶ μιᾶς ἑκατὸν.

T. II.

CXVII.

P. 342.

Εἰς εἶνον φαῦλον δοθέντα αὐτῇ.

Εἰ τιν' ἔχεις Διόνυσον ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι,
τὸν κισσὸν ἁφελὼν, θριδάκων φύλλοις τεφάνωσον.

CXVIII.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέχεται ἡμᾶς·
ἢ δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρεσχόμεθα.

CXIX.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, καὶ ἢ παράδοξα·
τὰς μικρὰς ἀνάγει, τὰς μεγάλους κατὰγει.
καὶ εὖ τὴν ὄφρυον, καὶ τὸν τυφὸν καταπαύσει,
καὶ ποταμὸς χρυσὸν νόματά σοι παρέχῃ.
οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἀνεμὸς ποτε, τὰς δὲ μεγίστας
ἢ δρύας, ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατὰγειν.

CXX.

Εἰ τις γηράσας ζῆν εὖχεται, ἄξιός ἐστι
γηράσκειν πολλὰς εἰς ἑτέων δεκάδας.

CXXI.

Ἀχρὶς ἂν ᾗς ἄγαμος, Νημήνιε, πάντα δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι τὰ γαῖθ' αὐτῶν ἀγαθῶν.
εἴθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετή, πάλιν εὖθ' δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακά.
ἀλλὰ χάριν τεκνίων, ἔξεις, Νημήνιε, τέκνα,
χαλκὸν ἔχων· πτωχὸς ὡδὲ τὰ τέκνα φιλεῖ.

T. II. P. 343.

CXXII.

Εἰ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μή μ' ἀδικήσῃς,
 ἀρχὴν τῷ βλάπτειν τὴν φίλῃν θέμενος.
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα φημὶ
 τὴν φανερὰν ἔχθραν τῆς δολερῆς φίλας.
 φασὶ δὲ καὶ νῦν εἰσὶν ἀλιπλανέεςσι χερεῖας
 τὰς ὑφάλῃς πέτρας, τῶν φανερῶν σπιλάδων.

CXXIII.

Εἰς τὸς ἀεὶ νοσούντας.

Τῆς καταλείψαντας γλυκερὸν φῶς ἐκέτι θρηνῶ,
 τὴς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτῃ.

CXXIV.

Μάγνον, ὅτ' εἰς Αἶδην κατέβη, τρομέων Αἰδωνεύς
 εἶπεν· Αναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας.

P. 344.

ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΛΑΡΑΝΔΕΩΣ.

I.

Σπείσατέ μοι, Μῆσαι, λιγυρὴν εὐτερπέα φωνήν,
 ἥδ' οὖν ἀπὸ τομάτων Ελικωνίδος ὄμβρον ἁοιδῆς,
 ὅσσοις γὰρ προχέουσιν ἁοιδοτόκοι πόμα πηγῶν,
 ὑμετέρων ἐπέων λιγυρῇ τέρποντομ ἁοιδῇ.

II.

Εἰς Αλφειὸν παταμέν.

Ἀβροχεν ἐν πελάγεσσι δι' ὕδατος ἔπλεεν ὕδωρ.

III.

T. II.

Εἰς τὸν Πύθιον δράκοντα.

Εἶπε τὸ μὲν, τὸ δ' ἔμελλε, τὸ δ' ἦν ἔτι νωθρὸν ἐν εὐνῇ.

αὐτὰρ ὁ δειψήσας ποταμῷ ὑπέθηκε γένειον.

πᾶς δ' ἄρα Κηφισσὸς ῥέεν εἴσω· ἀργαλέον δὲ

ἄνδρεων κελάρυζε. κατερχομένῳ δὲ ῥέεθρῳ,

Κηφισσὸν κώκυσεν ὀλωλότα πολλάκι Νύμφαι.

IV.

Τίπτε με θρυλλήσαντες ἐμὴν ἀπεκχύσατ' αἰοδὴν;

ἱππεὺς ἱππεύειν ἐδάη, καὶ αἰοδὸς αἰδεῖν.

κἂν δέ τις ἱππεύειν δεδαῶς ἐθέλῃσιν αἰδεῖν,

ἀμφοτέρων ἤμαρτε, καὶ ἱπποσύνης καὶ αἰοδῆς.

Κ Ε Ρ Ε Α Λ Ι Ο Υ.

P. 345.

I.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἰσθμίαν πρὸς τὸν ἀγῶνα,

εὐρὺν ποιητὰς, εἶπε παρ' ὁμοῖ' ἔχειν.

μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· κἂν πάλιν εὖρῃ,

εἰπεῖν ἢ δύναται, καὶ ΠΑΡΑΠΤΘΕῖ ἔχω.

II.

Οὐ τὸ λέγειν παράσημα καὶ Ἀττικὰ ῥήματα πέντε,

εὐζήλως ἐστὶ καὶ φρονίμως μελετᾶν.

ἔδὲ γὰρ εἰ ΚΑΡΚΑΙΡΕ, καὶ εἰ ΚΟΝΑΒΕΙ, τό τε ΣΙΖΕΙ,

καὶ ΚΕΛΑΡΤΖΕ λέγεις, εὐθὺς Ομηρος ἔσθ.

ἦν ὑποκεῖσθαι δὲ τοῖς γράμμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν

εἶναι κοινοτέρων, ὥστε νοεῖν ἃ λέγεις.

Τ. Η.

ΠΙ.

Αντιπάτερ ρητῆρος ἐγὼ τάφος. ἡλίκᾳ δ' ἔπνει
 ἔργα, Πανελλήνων πύθεο μαρτυρίας.
 κείτῃ δ' ἀμφήριτος, Αἰηνόθεν, εἴτ' ἀπὸ Νείλω
 ἦν γένος. ἡπείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.
 ἄττα καὶ δ' ἄλλως ἐνὸς αἵματος, ὥς λόγος ἐστὶ·
 κλήρη δ' ἡ μὲν αἰὲ Παλλάδος, ἡ δὲ, Διός.

P. 346.

Φ Ρ Ο Ν Τ Ω Ν Ο Σ.

Ι.

Μέχει τίνος πολεμῶς μ', ὦ φίλτατε Κῦρε; τί ποιῶς;
 τὸν σὸν Καμβύσην ἐκ ἐλευῖς; λέγε μοι.
 μὴ γίνῃ Μῆδος· Σάκας γὰρ ἔσῃ μετὰ μικρόν,
 καὶ σε ποιήσουσιν αἱ τρίχες Ατυάγην.

ΙΙ.

Τὴν ἀκμὴν θησαυρὸν ἔχειν, Καίμωδδ', νομίζεις,
 ἐκ εἰδῶς αὐτὴν φάσματος ὀξύτερον.
 ποιήσει σ' ὁ χρόνος ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΝ, εἴτᾳ ΓΕΩΡΓΟΝ,
 καὶ τότε ματεύσεις τὴν ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗΝ.

ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ ΤΑΡΣΕΩΣ.

Κῦρος Κούριός ἐστι. τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμμα;
 ἐκ ἀναγινώσκω τὸν καλόν, ἀλλὰ βλέπω.

Γ Λ Λ Υ Κ Ο Υ.

T. II. p. 347.

I.

Ἦν ὅτε παῖδας ἔπειθε πάλαμ ποτὲ δῶρα φιλεῦντας
 ἔρευξ, καὶ ῥαπτὴ σφαῖρα, καὶ ἀτραγάλοι·
 νῦν δὲ λοιπὰς καὶ κέρμα. τὰ παίγνια δ' ἔδδ' ἐκείνας
 ἰσχύει. ζητεῖτ' ἄλλο τι, παιδοφίλαι.

II.

Νύμφαι, πευθομένῳ φράσατ' ἀτρεκέως, εἰ παροδεύων
 Δάφνις τὰς λευκάς ᾧδ' ἀνέπαιυσ' ἐρίφως.
 Ἄναι καὶ, Πᾶν συρικτὰ, καὶ εἰς αἵγειρον ἐκείναν
 σοί τι κατὰ φλοιῷ γράμμ' ἐκόλαψε λέγειν·
 Πᾶν, Πᾶν, πρὸς Μαλέαν, πρὸς ἕρος Ψωφίδιον ἔρχεν,
 ἰξήμα. Νύμφαι χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω.

III.

Ἀ βάκχα Παιρία μὲν, ἐνεψύχωσε δ' ὁ γλύπτας
 τὸν λίθον· ἀνθρώσκει δ' ὡς βρομιαζόμενα.
 Ἐκόπα, σᾶς χειρὸς θεοποιὸς ἐμήσατο τέχνη
 θαῦμα χιμαίροφόνον, θυιάδα μαινομένην.

IV.

Ἦ βάκχη Κρονίδην Σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορείαν
 θρώσκει μαινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος.

V.

Καὶ τὸν ἀπὸ Τρηχῖνος ἰδὼν πολυώδυνον ἦρω,
 τόνδε φιλοκτῆτην ἔγραφε Παρρῆσιος.

p. 348.

Τ. II. ἐν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκῆσαι κακὸν ὑποικεῖ
 δάκρυ, καὶ ὁ τρύχων ἐντὸς ἔνεσι πόνος.
 ζῶσγε γράφων ὧ λῶτε, σὺ μὲν σοφός, ἀλλ' ἀναπαῦσαι
 ἄνδρα πόνων ἤδη τὸν πολύμοχθον ἔδει.

VI.

Οὐ κόνις, οὐδ' ὀλίγον πέτρας βῆρος, ἀλλ' Ερασίππῃ
 ἣν ἐσορᾷς αὕτη πᾶσα θάλασσα τάφος.
 ὦλετο γὰρ σὺν νηϊ· τὰ δ' ὅσα πύπτο' ἐκείνῃ
 πύθεται, αἰθυσίαις γνωστὰ μόναις ἐγέπειν.

P. 349.

Ν Ι Κ Α Ρ Χ Ο Υ.

I.

Εὐμεγέθης πείθει με καλὴ γυνή, ἄν τε καὶ ἀκμῆς
 ἄπτητ', ἄν τε καὶ ἦ, Σιμόλε, πρεσβυτέρη.
 ἦ μὲν γὰρ με νεὰ περιλήψεται· ἦ δὲ παλαιὴ
 γραῖά με καὶ βυσσὴ, Σιμόλε, λιχμάσεται.

II.

Τῆς μητρὸς μὴ ἄκουε, φιλομένη· ἣν γὰρ ἀπέλω,
 καὶ θῶ ἄπαξ ἔξω τὸν πόδα τῆς πόλεως,
 * * * * *
 τῶν καταπαιζόντων μὴ σχῆς λόγον, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς
 ἐμπαίξας, ἄρξαι πλεῖον ἐμῷ τι ποιεῖν.

I. 4. Cod. Σ. δικάσεται.

III.

T. II.

Λέμβιον, ἡ δ' ἑτέρα Κερκύριον, αἱ δὲ ἑταῖραι
αἶν ἐφορμῶσιν τῷ Σαίμιον λιμένι.
ἀλλὰ, νέοι, πανδημί τὰ ληστρικά τῆς Αφροδίτης
φεύγεθ'· ὁ συμμίξας καὶ καταδύς πίεται,

IV.

Γραῖα καλὴ, σὺ γὰρ οἶδας, ὅτ' ἦν νέα· ἀλλὰ τότε ᾗται.
νῦν δ' ἐθέλει δῶνα μισθόν, ἐλαυνομένη.
εὐρήσεις τεχνίτιν· ὅταν δὲ πῆ, τότε μᾶλλον
εἰς ὃ θέλεις· αὐτὴν εἰς ἐπίτακτον ἔχεις.
πίνει γὰρ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας, ἣν ἐθελήσῃ,
ξέας, καὶ τότε γίνεται ἄνω τὰ κάτω.
κολλᾷται, κνίζει, παθικεύεται· ἦν τι διδῶ τις,
λαμβάνει· ἦν μὴδὲν, μισθὸν ἔχει τὸ πάθος.

p. 350.

V.

Τὴν μίαν Ερμογένης ἀγὼ ποτε, καὶ Κλεόβουλος
ἦγονεν εἰς καινὴν Κύπριν Αἰσιδοίκην.
ἥ ἔλαχον μὲν ἐγὼ πολὴν ἄλλα ναιέμεν αὐτός·
εἰς γὰρ ἓν, ἢ πάντες πάντα, διειλόμεθα.
Ερμογένης δ' ἔλαχε τυχερὸν δόμον εὐρώεντα,
ὑψατος εἰς ἀφανῆ χώρον ὑπερχόμενος,
ἐνθ' ἀκτὰς νεκύων καὶ ἐρημίας ἡερόεσσαν
τύπονται πνοιῇ δυσκελάδων ἀνέμων.
Ζηνὶ δ' ἴσος Κλεόβουλος, ὃς Οὐρανὸν εἰσαναβαίνειν,
τὸ ψολβεν κκτέχων ἐν χειρὶ πῦρ, ἔλαχε.
γῇ δ' ἔμενε ξυνὴ πάντων· ψίμαθον γὰρ ἐν αὐτῇ
τρῶσσαντες, τὴν γρᾶν ᾧδε διειλόμεθα,

Τ. II.

VI.

Οὐκ ἐν γαστρὶ λαβῆσα Φιλαίνιον Ηλιοδάμῳ
 Θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταῦτομάτης.
 τῷ δ' ἐπὶ Θηλείῃ λυπημένῳ, ἐξ διαλείπει
 ἡμάτα, καὶ τίκτειν ἄρσενά παῖδ' ἔφατο.
 ἔτω Βύβρατις καταλύεσθαι· εἰ γὰρ ἐκάστη
 τέξεσθαι ὡς αὐτὴ, τίς θεῶ ἐστὶ λόγος;

VII.

Οὐκ ἀποθνήσκειν δεῖ με; τί μοι μέλει, ἣν τε ποδαγνή,
 ἣν τε δρομεὺς γεγονωὺς εἰς Αἶδην ὑπάγω;
 p. 351. πολλοὶ γὰρ μ' ἐρέθουσιν. ἔα χολὸν με γενέσθαι.
 τῶνδ' ἕνεκεν γὰρ ἴσως ἔσσι' ἐγὼ θιάσους.

VIII.

*Κράνας εὐύδρου παρὰ νάμασι, καὶ παρὰ Νύμφαις
 ἔτασέν με Σίμων, Πᾶνα τὸν αἰγιβάτην.
 β. τεῦ δὲ χάριν; * λέξω τοι. ὕσον ποθέεις ἀπὸ κράνας
 καὶ πίε, καὶ κοίλαν κάλπιν ἐλὼν ἄρυσαι.
 ποσσὶ δὲ μὴ ποτὶ νίπτρα φέρειν κρυτάλλινα Νυμφῶν
 δῶρα, τὸν ὑβριστὰν εἰς ἐμὸν δεσκόμενος.
 β. ὦ σέμν', ἢ λέξεις ἕτερον λόγον; * ἀλλὰ παρέξεις
 πυγίξαι· τούτοις χρῶμαι ὁ Πᾶν νομίμοις.
 ἣν δὲ πίνης ἐπίτηδες, ἔχων πάθος, ἔστι καὶ ἄλλα
 τέχνα, τῷ ῥοπάλῳ τὰν κεφαλὰν λέπομες.

IX.

Αἰγιβάτῃ τότε Πανί, καὶ εὐκάρτῃ Διονύσῳ,
 καὶ Δημοῖ χρονίῃ ξυνὸν εἴδικα γέρας.

VIII. 9. Fort. ἦν δὲ ποιῆς.

αἰτέομαι δ' αὐτὸς καλὰ πώεα, καὶ καλὸν οἶνον,
καὶ καλὸν ἀμύσσει καρπὸν ἀπ' ἀταχύων.

X.

Ἡ πρὶν Αἰθναίης ὑπὸ κερκίσι, καὶ τὰ κατ' ἰσῶν
νήματα Νικαρέτῃ πολλὰ μιτῶσαμένη,
Κύπριδι τὸν κάλαθόν τε, τὰ πηνία, καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς
ἄρμεν' ἐπὶ προδόμῃ πάντα πυρῆς ἔθετο,
Ἐρβετε, φωνήσασα, κακῶν λιμνηρὰ γυναικῶν
ἔργα, νέον τήκειν ἄνθος ἐπιστάμενα.
εἶλετο δὲ τεφάνης καὶ πηκτίδα, καὶ μετὰ κώμων
ἡ παῖς τερπνὸν ἔχειν ἐν θαλίαις βίοντον.
εἶπε δέ· Παντὸς σοι δεκάτην ἀπὸ λήμματος οἶσω,
Κύπρι, σὺ δ' ἐργασίην καὶ λάβε καὶ μετάδος.

P. 352

XI.

Παρθένη Τριτογένεια, τί τὴν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς,
ἀετᾶξασα δ' ἐμὸν θῶρον ἔχεις παλάμῃ;
μύμησά το παρόρσεν ἐν ἰδαίοις σκοπέλοισιν
ὥς Πάρις ἔσέ σε καλήν, ἀλλ' ἐμ' ἐδογμάτισε.
σὺν ὄφρ' καὶ σάκος ἔσιν· ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει·
ἀρκεῖ τῷ μῆλ' αἰὶνος ὁ πρὶν πόλεμος.

XII.

Ἡκμασε Νικονόη. καὶ γὰρ λέγω. ἥκμασε δ' αὐτὴ,
ἠνίκ' αὖ Δευκαλίων ἄπλετον εἶδεν ὕδαρ.
ταῦτα μὲν ἔν' ἡμεῖς ἔκ οἶδαμεν, ἀλλ' ὅτι ταύτην
ἔκ ἀνδρα ζητεῖν νῦν ἔδει, ἀλλὰ τάφον.

Τ. Π.

XIII.

Πέντε μετ' ἄλλων Χάρμος ἐν Ἀρκαδίᾳ δολιχεύων,
 θαῦμα μὲν, ἀλλ' ὄντως ἔβδομος ἐξέπεσεν.
 ἐξ ὄντων, τάχ' ἔρεϊς, πῶς ἔβδομος; εἰς φίλος αὐτοῦ,
 Θάρσει Χάρμα, λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
 ἔβδομος ὣν ἔτω παραγίνεται. εἰ δ' ἔτι πέντε
 εἶχε φίλος, ἦλθ' ἂν, Ζωίλε, δωδέκατος.

XIV.

Εἰς ῥόδον εἰ πλεύσει τις Ολυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
 τὸν μάντιν, καὶ πῶς πλεύσεται ἀσφαλές.
 ᾧ μάντις, Πρῶτον μὲν, ἔφη, κεινὴν ἔχε τὴν ναῦν,
 καὶ μὴ χειμῶνος, τῷ δὲ θέρης ἀνάγῃ.
 P. 353. τῷτο γὰρ ἂν ποιῆς, ἥξεις κῆκεῖσε καὶ ᾧδε,
 ἂν μὴ πειρατὴς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

XV.

Λέσασθαι πεπύρευτον Οὐρήσιμος εἰς βάλανειδον
 δωδεκάτῃ δούρεϊ μηνός, ἐπ' Ἀντιφίλῃ,
 παῖδα λιπὼν οἴκοις ἐπιτίττιον, ὃν δύο τέκνων
 ἄλλων εὐρήσει λυσάμενος πατέρα.
 ἥξειν δ' εἰς ὥρας γράφει· οἱ βάλανεῖς γὰρ
 εἰς τότε τάσσονται τὴν πυρίαν καθελεῖν.

XVI.

Τρεῖς λεπτοὶ πρῶν περὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο,
 τίς προκριθεὶς εἴη λεπτεπιλεπτότερος.
 ὧν ὁ μὲν εἷς, Ερμων, μεγάλῃ ἐνεδείξατο τέχνην,
 καὶ διέδυ ραφίδος τρήμα, λίνον κατέκταν.

Δημῆς δ' ἐκ τρώγλης βαίνων, ἐς ἀράχνιον ἔστη,

ἣ δ' ἀράχνη νήθεσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασε.

Σωσίπατρος δ' ἐβόησεν· Εἰμὲ τεφανώσατ'· ἐγὼ γὰρ

εἰ βλέπομ', ἤττημαι· πνεῦμα γὰρ εἰμὶ μόνον.

XVII.

Πολλὰς μυριάδας ψηφίζων Λαρτεμίδωρος,
καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιένων,
πολλάκις αἱ χρυσῆ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι
πολλὸν ὑπὲρ νῶτε, χεῖρον ἔδουσι μόνον.

XVIII.

Εἰς ἀπάγχουσι μέλλων Δίναρχος δ Φεῖδων,
Γλαῦκε, δι' ἐξ χαλκῆς δύσμορος ἦκ' ἔθανεν.
ἐξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἐδυσάνει,
εὐωνον ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.

P. 354.

τὸτο φιλαργυρίας δεινῆς ὄρος, ὃς κ' ἀποθνήσκων,
Γλαῦκε, δι' ἐξ χαλκῆς δύσμορος ἦκ' ἔθανε.

XIX.

Δακρύει Φεῖδων δ φιλάργυρος, ἔχ' ὅτι θνήσκει,
ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίκτο.
ταύτην οἱ χαρίσασθε, καὶ, ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
τῶν πολλῶν τεχνίων ἐν τι προσεμβάλετε.

XX.

Πορδὴ ἀποκτεννεί πολλὰς, ἀδιέξοδος ἔσται·
πορδὴ καὶ σώζει, τραυλὸν ἰεῖσα μέλας.
ἔκταν εἰ σώζει, καὶ ἀποκτεννεί πάλι πορδὴ,
ταῖς βασιλεῦσιν ἴσην πορδὴ ἔχει δύναιμι.

Τ. II.

XXI.

Ἦν Στέφανος πτωχός, καὶ παῖς ἄμα· νῦν δὲ προσκόψας
 πλατεῖ, καὶ γεγέννητ' εὐθὺ φιλοσέφανος,
 τέσσαρα τῷ πρώτῳ Στεφάνῳ καλὰ γράμματα προσθεῖς.
 ἔταμ δ' εἰς ὄρας Ἰπποκρατιπιδάδης,
 ἥ διὰ τὴν σπατάλην Διονυσιοπηγανόουρος.
 ἐν δ' ἀγορανομίᾳ παντὶ μένει Στέφανος.

XXII.

Ερμαίοις, ἡμῖν Αφροδίσιος ἐξ χάας οἶνω
 αἶρων, προσκόψας, πένθος ἔθηκε μέγα.
 οἶνος καὶ Κένταυρον ἀπώλεσεν, ὡς ὕφελεν δὲ
 χήμας· νῦν δ' ἡμεῖς τῆτον ἀπωλέσαμεν.

P. 355.

XXIII.

Τῇ γρυτῇ Νίκωνος δρῶ τὴν ρίνα, Μένιππε·
 αὐτὸς δ' ἢ μακρὰν φαίνεται εἶναι ἔτι.
 πλὴν ἤξει, μείνωμεν ὅμως· εἰ γὰρ πολὺ, πέντε
 τῆς ρίνος ταδίας, οἶομαι, ἢ ἀπέχει.
 ἀλλ' αὐτὴ μὲν, δρᾶς, προπερεύεται· ἣν δ' ἐπὶ βενὸν
 ὑψηλὸν σῶμεν, καὐτὸν ἐσοφόμεθα.

XXIV.

Τὸ τόμα· χῶ πρακτὸς ταῦτόν, Θεόδωρέ, σε ὄζει,
 ὥτε διαγνώσῃ τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.
 ἥ γράψαι σε ἔδει ποῖον τόμα, ποῖον δ' πρακτὸς.
 νῦν δὲ λαλῶντός σε [κᾶμμιγε περιδεμένα]
 ἢ δύναμαι γινῶναι, πότερον χρίνεις, Θεόδωρε,
 ἥ βδεῖς· πνεῖς γὰρ ἴσον πνεῦμα κάτω καὶ ἄνω.

XXIV.4. Verba κᾶμμιγε περιδεμένα ab omnibus codd. absunt.

XXV.

XXV.

Τ. II.

Εἰ με φιλεῖς, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς σὺ, φιλεῖς με.
εἰ δ' ἐμὲ μὴ μισεῖς, φίλτατε, μὴ με φίλει.

XXVI.

Ἰητρὸς τὴν γραῦν εἴτ' ἔκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,
ὑδεὶς γινώσκει· δαιμόνιον τὸ τάχος.
ὃ ψόφος ἦν κλυτῆρος ἐν ἕσσι, καὶ τεφανῆτο
ἡ σορὸς, οἱ δ' ἄλλοι τὸν φακὸν ὑτρέπισαν.

XXVII.

Οὗτ' ἔκλυσεν Φεῖδων μ', ἔθ' ἤψατο· ἀλλὰ πυρέξας
ἐμνήσθην αὐτῇ τῆνομα, κἀπέθανον.

XXVIII.

P. 356.

Ορῥῶσσι τὸν κυρτὸν ὑποσχόμενος Διδῶρον
Σωκλῆς, τετραπέδῃς τρεῖς ἐπέθηκε λίθους
τῷ κυρτῷ τιβαρῆς ἐπὶ τὴν βάχιν. ἀλλὰ πιεσθεὶς
τέθηκε, γέγονεν δ' ὀρῥώτερος κανόνας.

XXIX.

Χειρουργῶν ἔσφαξεν Ακετορίδην Αγέλαος·
ζῶν γὰρ χωλεύειν, φησὶν, ἐμέλλε τάλας.

XXX.

Πέντ' Ἰητρὸς Αλεξίς ἄμ' ἔκλυσε, πέντ' ἐκάθησε,
πέντ' ἶδεν ἀρρώτῃς, πέντ' ἐνέχρισε πάλιν.
καὶ πᾶσιν μία νύξ, ἐν φάρμακον, εἰς σοροπηγὸς,
εἰς τάφος, εἰς Αἰδης, εἰς κοπετὸς γέγονε.

XXVII. I. Fort. ἔ μ' ἔκλυσε Φ. ἔθ'.

Τ. II.

XXXI.

Ξεῖνε, τί μὲν πύθῃ; βτίνες ἐν χθονὶ τοῖσδ' ὑπὸ τύμβοις;
 ἄς γλυκερῷ φέγγυος Ζῶπυρος ἐτέρεισε,
 Δᾶμις, Λεριστοτέλης, Δημήτριος, Ἀρκεσίλαος,
 Σώστρατος, οἳ τ' ὀπίσω μέχρη Παραϊτονίᾳ.
 κηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλαστὰ πέδιλα,
 ὡς Ερμῆς, κατὰγει τὰς θεραπευομένους.

XXXII.

Νυκτικόραξ ἄδει θανατηφόρον· ἀλλ' ὅταν ἄσῃ
 Δημόφιλος, θνήσκει καὶ τὸς ὁ νυκτικόραξ.

P. 357.

XXXIII.

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκρίνετο· καὶ πολὺ μᾶλλον
 ἦν ὁ κριτὴς τῶτων δὺς δύο κωφότερος.
 ὦν ὁ μὲν ἀντέλεγεν τὸ θηοίκιον αὐτὸν ὀφείλειν
 μηνῶν πένθ'· ὁ δ' ἔφη νυκτὸς ἀλληλεκένοισι.
 ἀμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς λέγει· Ες τί μάχεσθαι;
 μήτηρ ἐστ' ὁμῶν· ἀμφοτέρωι τρέφετε.

XXXIV.

Ηγόρασας χαλκῆν μιλιάρειον, Ηλιόδαρε,
 τοῦ περὶ τὴν Θράκην ψυχρότερον βορέα.
 μὴ κάμνε, μὴ φύσα, τί μάτην τὸν καπνὸν ἐγείρεις;
 εἰς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἡγόρασας.

XXXV.

Εκλήθην ἐχθρὸς, Δημήτριε· σήμερον ἦλθον
 δειπνεῖν. μὴ μέμψῃ, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.

XXXIII. 2. Vat. Cod. τῶτων δύο κωφ.

ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολὺν χρόνον. οὐδ' ἂν ἐσώθην
 σήμερον, ἀλλ' ἀνέβην κέρκον ὄντι κατέχων.
 ψαύεις τῶν ἄστρον. Ζεὺς ἡνίκα τὸν Γανυμήδην
 ἤρασε, τῇδ' αὐτὸν, οἶμαι ἔχων ἀνέβη.
 ἔνθεν δ' εἰς Αἶδην τίς ἀφίξεται; ἢ ἀφυγὴς εἴ;
 εὖρηκας τέχνην πῶς ἔσῃ ἀθάνατος.

XXXVI.

Ἀρκάδας ἔχ' ἔτω Στυμφαλίδες, ὡς ἐμὲ κίχλοι
 αἱ νέκυες ξηροῖς ἤκαχον ὄσαρσις,
 Ἀρπυιαί, δραχμῆς ξηρὴ δεκάς. ὦ ἑλεεινὰ
 λειμώνων ἐτύμως ἔρρετε νυκτερίδες.

XXXVII.

Ἔχε φίλων λέμβον Σωτήριχον· ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ
 σωθῆν' ἠδὲ Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δύναται.
 ὄνομα γὰρ μόνον ἦν Σωτήριχος· οἱ δ' ἐπιβάντες
 ἔπλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ Φερσεφύνην.

XXXVIII.

Ορφεὺς μὲν κιθάρα πλεῖστον γέρας εἴλετο θνητῶν,
 Νέστωρ δὲ γλώσσης ἠδ' ὁλοῦ σοφίῃ,
 τεκτοσύνη δ' ἐπέων πολυτέρως θεῖος Ὀμηρος,
 τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, ἢ τάφος ἐστὶν ὅδε.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Καλλιμάχος τὸ κάθαρμα, τὸ παῖγνιον, ὁ ξύλινος νῦξ.
 αἴτιος δ' ἡ γράψας ΑΙΤΙΑ Καλλιμάχου.

Τ.Π. p.359. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ.

I.

Εκ Διδς ἀρχώμεσθαι, καθὼς ἔκρινεν Λρατος·
 ὑμῖν δ', ὦ Μῦσαι, σήμερον ἔκ ἐνοχλῶ.
 εἰ γὰρ ἐγὼ παῖδάς τε φιλῶ, καὶ παισὶν ὁμιλῶ,
 τῆτο τί πρὸς Μῦσας τὰς Ελικωνιάδας;

II.

Μὴ ζήτει δέλτοις ἐν ἑμαῖς Πηρίαμον παρὰ βωμοῖς,
 μηδὲ τὰ Μηδείης πένθεα καὶ Νιδβης,
 μηδ' Ἴτυν ἐν θαλάμοις, καὶ Ἀηδόνας ἐν πετάλοισιν·
 ταῦτα γὰρ οἱ πρότεροι πάντα χυδὴν ἔγραφον·
 ἀλλ' ἱλαραῖς Χαρίτεσσι μεμιγμένον ἥδ' ἔρωςτα,
 καὶ Βρόμιον· τῆτοις δ' ὀφρῦες ἔκ ἐπρεπον.

III.

Τῶν παίδων, Διδῶρε, τὰ προσθέματ' εἰς τρεῖς πίπτει
 σχήματα, καὶ τῶτων μάνθαν' ἐπωνυμίας.
 τὴν ἔτι μὲν γὰρ ἄδικτον ἀκμὴν ἀλάλῃ, ὀνόμαζε
 κοκκωτὴν φυσᾶν ἄρτι καταρχομένην·
 τὴν δ' ἤδη πρὸς χεῖρα σαλευομένην, λέγε σαῦραν·
 τὴν δὲ τελειοτέστην, οἶδας ἂν χεῖρ σε καλεῖν.

II. 1. Cod. δέλτοιςιν ἐμ.

III. 4. Cod. κοκκωτὴν φῦσαν.

IV.

T. II. p. 360.

Ακμῇ δωδεκέτευς ἐπιτέρπομαι· ἔτι δὲ τότε
 χῶ τρισκαίδεκῆς πάλυ ποθεινότερος.
 χῶ τὰ δις ἑπτὰ νέμων, γλυκεράτερον ἄνθος Εὐρώτων·
 τερπνότερος δ' ὁ τρίτης πεντάδος ἀρχόμενος.
 ἑξεπικαίδεκατον δὲ θεῶν ἔτος· ἐβδόμηκτον δὲ
 καὶ δέκατον ζητεῖν ἔκ ἐμὸν, ἀλλὰ Διός.
 εἰ δ' ἐπὶ πρὶςβυτέρως τις ἔχει πόθον, ἔκ ἔτι παίζει,
 ἀλλ' ἤδη ζητεῖ τὸν Δ' ἀπαιεῖσθαι.

V.

Τοὺς λευκοὺς ἀγαπῶ, φιλέω δ' ἅμα τοὺς μελιχρῶδεις
 καὶ ξανθοὺς, τέργω δ' ἔμπαλι τοὺς μέλανας.
 οὐδὲ κόραξ ξανθὰς περαπέμπομαι· ἀλλὰ περισσῶς
 τοὺς μελανοφθάλμους αἰγλοφανεῖς τε φιλῶ.

VI.

Πρωκτὸς καὶ χρυστὸς τὴν αὐτὴν ψῆφον ἔχουσι.
 ψηφίζων δ' ἀφελῶς τοῦτό ποθ' εὔρον ἐγώ.
 σφιγκτὴς οὐκ ἔστιν παρὰ παρθένη, οὐδὲ φίλημα
 ἄπλοῦν, οὐ φυσικὴ χρωτὸς εὐπνοίη,
 οὐ λόγος ἡδὺς ἐκεῖνος ὁ παιδικὸς, οὐδ' ἡμέραιον
 βλέμμα, διδασκομένη δ' ἐστὶ χειριότερα.
 ψυχροῦνται δ' ὕπνῳ πᾶσαι· τὸ δὲ μεῖζον ἐκεῖνο,
 οὐκ ἔστιν ποῦ θῆς τὴν χεῖρα πλαζομένην.

IV. 4. Quaedam apogr. ἀπτόμενος.

VI. 3. Scr. σπινθήρ.

Τ. II.

VII.

Εἶδον ἐγὼ τινὰ παῖδα ἐπανθοπλοκοῦντα κόρυμβον,
ἀντιπαρερχόμενος τὰ τεφανηπλόκια.

ρ. 361. εἰδ' ἄτρωτα παρήλθον· ἐπιστὰς δ' ἥσυχος αὐτῷ
φίμῃ, Πόσῃ πωλεῖς τὸν σὸν ἐμοὶ τέφανον;
μᾶλλον τῶν κελύκων ἐρυθαιέτο, καὶ κατακύψας
φισί· Μακρὰν χώρει· μὴ σε πατὴρ εἰσὶδῃ.
ὠνύμην προφάσει τέφανός, καὶ οἴκαδ' ἀπελθὼν
ἐτεφάνωσα θεὸς, κεῖνον ἐπευξάμενος.

VIII.

Ἄρτι καλὸς, Διόδωρε, σὺ καὶ φιλέεσι πέπειρος·
ἀλλὰ καὶ ἦν γήμης, ἐκ ἀπολειψόμεθα.

IX.

Εἰ καὶ σοὶ τριχόφοιτος ἐπεσκίρτησεν ἦλος,
καὶ τρυφεράν κρετάρων ξανθοφυεῖς ἔλικες,
εἰδ' ἔτω φεύγω τὸν ἐρώμενον· ἀλλὰ τὸ κάλλος
τύτῃ, καὶ πώγων, καὶ τρίχες, ἡμέτερον.

X.

Εχθρὸς ἔχων ἀνὰ νύκτα φιλόστρατον, ἐκ ἐδυνήθην,
κεῖνα, πῶς εἶπω; πάντα παρασχομένον.
ἀλλ' ἐμὰ μνηκέτ' ἔχοιτε φίλοι φίλον, ἀλλ' ἀπὸ πύργου
βάλλετ', ἐπεὶ λίην Ἀσυνάναξ γέγονα.

XI.

Ἰητρεὺς εὖρόν ποτ' ἐγὼ λείας δυσέρωτας,
τρίβοντας φυσικῆς φάρμακον ἀντιδότου.

IX. 1. Fort. εἰ καὶ τρε.

οἱ δὲ γὰρ φωραθέντες, ἐχ' ἡσυχίην, ἰδέοντο·
καὶ γὰρ ἔφην, Σιγῶ, καὶ θεραπεύσατέ με.

Τ. II.

XII.

p. 362.

Εἰ μοι σωζόμενος Πολέμων ὃν ἔπεμπον ἀνέλθοι
* * * * *
οὖν δ' αὐτῷ Πολέμων ἀνασώζεται· ἐκέτ' ἀφίεται,
φοῖβε, δασυς δ' ἦκων ἐκέτι σῶος ἐμοί.
ἐντὸς ἴσως σκιάσθαι γένυν εὖξατο· θόετω αὐτὸς,
ἀντία ταῖσιν ἐμαῖς ἐλπίσιν εὖζάμενος.

XIII.

Σαῖς ἴκελον πρὸς πέμπον ἐγὼ Πολέμονα παρειαῖς,
ἢ ἐλθῆ, θύσειν ὕρην ὑποσχόμενος·
οἱ δέχομαι φθονερεῖς, Παιῶν, φρίσσοντα γενεαίς,
ὣς τῆτις τλήμων εἵνεκεν εὖζάμενος.
ὣδὲ μάτην τίλλεσθαι ἀναίτιον ὕρην ἔοικεν,
ἢ συντιλλέσθω, Δῆλιε, καὶ Πολέμων.

XIV.

Εἰ Γραφικῶς πυγὴν σάλις ἐκδέδαι· ἐν βαλανείῃ,
ἄνθρωπος τί πάθω; καὶ ξύλον αἰσθάνεται.

XV.

Μὴ κρύψῃς τὸν ἔρωτα, Φιλδοκράτες· αὐτὸς δ' αἰμαῖν
λακτίζειν κραδίην ἡμετέρεην ἱκανός.
ἀλλ' ἱλαρῶς μετὰδος τι φιλήματος. ἔσθ' ὅτε καὶ σὺ
αἰτήσεις τοιάνδ' ἐξ ἑτέρων χάριτα.

XVI.

Κλέψομεν ἄχρι πίνοσ τὰ φιλήματα, καὶ τὰ λαθραῖα
νεύσομεν ἀλλήλοισι ὕμνασι φειδομένοις;

Τ.Π.ρ.363· μέχρι τίνος δ' ἀτέλετα λαλήσομεν, ἀμβολίαισι
 ζευγνύντες κενεὰς ἔμπαλιν ἀμβολίας;
 μέλλοντες τὸ καλὸν δαπανήσομεν· ἀλλὰ πρὶν ἐλθεῖν
 τὰς φθονεῖς, Φεῖδων, θῶμεν ἐπ' ἔργα λόγους.

XVII.

Ἡ μὴ ζηλοτύπει, δόλοισι ἐπὶ παισὶν, ἑταίροις,
 ἢ μὴ θηλυπρεπεῖς οἰνοχόους πάρεχε.
 τίς γὰρ ἀνὴρ ἐς ἔρωτ' ἀδαμάντινος, ἢ τίς ἀτειρῆς
 οἶνον, τίς δὲ καλὸς ὃ περιεργα βλέπει;
 ζώντων ἔργα τὰ δ' ἐστὶν· ὅπῃ δ' ἔκ εἰσιν ἔρωτες,
 ἔδδ' ἐμέθαι, Διοφῶν, ἣν ἐθέλῃς, ἄπιθι,
 κἄκ' Ἰφιδάμαντα, ἢ Τάνταλον ἐς πότον ἔλκε,
 τὸν μὲν ἐπ' ἔδδ' ἰδεῖν, τὸν δ' ἐπὶ μῆνον ἰδεῖν.

XVIII.

Στυγνὸς δὲ τί, Μένιππε, κατεσκέπασαι μέχρι πέζης,
 ὃ πρὶν ἀπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος;
 ἢ τί κάτω κύψας με παρέδραμες, ἔδδ' προσειπών;
 οἷδ' αὖ τί με κρύπτεις· ἤλυθον ὥς ἔλεγον.

XIX.

Ἐσπερίην Μοῖρ' ἔμε, κατ' ἣν ὕγιαίνομεν, ὦρεν,
 ἢ οἷο' εἴτε σαφῶς, εἴτ' ὕμνος, ἡσπάσατο.
 ἦδη γὰρ τὰ μὲν ἄλλα μάλ' ἀτρεκέως ἐνόησα,
 χῳκόσα μοι προσέφη, χῳκόσ' ἐπυθάνετο.
 εἰ δ' ἐμὲ καὶ πεφίληκε τεκμαιρόμην· εἰ γὰρ ἀληθὲς,
 πῶς ἀποθιωθεὶς πλάζομαι ἐπιχθόνιος;

XVI.6. Scr. λέγεις.

XX.

T. II. p. 364.

Εξεφλέγην, ὅτε Θεῦδις ἐλάμπετο παῖσιν ἐν ἄλλοις,
οἷος ἐπαντέλλων ἀτράσιν ἥελιος.
τῆνεκ' ἔτι φλέγονται καὶ νῦν, ὅτε νυκτὶ λαχνῶται·
δυσόμενος γὰρ, ὅμως ἥλιός ἐστιν ἔτι.

XXI.

ὦ μοσά σοι, Κρονίδη, μὴ πώποτε, μὴδ' ἐμοὶ αὐτῷ
ἐξεῖπεῖν ὅ τι μοι Θεῦδις ἔειπε λαβεῖν.
ψυχὴ δ' ἢ δύσπιστος ἀγαλλομένη πεπόνηται
ἥρει, καὶ τέξοι τὰ γαθὺν ἢ δύναται.
ἀλλ' ἐρέω, σύ γυνωθὶ σύ μοι· κείνός γε πέπεισται
Ζεῦ πάτερ, ἀγνώστῃ τίς χάρις εὐτυχίης;

XXII.

Καὶ μὰ μ' ἔχει μέγα δὴ τι· σὺ δ', ὦ παῖ, πάυσο λεπτὸν
ἥρει δινεύων ἐγγυὺς ἐμεῖο λίνον.
ἄλλο τι πῦρ ἐμῷ ἔνδον ἔχω κυήσοισιν ἀναφθὲν,
καὶ περὶ σῇ ῥιπῇ μᾶλλον ἐγειρόμενον.

XXIII.

Ψευδέα μυθίζουσι, Θεόκλεες, ὡς ἀγαθὴ μὲν
αἱ Χάριτες, τρεῖσαι δ' εἰσὶ κατ' ὄρχομενόν.
πεντάκι γὰρ δέκα σείο περισκιρτῶσι πρόσωπα,
τοξοβόλοι, ψυχέων ἀρπαγες ἀλλοτρίων.

XXIV.

Ταῦτά με νῦν τὰ περισσὰ φιλεῖς, ὅτ' ἔρωτος ἀπέσβη
πυρσός, ὅτ' ἔδ' ἄλλως ἡδὺν ἔχω σε φίλον.

XX. 3. Fort. ὅτε μῆλα λαχνῶται.

XXI. 3. Cod. δυσάπιστος.

Τ.Π.ρ.365. μέμνημαι γὰρ ἐκεῖνα τὰ δύσμαχα. πλὴν ἔτι, Δάφνι,
ὄψε μὲν, ἀλλ' ἐχέτω καὶ μετάνοια τόπον.

XXV.

Τίς χάρις, Ηλιόδωρε, Φιλήμασιν; ἢ με λάβροισι
χείλεσιν, ἢ φιλέεις ἀντιβιαζόμενος,
ἀλλ' ἐπ' ἄκροις ἀσάλευτα μεμυκόσιν, οἷα κατ' οἴκους,
καὶ δίχρα σὺ, με φιλεῖ πλάσμα τι κηρόχυτον.

XXVI.

Μὴ στεύσης Μενέδημον ἐλεῖν δόλω, ἀλλ' ἐπίνευσον
ὄφρυσιν, καὶ φανερώς αὐτὸς ἐρεῖ, ΠΡΟΑΓΕ.
ἢ γὰρ ἀνάβλησις· φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα.
ἢ δ' ἀμάξης, ποταμῷ δ' ἐστὶν ἐτοιμότερος.

XXVII.

Τὴς σοβαρῆς τάτης, καὶ τῆς περιποφυροσήμες.
παῖδας, ὅσους ἡμεῖς οὐ προσαφικόμεθα,
ὥσπερ σῦκα πέτραισιν ἐπ' ἀκρολόφοισι πέπειρα
ἐσθῶσιν γῦπες, Δίφιλε, καὶ κόρακες.

XXVIII.

Ἀχρὶ τίνος ταύτην τὴν ὄφρυα τὴν ὑπέροπτον,
Μέντορ, τηρήσεις, μὴδὲ τὸ ΧΑΙΡΕ λέγων,
ὥς μέλλων αἰῶνα μένειν νέος, ἢ διὰ παντὸς
ὀρχεῖσθαι πυρίχην; καὶ τὸ τέλος πρόβλεπε.
ἤξει σοι πώγων, κακὸν ἔσχατον· ἀλλὰ μέγιστον,
καὶ τότε ἐπιγνώσῃ τί σπάνις ἐστὶ φίλων.

XXV. 1. Cod. φιλήμασιν εἴ με λάβροισιν χ. ἢ φιλέοις. 4. Cod.
πλ. τό.

XXVII. 2. Cod προσαφειόμεθα.

XXVIII. 6. τίς σπ. Cod.

XXIX.

T. II. p. 366.

Πῶς ἀναγινώσκειν, Διονύσειε, παῖδα διδάξεις,
 μὴδὲ μετεκβῆναι φθόγγον ἐπιτάμενος;
 ἐκ νήτης μετέβης ὅπως ταχὺς εἰς βαρύχορδον
 φθόγγον, ἀπ' ἰσχυροτάτης εἰς τάσιν ὀγκοτάτην.
 πλὴν ἢ βασκαίνω. μελέτα μόνον. ἡμιφοτέρης δὲ
 κρέων, τοῖς φθονεργοῖς ΛΑΜΒΔΑ καὶ ΛΑΦΑ λέγε.

XXX.

Εἰ σε φίλων ἀδικῶ, καὶ τῷτο δοκεῖς ὕβριν εἶναι,
 τὴν αὐτὴν κἀλάσιν καὶ σὺ φίλει με λαβών.

XXXI.

Τίς σε κατετεφάνωσθε ῥόδοις ὕλον; εἰ μὲν ἐρατῆς,
 ἃ μάκαρ· εἰ δ' ὁ πατὴρ, ὕμματα καὐτοῦς ἔχει.

XXXII.

Ολβιος ὁ γράψας, καὶ ὕλβιος ὅτος ὁ κάλλει
 τῷ σῷ νικᾶσθαι κηρὸς ἐπιτάμενος.
 θριπὸς ἐγὼ καὶ σύρμα τετηδένος εἶδε γενομένην,
 ὥς ἀναπηδήσας τὰ ξύλα ταῦτα φάγω.

XXXIII.

Οὐκ ἐχθρὸς παῖς ἦσθα, καὶ ἐκ ὕνχρ ὅτος ὁ πάγων
 ἤλυθε; πῶς ἀνέβη τῷτο τὸ δαιμόνιον,
 καὶ τριχὶ πάντ' ἐκάλυψε τὰ πρὶν καλὰ; φεῦ, τί τὸ θαῦμα;
 ἐχθρὸς Τρωΐλος ὦν, πῶς ἐγένετο Πρίαμος;

XXXIV.

p. 367.

Οὐ τέρπυσι κόμῃ με, περισσύτεροί τε κίκινuai,
 τέχνης, οὐ φύσεως ἔργα διδασκόμενοι·

Τ. II. ἀλλὰ παλαιστὶν παῖδες βύπος δ' ψαφασίτης,
καὶ χρυσὴ, μελέων σαρκὶ λιπαινομένη.
ἡδὺς ἀκαλλώπιτος ἐμὸς πόθος. ἡ δὲ γοητὶς
μορφὴ θηλυτέρης ἔργον ἔχει Παφίης.

XXXV.

Οὐδὲ Σμυρναῖα Νεμέσεις, ὅτι σοὶ τι λέγουσιν,
Ἀρτεμίδωρε, νοεῖς; ΜΗΔΕΝ ΤΗΠΕΡ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ;
ἀλλ' ὅτως ὑπέροπτα, καὶ ἄγρια, καὶδὲ πρόποντα
κωμῳδῶ, φθέγγῃ πάνθ' ὑποκρινόμενος.
μνησθήσῃ τέτων, ὑπερήφανε, καὶ σὺ φιλήσεις,
καὶ κωμῳδήσεις ΤΗΝ ΑΠΟΚΛΕΙΟΜΕΝΗΝ.

XXXVI.

Εἰ Ζεὺς ἐκ γαίης θνητὸς ἔτι παῖδας ἐς αἴθρην
ἤρπαζε, γλυκερῷ νέκταρος οἰνοχόους,
αἰετὸς ἂν πτερύγεσθιν Ἀγρίππαν τὸν καλὸν ἡμῶν
ἦδη πρὸς μακάρων ἦγε διακονίας.
καὶ μά σε γὰρ, Κρονίδη, κόσμῳ πάτερ, ἦν ἐσαθρήσης,
τὸν φρύγιον ψέξεις αὐτίκα Δαρδανίδην.

XXXVII.

Ἀνθρῶσιν οὐ τόσσοις φιλοζέφυροι χλοάων
λειμῶνες, πυκιναῖς εἶαρος ἀγλαΐαις,
ὕσσης εὐγενέας, Διόνυσιε, παῖδας ἄθρήσεις,
χειρῶν Κυπριογενῆς πλάσματά, καὶ Χαρίτων.

ρ. 368. ἔσοχα δ' ἐν τούτοις Μιλήσιος ἦνιδε θάλλει,
ὡς βόδον εὐδόμοις λαμπρόμενον πετάλοις.
ἀλλ' οὐκ οἶδεν ἴσως, ἐκ καύματος ὡς καλὸν ἄνθρωπος,
εὖτω τὴν ὥρην ἐκ τριχὸς ὀλλυμένην.

XXXVIII.

Τ. II.

Οφθαλμὸς σπινθῆρας ἔχεις, θεόμορφε Λυκίνε,
 μάλλον δ' ἀκτῖνας, δέσποτα, πυρσοβύλης.
 ἄντωπὸς βλέψαι βαιὸν χρόνον οὐ δύναμαί σοι,
 ὥτως ἀτρεάπτεις ὄμμασιν ἀμφοτέροις.

XXXIX.

ΚΑΙΡΟΝ ΓΝΩΘΙ σοφῶν τῶν ἐπτά τις εἶπε, Φίλιππε·
 πάντα γὰρ ἀκμάζοντ' ἐστὶν ἐξαισώτερα.
 καὶ εἰκυος πρωτόξ πρὶ ἐπ' ἀνδῆροισιν ὀραθεῖς
 τίμιος, εἴτα συὼν βρῶμα πεπαινόμενος.

XL.

Ηλικίης φίλος εἰμι, καὶ ὑδὲνα παῖδα προτάσσω,
 πρὸς τὸ καλὸν κρίνων· ἄλλο γὰρ ἄλλος ἔχει.

XLI.

Αρχιον ἤδη μοι πόσις μέτρον. εὐταθίη γὰρ
 λύεται, ἥ τε φρενῶν, ἥ τε διὰ σώματος.
 ᾧ λύχνος ἐσχίσαι διδύμην φλόγα, καὶ δις ἀριθμέω,
 πολλάκι πειράζων, τὴς ἀνωκεκλιμένης.
 ἤδη δ' οὐκ ἔτι μοῦνον ἐπ' οἰνοχόον σεσάβημαι·
 ἀλλὰ πάρωρε βλέπω κῆπὶ τὸν ὑδροχόον.

XLII.

p. 369.

Μισῶ δυσπερίληπτα φιλήματα, καὶ μαχιμώδεις
 φωνὰς, καὶ σθεναρὴν ἐκ χερὸς ἀντίθεσιν·
 καὶ μὲν καὶ τὸν, ὅτ' ἐστὶν ἐν ἀγκάσιν, εὐθὺ θέλοντα,
 καὶ παρέχοντα χύδην ἢ πάνυ δὴ τι θέλω·
 ἀλλὰ τὸν ἐκ τέτων ἀμφοῖν μέσον, οἷον ἐκείνον
 τὸν καὶ μὴ παρέχειν εἰδότα, καὶ παρέχειν.

Τ. II.

XLIII.

Εἰ μὴ νῦν Κλεόνικος ἐλεύσεται, οὐκέτ' ἐκείνον
 θέξωμ' ἐγὼ μελάρθοις, οὐ μὰ τὸν . . . οὐκ ὁμόσω.
 εἰ γὰρ ὕνειρον ἰδὼν οὐκ ἤλυθεν, εἴτα παρεῖη
 αὖριον, οὐ παρὰ τὴν σήμερον ὀλλύμεθα.

XLIV.

Πτηνὸς ἔρωσ' ἀγαγέν με δι' ἡέρος, ἡνίκα, Δᾶμι,
 γράμεμα σὺν εἶπον, ὃ μοι δεῦρο μολεῖν σ' ἔλεγεν.
 βίμψα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδαιας ἔδραμον. ἢ με
 ὕστερος ἢ Ζήτης ἔτρεχεν, ἢ Κάλαϊς.

XLV.

Οὐκ ἐθέλων φιλέεις με, φιλῶ σ' ἐγὼ ἔκ ἐθέλοντά·
 εὐκόλος ἦν φεύγω, δύσκολος ἦν ἐπάγω.

XLVI.

ΧΡΥΣΕΑ ΧΑΛΚΕΙΩΝ νῦν εἶπατε· ΔΟΣ ΛΑΒΕ παίζει
 Σωσιγένης δ' καλῶς, καὶ Διοκλῆς δ' θαυρῶς.
 τίς κάλυκας συνέκρινε βᾶτω, τίς σῦκα μύκησιν;
 ἄρνα γαλακτοπαγῇ τίς συνέκρινε βῆ;
 p. 370. οἷα δίδως, ἀλέγιστε, καὶ ἔμπαλιν οἷα κομίζῃ;
 ἔτω Τυδεΐδης Γλαῦκον ἐσωροδόκει.

XLVII.

Παῖς τις ὅλως ἀπαλὸς τῷ γείτονος ἔκ ὀλίγως με
 κνίζει· πρὸς τὸ, θέλειν δ' ἔκ ἀμύητα γελᾷ.

XLIV. 3. Cod. ἦν με.

XLV 1. Cod. ο. ἐθέλοντα φιλεῖς μ. φ. δ' ἐγὼ. 2. Cod. ἦν ἐπάγω.

XLVI. 4. Cod. γαλακτοπαγῆ.

ὃ πλεῦν δ' ἐστὶν ἐτῶν δύο καὶ δέκα. νῦν ἀφύλακτοι
ἠμφακες· ἣν δ' ἀκμάσῃ, φρέσια καὶ σκόλοπες.

XLVIII.

* * * * *

ἣν τῷ φωνῇ, τὸ μέσον λάβε, καὶ κατακλίνας
ζεύγνυε, καὶ πρῶσας πρόσπεσε καὶ κάτεχε.
οὐ φρονέεις, Διόφαντε, μόλις δύναμαι γὰρ ἔγωγε
ταῦτα ποιεῖν· παίδων δ' ἡ πάλῃ ἔσθ' ἑτέρω.
ὅχλῳ καὶ μένε, Κύρι, καὶ ἐμβάλλοντος ἀνάσχει·
πρῶτον συμμελετᾶν, ἢ μελετᾶν μαθήτω.

XLIX.

Εὐχθὲς λαόμενος, Διοκλῆς ἀνενήνοχε σαῦραν
ἐκ τῆς ἐμβάσεως τὴν ἀναδυομένην.
ταύτην εἴ τις ἔδειξεν Ἀλεξάνδρῳ ποτ' ἐν Ἰδῇ,
τὰς τρεῖς ἂν ταύτης οὐ προέκρινε θιάς.

L.

Εὐτυχὲς, ὃ φθονέω, βιβλίδιον, ἢ ῥά σ' ἀναγνὼς
παῖς τις ἀναθλίψει, πρὸς τὰ γένεια τοῦθις,
ἢ τρυφεροῖς σφίγξει περὶ χεῖλεσιν, ἢ κατὰ μηρῶν
εἰλήσει δροσερῶν, ὧ μκαριστότατον·
πολλάκι φοιτήσεις ὑποκόλπιον, ἢ παρὰ δίφρου
βληθὲν, τολμήσεις κεῖνα θιγεῖν ἀφόβως.
πολλὰ δ' ἐν ἡρεμίῃ προλαλήσεις· ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν,
χαρτάριον, δέομαι, πυκνότερον τι λάλει.

P. 371.

XLVIII. 5. Cod. ὅχλῳ.

XLIX. 4. Cod. ταύτῃ προκατέρχινι.

L. 2. Cod. ἀναθλίβει.

Τ. II.

LI.

Μήτε λήν συγνός παρακέκλισο, μήτε κατηφής,
 Δίφιλε, μηδ' εἴης παιδίον ἐξ ἀγέλης.
 ἔσω περ ῥένικα λαλήματα, καὶ τὰ πρὸ ἔργων
 παίγνια, πληκτισμοὶ, κνίσμα, φίλημα, λόγος.

LII.

Τρεῖς ἀρίθμει τῆς πάντας ὑπὲρ λέχος, ὧν δύο θρῶσιν,
 καὶ δύο πάσχασι. θαῦμα δοκῶ τι λέγειν.
 καὶ μὴν ἢ ψευδός. δυσὶν εἰς μέσος, ὃς μὲν ὑπεργεῖ
 τέρεπων ἐξόπιθεν, πρόσθε δὲ τερεόμενος.

LIII.

Εἰ μὲν ἔφυς ἀμύητος ἀκμὴν ὑπὲρ ἢ σ' ἔτι πείθω,
 ὀρθῶς ἂν δαίσεις, δεινὸν ἴσως δοκέων.
 εἰ δέ σε δεσποτικὴ κοίτη πεποίηκε τεχνίτην,
 τί φθονεῖς δῆναι, ταῦτ' ἀβρών, ἑτέρῳ;
 ὃς μὲν γὰρ καλέσας ἐπὶ τὸ χρέος, εἴτ' ἀπολύσας,
 εὐδαίμων κύριος ὦν, μηδὲ λόγῳ μεταδός.
 ἄλλη δ' ἐνθα τρυφὴ, παίξεις ἴσα, κοινὰ λαλήσεις,
 τᾶλλα δ' ἐρωτηθεὶς, καὶ ἐπιτασσόμενος.

LIV.

Αἰ αἶ μοι τί πάλιν δεδακρυσμένον, ἢ τί κατηφές
 παιδίον; εἶπον ἀπλῶς· μή σ' ὀδυνῶ. τί θέλεις;
 τὴν χεῖρα μοι κοίλην προσενήνοχας ὡς ἀπόλωλα.
 μισθὸν ἴσως αἰτεῖς. τῆτ' ἑμάζεις δὲ πόθεν;

LI. 2. Cod. μὴ δαίσης. 3. Cod. περ. φίλημα.

LIII. 2. diversa apogr. habent ὀρθῶς αἰδεῖσαι, αἰδεῖται, αἰδεῖται.

LIV. 2. Scr. εἶπὼν. et μὴδ' ὀδυνῶ. —

ἔκτε σοι κοπτῆς φιλίῃ πλάκες, ἔδδ μελιχρᾶ
 σήσαμα, καὶ κερύων παίγνιος εὐτοχίῃ.
 ἀλλ' ἤδη πρὸς κέρδος ἔχεις φρένας. ὥς δ' διδάξας
 τεθνάτω. οἷόν μὲ παιδίον ἠφάνικεν.

LV.

Τῷ τοίχῳ κέκλικας τὴν ὀσφύα τὴν περιβλεπτον,
 Κύρι· τί πειράζεις τὸν λίθον; ἢ δύναται.

LVI.

Δός μοι, καὶ λάβε χαλκόν. ἐρεῖς ὅτι πλάσιός εἰμι.
 δώρησαι τοῖνυν τὴν χάριν, ὥς βασιλεύς.

LVII.

Νῦν ἔαρ εἴ, μετέπειτα θέρους· κᾶπειτα τί μέλλεις,
 Κύριε; βύλευσαι, καὶ καλάμη γὰρ ἔση.

LVIII.

Νῦν ὀρεθῇ, κατάρτατε, καὶ εὐτονος, ἠνίκα μηδέν·
 ἠνίκα δ' ἦν ἐχθρὸς, ἔδδ ὅλως ἀνέπνεις.

LIX.

Ἢδη ἐπὶ τρατινὴν ὀρμᾶς, ἔτι παῖς Ἀδαῆς ὦν,
 καὶ τρυφερός. τί ποιεῖς ἔτος; ὕρα, μετὰ θῃ.
 οἴμοι τίς σ' ἀνέπεισε λαβεῖν δόρυ; τίς χειρὶ πέλτην,
 τίς κρύψαι ταύτην τὴν κεφαλὴν κόρυθι;
 ἢ μακαριστὸς ἐκεῖνος, ὅστις ποτὲ καινὸς Ἀχιλλεύς.
 τοίῳ ἐνὶ κλισίῃ τερπόμενος Πατρόκλη.

LIV. 5. Cod. φιλίης.

Tom. III.

F

T. II. p. 373.

LX.

Μέχρι τίνος σε γελῶντα μόνον, μηδὲν δὲ λαλῶντα
οἶσομεν; εἰπὼν ἀπλῶς τῷτο σὺ, Πασίφιλε.
αἰτῶ, καὶ σὺ γελᾷς. πάλιν αἰτῶ, καὶ ἀποκρίνη·
θακρῶ, σὺ γελᾷς. βάρεβаре, τῷτο γέλως;

LXI.

Καὶ μισθὸς αἰτεῖτε, διδάσκαλοι. ὥς ἀχάριται
ἔσε. τί γὰρ τὸ βλέπειν παιδία; μικρὸν ἴσως;
καὶ τῷτοισι λαλεῖν, ἀσπαζομένης τε φιλήσει;
τῷτο μόνον χρυσῶν ἄξιον ἔχ' ἑκάτον;
πειπέτω, εἴ τις ἔχει καλὰ παιδία· καὶ φιλείτω,
μισθὸν καὶ παρ' ἐμῷ λαμβανέτω τί θέλει.

LXII.

Οὐχὶ τὰ πῦρ κλέψας δέδεσσι, κακόβουλε Προμηθεῦ;
ἀλλ' ὅτι τὸν πηλὸν τῷ Διὸς ἠφάνισας.
πλάττων ἀνθρώπους, ἔβαλες τρίχας, ἔνθεν ὁ δεινὸς
πάγων, καὶ κνήμη· παισὶ δ' αὖτις νομένη.
εἴτ' αὖ σε δαρδάρει Διὸς αἰετὸς, ὃς Γανυμήδην
ἤρπασ'· ὁ γὰρ πάγων καὶ Διὸς ἐς' ὀδύνῃ.

LXIII.

Στεῖχε πρὸς αἰθέρα δῖον, ἀπέρχσο παῖδα κομίζων,
αἰετὰ, τὰς διφυεῖς ἐκπετάσας πτέρυγας.
στεῖχε τὸν ἄβρον ἔχων Γανυμήδεα, μηδὲ μεθείης
τὸν Διὸς ἠδίστων οἰνοχόου κυλίκων.
φεῖδες δ' αἰμάξῃ κῆρον γαμφώνυχι ταρσῶ,
μὴ Ζεὺς ἀλγήσῃ, τῷτο βαρυνόμενος.

LXIV.

T. II. p. 374.

Εὐκλείως ποτὲ παιδοτρίβης, λείον προδιδάσκων,
εἰς τὸ γόμῳ κάμψας, μέσσον ἐπαιδοτρίβει,
τῇ χειρὶ τὰς κόκκους ἐπαφώμενος· ἀλλὰ τυχαίως
τῷ παιδὸς χεῖρῶν, ἦλθεν δ' δεσπότηνος.
ὃς δὲ τάχος τοῖς ποσσὶν ὑποζώσας ἀνέκλινεν
ὑπτιον, ἀμπλέξας τῇ χειρὶ τὴν φάρυγα.
ἀλλ' ἐκ ὧν ἀπάλαιστος δ' δεσπότηνος προσέειπεν·
Παῦσαι, πνιγίσεις, φημί, τὸ παιδάριον.

LXV.

Τερπνὸν ὅλως τὸ πρόσωπον ἐμοὶ προσιόντος ἀπαρκεῖ.
ἐκέτι δ' ἐξόπιθεν καὶ παριόντα βλέπω.
ὅτ' ἄρα καὶ ἄγαλμα θεῶ, καὶ νηὸν δρῶμεν
ἀντίον, οὐ πάντως καὶ τὸν ὀπισθόδομον.

LXVI.

Εἰς ἀγαθὴν συνέβημεν ἀταρπιτὸν, ἣν, ἀπὸ πρώτης,
φράζω πῶς ἔσται, Δίφιλε, καὶ μοίρῃ.
ἄμφω γὰρ πτηνὸν τι λευόγχαμεν. ἔτι μὲν ἐν σοὶ
κάλλος, ἔρως δ' ἐν ἐμοί· καίριον δ' ἀμφότερα.
ἔρτι μὲν ἀρμολύμεντα μένει χρόνον· εἰ δ' ἀφύλακτα
μίμνετον, ἀλλήλων ὥχουτ' ἀποπτάμενα.

LXVII.

Οὐδέποτε' ἡελίω φάος ὄρθηριον ἀντέλλοντος
μίσγεσθαι ταύρῳ χερὶ φλογόμεντα κύνα,

LXIV. 5. Cod. ὡς δέ. 6. Cod. ἰμπλέσας. 8. Cod. φημί.

LXVI. 4. Cod. κύριον.

Τ. II. μή ποτε καρποτόκη Δημήτερος ὑγρυνθείσης,
βρέξης τὴν λασίην Ἡρακλῆος ἄλοχον.

P. 375.

LXVIII.

Πάννουχα μυδαλέοντα πεφυρμένος ὕμματα κλαυθμῷ
ἄγρυπνον ἀμπαύω θυμὸν ἀδημονίῃ.
ἦ με πόθος ἐδάμασεν ἀποζευχθέντος ἑταίρου,
μῦνον ἐπεὶ με λιπὼν εἰς ἰδίην ἔφυγεν.
χθιζὸς ἔβη Διόδωρος, ὃς εἰ πάλι μὴ ταχὺς ἔλθοι,
ὣκ ἔτι μνηστολεχεῖς κοῖτας ἀνεξόμεθα.

LXIX.

Ἦν τινα καὶ παριδεῖν ἐθέλω καλὸν ἀντισυναντῶν,
βαιὸν ὅσον παραβᾶς εὐθὺ μεταστρέφομαι.

LXX.

Παῖδα μὲν ἡλιτόμηνον ἔς ἄφρονα καιρὸν ἀμαρτεῖν,
τῷ πείθοντι φέρει πλεῖον ὕβρισμα φίλῳ.
ἤδη δ' ἐν νεότητι παρήλικα παιδικὰ πάσχειν,
τῷ παρέχοντι πάλιν τῷτο δις αἰσχροτέρων.
ἔστι δ' ὅτ' ἀμφοτέροις τὸ μὲν ἑκέτι, Μοῖρι, τὸ δ' ἔγω
ἀπρεπὲς, οἷον ἐγὼ καὶ σὺ τὸ νῦν ἔχομεν.

LXXI.

ὦς ἀγαθὴ θεός ἐστι, δι' ἣν ὑπὸ κόλπον, Ἀλεξί,
πύομεν, ὑπερόπην ἀζόμενοι Νέμεσιν.
ἦν συ μετερχομένην ὣκ ἔβλεπες, ἀλλ' ἐνόμιζες
ἔξειν τὸ φθονερὸν κάλλος ἀειχρόνιον.

LXVIII. 3. Cod. ἦ με κατὲν ἐδάμ. 4. Cod. ἰδίην ὑφερόν. alter.
apogr. ὕφισον.

νῦν δὲ τὸ μὲν διόλωλεν· ἐπῆλυθε δ' ἡ τριχάλεπτος
δαίμων· χοῖ θέραιες νῦν σε παρερχόμεθα.

T. II.

LXXII.

p. 376.

Εὐκλείδῃ φιλέοντι πατὴρ θάνεν. ἃ μάκαρ αἰεὶ·
καὶ πρὶν ἐς ὅττι θέλοι χρητὸν ἔχων πατέρα,
καὶ νῦν ἄφρονα νεκρόν. ἐγὼ δ' ἔτι λάθρῃα παίζω.
φεῦ μοίρης τε κακῆς, καὶ πατρὸς ἀθανάτης.

LXXIII.

Εἰ κάλλει καυχᾶ, γίγνωσχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀνθεῖ.
ἀλλὰ μαρνανθὲν ἄφνω σὺν κοπρίοις ἐρίφη.
ἄνθος γὰρ καὶ κάλλος ἴσον χρόνον ἐστὶ λαχόντα.
ταῦτα δ' ὁμῶς φθονέων ἐξιμάρανε χρόνος.

LXXIV.

Εἰ μὲν γηράσκει τὸ καλὸν, μετὰδος, πρὶν ἀπέλθῃ·
εἰ δὲ μένει, τί φοβῆ τῷδ' ὃ μένει διδόναι;

LXXV.

Εὐνῆχός τις ἔχει καλὰ παιδιά. πρὸς τίνα χρῆσιν;
καὶ τῆτοισι βλάβην οὐχ ὀσίην παρέχει.
ἔντως ὥς ὁ κύων φάτνῃ ῥόδα, μωρὰ δ' ὕλακτῶν,
ἔθ' αὐτῇ παρέχει τὰγαθόν, ἔθ' ἐτέρῳ.

LXXVI.

Χαῖρε σὺ μισοπόνηρε πεπλασμένε, χαῖρε βάνναυσε,
ὃ πρῶν ἁμόσας μηκέτι μὴ διδόναι.
μηκέτι νῦν ὁμόσης. ἔγνωκα γὰρ, οὐδ' ἐμὲ λήθεις.
οἷδάμ τὸ πῦρ, καὶ πῶς, καὶ τίς, καὶ τὸ πῶς.

LXXV. 3. Fort. φάτνῃ ἐπί.

T. II. p. 377.

LXXVII.

Αλλήλοισι παρέχουσιν ἀμειβαδὴν ἀπόλαυσιν
 οἱ κύνιοι πῶλοι μπειρακιευόμενοι·
 ἀμφαλλᾶξ δὲ οἱ αὐτοὶ ἀπὸ τροφα νατοβατῶνται,
 τὸ δρεῖν καὶ τὸ παθεῖν ἀντιπεραινόμενοι.
 οὐ πλεονεκτεῖται δ' οὐδ' ἄτερος· ἄλλοτε μὲν γὰρ
 ἀντίον δὲ προδιδῆς, ἄλλοτ' ὅπισθε πέλιν.
 εὔτ' ἐστὶ πάντως τὸ προσίμιον· εἰς γὰρ ἀμοιβήν,
 ὡς λέγεται, κνήθειν οἶδεν ὄνος τὸν ὄνον,

LXXVIII.

Πέντ' αἰτεῖς, δέκα δέξο καὶ εἴκοσιν· ἀντία δ' ἔξεις,
 ἀρεκὶ σοι χρυσός· ἤρεσε καὶ Δανάη,

LXXIX.

Ηδὴ μοι πολλοὶ ἐπὶ τοῖς κροτάφοισιν ἔθειραι,
 καὶ πῶς ἐν μηροῖς ἀργὸν ἀποκρέματα·
 ὄρχεις δ' ἄπρηκτοι, χαλεπὸν δ' ἐμὲ γῆρας ἱκάνει,
 οἶμοι πυγίζειν οἶδα, καὶ οὐ δύναμαι.

LXXX.

Αγκιστρὰν πεποίηκας, ἔχεις ἰχθὺν ἐμὲ, τέκνον·
 ἔλκε μ' ὅπως βέλει· μὴ τρέχε, μὴ σε φύγω.

LXXXI.

Πρώην τὴν σαῦραν βοδοδάκτυλον, Ἀλκιμ', ἔδειξας·
 νῦν αὐτὴν ἤδη καὶ βοδόπηχυν ἔχεις.

P. 378.

LXXXII.

Εἰ με τὸ πυγίζειν ἀπολώλεκε, καὶ διὰ τῶτο
 ἐκτρεφόμαι ποδαγρῶν, Ζεῦ κρείσσειν με ποιεῖ.

LXXVIII. 1. δ. δῶκε. Cod.

LXXXIII.

Τ. II.

Ἦν εἰδὼ τινὰ λευκὸν, ἀπόλλυμολ· ἦν δὲ μελίχρυν,
καίνομαι· ἦν ξανθὸν, εὐθὺς ὄλω· λέλυμαι.

LXXXIV.

Πᾶν ἄλογον ζῶον βινεῖ μόνον· οἱ λογικοὶ δὲ
τῶν ἄλλων ζώων τὰτ' ἔχομεν τὸ πλεον,
πυγίζειν εὐρόντες· ὅσοι δὲ γυναιξὶ κρατῶνται,
τῶν ἁλόγων ζώων ὑδὲν ἔχουσι πλεον.

LXXXV.

Ζεὺς γὰρ ἀδελφεῶν με φιλεῖ· ἐκ οἷδα τίν' αὐτῷ
δεσπόσυνον κρινῶ· τὴς δύο γὰρ φιλέω.
ἡ μὲν ἀποτείχει, ὁ δ' ἐπέρχεται· ἔτι δὲ τῷ μὲν
κάλλιτον τὸ παρὸν· τῷ δὲ, τὸ λειπόμενον.

LXXXVI.

Οἶον ἐπὶ Τροίην ποτ' ἀπὸ Κρήτης, Θεόδωρε,
ἰδομενεὺς θεράποντ' ἤγαγε Μηριόνην,
τοῖον ἔχω σε φίλον περιδέξιον· ἡ γὰρ ἐκεῖνος
ἄλλα μὲν ἦν θεράπων, ἄλλα δ' ἑταιρεῖος.
καὶ σὺ τὰ μὲν βιότῳ πατήμερος ἔργα τελεῖς μοι,
νῦν δ' ἄγ' ἐπαινώμεν καὶ διαμυριόνην.

LXXXVII.

Τίς δύναται γινῶναι τὸν ἐρώμενον, εἰ παρακμάζει,
πάντα συνὼν αὐτῷ, μὴδ' ἀπολειπόμενος;
τίς δύνατ' ἐκ ἀρέσαι τὴν σήμερον, ἐχθρὸς ἀρέσκων;
εἰ δ' ἀρέσει, τί παθὼν αὐριον ἐκ ἀρέσει;

p. 379.

LXXXVI. 6. Cod. νῦν δ' ἄγα (alterum apogr. νῦν δὲ γο) πεινώ-
μεν καὶ διὰ μυριόνην.

Τ. II.

LXXXVIII.

Βηπίσητε μέλισσα, πόθεν μέλι τῆμόν ἰδῆσα
 παῖδός ἐφ' ὕαλόν ὄψιν ὑπερέτασαι;
 ἔ παύσῃ βομβεῦσα, καὶ ἀνθολόγοις θέλῃσα
 ποσσὶν ἐφάψασθαι χρωτὸς ἀκηροτάτη;
 ἔρρ' ἐπὶ σὺς μελίπαιδας ὅποι ποτὲ, δράπετι, σίμβλῃς,
 μή σε δάκω· κῆγώ κέντρον ἔρωτος ἔχω.

LXXXIX.

Νυκτερινήν, ἐπὶ κῶμον ἰὼν μεταδόρπιον, ᾤρην,
 ἄρνα λύκος θυρέτροις εὔρον ἐφεσάβτα,
 υἷδν Αἰριτοδίκῃ τῇ γείτονος· ὄν, περιπλεχθεῖς,
 ἐξεφίλῃν, ὅρκοις πολλὰ χαριζόμενος.
 νῦν δ' αὐτῷ τί φέρων δωρήσομαι; ἥτ' ἀπάτης γὰρ
 ἄξιός, Εσπερίης ἥτ' ἐπιερκοσύνης.

XC.

Πρόσθε μὲν ἀντιπρόσωπα φιλήματα, καὶ τὰ πρὸ πείρας
 εἵχομεν· ἥς γὰρ ἄκμῃν, Δίφιλε, παιδάριον.
 νῦν δέ σε τῶν ὀπίθεν γυνάζομαι, ἔ παρεόντων
 ὕπερον. ἔγω γὰρ πάντα κατ' ἡλικίην.

XCI.

Εμπρήσω σε θύρη τᾶ λαμπάδι, καὶ τὸν ἔνοικον
 συμφλέξας μεθύων, εὐθὺς ἄπειμι φυγὰς,
 καὶ πλώσας Ἀδριανὸν ἐπ' οἶνοπα πόντον, ἀλήτης
 πωλήσω γε θύραις νυκτὸς ἀνοιγομέναις.

LXXXIX. i. Cod. ἐπίκουρος μετὰ δόρπιον. Scr. μεταδόρπιος.

XCII.

T. II. p. 380.

* * * * *

δεξιτερὴν ὀλίγον ὁδὸς ἐπὶ χερσὶνον, ἔχ' ἵνα παύσῃ
 (καί μ' ὁ καλὸς χλεύην ἔσχε) χοροῖτυπῆς.
 ἀλλ' εἰ μὴ πλευρῇ παρεκέκλιτο πατρὸς ἀκαίρως,
 ἢκ' ἂν δὴ με μάτην εἶδε μεθύσκόμενον.

XCIII.

Ἐκ ποίῃ ναῦ, πόθεν ὁ τόλος ἦτος Ερῶτων,
 πάντα κατατίλβων; ἄνδρες, ἀμαυρὰ βλέπω.
 τίς τῶτων δῶλος, τίς ἐλεύθερος; οὐ δύναμ' εἰπεῖν.
 ἄνθρωπος τῶτων κύριος ἔ πέλεται.
 εἰ δ' ἐστὶν, μείζων πολλῶ Διὸς, ὃς Γανυμήδην
 ἔσχε μόνον, θεὸς ὢν· πηλίκος, ὃς δὲ τύσας;

XCIV.

Οὐδ' αὐτὴ σ' ἡ λέξις, ἀκοινώνητε, διδάσκει,
 ἐξ ἐτύμα φωνῆς ῥήματος ἐλκομένη;
 πᾶς φιλόπαις λέγεται, Διονύσιε, καὶ φιλοβῆπαις.
 πρὸς τῷτ' ἀντειπεῖν μή τι πάλιν δύνασαι.
 Πύθι' ἀγωνοθετῶ, σὺ δ' Ολύμπια· χεῖς ἀποβάλλων
 ἐκκρίνω, τῶτας εἰς τὸν ἀγῶνα δέχῃ.

XCV.

Ἡ κλίη πᾶσχοντας ἔχει δύο, καὶ δύο δρῶντας,
 ἧς σὺ δοκεῖς πάντας τέσσαρας. εἰσὶ δὲ τρεῖς.
 ἣν δὲ πύθῃ πῶς τῷτο, τὸν ἐν μέσσω δις ἀρεῖθμει,
 κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλευόμενον.

T. II. p. 381.

XCVI.

Καὶ πῖνε νῦν, καὶ ἔρα, Δαμόκρατες, ἔ γὰρ ἐς αἰὲν
 πῖόμεθ', ἡδ' αἰεὶ παισὶ συνεσόμεθα.
 καὶ τριφάνοις κεφαλῇς πυκασόμεθα, καὶ μυρίσωμεν
 αὐτοῖς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.
 νῦν ἐν ἐμοὶ πῖετω μέθυ τὸ πλέον ὅτεα τὰμά,
 νεκρὰ δὲ Δευκαλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

XCVII.

Εστὶ Δράκων τις ἔφηβος, ἄγαν καλός· ἀλλὰ δράκων ὢν,
 πῶς εἰς τὴν τρώγλην ἄλλον ὄφιν δέχεται;

XCVIII.

Η τάχα τις μετόπισθε κλύων ἐμὰ παίγνια ταῦτα
 πάντας ἐμὲς δόξει τῖς ἐν ἔρωτι πόνησ.
 ἄλλα δ' ἐγὼν ἄλλοισιν αἰεὶ φιλόπαισι χαράσσω
 γραμμάτων, ἐπεὶ τις ἐμοὶ τῆτ' ἐνέδωκε θεός.

XCIX.

Ιητροὺς Καπίτων Χρύσην ἔχρισεν, δρῶντα
 ὀκτὼ μὲν μακρῶν πύργου ἀπὸ ταδίου,
 ἄνδρα δ' ἀπὸ ταδίου, διὰ δώδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν,
 φθίῖρα δ' ἀπὸ σπιθαμῶν καὶ δύο δερκόμενον.
 νῦν δ' ἀπὸ μὲν ταδίου πόλιν ἔ βλέπει, ἐκ δὲ διπλέζου
 καιόμενον κατιδεῖν τὸν φάρον οὐ δύναται.
 ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
 ὄρτυγος, οὐδὲ μέγαν τερβῶν ἰδεῖν δύναται.
 ἦν δὲ προσεγχεύσας αὐτὸν φθάσῃ, ἡδ' ἐλεφαντα
 οὐκέτι μήποτ' ἴδῃ πλησίον ἑσταότα.

XCVI. I. Scr. πῖε νῦν.

XCIX. 10. Scr. ἐκέρ' ἂν ἔποτ' ἴδοι.

ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ Τ.Π. ρ. 382.

ΙΑΤΡΟΥ.

ΑΝΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑ ἢ ΑΝΑΚΤΚΛΙΚΑ.

I.

Πηνελόπη, τόδε σοι φᾶρος καὶ χλαῖναν Ὀδυσσεὺς
ἤνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσας ἀτραπὸν.

Ατραπὸν ἐξανύσας δολιχὴν, ἤνεγκεν Ὀδυσσεὺς
χλαῖναν καὶ φᾶρος σοι τόδε, Πηνελόπη.

II.

Τὸν τραγὸπῦν ἐμὲ Πᾶνα φίλον Βρομίῳ, καὶ υἱὸν
Ἀρκάδος, ἄντ' ἄλλῃς Ωφελίων ἔγραφεν.

Ἐγραφεν Ωφελίων ἄλλῃς ἄντ' Ἀρκάδος υἱόν,
καὶ Βρομίῳ φίλον, Πᾶν' ἐμὲ τὸν τραγὸπῦν.

III.

Αερόπης δάκρυον διερχῆς, καὶ λείψανα δείπνων
δύσνομαι, καὶ ποινὴν Ωφελίων ἔγραφεν.

Ἐγραφεν Ωφελίων ποινὴν, καὶ δύσνομα δείπνων
λείψανα, καὶ διερχῆς δάκρυον Αερόπης.

IV.

Πραξιτέλης ἔπλασε Δανάην, καὶ φάρεα Νυμφῶν
Λύγδινα, καὶ πέτρης Πᾶν' ἐμὲ Πεντελικῆς.

Πεντελικῆς ἐμὲ Πᾶνα πέτρης καὶ Λύγδινα Νυμφῶν
φάρεα, καὶ Δανάην ἔπλασε Πραξιτέλης.

ρ. 383.

Τ. II.

V.

Κύπριδι κυροτρόφῃ δάμαλιν βέξαντες ἔφηβοι,
χαίροντες νύμφας ἐκ θαλάμων ἄγομεν.

ἄγομεν ἐκ θαλάμων νύμφας χαίροντες ἔφηβοι,
βέξαντες δάμαλιν κυροτρόφῃ Κύπριδι.

VI.

Αἰδομέναις ὑπὸ δᾶσιν ἐν εὐρυχόρῳ πατὴρ οἴκῃ
παρθένον ἐκ χειρῶν ἡγαγόμενῃ Κύπριδος.

Κύπριδος ἡγαγόμενῃ χειρῶν ἐκ παρθένου οἴκῃ
πατὴρ ἐν εὐρυχόρῳ δῆσιν ὑπ' αἰδομέναις.

VII.

Ἀσκανίη μέγα χαῖρε καλῇ, καὶ χρύσεια Βάκχῃ
ἄργια, καὶ μῦσαι πρόκριτοι Εὐίῳ.

Εὐίῳ πρόκριτοι μῦσαι, καὶ ἄργια Βάκχῃ
χρύσεια, καὶ καλὴ χαῖρε μέγ' Ἀσκανίη.

VIII.

Ἰπποκράτης φάος ἦν μερόπων, καὶ σῶστο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν Αἰδῇ.

Εἰν Αἰδῇ σπάνις ἦν νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
σῶστο, καὶ μερόπων ἦν φάος Ἰπποκράτης.

p. 384.

IX.

Τὰν παιῶδες καλλίσταν εἰκὼ τένδε θεοῖο,
Παιᾶνος κῆρυ ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκῃς,
δαιδάλλων μερόπεσσιν ἐμήσαο, σείο, Βοηθῆ,
εὐπαλάμῃ σοφίῃς μνᾶμα καὶ ἐσσομένους.

ἦκε δ' ὁμῶς νύσων τε κακῶν ζῶα γαίᾳ Νικο-
μήδης, καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

Γ. Η.

Χ.

Οἷον ἐμαϊώσαντο νέον τέκον εἰλήθυσαι
ἐκ φλεγύς κώρης φοίβῃ ἀκερσευόμενῃ,
τοῖόν τοι Παιῶν Ἀσκληπιῶ σείο Βοηθός·
χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεύξεν ἑαῖς πραπίσιν.
νηῶ δ' ἐν τῷδε ζῶα γαίᾳ ἦκεν ἐρᾶσθαι,
πολλάκι σαῖς βυλαῖς νύσον ἀλευάμενος,
εὐχῆς ὀλίγην δόσιν, οἷα θεοῖσιν
ἄνδρες ἐφημέριοι τῶνδε φέρεσσι χάριν.

Εἰς Νικομήδην ἐπιτάφιον.

Στήλην ἔθηκεν Νικομήδης συγγενεῖς,
ὃς ἦν ἄριστος ἰητρὸς, ἐν ζωῇς ὅτ' ἦν.
πολλὰς δὲ σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνους,
ἀνωδύνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανών.

Α Μ Μ Ι Α Ν Ο Υ.

p. 385.

Ι.

Ἀρεαδικὸν πῖλον κατ' ἐνύπνιον Ἀρεάδι δῶρον
Ερμείῃ βήτωρ ἦκεν Ἀθηναγόρας.
εἰ μὲν καὶ βήτωρ κατ' ἐνύπνιον, οἷσμεν Ερμῆ,
εἰ δ' ὕπαρ, ἀρεκείτω Θῆκεν Ἀθηναγόρας.

Τ. II.

II.

Ἐπὶ σολοικισμῶς φλάκκῃ τῇ ῥήτορι δῶρον
πέμψας, ἀντέλαβον πεντάκι διακοσίαις·
καὶ, Νῦν μὲν, φησιν, τύτῃς ἀριθμῷ σοι ἔπεμψα,
τῷ λοιπῷ δὲ μέτρῳ, πρὸς Κύπρον ἐρχόμενος.

III.

Ῥήτωρ ἐξαπίνης Ἀσιατικός. ὃδὲν ἄπιστον.
καὶ τῷτ' ἐν Θήβαις νῦν γέγονεν τὸ τέρας.

IV.

Εἰ βύλει τὸν παῖδα διδάξαι ῥήτορα, Παῦλε,
ὡς οὔτοι πάντες, γράμματα μὴ μαθήτω.

V.

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἀπεθαύμασα, τὸν βαρύχειλον,
τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λευκοφρόν.

p. 386.

VI.

Ὅχι ὅτι τὸν κάλαμον λείχεις, διὰ τῷτό σε μισῶ,
ἀλλ' ὅτι τῷτο ποιεῖς, καὶ δίχα τοῦ καλάμου.

VII.

Ἐγὼ μητρόπολις πρῶτον πόλις, εἴτα λεγέσθω
μητρόπολις· μὴ νῦν, ἤνικα μὴδὲ πόλις.

VIII.

Λατάρων ἀφελὼν δύο γράμματα, Μάρκε, τὰ πρῶτα,
ἄξιός εἰ πολλῶν τῶν ὑπολειπομένων.

IX.

Εἰς τὸν αὐτὸν Μάρκον.

Θηρίον εἴ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα,
ἄξιός εἰ πολλῶν, ὃν παρὰ γράμμα γράφῃ.

X.

T. II.

Θάπτον ποιήσει μέλι κύνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
 ἢ σύ τι ποιήσεις, σκορπίος ὦν, ἀγαθόν,
 οὔτε γὰρ αὐτὸς ἐκοντὶ ποιεῖς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης,
 ὥς ἀστὴρ Κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

XI.

Μητέρα τίς, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν.
 Πωλιανδὸς τῆς τρεῖς, πρῶτος ἅπ' Οἰδίποδος.

XII.

Ὅψέ ποθ' ἢ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὔρειν,
 ἐν ποδαγραῶν πρὸ ἐτῶν ἄξιον ἦν ἑκατόν.

XIII.

P. 387.

Εἴη σοι κατὰ γῆς κύφη κόνις, οἰκτρὰ Νέερχε,
 ὄφρα σε βηιδίως ἐξερεύσῃσι κύνας.

XIV.

Εἰς παροριστήν.

Κᾶν μέχρ' ἤρακλ' ἐσθλῶν ἔλθης παρορίζων,
 γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένει,
 κείσῃ δ' Ἰρῶ ὅμοιος, ἔχων ὀβόλῃ πλέον ὕδεν,
 εἰς τὴν ὑκέτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

XV.

Ὅ δὲ δύναται τῇ χειρὶ Πρέκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
 τῆς ῥίνδος γὰρ ἔχει τὴν χεῖρα μικροτέραν.
 οὐδ' ἀλέγει ΖΕΤ ΣΩΣΟΝ, ἐὰν πταρῇ· ἢ γὰρ ἀκύνει
 τῆς ῥίνδος, πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Τ. II.

XVI.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θέρως κοιμώμενον εὗρών,
 εἰς τρώγλην μικρῶ τῇ ποδὸς εἴλκυσε μῦς.
 ὅς δ' ἐν τῇ τρώγλῃ ψιλὸς τὸν μῦν ἀποπνίξας,
 Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχεις δεύτερον Ἡρακλέα.

XVII.

Εξαίρων ποτ' ἄκανθαν δ' λεπτὰ κινὸς Διδώρωτος,
 αὐτὸς ἐτρύπησε τῷ ποδὶ τὴν βελύχην.

XVIII.

Τῷ Στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
 ἢ τῆτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

P. 388.

XIX.

Εχθρὸς ἐπὶ ξενίαν κληθεῖς, ὅτε καιρὸς ὕπνῳ μοι,
 τύλῃ ἐπεκλίνθην Γοργόνος ἢ Νιδίβης,
 ἦν ἔδεις μὲν ὕφηνεν, ἀπέπρισε δ', ἢ πελεκήσας
 ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ Πλόκλη.
 ἐξ ἧς εἰ μὴ θᾶπτον ἐπηγέρθην, Πρύκλος ἂν μοι
 τὴν τύλην τήλῃ, ἢ σορὸν εἰργάσατο.

XX.

Ὡς κῆπον τεθυκῶς, δεῖπνον παρέθηκεν Ἀπελλῆς,
 οἰόμενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.
 ἦν ῥαφανίς, σέρις ἦν, τῆλις, θρίδακες, πρᾶσα, βολβοί,
 ὠκιμον ἠδύοσμον, πῆγανον, ἀσπάραγος.
 δεισας δ' ἐκ τῶτων μὴ καὶ χόρτον παραθῇ μοι,
 δειπνήσας θέρμης ἡμίβρεχεῖς ἐφύγον.

XXI.

XXI.

Τ. II.

Οἶε τὸν πῶγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
καὶ διὰ τῆτο τρέφεις, φίλτατε, μυσσέβην.
κείρον, ἐμοὶ πείσθεις, ταχέως· ἔτος γὰρ ὁ πῶγων
φθειρῶν ποιητῆς, ἔχῃ φρενῶν γέγονε.

XXII.

Ω ἴαθε καὶ μὲν οὔτῃ, καὶ ποὶ δὴ, καὶ ποθεν οὔτῃ,
καὶ θάμα, καὶ φερε δὴ, καὶ κομίδῃ, καὶ ἰοί,
καὶ τάλιον, μάλιον, πωγώνιον· ὦμιον ἔξω,
ἐκ τῶτων ἢ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία.

XXIII.

P. 389.

Κύλλος καὶ Λεῦρος, δύο Θεσσαλοὶ ἐγγεσίμωροι.
Κύλλος δ' ἐκ τῶτων ἐγγεσιμωρότερος.

XXIV.

Εἰ μὲν τὸς ἀπὸ Αλφά μόνως κέκρικας κατορύσσειν,
Λύκισ, βυλευτὰς, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχεις.
εἰ δ', ὅπερ εὐλογόν ἐστι, κατὰ στοιχεῖον ὁδεύεις,
ἤδη καὶ προλέγω, Ωριγένης λέγομαι.

XXV.

Μὴ σύ γ' ἐπ' ἀλλοτρίης, ὦνθρῳφ', ἴζοιο τραπέζης,
ψωμὸν οὐκ εἶδον γαστρὶ χαριζόμενος,
ἄλλοτε μὲν κλαίοντι καὶ ἐσυγνώμεν ὄμμα
συγκλαίων, καὶ οὖτις σὺν γελῶντι γελῶν,
ἥτε σύ γε κλαυθμῷ κεχηρμένος ἥτε γέλωτος,
καὶ κλαυμιλίῃ, καὶ γελομιλίῃ.

Τ. II.

XXVI.

Ηὥς ἐξ ἧς παραπέμπεται, εἴτ', ἀμελύντων
 ἡμῶν, ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος,
 καὶ τὸς μὲν τήξας, τὸς δ' ὀπτήσας, ἐνίης δὲ
 φυσήσας, ἄξει πάντας ἐς ἐν βράθυρον.

XXVII.

Νικήτης ἄδων τῶν ὠτῶν ἐσιν Απόλλων·
 ἂν δὲ ἱατρούη, τῶν θεραπευομένων.

p. 390.

Ρ Ο Υ Φ Ι Ν Ο Τ.

I.

Μᾶλλον τῶν σοβαρῶν τὰς θυλίδας ἐκλεγόμεθα,
 οἱ μὴ τοῖς σπατάλοις κλέμμασι τερπόμενοι.
 ταῖς μὲν χρῶς ἀπόδωδε μύρβ, σοβαρὸν τε φρύαγμα,
 καὶ μέχρη κινδύνε εἰσπομένη σύνοδος.
 ταῖς δὲ χάρις καὶ χρῶς ἴδιος, καὶ λέκτρον εἰτοῖμον,
 δώρων ἐκ σπατάλης ἕκ ἀλεγιζόμενον.
 μιμῆμαι Πύρρον τὸν Ἀχιλλέος, ὅς προέκρινεν
 Ερμιόνης ἀλδχε τὴν λάτρειν Ἀνδρομάχην.

II.

Πυγὰς αὐτὸς ἔκρινε τριῶν, εἵλοντο γὰρ αὐτοῖ,
 δεῖξασθαι γυμνὴν ἀτεροπὴν μελέων.
 καὶ ῥ' ἡ μὲν τροχαλοῖς σφραγιζομένη γελασίνοις
 λευκῇ ἀπὸ γλυτῶν ἤνυσεν εὐαφίη.

τῆς δὲ διαιρομένης φοινίσσεται χιονὴ σὰρξ,
 πορφυρέοιο ῥόδον μᾶλλον ἐρυθροτέρη.
 ἡ δὲ γαληνιώτα χαράσσειτο κύματι κωφῷ,
 αὐτομάτῃ τρυφερῷ χρωτὶ σαλευομένη.
 εἰ ταύτας δὲ θεῶν ὁ κριτὴς ἐθεάσατο πυγὰς,
 ἕκείτ' ἂν ἔδ' ἐσιδεῖν ἤθελε τὰς προτέρας.

III.

Ἦρισαν ἀλλήλαις Ῥοδόπῃ, Μελίτῃ, Ῥοδόκλεια,
 τῶν τρισσῶν τίς ἔχει κρείσσονα μηριόνην·
 καὶ με κριτὴν εἴλοντο, καὶ ὡς θεὰ αἱ περίβλεπτοι
 ἔστησαν, μὲν νέκταρι λειπόμεναι.
 ἀλλὰ σαφῶς ἂ πέπονθε Πάρις διὰ τὴν κρίσιν εἰδώς,
 τὰς τρεῖς ἀθανάτας εὐθὺς ἀνεξεφάνην.

P. 391.

IV.

Μήτ' ἰσχνὴν λήν περιλάμβανε, μήτε παχεῖαν·
 τέτων δ' ἀμφοτέρων τὴν μεσότητα θέλε.
 τῇ μὲν γὰρ λείπει σαρκῶν χύσις· ἡ δὲ περισσὴν
 κέκτηται. λείπον μὴ θέλε, μὴδὲ πλεον.

V.

Πολλάκις ἤρασάμην σε λαβὼν ἐν νυκτὶ, Θάλεια,
 πληρῶσαι θαλερῇ θυμὸν ἐρωμανίῃ.
 νῦν δ', ὅτε μοι γυμνὴ γλυκεροῖς μελέεσσι πέπλησαι,
 ἔκλυτος ὑπναλέω γυῖα κέκμηκα κόπῃ.
 θυμὲ τάλαν, τί πέπονθας; ἀνέγρεο, μὴδ' ἀπόκαμνε·
 ζητήσεις ταύτην τὴν ὑπερευτυχίην.

Τ. II.

VI.

Παρθένος ἀργυρόπεζος ἔλυστο χρύσεια μαζῶν
 χρωτὶ γαλακτοπαγεῖ μῆλα διαινομένη·
 πυγαὶ δ' ἀλλήλαις περιηγέες εἰλίσσοντο,
 ὕδατος ὑγροτέρῳ χρωτὶ σκαλευόμεναι.
 τὸν δ' ὑπεροιδαίνοντα κατέσκηπε πεπταμένη χεὶρ
 ἐκ ὅλου Εὐρώτῃ, ἀλλ' ὅσον ἠδύνατο.

VII.

Τῇ κυανοβλεφάρῳ, παίζων κόνθακα Φιλίππῃ,
 ἐξ αὐτῆς κραδίης ἠδὲ γελᾶν ἐπόη·
 P. 392. Δώδεκά σοι βέβληκα, καὶ αὐριον ἄλλα βαλῶ σοι,
 ἢ πλέον, ἢ πάλιν δώδεκ' ἐπιστάμενος.
 εἴτα κελευομένη ἦλθεν· γελᾶσας δὲ πρὸς αὐτὴν,
 εἶδε σε καὶ νύκτωρ ἐρχομένην ἐκάλεν.

VIII.

Οὕτω σὺ τὸ καλὸν χρόνος ἔσβησεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ
 λείψανα τῆς προτέρης σώζεται ἡλικίης,
 καὶ χάριτες μίμνησιν ἀγέραςι, εἰδὲ τὸ καλὸν
 τῶν ἰλαρῶν μέλων, ἢ ῥόδον ἐξέφυγεν.
 ᾧ πόσσης κατέφλεξε τὸ πρὶν θεοείκελον ἄνθος,
 ὅππότε πρωτόπλυν ἔτρεχεν ἡλικίην.

IX.

Πρωτομάχῃ πατρὸς καὶ Νικομάχης γεγαμηκῶς
 θυγατέρα, Τήνων, ἔνδον ἔχεις πόλεμον.

VIII. 6. Duplex est in cod. huius vers. scriptura: prior quam exhibui; et haec altera: ἡνίκα πρωτοβόλων λάμπειν ἀπὸ βλεφάρων.

ζήτει Λυσίμαχον μοιχὸν φίλον, ὃς σ' ἐλεήσας,
ἐκ τῆς Πρωτομάχης λύσεται Ἀνδρομάχης.

Τ. II.

X.

Ἐπαινος τῷ ἀντίτῳ βίῳ.

Τῷτο βίος, τῷτ' αὐτό· τρυφῇ βίος· ἔρρετ' ἀνία.
ζῶης ἀνθρώποις ὀλίγος χρόνος. ἄρτι Λύσιος,
ἄρτι χοροὶ, τρέφονται τε Φιλανθέες, ἄρτι γυναῖκες.
σήμερον ἐσθλὰ πάθω, τὸ γὰρ αὖριον ἔδενι δῆλον.

XI.

Δαίμονες, ἐκ ἧδεῖν ὅτι λύεται ἡ Κυθέρεια,

χερσὶ καταυχενίας λυσαμένη πλοκάμης.

ἰλήκοις, δέσποινα, καὶ ὄμμασιν ἡμετέροισιν

P. 393.

μήποτε μηνίσῃς, θεῖον ἰδῶσι τύπον.

νῦν ἔγνω· Ροδόκλεια, καὶ ἡ Κύπρις. εἴτα τὸ κάλλος

τῷτο πόθεν; σὺ, δοκῶ, τὴν θεὸν ἐκδέδυκας.

XII.

Εἰ τοίην χάριν εἶχε γυνὴ μετὰ Κύπριδος εὐνήν,

ἐκ ἧν τοι χρονέεσκεν ἀνὴρ ἀλόχοισιν ὁμιλῶν.

πᾶσαι γὰρ μετὰ Κύπριν ἀτερπέες εἰσι γυναῖκες.

XIII.

Πῶ νῦν Πραξιτέλης; πῶ δ' αἱ χέρες αἱ Πολυκλείδῃς,

αὐταῖς πρόσθε τέχναις πνεῦμα χαριζόμεναι;

τίς πλοκάμης Μελίτης εὐώδης, ἢ πυρρὲντα

ὄμματα, καὶ δειρῆς φέγγος ἀποπλάσσει;

πῶ πλάσαι; πῶ δ' εἰσι λιθοξόοι; ἔπρεπε τοίῃ

μορφῇ νηὸν ἔχειν, ὥς μακάρων ξοάνῃ.

Τ. II.

XIV.

Οὐκέτι παιδομανῆς, ὥς πρὶν ποτε· νῦν δὲ καλῆμαι
 θηλυμανῆς, καὶ νῦν εἰσκος ἐμοὶ κρόταλον.
 ἄντι δ' ἐμοὶ παίδων ἀδόλῳ χροός, ἤρεσε γούμφῳ
 χρίσματα καὶ φύκας ἄνθος ἐπεισδίδιον.
 βοσκήσει δελφῖνας ὁ δενδρακόμης Εὐρύμανθος,
 καὶ πολιδὸν πόντις κῦμα θοᾶς ἐλάφης.

XV.

Πέμπω σοι, Ροδέκλεια, τόδε τέφρος, ἄνθρασι καλοῖς
 αὐτὸς ἐν ἡμετέραις πλεξάμενος παλάμαις.
 Ρ. 394. ἔτι κρίνον, ῥοδέη τε κάλυξ, νοτερή τ' ἀνεμώνη,
 καὶ νάρκισσος ὕγρος, καὶ κυανανγὺς ἴον.
 ταῦτα δὲ τεψαμένη, λήξον μέγαλαυχος εἴσα.
 ἄνθεις καὶ λήγεις καὶ σὺ καὶ ὁ τέφαρος.

XVI.

Λησάμενοι, Προδίκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
 ἔλκωμεν, κύλικας μείζοντας αἰσθόμενοι.
 βακίς ὁ χειρόντων ἐστὶ βίος· εἴτα τὰ λοιπὰ
 γῆρας κωλύσει· καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

XVII.

Κάλλος ἔχεις Κύπριδος, Πειθῆς τέμα, σῶμα καὶ ἀκμὴν
 εἰαρινῶν ὠρῶν, φθέρῃ δὲ Καλλιόπης,
 νῦν καὶ σωφροσύνην Θέμιδος, καὶ χεῖρας Ἀθῆνης·
 σὺν σοὶ δ' αἱ Χάριτες τέσσαρές εἰσι, Φίλη.

XVIII.

Γείτονα παρθένον εἶχον Ἀμυμώνην, Ἀφροδίτη,
 ἢ με τὴν ψυχὴν ἐφλεγεν ἢ κ' ὀλίγον.

αὕτη μοι προσέπαιζε, καὶ, εἴ ποτε καίρι' ἐτόλμων,
 ἤρυθρία. τί πλέον; τὸν πόνον ἡσθάνετο·
 ἦνυσα, πολλὰ καμῶν. παρὰ κήρα νῦν ὅτι τίκτει.
 ὥς τε τί ποιῶμεν; φεύγομεν, ἢ μένομεν;

Τ. II.

XIX.

Αὕτη πρόσθεν ἦν ἐρατόχρεος, εἰαρόμαστος,
 εὐσφυρος, εὐμήκης, εὐοφρυς, εὐπλόκαμος.
 ἡλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γήραϊ, καὶ πολιαισί,
 καὶ νῦν τῶν προτέρων ἔδ' ὄναρ ἔδδεν ἔχει,
 ἄλλοτρίας δὲ τρίχας, ῥυτίδας, αἰσχροὺς τε πρόσωπον,
 οἷον γηράσας ἔδδεν πίθηκος ἔχει.

P. 395.

XX.

Ἀρνεῖται τὸν ἔρωτα μελισσιῶς, ἀλλὰ τὸ σῶμα
 κέκραγεν, ὡς βελέων δεξιόμενον φαρέτην,
 καὶ βάσις ἀτατέσσα, καὶ ἄτατος ἄσθματός ὄρεμῃ,
 καὶ κοῖλῃ βλεφάρων ἰοτυπεῖς βάσιες.
 ἀλλὰ Πόθοι, πρὸς μητρὸς εὐσεφάνη Κυthereίης,
 φλέξατε τὴν ἀπιθῆ, μέχρις ἐρεῖ, φλέγομαι.

XXI.

Εἰ δυσὶν ἐκ ἰσχυσας ἴσην φλόγα, πυρφόρε, καῦσαι,
 τὴν ἐνὶ καιομένην ἢ σβέσον, ἢ μετάθες.

XXII.

Υψῖται ροδόπῃ τῷ κάλλει· κῆν ποτε ΧΑΙΡΕ
 εἶπω, ταῖς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἡσπάσατο.
 ἦν ποτε καὶ τεφάνης προθύρων ὑπερεκκρεμάσωμαι,
 ὀργισθεῖσα πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἴχνησιν.

XX. 3. Fort. καὶ ἄπνοος. 6. In cod. prius fuerat τὴν ἀπαιθῆ.

Τ. II. ὦ βυτίδες, καὶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θᾶσσον,
σπεύσατε, κἄν ὑμεῖς πείσατε τὴν Ραδόπην.

XXIII.

Ὠπλισμῶν πρὸς Ἑρῶτα περὶ τέρνοισι λογισμῶν,
ὃδ' ἐμὲ νικῆσει, μῦθος δὼν πρὸς εἶνα.

Θνατὸς δ' ἀθανάτων συτήσομαι. ἦν δὲ βοῆθον
βάκχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς δού' ἐγὼ δύναμαι;

p. 396.

XXIV.

Ομμάτ' ἔχεις Ἥρης, Μελίτη, τὰς χεῖρας Ἀθήνης,
τὰς μαζὰς Παφίης, τὰ σφυρὰ τῆς Θέτιδος.
εὐδαίμων ὁ βλέπων σε· τρισόλβιος ὅσως ἀκύνει·
ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν· ἀθάνατος δ' ὁ γαμῶν.

XXV.

Ρυφῖνος τῇ μῦ γλυκερωτάτῃ Ἐλπίδι πολλὰ
χαίρειν, εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμῷ δύνασαι.
ὣκ ἔτι βατάζω, μὲ τὰ σ' ὄμματα, τὴν φιλέρημον
καὶ τὴν μνηολεχῇ σείο διαζυγίην·

ἀλλ' αἰεὶ δακρύοισι πεφυρμένος

.

ἢ ἐπισρκήσω

ἔρχομαι, ἢ μεγάλης νηὸν ἐς Ἀρτέμιδος.

αὔριον ἀλλὰ πάτερ με δεδέξετο. ἐς δὲ σὸν ὕμνα

πτήσομαι, ἐρῶσθαι μυρία σ' εὐχόμενος.

XXVI.

Παλλὰς ἐσαθρήσασα καὶ Ἥρη χρυσοπέδιλος

Μαιονίδ', ἐκ κρηδῆς ἔκχον ἀμφότερα·

οὐκ ἔτι γυμνάμεσθαι· κρίσεις μία ποιμένος ἀρκεῖ·

Τ. II.

ἢ κελὸν ἡττᾶσθαι δις περὶ καλλοσύνης.

XXVII.

Τίς γυμνήν ἔτω σε καὶ ἐξέβαλεν καὶ ἔδειρεν;

τίς ψυχὴν λιθίνην εἶχε, καὶ ἔκ ἐβλεπε;

μοιχὸν ἴσω; ἠὖρηνεν ἀκαίρως κεῖνος ἐσελθών.

γινώσκμενον· πᾶσα τᾷτο ποῖσι, τέκνον.

πλὴν ἀπὸ νῦν, ὅταν εἰς ἴσω, κεῖνος δ' ὅταν ἴξω,

p. 297.

τὸ πρόσωπον σφῆνε, μὴ πάλι ταῦτ' ἀνάγῃ.

XXVIII.

Ἐκβάλλει γυμνήν τις, ἐπὶν εὖρη ποτὲ μοιχὸν,

ὥς μὴ μοιχεύσας, ὥς ἀπὸ Πυθαγόρου;

εἴτα, τέκνον, κλαίῃσα καταδρύψεις τὸ πρόσωπον,

καὶ παρρηγώσεις μαινομένους προδύροισ;

ἐκμαῖται, μὴ κλαῖε, τέκνον· εὐρήσομεν ἄλλον,

μηκέτι τὸν τὸ βλέπειν εἰδότα, καὶ τὸ δέρειν.

XXIX.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροισιν, Ερως, ἴσα τόξα τιταίνεις,

εἴ θεός· εἰ δὲ ῥέπεις πρὸς μέρος, ἢ θεὸς εἴ.

XXX.

Εὐρώπης τὸ φίλημα καὶ ἣν ἄχρει χεῖλος ἔλθῃ,

ἡδύ γε, καὶ ψαύσῃ μῦνον ἄχρει τόματος.

ψαύει δ' ἐκ ἄκροισι τοῖς χεῖλεσιν· ἀλλ' ἐρίστασα

τὸ τόμα, τὴν ψυχὴν ἐξ οὐχῶν ἀνάγει.

XXXI.

Μέχρι τίνος, Προδίκη, παρακλύσμαι; ἄχρει τίνος σε

γυνάσμαι, τερεῖ, μηδὲν ἀκνύμενος;

Τ. II. ἤδη καὶ λευκαί σοι ἐπισκιρτῶσιν ἔθιραι,
καὶ τάχα μοι δώσεις, ὡς Ἐκάβη Πριάμῳ.

XXXII.

Οὐκ ἔλεγον, Προδίκη, ΓΗΡΑΣΚΟΜΕΝ; ἢ προεφώνων
ἭΕΟΤΣΙ ΤΑΧΕΩΣ Αἱ ΔΙΑΛΥΣΙΦΙΛΟΙ;

P. 398. νῦν βυτίδες, καὶ θρίξ πολλή, καὶ σῶμα βᾶκῶδες,
καὶ τόμα τὰς προτέρας ἔκέτ' ἔχον χάριτας.
μή τις σοι, μετέωρε, προσέρχεται, ἢ κολακεύων
λίσσεται· ὡς δὲ τάφον νῦν σε παρερχόμεθα.

XXXIII.

Εὐκαίρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίκην, ἰκέτευον,
καὶ τῶν ἀμβροσίων ἀψάμενος γονάτων,
Σῶσον, ἔφην, ἄνθρωπον ἀπολλύμενον παρὰ μικρὸν,
καὶ φεῦγον ζωῆς πνεῦμα· σύ μοι χάρισαι.
ταῦτα λέγοντος, ἔκλαυσεν· ἀποψήσασα δὲ δάκρυ,
ταῖς τρυφεραῖς ἡμᾶς χερσὶν ὑπεξέβαλεν.

XXXIV.

Σοὶ με λάτριν γλυκύδαρος Ἐρως παρέδωκε, Βοῶπι,
ταῦρον ὑποζεύξας εἰς πόθον αὐτόμολον,
αὐτοθελῆ, πάνδυλον, ἐκέσιον, αὐτοκέλευτον,
αἰτήσοντα πικρὴν μήποτ' ἐλευθερίην,
ἄχρ' ὅστις φίλης πολιῆς καὶ γήραος. ὕμνα βάλοι δὲ
μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίην.

XXXV.

Μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σάφρονα λίαν.
ἡ μὲν γὰρ βραδέως, ἡ δὲ θέλει ταχέως.

XXXVI.

Τ. II.

Ο μμᾶτα μὲν χρύσεια, καὶ ὑαλόμεσσα παρείη,
καὶ σῶμα πορφύρεης, τερπνότερον κάλυκος,
δειρὴ λυγδινὴ, καὶ σήθεα μαρμαίροντα,
καὶ πόδες ἀργυρέης λευκότεροι Θέτιδος.
εἰ δέ τι καὶ πλοκαμῖσι διατίλβυσιν ἄκνυται,
τῆς λευκῆς καλῶμεν. ἢ δὲν ἐπιστρέφομαι.

P. 399.

XXXVII.

Πῦ σοι κεῖνα, Μέλισσα, τὰ χρύσεια, καὶ περίοπτα
τῆς πολυθρυλλήτης κάλλεα φαντασίης;
πῦ δ' ὄφρυες, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχὴν,
καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη;
νῦν πενιχρὴ, ψαφερὴ τε, κόμη τ' ἐπὶ ποσσὶ βραχεῖα.
ταῦτα τὰ τῶν σπαταλῶν τέρματα παλλακίδων.

XXXVIII.

Νῦν μοι ΧΑΙΡΕ λέγεις, ὅτε σε τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
κεῖνο, τὸ τῆς λύγδης, βάσκανε, λειότερον.
νῦν μοι προσπαίζεις, ὅτε τὰς τρίχας ὑφάνικας σε,
τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλεζομένας.
μηκέτι μοι, μετέωρε, προσέρχεο, μηδὲ συνάντα.
ἀντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ τὴν βάτον ἔδεχομαι.

Τ. II. Α Ν Δ Ρ Ο Ν Ι Κ Ο Υ.

Οϊκτρὰ δὴ δνοφερὸν δόμον ἤλυθες εἰς Ἀχέροντος,
 Δαμοκράτεια, φίλα ματρὶ λιπῆσα γούρ.
 ἃ δὲ, σέθεν φθιμένας, πολὺς νεοθᾶγι σιᾶρῃ
 κείρατο γηραλέας ἐκ κεφαλᾶς πλοκάμιας.

ρ. 400. Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ.

Εἰς εἰκόνα Τηλέφου τιτυμένου.

Οὔτος ὁ Τευθρανίας πρόμος ἄσχετος, ἕτος ὁ τοπρὺν
 Τήλεφος αἰμάξας φρικτὸν Ἀρη Δαναῶν,
 Μυστὸν ὅτε πλήθοντα φόνῳ ἐκέρασσε Καῦκον·
 ἕτος ὁ Πηλιακῆ δόρατος ἀντίπαλος.
 νῦν ὁλοδὸν μηρῷ κεύθων βάρος, οἷα λιπόντης
 τήκεται, ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος.
 ἔ καὶ τειρόμενοιο περιπτώσσοντες Ἀχαιοὶ
 φύρδην Τευθρανίας νεῦνται ἀπ' ἡϊόνος.

Ζ Η Λ Ω Τ Ο Υ.

I.

Εκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς. ἔς τί με πόντῳ
 τέλλετε, ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίας;

II.

T. II.

Ε: τί πίτυν πελάγει πισεύετε, γομφωτῆρες,
ἥς πολλὸς ἐξ ὕδρων βίζαν ἔλυσε Νότος;
αἰσίον ἢκ ἔσομαι πόντι σκάφος, ἐχθρὸν ἀήταις
δένδρεον. ἐν χέρσῳ τὰς ἀλὰς οἶδα τύχας.

Κ Α Ρ Φ Υ Λ Ι Δ Ο Υ.

p. 401.

I.

Ιχθύας ἀγκίστρῳ τις ἀπ' ἠόνος εὐτρίχι βάλλων
εἴλκυσε ναυαγῷ κρᾶτα λιποτριχέα.
οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ἁσώματον, ἐξ ἀσιδήρου
χειρὸς ἐπισκάπτων, λιτὸν ἔχωνσε τάφον.
εὔρε δὲ κευθόμενον χρυσῷ κτέαρ. ἦ ῥα δικαίοις
ἀνδράσιν εὐσεβίης ἢκ ἀπόλωλε χάρις.

II.

Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματά μιν, παροῦτα.
ἠδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἠδὲ θανόν.
τέκνων τέκνα λείλοιπα· μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς
συγγήρου· τρισσοῖς παισὶν ἔδωκε γάμους,
ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις,
ἠδενδὸς οἰμώξας ἢ νόσον, ἢ θάνατον,
οἷ με κατασπείσαντες ἀπήμονα, τὸν γλυκὺν ὕπνον
κοιμᾶσθαι, χώρην πέμψαν ἐπ' εὐσεβέων.

Τ. II.

Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ.

Αἰ πολὺαὶ σὺν νῶ, γρηγορώτερον. αἱ γὰρ ἄτερ νῦ,
μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.

P. 402.

ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Αὐτὴν Γραμματικὴν ὁ Ζωγράφος ἤθελε γράψαι·
Βίκτορα δὲ γράψας, τὸν σκοπὸν, εἶπεν, ἔχω.

ΕΥΠΙΘΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΤΙΣΑΝΤΟΣ ΤΗΝ ΚΑΘΟΛΟΤ.

Ταυτολόγων κακῶν φεῦ πληθύος, ἢ δ' αἰδήλων
ξυσμάτων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
ὄμματά μευ κέκμηκε, τένων, ῥάχης, ἰνίον, ὦμοι·
τῆς ΚΑΘΟΛΟΤ δὲ φέρω τὴν οὐδύνην καὶ δόλη.

Ο Ι Ν Ο Μ Α Ο Υ.

Εἰς Ερωτα γυγλυμμένον ἐν ποτηρίῳ.

Εν κυάθῳ τὸν Ερωτα. τίνος χάριν; ἀρεκτὸν οἶνον
αἰθεσθαι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἐπαγε.

Ι Ο Υ Λ Ι Α Ν Ο Υ Τ.Π. p.403r
ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

I.

Εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς.

Τίς; πόθεν εἰς Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν Ἀληθέα Βάκχον,
ὃ σ' ἐπιγινώσκω. τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
κεῖνος νέκταρ ὄδωδε· σὺ δὲ τράγην. ἦ ῥά σε Κελτοὶ
τῇ πενίῃ βοτρυῶν τεύξαν ἀπ' ἄσαχύν.
τῇ σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, ὃ Διόνυσον,
πυρογενῇ μᾶλλον, καὶ βρόμῳ, ὃ Βρόμιον.

II.

Εἰς ὕργανον μουσικόν.

Αλλοίην ὄρω δονάκων φύσιν. ἦπερ ἀπ' ἄλλης
χαλκεῖης τάχα μᾶλλον ἀνεβλάστησαν ἀρέρης,
ἄγριοι, ἢ δ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δονέοντα·
ἀλλ' ἀπὸ ταυρεῖης προβορῶν σπήλυγγοις ἀήτης
νέρεθεν εὐτρεῖτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὀδεύει.
καί τις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων ἰοῶ δάκτυλα χεῖρδ',
ἴσαται ἀμφαφθὼν κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν·
οἱ δ' ἀπαλὸν σκιρτῶντες ἀποθλίβουσιν αἰοιδήν.

III.

Τ.ΠΙ. p.332r.

Αἴνιγμα εἰς κοντοπαίκτην.

Εἰν τι δένδρον. τῶν ἀνακτόρων μέσον,
ὃ ῥίζα καὶ ζῆ, καὶ λαλεῖ καρποῖς ἄμικ·

μῖα δ' ἐν ὥρᾳ καὶ φυτεύεται ξένως,
καὶ καρπὸν αὖξει, καὶ τρυγᾶται βιζόθεν.

T.Π. p.404.

Λ Ι Β Α Ν Ι Ο Υ.

Εἰς Ἰελιανὸν τὸν βασιλέα.

Ιελιανὸς μετὰ Τίγριν ἀγάρρουν ἐνθάδε κεῖται,
ἀμφοτέρων, βασιλεὺς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ι Ο Υ.

Εἰς ἑαυτὸν, ὅτε ὑπαρχὸν αὐτὸν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰελιανός.

Αντυγὸς αἰθερίας ὑπερήμενος, εἰς πόθον ἦλθες
ἄντυγος ἀργυρέης· ἀσχος ἀπειρέσιον.
ἦσθα κάτω κρείσσων· ἀναβὰς δ' ἐγέννη μέγα χεῖρων.
δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

Π Α Ν Τ Ε Λ Ε Ο Υ.

Εἰς Καλλίμαχον καὶ Κωναίγειρον.

Ο κενεὸ καμάτοιο, καὶ ἀπρήκτε πολέμοιο.
ἡμετέρῳ βασιλῇ τί λέξομεν ἀντιώσαντες;
ὦ βασιλεῦ, τί μ' ἐπεμπές ἐπ' ἀθανάτης πολεμιτάς;
βάλλομεν,

Pantel. 3. Scr. τί μ' ἐπεμψας.

βάλλομεν, ἔ πίπτει· τιτρώσκομεν, ἔ φοβέοντα.

Τ.Π.

μῦνος ἀνὴρ σόλησεν ὅλον τρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσση

αἱματώεις ἔστηκεν ἀτειρέος Ἀρεος εἰκών.

δένδρον δ' ὥς ἔστηκε σιδηρεῖαις ὑπὸ ῥίζαις,

κῦκ ἐθέλει πεσέειν. τάχα δ' ἔρχεται ἔνδοθι νηῶν·

λῦε κυβερνήτα, νέκυος προφύγωμεν ἀπειλᾶς.

ΘΕΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. P. 405.

I.

Η πάρος ἀντιπάλων ἐπιήρανος ἄσπις ἀκόντων,

ἢ φόνιον τυγνῶ κῦμα φέρεσα μόθῳ,

ἄγριον ἔδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτὶ,

καὶ πικρὴ ναυτέων ἔπλεθ' ἀλιφθορίῃ,

εὐζυγίης ἀμέλησα· καλὸν δέ σε φέρον ἄγυσσα,

ναὶ φίλος, εὐκταίων ἄχρeis ἐβην λιμένων.

II. (III.)

Αλκυόειν, Ληναῖε, μέλαις τάχα· κωφὰ δὲ μήτης

μύρεθ', ὑπὲρ κενεῷ κοπτομένη σε τάφῳ.

(III.) 2. Cod. ὑπὲρ κρυερῷ μυρομένη.

T. II. p. 406. ΠΑΛΛΑΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

I.

Ἀντὶ βοδὲς, χρυσέη τ' ἀναθήματος Ἰσιδι τέσσα
 θήκατο τὰς λιπαρὰς Παμφίλιον πλοκάμους.
 ἥ δὲ θεὸς τέτοις γάνυται πλέον, ἥπερ Ἀπόλλων
 χρυσῷ, ὃν ἐκ Λυδῶν Κροῖσος ἐπέμψε θεῷ.

II.

Ω ξυρὸν ἑράνιον, ξυρὸν ὕλβιον, ὃ πλοκαμῖδας
 κειραμένη πλεκτὰς, ἀνθετο Παμφίλιον,
 ἃ σέ τις ἀνθρώπων χαλκεύσατο· πᾶρ δὲ καμίνῃ
 ἠφαίγῃ, χρυσέην σφῦραν ἀειραμένη
 ἥ λιπαροκρήδεμνος, ἴν' εἰπωμεν κατ' Ὀμηρον,
 χερσὶ σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε Χάρις.

III.

* * * * *

νῦν καταγιγνάσκω καὶ τῷ Διδῷ, ὡς ἀνεράτῃ,
 μὴ μεταβαλλομένη τῆς σοβαρεῶς ἔνεκεν.
 ἔτε γὰρ Εὐρώπης, ἔτε Δανύης περικαλλῆς,
 ἔθ' ἀπαλῆς Λήδης ἔς' ἀπολειπομένη.
 εἰ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται· οἶδα γὰρ αὐτὸν
 τῶν βασιλευσῶν παρθενηκῶν φθορέα.

IV.

P. 407.

Γ ηραλέον με γυναικῆς ἀποσκώπτῃσι, λέγῃσιν
 εἰς τὸ κάτοπτρον ὄρᾳ λείψανον ἡλικίης.

ἀλλ' ἐγὼ εἰ λευκὰς φορέω τρίχας, εἴτε μελαίνας,

T. II.

ἢκ ἀλέγω, βιώτῃ πρὸς τέλος ἐρχόμενος.

εὐδῶμοις μύροισι καὶ εὐπετάλοις τεφάνοισι

καὶ βρομίῃ παύῳ φροντίδας ἀργαλέας.

V.

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριον ἐστὶ πρόδηλον.

τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.

ἥτε τὸ δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει·

ἥτ' ἀκολατταίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.

5 καὶ γὰρ τις διὰ τὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδῶσιν

ἔχ' ἔπεται· πολλὰς δ' ἐστὶ γυναῖκας ἰδεῖν

ἔχι καλὰς τὴν ὕψιν, ὀπυισμένας ἀκορέτως,

καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαριζόμενας.

ἢκ εἴ τις συνάγει τὰς ὀφρύδας, ἢδὲ γελάσῃ

10 φαίνεται, ὀφθῆναι τ' ἀνδράσιν ἐκτρέπεται,

σωφροσύνης τρόπος ἥτος ἐχέγγυος. ἀλλὰ τις εὖροι

μαχλάδα μὲν κρύβδην, τὴν πάνυ σεμνοτάτην,

τὰς δ' ἱλαρὰς καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσέβσας

σώφρονας, εἰ σώφρων ἐστὶ γυνή τις ὅλως.

15 ἡλικία τοίνυν ἡδὲ κρίνεται ἀλλ' Ἀφροδίτης

οἷτρον εἰρήνης ἢδὲ τι γῆρας αἰεὶ·

ὄρκοις λοιπὸν αἰεὶ τε πεποιθᾶμεν ἀλλὰ μεθύροκον

ζητεῖν ἐστὶ θεὸς δώδεκα καινερέων.

VI.

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστίν· ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ὥρας,

τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

IV. 3. Vat. Cod. φέρω τρίχας. Fort. εἴτε φέρω λευκὰς τρίχας.

V. 15 — 18. ex Cod. Vat.

Τ.Π.ρ.408.

VII.

Ἀν μετ' Αλεξάνδρειαν εἰς Αντιόχειαν ἐπέλθης,
καὶ μετὰ τὴν Συρίην Ἰταλίας ἐπιβῆς,
τῶν δυνατῶν ἑδεῖς σε γαμήσει. τῦτο γὰρ αἰεὶ
οἰομένη πηδᾷ εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

VIII.

Ὁ τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν,
λύχνης ἀνάψας ἰσπέρκας, σκότος βλέπει.

IX.

ΜΗΝΙΝ ΟΥΛΟΜΕΝΗΝ γαμετὴν ὃ τάλας γυγάμῃκα,
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μὴνιδος ἀρξάμενος.
Ἄμμοι ἐγὼ πολύμηνις, ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

X.

Ὁ Ζεὺς ἐντὶ πυρὸς πῦρ ὅπασεν ἄλλο, γυναῖκας.
εἶθε δὲ μήτε γυνή, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.
πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γυνὴ πῦρ
ἄσβεστον, φλογερόν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

XI.

Ὁ ργὴ τῷ Διὸς ἐστὶ γυνή, πυρὸς ἐντιδοδεῖσα,
δῶρον ἀνιερὸν, τῷ πυρὸς ἐντίδοτον.
ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν ἠδὲ μαρμαίρει,
καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
Ἐδ' ὃ Ζεὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον Ἥρην·
πολλάκι γῶν αὐτὴν ῥίψεν ἀπ' ἀθανάτων,

X. 4. Fort. πάντεθ'.

ἦρι καὶ νεφέλῃσι μετ' ὄρον. οἶδεν Ὀμηρεὺς,
καὶ Δία συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον.
ὥτως ὕδ' ἐποτ' ἐπὶ γυνὴ σύμφωνος ἑκοίτη,
ὕδ' καὶ ἐν χρυσῇ μιγνυμένη δαπέδῳ.

T.H.p.409.

XII.

Πᾶσαν Ὀμηρεὺς ἔδειξε κακὴν σφαλερὴν τε γυναῖκα,
σώφρονα, καὶ πόρνην, ἀμφοτέρως ὕλεθρον.
ἐκ γὰρ τῆς Ἑλένης μοιχευσαμένης φόνος ἀνδρῶν,
καὶ διὰ σωφροσύνην Πηνελόπης θάνατοι.
Ιλιάς ἔν τῷ πόνημα μιᾷ χάριν ἐπὶ γυναικί.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὶ Πηνελόπῃ πρόφασις.

XIII.

Ἄν πάνυ κομπάζης προτάγμασι μὴ ὑπακύνειν
τῆς γαμετῆς, ληρεῖς· ὃ γὰρ ἀπὸ δρυὸς εἴ
ὕδ' ἀπὸ πέτρης, φασίν· ὃ θ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνέγκη
πάσχομεν, ἢ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῇ.
εἰ δ', οὐ σανδαλίῃ φῆς, τύπτομαι, ὕδ', ἀκολάτῃ
ἔσης μοι γαμετῆς, χρεὶ με μύσαντα φέρειν,
δυλεύειν σε λέγω μετρίωτερον, εἴ γε πέπρασται
σώφρονι δεσποίνῃ, μὴδ' ἴαν χαλεπῇ.

XIV.

Οὐ δύναμαι γαμετῆς καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἄπορον, καὶ γαμετῆς μαχίμην.
ἀμφοτέρων τὰ πάθῃ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται.
τὴν ἔν γραμματικὴν καὶ μάλιστα ἐξέφυγον.

XIV. 2. Cod. Vat. καὶ γαμετῆς ἀδίκω.

Τ. II. ἢ δύναμαι δ' ἀλόχευ τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
εἰργει χάριτος γὰρ, καὶ νόμας Αὐσόνιος.

p. 410.

XV.

Ῥοσσεα μυριάκις ἐπιγράμματα μὴκέτι ποιεῖν,
πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔχθραν ἐπισπασάμην.
ἀλλ' ὁπότεν κατίδω τῷ Παφλαγόνος τὸ πρῶτον
Πανταγάθῃ, τέξαι τὴν νόσον ἢ δύναμαι.

XVI.

Εἴσι, πῖνε, μύσας ἐπὶ πένθουσιν. ἢ γὰρ εἴοικε
γατέρι πενθῆσαι νεκρὸν Ὀμηρος εἴφη.
καὶ γὰρ ὁμῶς θάψασκεν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
εἴτε μνησαμένην τὴν Νιόβην παράγει.

XVII.

Προσδοκίῃ θανάτῃ πολυώδυνός ἐστιν ἀνὴρ.
τῷτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀποιχόμενον βίῳτοιο.
ἢδὲν γὰρ θανάτῃ δευτέρον ἐστὶ πάθος.

XVIII.

Εἴς τινε πέμψαντα αὐτῷ σιτεύσιμον.

Τὴν λαπάραν, τὴν αὐτὸς ἀποσφάξας ἀποπέμψεις,
εὖρεν ὁ παῖς λύσας, φῦσαν ὑπηνέμιον.

XIX.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀσπὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβεν ποτὲ δῶρον Οὐδυσσεύς,
πύοντον ἐπιπλάων· χρῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.
ἀλλ' ἐμὸς Αἴσλος ἦτος ἔχων ἀνεμώλιον ἦτρον,
ὄρνεον ἐκπέμψει τῶν ἀνέμων γεμίσας.

πνεύματά μοι πτερόεντα φίλος, καὶ πνεύματα πέμπεις· T.II. p.411.
 ἢ δύνάμει, δὲ φαγεῖν θλιβομένης ἀνέμης.

XX.

Οἶνον ἡσθίομεν κεκλημένοι ἄθλιον ἄνδρες,
 ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γινόμενοι.
 καὶ τὸν μὲν Τιτυδὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδυσιν,
 ἡμᾶς δὲ ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί.

XXI.

Τάνταλος ἔδεν ἔτρωγε· τινασσομένων γὰρ ὑπερθεῖν
 καρπὸς ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτὸν ἔφευγε φυτῶν,
 καὶ διὰ τῷτο τροφῆς κεχημένος, ἦττον ἐδίψα.
 εἰ δὲ καὶ ἔτρωγεν σῦκα πεπαινόμενα,
 καὶ βραβύλης, καὶ μῆλα, τί τηλίκον ἀνδράσι νεκροῖς
 δίψος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀκροδρύων;
 ἡμεῖς δ' ἡσθίομεν κεκλημένοι ἄλμυρὰ πάντα,
 χέννια, καὶ τυρᾶς, χηνὸς ἄλις ἀλίπη,
 θενία καὶ μύσχεια· μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς.
 πᾶσχομεν ἕκῃν σευ, Τάνταλε, πικρότερα.

XXII.

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἔμοι, καὶ πολλάκις ἐγὼ νῦν
 σοὶ χάριν, ἡδυπύτῃ νέκταρι τερπόμενος.
 νῦν δ' εἴπερ με φιλεῖς, μὴ πέμψης· ἢ δέομαι γὰρ
 οἶνον τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

XXIII.

Βρώματά μοι χοίρων συκίζομένων προθήκηας,
 ξηρῶν, διψαλέων, Κυπρόθεν ἐρχομένων.

Τ.Π.ρ.412. ἀλλ' ἐμὲ συκωθέντα, μάθων, ἢ σφάξον ἑτοίμως,
ἢ σβέσον ἐκ δίψης νάματι τῷ Κυπρίῳ.

XXIV.

Δὸς πιεῖν, ἴνα Βάκχος ἀποσκεδάσει μερίμνας,
ἅψ ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

XXV.

Ωδὸν γλύκιον ἥς πατρίδος εἶπεν Οδυσσεύς,
ἐν γὰρ τῆς Κίρκης ἐγχυτον ἐκ ἐφαγεν,
ὃ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντ' ἐνόησεν,
εἶπεν ἂν οἰμώζειν καὶ δέκα Πηνελόπαις.

XXVI.

Κονδίτω μοι δεῖ. τὸ δὲ κόνδιτον πόθεν ἔσχα
τῆνομα; τῆς φωνῆς ἐστὶ γὰρ ἀλλότριον
τῆς τῶν Ελλήνων· εἰ Ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς ἂν εἰδείης, Ῥωμαϊκώτερος ὢν.
σκεύασον ἦν μοι τῆτο· τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
τῷ τομάχῳ, χρεῖζειν τῷδε λέγῃσι ποτῶ.

XXVII.

Μή με κάλει δίσκων ἐπιήτορα λιμοφορήων
βρωτὺν μοι φορέων τὴν κολοκυνθιάδα.
ἀργυρέην ὕλην ἢ τρώγομεν, ἣν παραβάλλεις,
λιμῶ κρητίζων τῆς μελέος πίνακτος.
ζήτει νητεύοντας ἐς ἀργαλέην ἐπίδειξιν,
καὶ τότε θαυμάζω, κῦφον ἄσημον ἔχων.

XXVII. 3. Codd. ἢ τρωγομένην. 5. Scr. ἐς ἀργυρέην.

XXVIII.

T. II. p. 413.

Πάντες ἄπαξ τρώγουσιν· ὅταν δὲ τρέφῃ Σαλαμῖνος,
οἴκαδ' ἀριτῶμεν δεύτερον ἐρχόμενοι.

XXIX.

Πᾶσι θανεῖν μερόπεςσιν ὀφείλεται, ὡδὲ τις ἐστὶν
αὐρίον εἰ ζήσει θνητὸς ἐπιτάμενος.
τῦτο σαφῶς, ἀνδρῶπε, μαθὼν, εὐφραίνει σεαυτὸν,
λήθην τῷ θανάτῳ τὸν βροβίον κατέχων.
τέρπειο καὶ Παφίη, τὸν ἐφημέριον βίον ἔλκων·
τάλλα δὲ πάντα Τύχῃ πράγματα ὁδὸς δίδειπιν.

XXX.

Ὡς ἄρα καὶ κἀνθάδε Τύχῃ χαλεπὴ τε καὶ ἐσθλὴ,
καὶ Κρόνος ὠρονομεῖ τετραπύδων γένεσιν.
ἐξότε γὰρ καὶ τῦτον ὄνον χαλεπὸς κρόνος ἔσχευεν,
ἐξ ἀλαβαρχείης, γραμματικῷ γέγονε.
τληθῆι φέρειν λοιπὸν, κἀνθάδε· γραμματικοῖς γὰρ
ὃ τέλειος κριθῇ, κριὶ δὲ μόνον λέγεται.

XXXI.

Ὡς ὁ φίλος τι λάβῃ, ΔΟΜΙΝΕ ΦΡΑΤΕΡ εὐθὺς ἔγραψεν·
ἦν δ' αὖ μή τι λάβῃ, τὸ ΦΡΑΤΕΡ εἶπε μόνον.
ὦνία γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰς ἐγώ γε
ὣκ ἐθέλω ΔΟΜΙΝΕ· ὃ γὰρ ἔχω δέμενα.

XXXII.

Ὡς καὶ Λάμβδα μόνον κόρακας κολάκων διορίζει·
λοιπὸν ταῦτ' οὐκ ἀλλὰ βοιμολόχος τε κὼλαξ.
τῶνέ κ' αὖ μοι, βέλτετε, τόδε ζῶον πεφύλαξο,
εἰδὼς καὶ ζώντων τὴν κόρακας κὼρακας.

p. 414

T. II.

XXXIII.

Οὐχ ἔτι βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
 ὥσπερ ὁ τὴν κατὰρὰν ψευδόμενος φίλιαν.
 τὸν μὲν γὰρ μισῶντα προειδότες, ἐκτρεπόμεθα·
 τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν ἢ προφυλασσόμεθα.
 ἐχθρὸν ἐγὼ κείνον κρίνω βαρύν, ὅς ποτε λάθρη,
 τὴν ἀπὸ τῆς φιλίας πίσειν ἔχων, ἀδικεῖ.

XXXIV.

Πλαστὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, φόβῳ δὲ φιλεῖς καὶ ἀνάγκῃ,
 τῷ δὲ φιλεῖν ἔτις ἔστιν ἀπιστότερον.

XXXV.

Εἰ τῆς πατροφόνους εὐδαίμονας ὄντας ὀρῶμεν,
 ἢ πάνυ θαυμάζω· τῷ Διὶς ἐστὶ γέρας.
 τὸν γὰρ γεννήσαντα μεμισηκῶς καὶ ἐκείνος
 κτείνειν ἂν, εἰ ὁ Κρόνος θνητὸς ἐτύγχανεν ὢν.
 ἀντὶ δὲ τῷ κτείνειν, σὺν τοῖς Τιτῆσι καλᾷζει,
 δέσμιον, ὡς ληστὴν, εἰς τὸ βάρβαρον ἐνεῖς.

XXXVI.

Φασὶ παροιμιακῶς, Κᾶν ὅς δάκοι ἄνδρα πονηρὸν.
 ἀλλὰ τόδ' ἔχ' ἔτι, φημι, προσῆκε λέγειν.
 ἀλλὰ δάκοι κᾶν μὴς ἀγαθὸς καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας·
 τὸν δὲ κακὸν δεδιὼς δέχεται ἢ δὲ δράκων.

P. 415.

XXXVII.

Ἐπὶ θυγὲρ βεῖφειν ἡμᾶς τεχθεῖσι, καὶ εὐθὺς ἀποθανεῖν.
 Γραμματικῷ θυγάτηρ ἔτεκε, φιλότῃ μιγεῖσα,
 παῖδ' ἄρσενικόν, ἡλυκὸν, ὑδέτερον.

XXXIII. Titulus in Vat. Cod. P. 415.

XXXVIII.

Τ. Π.

Στυγνὴν τὴν Νίκην τις ἰδὼν κατὰ τὴν πόλιν ἐχθρὸς,
εἶπε· Θεὰ Νίκη, τίπτε πέπονθας ἄρα;
ἢ δ' ἀποδυρομένη καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν·
οὐκ ἔγνωσ σὺ μόνος; Πατρικίῳ δέδομαι.
ἦν ἄρα καὶ Νίκη πολυώδυνος, ἦν παρὰ θεσμὸν
Πατρικίῳ ναύτις ἤρπασεν ὡς ἄνεμον.

XXXIX.

Ρήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἐτεθήπκα, ρυγχελέφαντα,
χείλεσι λιτράοις φθόγγον ἰέντα φόνον.

XL.

Ερμολύκε θυγάτηρ μεγάλῃ παρέλεκτο πιθήκῃ·
ἢ δ' ἔτεκεν πολλὰς Ερμοπιθηκιᾶδας.
εἰ δ' Ελένην ὁ Ζεὺς καὶ Κάτορα καὶ Πολυδεύκην
ἐκ Λήδης ἔτεκεν, κύκνον ἀμειψάμενος,
Ερμιόνη γε κόραξ παρελέξατο· ἢ δὲ τάλαινκ
φρικτῶν δαιμονίων ἐρμαγέλην ἔτεκε.

XLI.

Μῆνις Ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγέννηται
ἔλομένης πενίης γραμματικευσαμένη.
εἴθ' εἰ δὲ σὺν Δακρυοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
πρὶν χυλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέση.
ἄλλ' ἴν' ἀφαρπάξῃ Βρισηίδα πρὶν Ἀγχιμέμων,
τὴν δ' Ελένην ὁ Πάρις, πτωχὸς ἐγὼ χενόμην.

p. 416.

XLII.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχος ἐστὶ κατάρα.
πρῶτος Μῆνιν ἔχει· δεύτερος Οὐλομένην.

Τ. II. καὶ μετὰ δ' Οὐλομένην, Δαναῶν πάλιν Ἀλγεα πολλὰ.

ὁ τρίτατος ψυχὰς εἰς Αἶδην κατὰγει.

τῷ δὲ τεταρταίῃ τὰ Εὐφροία καὶ Κύνες ἄργοι.

πέμπτη δ' Οἰωνοί, καὶ χόλος ἐπὶ Διός.

πῶς ἔν γραμματικῶς δύναται μετὰ πάντε κατάρσας,
καὶ πάντε πτώσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

XLIII.

Ὅργανα Μουσῶν, τὰ πολύτονα βιβλία παλῶ,
εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.

Πιερίδες σώζοισθε· λόγοι, συντάσσομαι ὑμῖν·
σύνταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει.

XLIV.

Καλλίμαχον παλῶ καὶ Πίνδαρον, ἣδὲ καὶ αὐτὰς
πτώσεις γραμματικῆς, πτώσιν ἔχων πενίης.

Δωρόθεος γὰρ ἐμὴν τροφίμην σύνταξιν ἔλυσεν,
ὥς τε τῷ τε πιεῖν τῷ τε φαγεῖν ἠπορεῖν.

Ἀλλὰ σύ με πρόσηθι, Θεόφιλε, μὴδὲ μ' ἐάσῃς
συνδέσμῳ πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι.

XLV.

Λίτραν ἑτῶν ζήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμύχθῃ,
βυλευτῆς νεκύων πέμπομαι εἰς Αἶδην.

XLVI.

P. 417.

Εὐθάδε παιδεύσιν ὅσοις κεχόλωτο Ξάρκις,
τοῖσιν ἅπ' ὕλομένης μήνιδος ἀρχομένοις·

ἐνθά τροφὸς κατὰ μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης,
βύβλη καὶ χάστις δεσμεύη πενίην.

ὅς δὲ κάπνισμα φέρει παρὰ τὸν θρόνον, ὡς παρὰ τύμβον, Γ. II.

τὸν μικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον.

κλέπτει δ' ἐξ ὀλίγου μισθὸν, καὶ χαλκὸν ἀμείβει,

καὶ μόλιβον μίσγει, καὶ τὸ ἔτος δέχεται.

ἢν δέ τις εἰς ἐνιαυτὸν ἄγῃ χρυσοῖο νόμισμα,

ἐνδεκάτῃ μηνί, πρὶν προφέρειν, μετέβῃ,

ὁγνώμων τε φανείς, καὶ τὸν πρότερον διασέβας

γραμματικὸν, τερβέσας μισθὸν ὅλῳ ἔτει.

XLVII.

Ἀντίπατον ἔμοι τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκε,

τῶν βατταζομένων ὄρμον ὁδοιπορίας,

ὕδν τῆς βραδύτητος ὄνεν, πόνον, ὄκνον, ὄνειρον,

τῶν ἀνακαμπτόντων ὑστάτιον πρότερον.

XLVIII.

Εἰς Δημόνικον ὑπερχον.

Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν, ὅμως δ' ἔκ πάντα δύνανται

ρήμασιν ἐξειπεῖν· βέβηκατα σῶν παθίων.

ὅν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν καὶ ἄπιστον,

δάκρυα πῶς κλέπτων εἶχες ἐτοιμότατα.

Χαλκίδος ἐκ γαίης ὑπεχάλκισε τὴν πῶλιν ἡμῶν,

κλέπτων, καὶ κλαίων δάκρυσι κερδαλέοις.

XLIX.

p. 418.

Ἐκ γῆς Λωτοφάγων μέγας ὕρχαμος ἦλθε Λυκάων,

Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντισχευόμενος.

L.

Θηλυφάνδς παράδοξον ἐθαυμάσαμεν πάρος ἄλλοι·

ἐκλαίει κλέπτων, κλεπτομένης ἐλπίδι,

Τ. II. ὃς κλέπτων ἤγενε, καὶ ἀγνεύων ἀπεσύλα,
μηδὲν ἔχων καθάρδον, μηδὲ τὸ σῶμα ῥύπτε.

LI.

Βέλτερον ἡγεμόνος ληστοκτόνυ ἐς κρίσιν ἐλθεῖν,
ἢ τῷ χειρουργῷ Γενναδίᾳ παλάμας.
ὃς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως τυγέων, κατατέμνει·
ὃς δὲ λαβὼν μισθὸς, εἰς Αἶδην κατάγει.

LII.

Κερεὺς καὶ βαφιδεὺς κατεναντίον ἤλθον ἀγῶνος,
καὶ τάχα νικῶσι τὸν ξυρδὸν αἱ βαφίδες.

LIII.

Εἰς ποιητὴν κυβεύοντα.

Πάντων μωσοπόλων ἡ Καλλιόπη θεὸς ἐστίν.
ἡ σὴ Καλλιόπη Ταβλίόπη λέγεται.

LIV.

Παύλῳ κωμῳδῷ κατ' ὄναρ τὰς εἶπε Μένανδρος·
Οὐδὲν ἐγὼ κατὰ σὺ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

P. 419.

LV.

Υἱὸς καὶ γενετὴρ δῆριν φιλόνεικον ἔθεντο,
τίς πλέον ἐκδαπανῶν, κλῆρον ἅπαντα φάγοι.
καὶ μετὰ τὴν βρώσιν τὴν χρηματικὴν μάλα πᾶσαν,
ὔστατον ἀλλήλους λοιπὸν ἔχουσι φαγεῖν.

LVI.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων, οἶνόν τε καὶ ὕπνον,
ἐκέτι τὰς Μῦσας, ἔδδ φίλος φιλέει.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ λεχέων νιν εὐρῆρος ἐς φρένα θάλλει,
ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις βεγχόμενον κατέχει.

LVII.

T. II.

Δάφνην καὶ Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμὸς,
ὥς ξύλινος Δάφνην, ὥς λίθινος Νιόβην.

LVIII.

Τέκνον ἀναιδείης, ἀμαθέστατε, θρέμμα μορίης,
εἰπὲ, τί βρενθύη, μὴδὲν ἐπιστάμενος;
ἐν μὲν γραμματικοῖς σὺ Πλατωνικός· ἂν δὲ Πλάτωνος
δόγματά τις ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.
ἐξ ἑτέρου φεύγεις ἐπὶ θάτερον· ἤτε δὲ τέχνην
οἶσθα γραμματικὴν, ἥτε Πλατωνικὴς εἶ.

LIX.

Πάντα μὲν οἶδα, λέγεις· ἀτελής δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις.
γευόμενος πάντων ἕδὲν ἔχεις ἴδιον.

LX.

p. 426.

Τί ὠφέλησας τὴν πόλιν τίχως γράφων,
χευσὲν τοσῦτον λαμβάνων βλασφημίας,
πωλὼν λάμβους, ὥς ἔλαιον ἔμπερος;

LXI.

Κωφὸν ἀναυδὸν ὄρεῖν τὸν Γέσσιον, εἰ λίθος ἐστὶ,
Δήλιε, μαντεύς τις τίνος ἐστὶ λίθος.

LXII.

ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ, τῶν ἐπὶ σοφῶν ὁ σοφώτερος ἔπεν,
ἀλλὰ σὺ μὴ πεισθῆεις, Γέσσιε, τῷτ' ἔπαθες.
καὶ λόγιός περ ἐὼν, ἀλογώτατος ἔσχεις ὄνειδος,
ὥς ἐπιθυμήσας ἑρηνίης ἀνόδου.
ἔτω Πήγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,
βαληθέντα μαθεῖν ἀγροθέτης κανόνας.

Τ.Π. ἀλλ' ὁ μὲν ἵππον ἔχων, καὶ θαρσαλέον σθένος ἦβης·
Γέσσιος ἔδδ' ἔχουσιν εὐτονον ἦτορ ἔχων.

LXIII.

Μηδεὶς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι,
μηδ' ἀρχῆς μεγάλης κόμπον ὑπερφίαλον.
Γέσσιος αὐτὸς ἔδειξε· κατηνέχθη γὰρ ἐπαρθείς,
θνητῆς εὐτυχίης μηκέτ' ἀνασχόμενος.

LXIV.

Γέσσιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαύκαλος ἄρτι θανόντα
χωλεύοντα πλεον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος·
Γέσσιε, πῶς, τί παθὼν κατέρβης δόμον εἰς Αἶδα,
γυμνός, ἀκήδετος, σχήματι κεινοτάφῳ;
p. 421. τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσεφώνεε Γέσσιος εὐθύς·
Βαύκαλε, τὸ τρήνος καὶ θάνατον παρέχει.

LXV.

Οἱ δύο Κάλχαντες τὸν Γέσσιον ὤλεσαν ὄρεοις,
τῶν μεγάλων ὑπάτων θῶκον ὑποσχόμενοι.
ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον.
μέχρι τέλους βιώτῃ μηδὲν ἐπιστάμενον.

LXVI.

Τὴν Ἀμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέσσιος ἔγνω,
τῷ ξενικῷ θανάτῳ ἐγγύθεν ἐρχόμενος,
τὴν ἰδίην γνώμην κατεμέμψατο, καὶ τὸ μάθημα,
καὶ τῆς πειθομένης ἀτρολόγοις ἀλόγως.

LXVII.

Οὐκ ἀπεδήμησας τιμῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς·
κοὴ χωλὸς περ ἰῶν, ἔδραμες εἰς Αἶδην,

Γέσσιος

Γέσσειε Μοιράων τροχαλώτερε· ἐκ προκοπῆς γὰρ,
ἦν εἶχες κατὰ νῦν, ἐξεκόπης βιότῃ.

T. II.

LXVIII.

Γέσσιος ὃ τέθνηκεν ἐπαιγόμενος παρὰ Μοίρης·
αὐτὸς τὴν Μοῖραν πρῆλαβεν εἰς Αἶδην.

LXIX.

Μήτω θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ἕλληνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπτωκότες·
ὄνειρον, εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
ἐζῶμεν ἡμεῖς, τῷ βίῳ τεθνηκότος.

LXX.

P. 422.

Ω τῆς μεγίστης τῷ φθόνῳ πονηρίας,
τὸν εὐτυχῇ μισεῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ.
ἥτως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα,
ἥτως ἐτοίμως μωρίᾳ δαλεύομεν.
Ἕλληνες ἔσμεν ἄνδρες ἐσποδωμένοι,
νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένων.
ἀνετράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πρᾶγματα.

LXXI.

Οταν συγῇ τις ἄνδρα, τὸν θεὸς φιλεῖ,
ἥτος μεγίστην μωρίαν κατεισάγει.
φανερώς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεγμένος.
δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκείνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

Τ. II.

LXXII.

Τύχη καπηλεύσα πάντα τὸν βίον,
 ἀσυγκέραιον τὴν φύσιν κεκτημένη,
 καὶ συγκυκῶσα καὶ μεταντλῶσα πάλιν,
 καὐτὴ κάπηλός ἐστι νῦν τις, ὃ θεᾶ,
 τέχνην λαχῶσα, τὴν τρόπων ἐπαξίαν.

LXXIII.

Ανετράφησαν, ὡς ὄρω, τὰ πράγματα,
 καὶ τὴν Τύχην νῦν δυστυχῶσαν εἶδομεν.

LXXIV.

Καὶ σὺ Τύχη δέσποινα, τύχην ἀτυχῇ πῶθεν ἔσχεις;
 ἢ παρέχουσα τύχας, πῶς ἀτυχῆς γέγονας;
 P. 423. μάνθανε καὶ σὺ φέρειν τὰ σὰ βεύματα, καὶ σὺ διδάσκει
 τὰς ἀτυχεῖς πτώσεις, ἃς παρέχεις ἑτέροις.

LXXV.

Καὶ σὺ Τύχη λοιπὸν μεταβαλλομένη καταπαίζεις,
 μὴδὲ τύχης τῆς σῆς ὕστατα φεισαμένη·
 ἢ πρὶν νῦν ἔχουσα, καπηλεύεις μετὰ γῆρας,
 θερμοδότης μερόπων νῦν ἀναφαινομένη.
 νῦν ὁσίως σθένε καὶ σὺ τεδν πάθος, ἄταπτε δαῖμον,
 τὴν σὴν, ὡς μερόπων, νῦν μετᾶγνυσα τύχην.

LXXVI.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος φρανιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
 τὸν λόγον ἐγκρύπτων, ὡς πάθος αἰσχυρότατον.

LXXVII.

Ἡ μεγάλη παιδευσίς ἐν ἀνθρώποισι, σιωπὴ·
 μάρτυρα Πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω,

ὃς λαλῆειν εἰδώς, ἑτέρως ἐδίδασκε σιωπᾶν,
φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὐράμενος.

T. II.

LXXVIII.

Υβρίζεις· τί τὸ θαῦμα; τί δυσχερές; ἀλλὰ φέρω σε.
τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.

LXXIX.

Πολλὰ λαλεῖς, ἄνθρωπε, χαμαὶ δὲ τίθῃ μετὰ μικρὸν
σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θάνατον.

LXXX.

P. 424.

Ηλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός· εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
ὑβρίζειν φαίνων, ὕδὲ τὸ φῶς ἐπὶ θαν.

LXXXI.

Οὐκ ἐμὲ, τὴν πενίην δὲ καθύβριτας· εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
ἦν ἐπὶ γῆς πτωχός, καὐτὸς ἐπάσχειν ὕβριν.

LXXXII.

Εἰ πένεμαι, τί πάθω; τί με μισεῖς ἢ ἀδικῶντα;
πταῖσμαι τόδ' ἐστὶ τύχης, ἢ ἀδίκημα τρέπων.

LXXXIII.

Αἰνίζειν μὲν ἄριστον· ὁ δὲ ψόγος ἔχθρος ἀρχή.
ἀλλὰ κακῶς εἰπεῖν, Ἀττικόν ἐστι μέλι.

LXXXIV.

Εἰ μοναχοί, τί τοσοῖδε; τοσοῖδε γε, πῶς πάλι μῦνοι;
ὦ πληθὺς μοναχῶν ψευσαμένη μονάδα.

LXXVII. 3. Fort. ἐτάρι.

Τ. II.

LXXXV.

Τῷ πτισάνῃ πωλῶντι τὸ κελλίον ἐχθρὸς ἔδωκε,
καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον εὖρον ἔσω.
ὥς δ' ἔλεγον, σὺ τίς εἶ; πῶθεν ἤλυθες ἡμέτερον δῶ;
πυγμαχίης κατ' ἐμὴ χεῖρας ἀνέσχευ' ἄνω.
ψύττα δ' ἐγὼ κατέτεινα, φοβεύμενος ἄγριον ἄνδρα,
τὸν πτισανᾶν πύκτην ἐξαπίνης ὀρώων.
ἀλλὰ σε, πρὸς πύκτῃ Πολυδεύκεος, ἠδὲ καὶ αὐτῷ
Κάτορος, ἰκνῆμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίη,

P. 425. τὸν πύκτην ἀπόκρεσον, ἐμὸν χόλον. ἢ δύναμαι γὰρ
πυκτεύειν καθάπαξ μῆδος ἐπερχομένην.

LXXXVI.

Ω τῆς ταχίτης ἀρπαγῆς τῆς τῷ βίῃ·
ἀνὴρ δανειτῆς τῶν χρόνων γλύφων τόκῃς
τέθνηκεν εὐθὺς ἐν ῥοπῆς καιρῷ βραχεί,
ἐν δακτύλοις τὰς τόκῃς σφίγγων ἔτι.

LXXXVII.

Δακτυλικὴν ψῆφον τις ἔχων περὶ δάκτυλα χειρῶν
ψῆφῳ τῷ θανάτῳ προῖαβεν εἰς Αἶδην.
ῥῆ δ' ἡ ψῆφος νῦν τῷ ψηφίζοντος ἑταίρῃ,
ψυχῆς ἀρπαγίμης ἐνθεν ἐλαυνομένης.

LXXXVIII.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νῦν, ὥς τὸν πόδα· καὶ γὰρ ἀληθῆς
εἰκόνα τῶν ἐντὸς σῆ φύσει· ἐκτὸς ἔχει.

LXXXIX.

Υἱὸν ἔχεις τὸν Ἐρωτα, γυναῖκα δὲ τὴν Ἀφροδίτην.
ἐκ ἀδίκως, χαλκεῦ, τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.

XC.

T. II.

Πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες εἶσι, καὶ εἴ τι
 ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πέφυκε πάθος.
 ἀλλ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον ἢκ ἀναφαίνει,
 ἔνδον ἀποκρύπτων τῇ συνέσει τὸ πάθος.
 σῆς δὲ θύρα ψυχῆς ἀναπέπταται, ὑδέναι λήθεις
 ἔτε καταπτήσεων, ἔτε θρασυνόμενος.

XCI.

P. 426.

Εἴπερ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον καὶ πείρατα γαίης,
 ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον.
 σαυτὸν ἀριθμήσον πρότερον, καὶ γινῶθι σεαυτὸν,
 καὶ τότε' ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην.
 εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τῷ σώματος ἢκ ἀπαριθμεῖς,
 πῶς δύνασαι γινῶσθαι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

XCII.

Τὺν θῶ, καὶ τὰς κνῆ, τάν τ' ἀσπίδα, καὶ δόρυ, καὶ κρη
 Γορδιοπριλάρις ἀνδρετο Τιμοθέη.

XCIII.

Νίκαι πάρεσμεν, αἱ γελῶσαι παρθένοι,
 νίκας φέρουσαι τῇ φιλοχρήτῃ πόλει.
 ἔγραψαν ἡμᾶς οἱ φιλοῦντες τὴν πόλιν,
 πρέποντα Νίκαις ἐντυπῶντες σχήματα.

XCIV.

Γυμνός Εἰως, διὰ τῆτο γελαῖ καὶ μείλιχός ἐστιν.
 ὃ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρρόντα βέλη.
 ὑδὲ μάτην παλάμαις κατέχει δελφίνα καὶ ἄνθος.
 τῇ μὲν γὰρ γαῖαν, τῇ δὲ θάλασσαν ἔχει.

Τ. II.

XCV.

Χαλκοτύπρς τὸν Ερωτα μεταλλάξας ἐπὶ ἦσε
τῆγανον, ἢκ ἀλόγως, ὅττι καὶ αὐτὸ φλέγει.

P. 437.

XCVI.

Νηδὺν ἀναίσχυντον τριβαροῖς ἥοχυνε λογιμοῖς,
σωφροσύνη κολάσας ἔντερον ἀργαλέον.
εἰ γὰρ ἔχω τὸν νῦν ἐπικείμενον ὑπόθι γαστρός,
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην;

XCVII.

Γαστέρα μισήσειε θεός, καὶ βρώματα γαστρός·
εἵνεκα γὰρ τῶτων σωφροσύνη λύεται.

XCVIII.

Εκλήθην παρὰ σοῦ τῷ ῥήτορος. εἰ δ' ἀπελείφθην,
τὴν τιμὴν ἀπέχω, καὶ πλεον εἰμι φίλος.
ὣδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κρίνυσα γέγηθεν,
ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰσθομένη τρέφεται.

XCIX.

Φεῦγε Λάκων ποτὲ δῆριν· ὑπαντιάσασα δὲ μήτης
εἶπε, κατὰ τέκνων ἄορ ἀνασχομένη·
ζώων μὲν σέο ματρὶ διαμπερὲς αἶσχος ἀνάπτεις,
καὶ κρατερᾶς Σπάρτας πάτρια θεσμὰ λύεις·
ἦν δὲ θάνης παλάμησιν ἐμαῖς, μήτης μὲν ἀκύνω
δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρὶδι σωζομένα.

C.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον. ἡ μάτρε παίζειν,
τὴν σκηδὴν μεταθεῖς, ἡ φέρει τὰς ἐδύνας.

CI. a

T.III.p.337.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλῆν πεφυκότα,
χρηστὸν λόγῳσι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

CI. b

T.II. p.428.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρει. εἰ δ' ἀγανακτεῖς
καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

CII.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·
δάκρυσαι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὖρον ὅλον.
ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρὸν,
συσβόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

CIII.

Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνός δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι·
καὶ τί μάτην μοχλῶ, γυμνὸν ὄρω τὸ τέλος;

CIV.

Πλὺς σφαλερός τὸ ζῆν· χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῇ
πολλάκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτότερα.
τὴν δὲ τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
ὥς ἐπὶ τῇ πελάγῃ, ἀμφίβολοι πλέομεν·
οἱ μὲν ἐπ' εὐπλοίῃ, οἱ δ' ἐμπαλιν. ἀλλ' ἅμα πάντες
εἰς ἓνα τὸν κατὰ γῆς ὄρμον ἀπερχόμεθα.

CV.

Ὀρχνῇ, χεῖρς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος, ἥς μὲν ἐφ' ὕψω
φλοιῷ πτόρθον ἔδησα· θέρει· πτόρθος δ' ἐπὶ δένδρῳ
ῥιζωθεῖς, δένδροιο τομῇ καὶ καρπὸν ἄμειψεν.
νέρεθε μὲν ἀχρεὲς ἐτ' ἔστιν, ὑπερθε δ' ἄρ' εὐπνοος Ὀρχνῇ.

T. II. p. 429.

CVI.

Αχρὰς ἔην, ὄγχην σὸ κλωσὶ μυστίνου ἦκα.
 δένδρῳ πτόρθος ἔρεϊ, τὴν χάριν εἰς σε φέρω.

CVII.

Βέλτερόν ἐστι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
 ἢ τῶν πλυτήντων τῆς ὑπερφηφάνης.

CVIII.

Ελπίδος ἔδδ' τύχης ἔτι μοι μέλει, ἔδ' ἀλεγίζω
 λοιπὸν τῆς ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα.
 εἰμὶ πένης ἄνθρωπος, ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ.
 ὕβρισιν πενίης πλῆτον ἀποστρέφομαι.

CIX.

Οὐκ ἀλόγως ἐν ζωῦφίσις δύναμιν τινα θείαν
 εἶναι, ἔφην. χθὲς γὰρ ζωῦφι' ἐν χρονίῳ
 ἠπιάλῃ κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα,
 καὶ γέγονεν ταχέως, οἷα κρότων, ὕγις.

CX.

Χρυσὴ, πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱὲ,
 καὶ τὸ ἔχειν σε, φόβος· καὶ μὴ ἔχειν σ', ὀδύνη.

CXI.

Πλυτεῖς, καὶ τί τὸ λοιπόν; ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτῶ
 τὸν πλῆτον σύρεις, εἰς σορὸν ἐλκόμενος;
 τὸν πλῆτον συνάγεις δαπανῶν χρόνον· ὃ δὲ δύνασαι δὲ
 ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα.

CIX. 4. Var. Cod. καὶ γίγναται.

CXII.

T. II. p. 430.

Φεύγετε τὰς πλατύντας, ἀναιδέας, οἰκοκυράνας,
μισῶντας πενίην μητέρα σωφροσύνης.

CXIII.

Τὴν Κίρκην ἔφημι, καθὼς εἶρηκεν Οἰμηρος,
ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἢ δ' ἄλκυας,
τὰς αὐτῇ προσιδόντας. ἑταῖρα δ' ἔσχα πανῦργος,
τὰς δελεασθέντας πτωχοτάτης ἐποiei.
τῶν δ' ἀνθροπείων ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
εἴτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι
ἔτρεφεν, ἔνδον ἔχουσα, δίκην ζώων ἀλογίστων.
ἔμφρων δ' ὦν Οδυσσεὺς, τὴν φιλότητα φυγῶν,
ἔχ Εὐμῆ, φύσεως δ' ἰδίας δώρημα, λογισμῶν
εἴχε, γοητείας φάρμακον ἀντίπαλον.

CXIV.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βροτὰς, ἢ δ' ἀποθνήσκει·
καὶ ζῆν γὰρ δοκέων, ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας.
οἱ δὲ τύχας μεγάλα, καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
ἔτοι τὸν θάνατον πτώσιν ἔχουσι βίη.

CXV.

Ὅταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τὰς λόγους,
τῆς παρθένου τὸν οἶκον ἄστρων βλέπων.
εἰς ἕρανδον γὰρ ἔτι σὺ τὰ πράγματα,
τπατία σεμνή, τῶν λόγων εὐμορφία,
ἄχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδεύσεως.

T. II. p. 431.

CXVI.

Πολλάκις ἐξέστησα τὴν φιλότητα καὶ ὕβριν·
καὶ πολὺ κηφοτέρην σὴν φιλότητα μαθὼν,
λοιδορίην δὲ ῥέψασα, ἐχωρίσθην φιλότιτος,
μηκέτι βασιάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

CXVII.

Ἄν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
τύχην τε πόρνης ρεύμασιν κινημένην,
οἰδύνην ἑαυτοῖς προξενῶμεν πάντοτε,
ἀναξίως ὄρωντες εὐτυχετέρας.

CXVIII.

Εὗγε λέγων, τὸν καιρὸν ἔφης θῆδον, εὗγε, Μένανδρε,
ὥς ἀνὴρ Μυσῶν καὶ Χαρίτων τρέφιμος.
πολλάκι γὰρ τῷ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον,
προσπεσὼν εὐκαιρῶς εὗρέ τι ταῦτόματον.

CXIX.

Οὐ λόγον, ἢ νόμον οἶδε τύχη, μερόπων δὲ τυραννεῖ,
τοῖς ἰδίῃς ἀλόγως ρεύμασι συρομένη.
μᾶλλον τοῖς ἀδίκοις ῥέπει, μισεῖ δὲ δίκαιος,
ὥς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

CXX.

Παίγνιον ἐστὶ τύχης μερόπων βίος, οἰκτρὸς, ἀλήτης,
πλάτυ καὶ πενίης μεσσοῖσι ρεμβόμενος.
καὶ τὸς μὲν κατὰ γῆρα πάλιν σφαιρηδὸν ἄερει,
τὸς δ' ἀπὸ τῶν νεφελῶν εἰς Αἶδην κατὰ γει.

CXXI.

T. II. p. 432.

Οταν λογισμοῖς καταμάθῃ τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκαίρους μεταβολὰς τὰς τῇ βίῃ,
καὶ ρεῦμ' ἄπιστον τῆς ἀνωμάλου τύχης,
πῶς τὴς πένητος πλυσίς ἐργάζεται,
καὶ τῆς ἔχοντος χρημάτων ἀποστρεΐ,
τότε κατ' ἑμαυτὸν τῇ πλάνῃ σκοτούμενος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδηλίας χάριν.
οἷον τρέπω γὰρ περιγένομαι τῆς τύχης,
τῆς ἐξ ἀδήλου φαινομένης ἐν τῷ βίῳ,
πόρνης γυναικὸς τὴς τρόπης κекτημένης;

CXXII.

Ἄν μνήμην, ἄνθρωπε, λάβης, ὁ πατήρ σε τί ποιεῖν
ἔσπειρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης.
ἀλλ' ὁ Πλάτων σοὶ τυφὸν ὄνειρώσων ἐνέφυσεν,
ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ φυτὸν ἡράνιον.
ἐκ πηλῆς γέγονας· τί φρονεῖς μέγα; τῆτο μὲν ἔτι
εἴπ' ἂν τις, κοσμῶν πλάσματι σεμνοτέρῳ.
εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινόν, ἐξ ἀκολάστου
λαγνείας γέγονας, καὶ μιαρᾶς βανίδος.

CXXIII.

Ἡέρα λεπταλέου μυκτηρόθεν ἀμπνέοντες
ζῶμεν, ἥελίῳ λαμπάδα δερκόμενοι,
πάντες ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον· ὄργανα δ' ἑσμεν,
αὔραις ζωογόνοις πνεύματα δεχόμενοι.
εἰ δὲ τις ἔν ὀλίγην παλάμη σφίγγειεν αὐτμήν,
ψυχὴν συλήσας, εἰς Αἶδην κατάγει.

CXXIII. 6. Scr. κατάγει.

Τ.Π.ρ.433. ἔσως ἔδὲν ἔόντες, ἀγνηορίῃ τρεφόμεσθαι,
πνοιῆς δὲ ὀλίγης ἡέρα βοσκόμεναι.

CXXIV.

Ο φθόνος οἰκτιρῶ, κατὰ Πίνδαρον, ἐστὶν ἀμείνων.
οἱ βασκαίνόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον·
τὸς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν. ἀλλὰ τις εἴη
μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον, ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
κινδύνους ἐπάγειν, ἐσχατὰ δ' ὕβριν ἔχει.

CXXV.

Η φύσις ἐξεῦρεν, Φιλίης θεσμὸς ἀγαπῶσα,
τῶν ἀποδημάντων ὄργανα συντυχίης,
τὸν κάλαμον, χάρτιν, τὸ μέλαν, τὰ χαράγματα χειρὸς,
σύμβολα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχνημένης.

CXXVI.

Εἰ τὸ μέλειν ὀδύναται τι, μερίμνα καὶ μελέτω σοί.
εἰ δὲ μέλει περὶ σὺ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
ἔτε μεριμνήσεις δίχῃ δαίμονος, ἔτ' ἀμελήσεις·
ἀλλ' ἵνα σοὶ τι μέλη, δαίμονι τῷτο μέλει.

CXXVII.

Τίπτε μάτην, ἄνθρωπε, πονεῖς, καὶ πάντα ταράσσεις,
κλήρη θαλερῶν τῷ κατὰ τὴν γένεσιν;
τῷτα σαυτὸν ἄφες, τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει·
σὴν δὲ τύχην τέργων, ἡσυχίην ἀγάπα.
μᾶλλον ἐπ' εὐφροσύνην δὲ βιάζεο, καὶ παρὰ μοίρην,
εἰ δυνατόν, ψυχὴν τερπομένην μετὰγειν.

CXXVIII.

T.II. p.434.

Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα ἡμᾶρ ἐπ' ἡμᾶρ,
 τῷ προτέρῳ βίη μὴδ' ἔχοντες ἔτι,
 ἀλλοτριωθέντες τῆς ἐχθροσύνης διαγωγῆς,
 τῷ λοιπῷ δὲ βίη σήμερον ἀρχόμενοι.
 μὴ τοίνυν λέγε σκεπτόντων πρεσβύτερα περισσῶν,
 τῶν γὰρ ἀπελθόντων σήμερον ἢ μετέχεις.

CXXIX.

Ω τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τῷ βίη.
 τὴν οἰκτιρῶν τῷ χρόνῳ πενθήσατε.
 ἡμεῖς καθεζόμεθα καὶ κοιμώμεθα,
 μοχθῶντες ἢ τρυφῶντες· ὁ δὲ χρόνος τρέχει,
 τρέχει καὶ ἡμῶν τῶν ταλαιπάρων βροτῶν,
 φέρων ἑκάστῳ τῷ βίῳ κατατροφήν.

CXXX.

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρέμεθα, καὶ τρεφόμεθα
 ὡς ἀγγέλι χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

CXXXI.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, Αἰδῆς, Μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
 καὶ δεσμός κρατερὸς, καὶ κόλασις βασάνων.
 ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τῷ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
 τῷ θανάτῳ, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

CXXXII.

Ὅ ποιεῖ θάνατον μόνον ἡ φθίσις· ἀλλὰ τὸν αὐτὸν
 καὶ πολλὴ πικρὴ πολλὰκις εἰργάσατο.

CXXXII. I. Cod. ἡ φθίσις.

Τ.Π.ρ.435. τῷ δ' ὁ τυραννήσας Διονύσιος Ηρακλείας,
τῆς ἐν τῷ Πόντῳ, μάρτυς, ὁ τῦτο παθών.

CXXXIII.

Τὸν Διδς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον υἷα,
τὸν πρὶν ἐν εὐχολαίῃς, νῦν παραρικτόμενον.
ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπον· Αλεξίκακε τρισέληνε,
μηδέποθ' ἥττηθεις, σήμερον ἐξετάθης.
νυκτὶ δὲ μειδιῶν με θεὸς προσέειπε παρατάς·
Καιρῷ δουλεύειν, καὶ θεὸς ὦν, ἔμαθον.

CXXXIV.

Εἰ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
πολλὰς ἐκδώσει τρεῖς μισροῖς τόμασιν·
ὥςτε χρὴ τὸν ἄριστον, ἔπεχθαιρόντα δικαίως,
ὡς κόλακας μισεῖν, τὸς κολακευομένους.

CXXXV.

Οὐδεὶς καὶ καθαρὸς καὶ μέλιχος ἤλυθεν ἄρχων·
ἐν γὰρ ἐνὸς δοκέει δόγματος ἀντίπικλον·
τὸ γλυκὺ τῷ κλέπτοντος, ὑπερφιάλῃ δὲ τὸ ἀγνόν.
ὄργανα τῆς ἀρχῆς ταῦτα δύο ἐστὶ πάθῃ.

CXXXVI.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
βλασφημίαις τὸν εὐθὺς ὡς θυμώμενον,
χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας,
τὰς τῶν πονηρῶν καὶ ταλαιπύρων βροτῶν.

p. 436.

CXXXVII.

Μήποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένοιτο·
ἐπὶ παροιμιакόν. τῷ δὲ θ' ὁμοιον ἐρεῖ.

μήτε δίκην δικάσειεν ἄνθρωπος γεγονώς δικολέκτης,

μηδ' ἂν Ἰσοκράτης ῥητορικώτερος ᾖ.

Τ. Π.

πᾶς γὰρ ὁ μισθαρνεὺς εἰδισμένος, ὅδ' ἐν ἑταίρῳ

σεμνότερον δικάσαι, μὴ βυπαρῶς, δύναται.

CXXXVIII.

Εἰ θεός ἢ Φήμη, κεχολωμένη ἐστὶ καὶ αὐτὴ

Ελληνσι, σφαλεροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις.

Φήμη δ', ἂν τι πάθῃς, ἀναφαίνεται εὐθὺς ἀληθές·

πολλάκι καὶ Φήμην ἐφθασεν ἡ ταχυτής,

CXXXIX.

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τείχιον ὑπνῶντι

νυκτὸς ἐπιστῆναι φασὶ Σάραπιν ὄναρ,

καὶ χρησμοδῆσαι· κατακείμενος ἔστος, ἀνίστα,

καὶ κοιμῶ μεταβάς, ὦ τάλας ἀλλαχῶς.

ὅς δὲ διὑπνιοθεὶς μετέβη. τὸ δὲ σαθρὸν ἐκείνο

τείχιον ἐξαίφνης εὐθὺς ἔκειτο χαμαί.

σῶτρα δ' ἔωθεν ἔθυσε θεοῖς· χαίρων ὁ κακῆργος,

ἤδεσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνους.

ἀλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε, πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστάς·

κῆδεσθαι με δοκεῖς ἄλλισι, τῶν ἀδίκων;

εἰ μὴ νῦν σε μεθῆκx θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυπον

νῦν ἔφυγες, ταυρῶ δ' ἴσθι φυλαττόμενος.

CXL.

P. 437.

Ελλῆς, καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε· τὴν ἑδὼν εὖρον,

ἐκέτι γὰρ σφετέρους ἐπιτέρπομαι, ἔρρετε ἄμφω,

CXXXVIII. 3. Codd. Φήμη δ' ἀντιπαθής.

Τ. II. ἤνεκεν ἐν μερόπεσσι πολυπλανέες μάλα ἐστί.
 ὅσσα γὰρ ἀτρεκέως ἐκ ἔσσεται ὑμῖνες ἐν ἡμῖν
 φάσματτα, ὡς ἐν ὕπνῳ, ἐμβάλλετε, οἷά τ' ἐόντα.
 ἔρρε κακὴ γλήνη, πολυώδυνε· ἔρρετε ἄμφω.
 παίζετε, τροφέετε ἕως ἐμεῦ ὕστερον ὄντας
 εὔροισι· ἢ νοέοντας ὅπερ θέμις ἐστὶ νοῆσαι.

CXLI.

Ατρεκέως μάλα πᾶσι πλάνη τύχη ἐστὶ βροτοῖσι·
 ἐστὶ γὰρ ἀδρανὴς, τὸ δ' ἐπιπλέον ὑδὲ πέλευσα.
 γράψε τίς; οἷδε θεός· τίνος εἵνεκεν; οἷδε καὶ αὐτός.

CXLII.

Εσθλὰ λέγειν αἰεὶ πάντας, καλόν· αἰσχερὰ δὲ, δεινόν,
 καὶ ὥσιν τῶν ἄξιον ὧν λέγομεν.

CXLIII.

Ὅταν θέλῃ τις ἡμέραν ἰδεῖν καλὴν,
 συντυγχάνων σοι γίνεσθαι καλήμερος·
 τὸναντίον δὲ καὶ τις εἰ μέλλει παθεῖν,
 μὴ συντυχῶν σοι γίνεσθαι κακήμερος.

CXLIV.

Ῥίπτε γόους, μὴ κάμνε. πόσον χρόνον ἐνθάδε μέμνεις,
 ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὅλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον;
 πρὶν τοίνυν σκώληξι βορρῇ, τύμβοις τε ῥιφῆναι,
 μὴ θαμάσης ψυχὴν ζῶν ἐτι κρινομένην.

P. 438.

CXLV.

Ψυλλὰ πρεσβυγενὴς τοῖς κληρονόμοις φθονέσσεια,
 αὐτῇ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.

ἀλλομένη

ἀλλομένη δὲ τάχος κατέβη δόμον εἰς Αἶδοιο,
 ταῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον εὐρομένη.
 πάντα φαγῶσα βίον, συναπώλετο ταῖς δαπάναισιν·
 ἤλατο δ' εἰς Αἶδην, ὥς ἀπεκερμάτισε.

CXLVI.

Ἦρπασέ τις νόμφην, καὶ τὸν γάμον ἤρπασε δαίμων,
 ψυχῶν συλήσας τερπομένην ἀγέλην.
 εἰς γάμος εἰκοσιπέντε τάφους ἔπλησε θανόντων,
 πάνδημος δὲ νεκρῶν εἰς γέγονεν θάλαμος.
 νόμφη Πενθεσίλεια πολύστονε, νυμφίε Πενθεῦ,
 ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλῆσιος ἐν θανάτοις.

CXLVII.

Ζητῶν ἐξεῦρες βίβω τέλος, εὐτυχίης τε
 ἀρχὴν, τῆς ζωῆς πρὸς τέλος ἐρχομένην.
 ἀλλ' ἔτυχες τιμῆς, ᾧ Γέσσιε, καὶ μετὰ μοῖραν
 σύμβολα τῆς ἀρχῆς ὕστατα δεξάμενος.

Ε Λ Λ Α Δ Ι Ο Υ.

Εἰς βαφίᾳ πλῆσιον γενόμενον.

Βάπτων πάντα, βαφεῦ, καὶ χρωματίοις μεταβάλλων,
 καὶ πενήν βάψας, πλῆσιος ἐξεφάνης.

T. II. p. 439. Π Ω Λ Λ Ι Α Ν Ο Υ.

I.

Τὴς κυκλίδος τέτυκτο, τῆς αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ λέγοντας,
 μισῶ, λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων.
 καὶ διὰ τῆς ἐλέγοις προσέχω πλέον· ἔδεν ἔχω γὰρ
 Παρθενίῃς κλέπτειν, ἣ πάλι Καλλιμάχῃ.
 ΘΗΡΙ ΜΕΝ ΟΥΑΤΟΕΝΤΙ γενοίμην, εἴ ποτε γράψω,
 εἵκελος, ΕΚ ΠΟΤΑΜΩΝ ΧΛΩΡΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ.
 οἱ δ' ἔτῳς τὸν Ὀμηρον ἀναιδῶς λωποδυτῆσιν,
 ὥς τε γράφειν ἤδη ΜΗΝΙΝ ΛΕΙΔΕ ΘΕΑ.

II.

Εἰσι καὶ ἐν Μύσησιν Ερινυῖες, αἱ σε ποιῆσι
 ποιητὴν, ἀνδ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
 τοίνυν σὺ δέομαι, γράφε πλείονα· μείζονα γὰρ σοὶ
 εὐξασθαι ταύτης ἢ δύναιμαι μανίαν.

III.

Εἰ μὴ χαίρω, Φλῶρε, γενοίμην δάκτυλος, ἣ πᾶς
 εἰς τῶν εἶνόν τῶν κατὰ τεινομένων.
 χαίρω, νῆ τὸν κλῆρον, ὃν εὐκλήρησας ἐν ἄθλοισι,
 ὥς περὶ χοιρείης τῆς τεφάνης μερίδος.
 τοιγὰρ θάρσει, Φλῶρε, καὶ εὐθυμος πάλι γίνε·
 ἔτῳ νικήσῃ καὶ δόλιχον δύνασθαι.

IV.

T. II. p. 440.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς ἔδεν ἔχεις; μάθῃ· πάντα δανείζεις.
 ὣτως ἔδεν ἔχεις αὐτὸς, ἵν' ἄλλος ἔχῃ.

V.

Αδὲ Πολυκλείτοιο Πολυξένα, ἥδ' εἰς ἄλλα
 χεῖρ ἔθιγεν τέττι δαιμονίῃ πίνακος.
 ἤρας ἔργον ἀδελφόν. ἴδ' ὥς πέπλοιο βραγύντος,
 τὸν αἰδῶ γυμνὸν σώφρονι κρύπτει πέπλω.
 λίσσεται ἅ τλάμων ψυχᾶς ὑπερ' ἐν βλεφάροις δὲ
 παρθενικᾶς δ' Φρυγῶν κείται ὄλος πόλεμος.

Γ Α Υ Ρ Α Δ Α.

Αχὼ φίλα μοι συγκαταίνεσθαι τι. **Β** τί;
 ἔρῳ κορίσκα· ἅ δέ μ' ἐ φιλεῖ. **Β** φιλεῖ.
 πρᾶξι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν ἐ φέρει. **Β** φερει.
 αὐτὸ τοίνυν αὐτᾶ λέξον ὡς ἐρῶ. **Β** ἐρῶ.
 καὶ πίστιν αὐτᾶ κερμάτων τὸ δός. **Β** τὸ δός.
 Αχὼ, τί λοιπὸν, ἢ πόθῃ τυχεῖν; **Β** τυχεῖν.

V. 4. Forc. κρύπτει χεῖρ.

T. II. p. 441. ΠΡΟΚΛΟΥ ΔΥΚΙΟΥ.

I.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Κλυθι πυρὸς νοεῖ βασιλεῦ, χρυσήνιε Τιτάν,
 κλυθι φάος ταμία, ζωαρκέος, ὦ ἄνα, πηγῆς
 αὐτὸς ἔχων κληῖδα, καὶ ὑλαίοις ἐν κόσμοις
 ὑψόθεν ἁρμονίης ῥύμα πλάσιον ἐξοχετεύων.
 κέκλυθι· μεσσατὴν γὰρ ἔχων ὑπὲρ αἰθέρος ἔδρην, 5
 καὶ κόσμῳ κραδιαῖον ἔχων ἐριφειγγέα κύκλον,
 πάντα τεῆς ἔπλησας ἐγερσινδίοιο προνοίης.
 ζωσάμενοι δὲ πλάνητες ἀειθαλέας σέο πυρσὺς,
 αἰὲν ὑπ' ἀλλήλοισι καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις,
 ζωογόνως πέμπουσιν ἐπιχθονίοις βράβιγγας. 10
 πᾶσα δ' ὑφ' ὑμετέρῃσι παλιννόσοισι διφρεῖαις,
 ἐρᾶων κατὰ θεσμὸν, ἀνεβλάσῃσε γενέθλα.
 σοιχείων δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντων
 παύσατο, σείο φανέντος ἀπ' ἀρρήτων γενετῆρος.
 σοὶ δ' ὑπὸ Μοιρᾶων χορὸς εἴκαθεν ἀτυφέλικτος· 15
 ἅψ δὲ μεταστροφῶσιν ἀναγκαίης λίνου αἴσης,
 εὖτ' ἐθέλεις· πέρι γὰρ κρατέεις, πέρι δ' ἴφι ἀνάσσεις.
 σειρῆς δ' ὑμετέρης βασιλεὺς θεοπειθέος ὄμης
 ἐξέθορεν φοῖβος· κιθάρῃ δ' ὑπο θέσκελα μέλπων,
 εὐνάζει μέγα κῦμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης. 20
 σῆς δ' ἀπὸ μελιχρόδωρος ἀλεξικάκῃ θιασίης
 Παιήων βλάττησεν, εἴην δ' ἐπέτασεν ὑγίην,

πλήσας ἀρμονίης παναπήμονος εὐρέα κόσμον.

σὲ κλυτὸν ὑμνείησι Διωνύσοιο τοκῆα·

25 ὕλης δ' αὖ νεάτοις ἐνὶ βένθεσιν εὖϊον Ἀττιν,

ἄλλοι δ' ἄβρὸν Ἀδωνιν ἐπευφήμισαν ἄοιδοί.

δειμαίνουσι δὲ σείῳ Θοῆς μάστιγος ἀπειλῇν

δαίμονες ἀνθρώπων δηλήμονες, ἀγριόθυμοι,

ψυχαῖς ἡμετέροις δειλῶν κακὰ πορσύνοντες,

30 ὄφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαρῶν βίβοιτο

σώματος ὀτλεύωσιν ὕπο, ζυγὸδεσμα ποθῆσαι,

ὑψιτινῆς δὲ λάθονται πατρὸς πολυφεγγέος αὐλῆς.

ἀλλὰ Θεῶν πανάριτε, πυριτεφεῖς, ὄλβιε δαῖμον,

εἰκὼν παγγενέταο Θεῶ, ψυχῶν ἀναγαγεῦ,

35 κέκλυθι, καὶ με κάθῃρον ἀμαρτάδος αἰὲν ἀπάσης·

δέχνυστο δ' ἱκεσίην πολυδάκρυον, ἐκ δ' ἐμὲ λυγρῶν

ῥέεο κηλίδων, ποινῶν δ' ἀπάνευθε φυλάσσοις,

πρητύων Θοῶν ὄμμα Δίκης, ἣ πάντα δέδορκεν.

αἰεὶ δ' ὑμετέροισιν ἀλεξικάνκοισιν ἀγωγαῖς

40 ψυχῇ μὲν φάος ἀγνὸν ἐμῇ πολύολβον ὀπάζοις,

ἀχλὺν ἀποσκεδάσας ὀλεσίμβροτον, ἰολύχευτον·

σώματι δ' ἀρτεμίν τε καὶ ἀγλαῶδωρον ὑγείην.

εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμὰ, προγόνων τ' ἐνὶ Θεσμοῖς

Μησάων ἐρασιπλοκάμων δώροισι μελοίμην.

45 ὄλβον δ' ἀτυφέλικτον ἀπ' εὐσεβείης ἐρατεινῆς,

εἵκε· Θελῆς, ὁδὸς, ἄναξ· δύνασαι γὰρ ἅπαντα τελέσσειν

ῥηϊδίως, κρατερῇν ὅς ἔχεις καὶ ἀπείριτον ἑλκὴν.

εἰ δέ τι μοιριδίοισιν ἐλιξοπόροισιν ἀτράκτοις

ἄερεροδινῆτοις ὑπὸ νήμασιν ἑλὸν ἄμμιν

50 ἔρχεται, αὐτὸς ἔρκετεῖν μεγάλην τότε βίπῃ.

T. II. p. 443.

II.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΟΤΣΑΣ.

Υμνέομεν, μερόπων ἀναγώνιον ὑμνέομεν Φῶς,
 ἑννέα θυγατέρας μεγάλης Διὸς ἀγλαοφώνης,
 αἱ ψυχᾶς, κατὰ βένδας ἀλωομένας βίβοις,
 ἀχράντοις τελετῇσιν ἐγερσινδῶν ἀπὸ βίβλων,
 γηγενέων ῥύσαντο δυσαντήτων ὀδυνάων, 5
 καὶ σπεύδειν ἐδίδαξαν ὑπὲρ βαθυχεύμονα λήθην
 ἔχουσιν ἔχειν, καθαροὺς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον,
 ἔνθεν ἀπεπλάγχθησαν, ὅτ' εἰς γενεθλήϊον ἀκτῆν
 κάππεσον, ὑλοτραφέσσι περὶ κλήροισι μανεύσασα.
 ἄλλα, θεοὶ, καὶ ἐμῷ πολυπτοίητον ἐρωήν 10
 παύσατε, καὶ νοεοῖς με σοφῶν βακχεύσατε μύθοις·
 μηδὲ μ' ἀποπλάγξειεν δεισιθέων γένος ἀνδρῶν
 ἀτραπιτῷ ζαθέης, ἐριφεγγέος, ἀγλαοκάρπης·
 αἰεὶ δ' ἐξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτοιο γενεθλής
 ἔλκετ' ἐμὴν ψυχὴν παναλήμονα πρὸς φῶς ἀγνὸν, 15
 ὑμετέρων βρίζουσιν ἀεξινδῶν ἀπὸ βίβλων,
 καὶ κλέος εὐεπίης φρενοθελγέος αἰὲν ἔχουσιν.
 κλῦτε θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες,
 οἱ ψυχᾶς μερόπων, ἀναγώνιον ἀψάμενοι πῦρ,
 ἔλκετ' ἐς ἀθανάτης, σκότιον κευθμῶνα λιπῆσας, 20
 ὕμνων ἀρρήτοισι καθηράμενοι τελετῇσι·
 κλῦτε σαωτήρες μεγάλοι, ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλων
 μεύσατ' ἐμοὶ φῶς ἀγνὸν, ἀποσκηδάσαντες ὁμίχλην,
 ὄφρα κεν εὖ γινώσκω θεὸν ἄμβροτον, ἡδὲ καὶ ἄνδρα·
 μηδ' ἐμὲ ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν ἠλοῶν ῥέζων 25
 δαίμων αἰὲν ἔχοι, μακάρων ἀπάνευθεν ἐόντα.

μη κρυερῆς γενέθλης ἐν κύμασι πεπτακυῖαν
ψυχὴν ἐκ ἐθέλυσαν ἐμὴν ἐπὶ δῆρδν ἀλᾶσθαι
Ποινὴ τις κρυέεσσα βίῃ δεσμοῖσι πεδήσῃ.

30 ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέος ἡγεμονῆες,
κέκλυτ', ἐπειγομένῳ δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρπὸν
ἔργια καὶ τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

III.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. Α.

Υμνέομεν Λυκίων βασιλῆϊδα Κυραφροδίτην,
ἥς ποτ' ἀλεξικάκοιο περιπλήθοντες ἀρωγῆς
πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδμονες ἡγεμονῆες
ἱερὸν ἰδρύσαντο κατὰ πτολίεθρον ἄγαλμα,
5 σύμβολ' ἔχον νοεοῖο γάμῳ, νοερῶν ὑμεναίων
Ἠφαίστου πυρρὸντος ἰδ' ἑραινῆς Αφροδίτης·
καὶ ἐ θεῖν οὐδὲ μὲν Ολύμπιον, ἥς διὰ κάρτος
πολλάκι μὲν θανάτοιο βροτοφθόρον ἐκφυγον ἰδὼν,
ἐς δ' ἀρετὴν ἔχον ὄμμα· τελεσσιγόνων δ' ἀπὸ λείκτρων
10 ἔμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασχεύεσκε γενέθλην,
πάντῃ δ' ὑπιδῶρος ἐὼν βίβτοιο γαλήνῃ.
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρης ὑποδέχυστο, πότνια, θυγλὴν
εὐεπίης· Λυκίων γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμι καὶ αὐτὸς.
ψυχὴν δ' ἄψ ἀνείρον ἀπ' αἵσχεος ἐς πολὺ κάλλος,
15 γηγενέος προφυγῶσαν ὀλοῖον οἷον θρωῆς.

IV.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. Β.

Υμνέομεν σειρὴν πολυνύκτον Αφρογενεῖας,
καὶ πηγὴν μεγάλῃν βασιλῆϊον, ἥς ἅπο πάντες

Τ.Π. ἀθάνατοι πτερβεντες ἀνεβλάστησαν ἔρως·
 ὃν οἱ μὲν νεοροῖσιν οἰσεύουσι βελέμοις
 ψυχῆς, ὅφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαχῶσαι
 μητέρος ἰσχυάσωσιν ἰδεῖν πυριφεγγέας αὐτάς·
 οἱ δὲ πατρὸς βυλῆσιν, ἀλεξικάκοις τε προνοίαις,
 ἰέμενοι γενεῇσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξουσιν,
 ψυχῆς ἡμερον ὥρσαν ἐπιχθονία βιότοιο.
 ἄλλοι δ' ἐγγαμίων δάρων πολυειδέας οἶμους
 αἰὲν ὀπιπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτης
 ἀθάνατον τεύχουσι δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν·
 πᾶσιν δ' ἔργα μέμνηλεν ἐρωτοτόκῃ Κυθερείῃς.
 ἀλλὰ θεᾶ, πάντα γὰρ ἔχεις ἀριήκοον ἦρας,
 εἴτε περισφίγγεις μέγαν Οὐρανὸν, ἔνθα σε φασὶν
 ψυχὴν ἀνάνκ πέμπειν κόσμοιο θεείην·
 εἴτε καὶ ἑπτὰ κύκλων ὑπὲρ ἄντυγας αἰθέρας ναίεις,
 σειραῖς ἡμετέραις δυνάμει· προχέουσ' ἀδαμάτεις·
 κέκλυδι, καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορείην
 ἰθύνοις σέο, πότνα, δικαιοτάτοισι βελέμοις,
 ὅχ' ὁρίων παύσῃ πόθων κρυβέσσας ἐρωήν.

p. 446.

V.

Ρηγὺς μελάθροισι τὸν εὐάτην Διδύυσον
 δέρεκεο, δεξιτερῇ χειρὶ κυπελοφόρῳ,
 ξανθὴν μὲν σφίγγοντα καρήατος αἴθοπι κισσῷ
 χαίτην, καὶ λαίῃ θυροφόρον παλάμη,
 βαπτὰ δὲ πέπλα φέροντα κατὰ χροὸς αἵματι κόχλη,
 καὶ τικτὴν νεβρίδων ἐμφικρεμῇ χλαμύδα.
 αὐτὸν βάκχον ἀνκντα δόμων ἔντοτθε δέδορκας,
 εὐξείνων εὐχαῖς ἴλαον ἑσταῖα.

VI.

T. II.

Πρόκλος ἐγὼ Λύκιος γενόμενος, ὃν Συριανὸς
 ἐνθάδ' ἀμοιβὴν ἔης θρέψε διδασκαλίας.
 ξυνδός δ' ἀμφοτέρων ὅδε σώματα δέξατο τύμβος,
 αἶθε δὲ καὶ ψυχὰς χώρος εἰς λελάχοι.

ΜΑΡΙΝΟΥ ΝΕΑΠΟΛΙΤΟΥ.

Εἰς τὸν Πρόκλου βίον.

Αθανάτοισι θεοῖς κεχαρισμένα πάντοτε βέζων
 καὶ τὰδ' ἐπ' εὐσεβέοντι νόμῳ συνέγραψε Μαρίνος.

Κ Λ Α Υ Δ Ι Α Ν Ο Υ.

P. 447.

I.

Ιλαθί μοι, φίλε φοῖβε· σύ γ' ἀθρόα τέξαι τιταίνων
 ἐβλήθης ὑπ' Ἔρωτος ἐν ὠκυπύροισιν οὔτοις.

II.

Μαχλὰς εὐκροτάλοισιν ἀνευάζεσσα χορείαις,
 δίζυγα παλλομένοισι τινάγμασι χαλκὸν ἀράσσει·

* * * * *

τῆς μὲν ὑποκλέπτων πολλὴν τρεῖς, γείτονα μοίρης.
 ἡλεμάτοις ἀκτῖσι χαράσσεται ὄμματος αὐγὴ
 ψευδόμενον δ' ἐρύθιμα κατέγραψεν ἄχροος αἰδώς,
 ἀγλαίῃ τέψασα νόθῃ κεκαλυμμένα μῆλα.

Κ 5

Τ. II.

III.

Εἰς δῶλον τυπηθέντα παρ' αὐτῶ, διὰ τὸ μὴ ἐπιδῶναι εἶλλον
ἐν ἀκροάσει.

Ἐδρην χαλκεόπεζον ἐπὶ προθύροις Ελικῶνος
εἰσῆκει θεράπων τις ὑπὲρ νάτοιο μεμαρκῶς,
ὣδ' ἔθελεν μογέοντι πορεῖν ἐπίβραθρον αἰοιδῆς.
τῆνεκά μεν θώρηξεν ἰδὼν πολύμητις ἀνάγκη . . .

* * * * *

IV.

Εἰς κρύσταλλον ἕνδον ὕδωρ ἔχοντα.

Χιονέη κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσκηθεῖσα
p. 448. δεῖξεν ἀκηρασίῳ παναίολον εἰκόνα κόσμου,
ἔρανδον ἀγκᾶς ἔχοντα βαρύκτυπον ἔνδοθι πόντον.

V.

Εἰπ' ἄγε μοι, κρύσταλλε, λίθῃ πεπυκασμένον ὕδωρ,
τίς πῆξεν; βορέης. ἢ τίς ἔλυσε; Νότος.

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ.

I.

Ἀντιπάτρην γυμνὴν εἴ τις Πάρθοισιν ἔδειξεν,
ἔκτοθεν ἂν τηλῶν Ἡρακλῆες ἔφυγον.

II.

Εἰς Σάτυρον κρήνῃ ἱφειῶτα, καὶ ἔρῳτα καθυδόντα.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράῳ φίλος θεράπων Διονύσου,
λεῖβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναϊάδων.
θέλω δ' ἡρεμέοντα νέον περὶ κόμῳτι πνῖδα.

Σ Τ Ν Ε Σ Ι Ο Υ

T.H. p.449.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

I.

Ἡ σοφίη τριβὸν εὖρεν ἐς ἑρανόν· ὦ μέγα θαῦμα.

καὶ νόος ἐξ αὐτῶν ἦλθεν ἐπυρανίων.

ἦν δὲ καὶ γυρὰ σφαίρας ἐπιτάξατο νότα,

ἴσα δὲ κύκλα τομαῖς ἔχ' ὁμαλαῖσι τέμει.

σκέπτεο τείρεα πάντα πρὸς ἄντυγα, τῆς ἔπι Τιτάν

νόκτα ταλαντεύει καὶ φάος ἐρχόμενος.

δέξο ζωδιακῷ λοξώσιαις, ἔδῃ σε λήσει

κλεινὰ μεσημβρινῆς κέντρα συνηλύσεως.

II.

Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς.

Τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἡ Κύπριδος, ἡ Στρατονίκης.

III.

Οἱ τρεῖς Τυνδαρίδαι, Κάτωρ, Ελένη, Πολυδεύκης.

ΤΡΩΪΛΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

p. 450.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε, τίνας χάριν, ἡ τίνι, λέξον.

ἀγτὲ παλαισμοσύνης θῆκε Λύρωνι πόλις.

Τ. II. ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Εἰς τὴν εἰκόνα Φιλίππου ἔρχοντος ἐν Σμύρνῃ.

Εκ Φιλαδελφείης ξεινήϊα ταῦτα Φιλίππου.
φράζομαι πῶς μνημῶν ἢ πόλις εὐνομίας.

Θ Ε Ο Σ Ε Β Ι Α Σ.

Εἶδεν Ακεσσίην τριχὴν πένθεα. κείρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ' Ἰπποκράτει, καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ.
καὶ νῦν Αβλαβίῳ γοερῶ περὶ σήματι κεῖται,
αἰδομένη μετ' ἐκείνου ἐν ἀνθρώποισι φανήσῃ.

P. 451.

Α Β Λ Α Β Ι Ο Υ
Ι Α Λ Ο Υ Σ Τ Ρ Ι Ο Υ.

Εἰς δίσκον Ασκληπιῶδα.

Ηφαίστος μ' ἐτέλεσσε καμῶν χρόνῳ· ἀλλὰ Κυθήρη
ἄνδρὸς ἐξ Θαλάμων εἴλετο λαθριδίως,
Αγχίσῃ δ' ἔπορε κρυφίης μνημῆϊον εὐνῆς.
καὶ μ' Ασκληπιῶδης εὔρε παρ' Αἰνεάδαις.

Τ Ρ Υ Φ Ω Ν Ο Σ

Τ.Π.

ΤΟΤ ΕΡΜΟΤ.

Εἰς Τέρπην κισπερὸν, ἐν σκιάδι τῆς Λακωνικῆς σύμφῃ βληθέντα,
καὶ ἀποθανόντα.

Τέρπης εὐφρόμιγγα κρέκων σκιάδεσσιν ᾄοιδᾶν
κάτθανεν ἑξαπίνης ἐν Λακεδαιμονίοις,
ἔκ ἄορι πληγείς, ἔδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύμφῃ
χείλεα. Φεῦ, προφάσεων ἔκ ἀπορεῖ θάνατος.

ΖΩΣΙΜΟΥ ΘΑΣΙΟΥ.

P. 452.

I.

Σοὶ τάδε, Πᾶν θηρευτᾶ, ἀνηρτήσαντο σύναιμοι
δίκτυα, τριχθαλῆς δῶρα κυναγεσίης.
Πίγρης μὲν πτανῶν, Κλείτωρ ἄλδος, ὅς δ' ἔκπῃ χέρσῃ,
Δᾶμις, τετραπόδων ἀγκύλος ἰχθυελάτης.
ἀλλὰ σὺ κῆν δρυμοῖσι, καὶ εἰν' ἄλλ', καὶ διὰ μέσσης
ἡέρος εὐαγρον τοῖσδε δίδω κάματον.

II.

Τρισσὰ τάδε τρισσοὶ θηρευρέται, ἄλλος ἅπ' ἄλλης
τέχνης, πρὸς νηῶ Πανδὸς ἔθεντο λῖνα.
Πίγρης μὲν πτανοῖσιν ἑφελὶς βόλον, ἐν δ' ἁλίοισι
Κλείτωρ, ἐν θηρσὶ Δᾶμις ἐρημονόμοις.

Τ. II. τῆνεκα, Πᾶν, τὸν μὲν τε δι' αἰθέρος, ὃν δ' ἀπὸ λόχμης, ●
τὸν δὲ δι' αἰγιαλῶν θῆς πολυαγρότερον.

III.

Βριθὺ μὲν ἀγραύλων τόδε δίκτυον ἄνθετο θηρῶν
Δᾶμις, καὶ Πίγρης πτηνολέτιν νεφέλῃν,
ἀπλότατον δ' ἄλλ' τῷτο μιτοῖρραφῆς ἀμφίβλητρον
Κλείτωρ, εὐθήρῳ Πανὶ προσευξάμενοι.
τῆνεκα, Πᾶν, κρητερῷ πῶρε Δάμιδι ληίδα θηρῶν,
Πίγρη δ' οἰωνῶν, Κλείτορι δ' εἰναλίων.

P. 453.

IV.

Οὐ μόνον ὑσμίνῃσι καὶ ἐν τρυβέντι κυδοιμῷ
ρύομα' ἀρειτόλμῃ θυμὸν Αναξιμένεος,
ἀλλὰ καὶ ἐκ πέντε, ὅπῳτ' ἔσχισε νῆα θάλασσα,
ἄσπις, ἐφ' ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος.
εἰμὶ δὲ κῆν πελάγει καὶ ἐπὶ χθονὸς ἐλπίς ἐκείνη,
τὸν θρασὺν ἐκ διπλῶν ῥυσσάμενῃ θανάτων.

ΕΥΓΕΝΟΥΣ.

Εἰς εἰκόνα Ανακρέοντος.

Τὸν τοῖς μελιχροῖς ἡμέρῃσι σύντροφον,
Λυαῖ', Ανακρέοντα, Τήϊον κύκνον,
ἔσφηλας ὕγρῃ νέκταρος μεληδόνι·
λοξὸν γὰρ αὐτῷ βλέμμα, καὶ περὶ σφυροῖς
ῥιφεῖσσι λώπευς πέζα, καὶ μονοζυγῆς
μέσθην ἐλέγχει σάνδαλον· χέλυσ δ' ὅμως

τὸν εἰς Ἐρωτας ὕμνον ἀθροίζεται·

Τ. II.

ἀπὸ τῶτα τῆρει τὸν γεραῖον, Εὐίε.

Κ Τ Ρ Ο Υ.

P. 454.

I.

Ἄγε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν·
 ὣς κεν ὑπὸ πτελέεσσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτρῃς
 συρίσδων καλέμοισιν ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας.
 Πιερίδες φεύγωμεν εὐκτιμένην πόλιν, ἄλλην
 πατρίδα ματεύσωμεν. ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν
 ὥς ὅλοοι κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας.

II.

Εἰς Θεοδοσίον Βασιλέα.

Πάντα μὲν Αἰακίδαο φέρεις ἀριδείκτα ἔργα,
 νόσφι λοχαίῃ ἔρωτος· οὔτευεις δ' ἄτε Τεῦκρος,
 ἀλλ' ἔ τοι νόθον ἦμαρ· ἔχεις δ' ἐρικυδέα μορφήν
 τὴν Ἀγαμεμνονίην, ἀλλ' ἔ φρένας οἶνος ὀρνεῖ·
 ἐς πινυτὴν δ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι πάντα σ' εἴσκω,
 ἀλλὰ κακῶν ἀπάνευθε δόλων· Πυλὶς δὲ γέροντος
 ἴσον ἀποτάζεις, βασιλεῦ, μελιηδέα φωνήν,
 πρὶν χρόνον ἀθρήσαι τριτάτης ψαύοντα γενέθλης.

III.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδες, Μαίης χρόνος. ἐς τρία δ' ἄλλα
 ἔτρεχεν, ἀλλ' Αἰῶς πικρὸν ἔπεμψε βέλος.

III. γ. Cod. Vat. Μαίης. Forc. Μαρίης.

Τ. II. Θηλυτέρην δ' ἤρπαξε ῥόδων καλύκεσσιν ὁμοίην,
πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

P. 455.

IV.

Εἰς βαλανεῖον.

Κύπρις σὺν Χαρίτεσσι, καὶ υἱεὶ χρυσοβελέμνῃ
ἐνθάδε λυσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

V.

Εἰς Σοφίαν τὴν αὐτῇ γυναῖκα.

Τῆς Σοφίης τόδ' ἄγαλμα Δίκης προπάροιθε θυράων·
ὃ γὰρ ἄνευθε Δίκης ἔπρεπεν ἡ σοφίη.

VI.

Εἰς τὴν Μαξιμίνα οἰκίαν.

Δεῖματο Μαξιμῖνος νεοπηγέος ἐνδόθι Ρώμης,
αὐταῖς ἡῖνεσσι θεμελίια καρτερὰ πῆξας.
ἀγλαίῃ δ' ἔμοι ἀμφὶς ἀπειρεσίῃ τετάνυσται.
τῇ, καὶ τῇ, καὶ ὅπισθεν ἔχω πόλιν· ἀλλὰ καὶ ἄντην·
πάνθ' ὁρώ γαίης Βιθυνηίδος ἀγλαὰ ἔργα.
ἡμετέροισι δ' ὑπένεργεν ἔρισθενέεσσι θεμέθλοισι
πόντος ἄλδος προχοῇσι κυλίνδετομ εἰς ἄλα θῖαν,
τόσσον ἐπιψύων, ὅσσον χθονὸς ἄκρα διῆνοι.
πολλάκι δ' ἐξ ἐμέθεν τις ἐδν μέγα θυμὸν ἰάνθῃ,
βριδὸν ὑπερκύψας, ἐπεὶ εἴσιδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
δένδρεα, δώματα, νῆας, ἄλα, πτόλιν, ἡέρα, γαῖαν.

VII.

Εἰς Πινδάρου ἄγαλμα ἐπὶ λιστρῶ τινι ἱερῶν.

Πινδάρου ἱμερβεντα παρ' ὕδασι Κῦρος ἐγείρει,
ἕνεκα φορμίζων εἶπεν ἈΡΙΣΤΟΝ ΤΑΩΡ.

ΧΡΙΣΤΟ.

ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΚΟΠΓΙΤΟΥ. Τ.Π.Ρ.456.

I.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΑΛΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΟ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ ΤΟΥ
ΖΕΤΕΙΠΠΟΥ.

ΔΗΪΦΟΒΟΣ μὲν πρῶτος εὐγλύπτῳ ἐπὶ βωμῷ
ἴστατο τολμήεις, κεκορυθμένος, ὄβριμος ἤρωσ,
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐπορνυμένῳ Μενελάῳ
περθόμενων ἤντησεν ἐὼν προπάροισι μελάθρων.
5 ἴστατο δὲ προβιβῶντι πανείκελος· εὖ δ' ἐπὶ κόσμῳ
δόχμιος ἦν, μανίῃ δὲ κεκυφότα νῶτα συνέλκων,
δριμύ μένος ξυνάγειρεν· ἔλισσε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
οἷά τε δυσμενέων μερόπων πεφυλαγμένος ὀρμήν.
λαίῃ μὲν σάκος εὐρὺ προΐσχετο, δεξιτερῇ δὲ
10 φάσγανον ὑψὸς ἄειρεν· ἔμελλε δὲ μακρομένη χεῖρ
ἀνέρος ἀντιβῆαι κατὰ χροὸς ἄορ ἐλάσσαι·
ἀλλ' ἔχαικεν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσση.
Κεκροπίδης δ' ἤτρεπτε, νοήμονος ἄνθεμα Πειθῆς,
Αἰσχίνης· λασίης δὲ συνείρεε κύκλα παρειῆς,
15 οἷα πολυτροχάλοισιν ἀεθλεύων ἀγορῇσι·
τείνετο γὰρ πυκινῇσι μελιόδοσιν. ἄγχι δ' ἐκείνῳ
ἦεν Ἀριστοτέλης, σοφίης πρόμος. ἰσάμενος δὲ
χεῖρε περιπλέγδην συνέεργαθεν, ἔδ' ἐνὶ χαλκῷ
ἁφρόγγῳ φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἔτι βελλῶν

P. 457.

Tom. III.

L

Τ. II. σκεπτομένῃ μὲν ἔϊκτο· συνιστάμεναι δὲ παρειῇ

20

ἀνέρος ἀμφιέλισσον ἐμαντεύοντο μενοινῆν,
καὶ τροχαλῇ σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

Καὶ Παιανιέων δημηγόρος ἔπρεπε σάλπιγγι,
ῥήτρης εὐκελάδοιο πατρὸς σοφὸς, ὁ πρὶν Αἰθύναις
Πειθῆς θελξινόοιο νοήμονα πυρσὺν ἀνάψας.

35

ἄλλ' ἔκ ἡρεμέων διεφαίνετο, πυκνὰ δὲ βυλῆν
ἐτρῶφα, πυκινὴν γὰρ εἶδετο μῆτιν εἰσσεῖν,
οἷα κατ' εὐόπλων τεθωμένος Ἡμερσίην.

ἦ τάχα κεν κοτέων τροχαλὴν ἐφθέγγετο φωνήν,
ἄπνουν αὐδῆντα τιθεὶς τύπον· ἀλλὰ ἔ τέχνη
χαλκείης ἐπέδυσεν ὑπὸ σφραγίδι σιωπῆς.

30

Ἰστατο δ' Εὐρίποιο φερώνυμος· ὥς δὲ δοκεύω,
λάβρῃ ὑπὸ κραδίῳ τραγικαῖς ὠμίλει Μῆσαις,
ἔργα σκοφροσύνης διανεύμενος· ἦν γὰρ ἰδέσθαι
οἷά τε πρὶ θυμέλῃσιν ἐν Αττίσι θύρα τινάσσων.

35

Δάφνῃ μὲν πλοκαμίδα ΠΑΛΛΙΦΑΤΟΣ ἔπρεπε μάντις
τεφόμενος, δόκεεν δὲ χέειν μαντώδεα φωνήν.

ΗΣΙΟΔΟΣ δ' Ἀσκραῖος ὀρειάσιν εἶδετο Μῆσαις
φθγγόμενος, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυιάδι λύσσει,
εἰθεὺν ἱμείρων ἀνάγειν μέλος. ἐγγύθι δ' αὐτῷ
μαντιπόλος πάλιν ἄλλος ἦν φοιβηίδι δάφνῃ
κοσμηθεὶς ΠΟΛΤΕΙΔΟΣ· ἀπὸ τομάτων δὲ τινάξει
ἦθελε μὲν κελάδημα θεοπρόπον· ἀλλὰ ἔ τέχνη
δεσμῷ ἀφωνήτῃ κατεργήτευεν. ἔδ' οὐ μολῆς

40

ρ. 458. εὐνασας ἄβρυν ἔρωτα ΣΙΜΩΝΙΑΔΕΣ, ἀλλ' ἔτι χορῶν

45

ἱμείρεις, ἱερὴν δὲ λύρην ἢ χερσὶν ἄράσεις.

ᾤφειλεν ὁ πλάσας σε, Σιμωνίδες, ᾤφειλε χαλκῇ

συμπεράσαι μέλος ἡδύ· σὲ δ' ἂν καὶ χαλκὸς ἀναυδῆς Τ. Π.
αἰδόμενος, βυθμοῖσι λύρης ἀντήχῃς μολπὴν.

50 Ἦν μὲν ΑΝΑΞΙΜΕΝΗΣ νοερός σοφδός, ἐν δὲ μενοινῇ
δαίμονις ἐλέλιζε νοήματα ποικίλα βελῆς.

Θεορῆδης δ' ἄρα μάντις εὐσκοπὸς ἵστατο ΚΑΛΧΑΣ,
οἷά τε θεσπίζων, ἔδκει δέ τε θέσφατα κεύθειν,
ἢ τρατὸν οἰκτεῖρων Ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ

55 δειμαίνων βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.

Δέρκεό μοι σκύμνον πτολιπύρβιον Αἰακιδάων,
ΠΥΡΡΟΝ Ἀχιλλεῖδην, ὅσον ἤθελε χερσὶν ἐλίσσειν
τέυχεα χαλκήεντα, τὰ μὴ οἱ ὤπασε τέχνη·
γυμνὸν γάρ μιν ἔτευξεν· ὁ δ' ὑψόσε φαίνεται λεύσων,

60 οἷά περ ἠνέμευσσαν ἐς Ἴλιον ὄμμα τιταίνων.

Ἦτο δ' ΑΜΤΜΩΝΗ ῥοδοδάκτυλος· εἰσοπίσω μὲν
ῥόστρυχον ἀκρήδεμνον εἷς συνέεργεν ἐθείρης·
γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἀνατέλλουσα δ' ὀπωπὴς
εἰνάλιον σκοπιάζει μελαγχαίτην παρακοίτην.

65 ἐγγύθι δ' εὐρύστερνος ἐφαίνεται ΚΤΑΝΟΧΑΪΤΗΣ,
γυμνὸς ἔνν, πλόκαμον δὲ καθεμμένον εἶχεν ἐθείρης,
καὶ διερὸν δελφῖνα προΐσχετο, χεὶρὶ κομίζων
δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστῆρια κῆρης.

Πιερικὴ δὲ μέλισσα, λιγύθροος ἔξετο ΣΑΠΦΩ

70 Λεσβιάς· ἠρεμέυσαι· μέλος δ' εὐῦμνον ὑφαίνειν
σιγαλαέαις δοκέεσκεν ἀναψαμένη φρένα Μήσαις.

ΦΟΙΒΟΣ δ' εἰσῆκει τριποδηλάλος. ἦν δ' ἄρα χαίτης p. 459.
εἰσοπίσω σφίγξας ἄδετον πλόκον· ἀλλ' ἐνὶ χαλκῷ
γυμνὸς ἔην, ὅτι πᾶσιν ἀνειρομένοισιν Ἀπόλλων,

75 γυμνώσῃ δεδάηκεν ἄληθέα δῆνεα Μοίρης,

Τ. II. ἢ ὅτι πᾶσιν ὁμῶς ἀναφαίνεται· ἡέλιος γὰρ
φοῖβος ἄναξ, καθαρὴν δὲ φέρει τηλέσκοπον αἴγλην.

ΛΥΧΙ δὲ ΚΥΠΡΙΣ ἔλαμπεν· ἔλειβε δὲ νύκτεσι χαλκῇ
ἀγλαΐης βαθάμιγγας. ἀπὸ τέρνοιο δὲ γυμνὴ
φαίνεται μὲν, φᾶρος δὲ συνήγαγεν ἄντυγι μηρῶν,
χρυσείῃ πλοκαμίδας ὑποσφίγξασα καλύπτει.

ΚΛΕΙΝΙΑΔΗΝ δὲ τέθηκα, περισίλβοντα νοήσας
ἀγλαΐῃ· χαλκῷ γὰρ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγὴν,
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐν ΑΤΤΙΔΙ, μητέρι· μύθων,
ἀνδράσι Κειροπιδῆσι πολύφρονα μῆτιν ἄγειρεν.

ΧΡΥΣΗΣ δ' αὖθ' ἱερὺς πέλας ἵστατο, δεξιτερῇ μὲν
σκῆπτρον ἀνασχόμενος Φοιβήϊον, ἐν δὲ κερήνῃ
τέμμα φέρων· μεγέθει δὲ κεκασμένος ἔπρεπε μορφῆς,
οἷά περ ἡρώων ἱερὸν γένος. ὥς δοκέω δὲ,
ΑΤΡΕΪΔΗΝ ἰκέτευε. βαθὺς δὲ οἱ ἦνθεε πῶγων,
καὶ ταναΐης ἄπλεκτος ἐσύρετο βότρυς ἐθέλης.

ΚΑΙΣΑΡ δ' ἐγγυς ἔλαμπεν ΙΟΥΛΙΟΣ, ὃς ποτε Ρώμῃν
ἀντιβίων ἔτεψεν ἀμετρήτοισι βοείαις.
αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν ἀείρων,
δεξιτερῇ δὲ κεραυνὸν ἀγάλλετο χειρὶ κομίζων,
οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν Αὔσονίοισιν ἀκῶων.

Εἰσῆκει δὲ ΠΛΑΤΩΝ θεοείκελος, ὃ πρὶν ΑἈθήναις
δείξας κρυπτὰ κέλευθα θεοκράντων ἀρετῶν.

p. 460. Ἀλλην δ' εὐπατέρειαν ἴδον χρυσὴν ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ,
γυμνὴν παμφανώσαν· ἐπὶ τέρνων δὲ θαΐνης
αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἐλελίζετο κετῆς.

Ἰστατο δ' ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΣ ἐπήρατος, ἔθ' ὅλος ἀνῆρ,
ἔτε γυνή· μικτὸν γὰρ ἦν βρέτας. ἢ τάχα κύβερν

Τ. II.

Κύπριδος εὐκόλοιο καὶ Ερμάωνος ἐνίψει.

105 μαζὴς μὲν σφριγδώντας ἐδείκνυνεν, οἷά τε κέρη·
σχῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσπέρων ἄρσενος αἰδῶς,
ξυνῆς ἀγλαΐης κεκερασμένα σήματα φαῖνον.

Παρθενικὴ δ' ἩΡΙΝΝΑ λιγύθροος ἔζετο κέρη,
ἣ μίτον ἀμφαφώσα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ σίγῃ
110 Πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποταλάσσα μελίσσης.

Μήτε λίπης ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΝ εὐθροον, ἣ τάχα φαίης
ἐμπνοον, ἣκ' ἄφθογον ἰδεῖν βρέτας· ὥς γὰρ οἶω,
κινυμέναις πραπίδεσσιν ἀνέπλεκε μύτιδα μολπὴν,
ὥς ποτε δινήεντος ἐπ' Εὐρώτῳ ῥόαν

115 μυσιπύλῃ φέρεμιγγι κατεπρήνυνεν αἰείδων
ἀγχεμάχων κακότητας Ἀμυκλαίων ναυτήρων.

Ἠγασάμην δ' ὀρέων σε, ΠΕΡΙΚΛΕΕΣ, ὅττι καὶ αὐτῷ
χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημηγέρον ἦθος ἀνάπτεις,
ὥς ἔτι Κεκροπίδῃσι Ξεμισεύων πολιήταις,

120 ἡ μόρον ἐντύνων Πελοπήϊον. ἱσάμενος δὲ
ἔπρεπε ΠΙΘΑΓΟΡΑΣ Σάμιος σοφός, ἀλλ' ἐν Ολύμπῳ
ἐνδιάειν δοκέεσκε, φύσιν δ' ἐβιάζετο χαλκῷ,
πλημύρων νοεῖσι μεληδύσιν· ὥς γὰρ οἶω,
ἤρανδον ἀχράντοισιν ἐμέτρεε μῦνον ὀπωπαῖς.

125 ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΝ δ' ἐνόησεν λιγύθροον, ὃν ποτε γαῖα p. 461.

Σικελίῃ μὲν ἔφερβε, λύρης δ' ἐδίδασκεν Ἀπόλλων

ἀρμονίην, ἔτι μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισιν ἐντα.

τῇ γὰρ τικτομένοιο καὶ ἐς φάος ἄρτι μολῶντος

ἔκποδεν ἡερόφοιτος ἐπὶ τομάτεσσιν ἀηδῶν

130 λάτρη ἐφεζομένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπὴν.

Τ. II. Χαῖρέ μοι Ἀβδήρων ΔΗΜΟΚΡΙΤΕ κῦδος ἀρέρης,
 ὅττι σὺ καλλιτόκοιο Φυῆς ἐφράσσαιο θεσμὸς,
 λεπτὰ διακρίνων πολυῖδμονος ὄργια Μῆσης,
 αἰεὶ δὲ σφαλερὲς ἐγέλας, βίβτοιο κελεύθους,
 εὖ εἰδὼς ὅτι πάντα γέρων παραμείβεται αἰών. 135

ΗΡΑΚΛΕΗΣ δ' ἀνίηλον ἐδείκνυε κύκλον ὑπὴνῃς
 μῆλα λεοντοφόνῳ πικράμῃ χρύσεια κομίζων,
 γαίης ὄλβια δῶρα Λιβυτίδος. ἐγγύθι δ' αὐτῇ
 Παλλάδος ἀρήτειρα παρίστατο παρθένος Αἴγιη,
 φᾶρος ἐπιτείλασα κατωμαδόν· ἡδ' ἄρ' ἐθέραις 140
 κρηδέμνῳ συνέεργεν· εἰς δ' ἀνετείνετο χεῖρας,
 οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς γλαυκῶπιδα κέρην,
 Ἀρκαδικῆς Τεγέης ὑπὸ δειράδα. Ἴλαθι γαίης
 Τρωϊάδος βλάστημα σακεσπάλον, Ἴλαθι λάμπων
 Αἰνεία, Τρώων βυληφόρε· σαῖς γὰρ ὀπωπαῖς 145
 ἀγλαΐης πνείσσει σοφῇ περιλείβεται αἰδῶς,
 θέσκελον ἀγγέλλουσα γένος χρυσῆς Αφροδίτης.

Ηγασάμην δὲ ΚΡΕΟΤΣΑΝ ἰδὼν πενθήμονι κόσμῳ,
 σὺγγαμον Αἰνείαο κατάσκιον· ἀμφὶ γὰρ αὐταῖς
 ἀμφοτέραις κρηδεμνον ἐφελκύσασα παρειαῖς, 150
 πάντα πέριξ ἐκάλυψε ποδηνεκῇ χροῖα πέπλῳ,
 οἷά τε μυρομένη. τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης

ρ. 462. Ἀρεῖ δευρίκτητον ἐμαντεύοντο τιθήνην,
 Ἰλιον, Ἀργείοισιν ἐελμένον ἀσπιδιώταις.

Οὗδ' ΕΛΕΝΟΣ κοτέων ἀνεπαύστο· πατρὶ δὲ νηλῆς 155
 φαίνεται δινεύων ἔτι πᾶν χόλον· ἦν μὲν αἰείρων
 δεξιτερῇ φιάλῃν ἐπιλοίβιον· ὥς δοκέω δὲ,

Τ. II.

ἔσθλα μὲν Ἀργείοις μαντεύετο, καδδὲ τιθῆνης

ἄθανάτοις ἤρ᾽το πανύστατα σήματα φαίνειν.

160 ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ δ' ἔθηκε βοδόςφυρος Ηετιώνη,

ἔτι γόνον τάλαντα πολύστονον· ὥς γὰρ δῖω,

ἔπω ἐνὶ πτολέμῳ κορυθαίολος ἤρει·ν Εκτωρ,

ἔδδ φερεσσακῆων ὑπερήνορες υἷες Αχαιῶν

Δαρδανίην ξύμπασαν ἐληίσσαντο τιθῆνην.

165 Ἦν δ' ἐσιδεῖν ΜΕΝΕΛΑΟΝ Ἀρήϊον, ἄλλ' ἐπὶ νίκη

γηθόστονον· σχεδόνθεν γὰρ ἐθάλπτο χάσματι πολλῷ

δεκόμενος βοδόπηχυν ὁμόφρονα Τυνδαρεώνην.

Ἠγασάμην δ' ΕΛΕΝΗΣ ἐρατὸν τύπον, ὅττι καὶ αὐτῇ

χαλκῷ κόσμον ἔδωκε πανίμερον· ἀγλαΐη γὰρ

170 ἔπνεε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.

Πυκναῖς δὲ πρᾶπίδεσσιν ἀγάλλετο δῖος ΟΔΥΣΣΕΥΣ·

ἔ γὰρ ἔην ἀπάνευθε πολυτρεπτοιο μενοινῆς,

ἄλλ' ἔτι κόσμον ἔφαινε σοφῆς φρενός. ἦν δ' ἐνὶ θυμῷ

καρχαλῶν· Τροίην γὰρ ἐγήθει πᾶσαν ὀλέσας

175 ἥσι δολοφροσύνησι. σὺ δ' Εκτορος ἔννεπε μῆτερ,

τίς σε, πολυτλήμων ΕΚΑΒΗ, τίς δάκρυα λείβειν

ἄθανάτων ἐδίδαξεν ἄφωνήτῳ ἐνὶ κόσμῳ;

ἔδδ σε χαλκός ἔπαυσεν οἰζύος, ἔδδ σε τέχνη

ἄπνοος οἰκτεῖρασα δυσάλθεος ἔσχεθε λύσσης·

180 ἄλλ' ἔτι δακρυχέυσα παρίσταμαι· ὥς δὲ δοκεύω,

p. 463.

ἔκ ἔτι δυστήνῃ μέρων Εκτορος, ἔδδ ταλαίνης

Ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, ἀλλὰ πεσῶσαν

πατρίδα σὴν. Φᾶρος γὰρ ἐπικρεμὸς ἀμφὶ προσώπῳ

πήματα μὲν δείκνυσιν· ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι

Τ. II. πέθος ὑποβρύχιον κεχαλασμένοι ἄχρη πεδύλων. 185

ἄλγῃ γὰρ πυμάτω δέδισαι φρένα, καὶ οὐδὲ παρείης
δάκρυα μὲν σπλάγεις· τὸ δὲ δάκρυον ἔσβει τέχνη
ἄπλετον ἀγγέλλουσα δυσαλλέος αὐχμὸν ἄνις.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΗΝ δ' ἐνόησα θεοπρόπον ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
μειφομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμπλατο λύσσης, 190
οἷά τε θεσπίζουσα πανύστακα πῆματα πάτερ.

ΠΤΗΡΟΣ δ' ἄλλος ἦν πολυπύρριος, ἔκ ἐπὶ χαίτης
ἐπὶ κόμον τρυφάλειαν ἔχων, ἔκ ἐγχοῦς ἐλίσσων·
ἀλλ' ἄρα γυμνὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχνοον εἶχεν ὑπὲρ νῆν·
δεξιτερὴν δ' ἀνέτεινεν, εἰς ἐπιμάστουρα νίκης, 195
λοξὰ Πολυξείην βρευάκρυον ὄμματι λεύσων.

Εἰπέ ΠΟΛΥΞΕΙΝΗ θυσάρεθνε, τίς τοι ἀνάγκη
χαλκῷ ἐν ἀφθόγγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λείβειν;
πῶς δὲ τεῷ κήρυμνον ἐπειρυσάσα προσώπῳ
ἔτασαι, αἰδομένη μὲν ἀλγικίος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ 200
πέθος ἔχεις, μὴ δὴ σε τὸν πολυπύρρον ὀλέσσης
λήϊα Πύρρος ἔχει Φθιώτιος, ἠδὲ σε μορφῇ
ρύσατο, τοξεύουσα Νεοπτολέμοιο μενοινῆν,
ἢ ποτε θηρεύουσα τεῷ γενετῆρα φονῆος
εἰς λίνον αὐτοκείμενον ἀελπέος ἦγεν ὀλέθρου; 205
ναὶ μὰ τὸν ἐν χαλκῷ νοερὸν τύπον, εἴ νύ σε τοῖμιν
ἔβρακε Πύρρος ἀναξ, τάχα κεν ξυνήονα λέκτρων

Ρ. 464. ἦγετο, πατρώης προλιπὼν μνημῖα μοίρης.

ΗΓΑΣΑΜΗΝ δ' ΑἴΑΝΤΑ, τὸν ὀβριμόθυμος Οἴλεος
Λοκρίδος ἐσπέρμηκε πελώριον ἔρκος ἀρέρης. 210
φαίνεται μὲν νεότητι κεκατμένος· ἠδὲ γὰρ ἦεν
ἄνθεϊ λαχνήνenti γενειάδος ἄκρα χαράξας·

γυμνὸν δ' εἶχεν ἅπαν τιβαρὸν δέμας· ἡγορέη δὲ

Τ. II.

βεβριθῶς, ἐλέλιζε μαχήμονος οἴτρων Εὐρυς.

215 Αἰδομένη μὲν οἶκεν ὁ βηκόλος· εἶχε δ' ὀπωπὴν

πλαζομένην ἐτέρωσε δυσίμερος· αἶδετο γάρ πε

ΟΙΝΩΝΗΝ βαρυδάκρυον ἰδεῖν, Κεβρηνίδα νύμφην.

Οἰνῶν δὲ χόλῳ φρένας ἔξεεν, ἔξεε πικρῇ

ζήλῳ θυμὸν ἔδυσσε, ΠΑΡΙΝ δ' ἐπέλευσσε λαθῆσα

220 ὄμματι μαινομένη· κρυφίην δ' ἡγγεῖλεν ἀπειλήν,

δεξιτερῇ βαρύποτμον ἀναιεμένη παρεκοίτην.

Λυαλέῳ δὲ ΔΑΡΗΣ ἐζώννυτο χεῖρας ἱμάντι,

πυγμαχίης κήρυκα φέρον χόλον· ἡγορέης δὲ

ἔπνεε θυρμὸν ἄημα πολυτρέπτοισιν ὀπωπαῖς.

225 ΕΝΤΕΛΛΟΣ δὲ Δάρετος ἐναντίον ὄμμα τιταίνων

γυιοτόρης μύρμηκας ἐμαίνετο χερσὶν ἑλίσσων·

πυγμαχίης δ' ὥδινε φθύνων διψῶσαν ἀπειλήν.

Ἦν δὲ παλαισμοσύνην δεδαήμενος ὄβριμος ἀνὴρ.

εἰ δὲ ΦΙΛΩΝ ἦκε πελώριος, εἴτε ΦΙΛΑΜΜΩΝ,

230 εἴτε ΜΙΛΩΝ Σικελίης ἔρυμα χθονός, οἶδεν Απόλλων·

ὃ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα διακρῖναι καὶ ἀεῖσαι

ἥνομα θαρσαλέῃ κλυτὸν ἀνέρος. ἀλλὰ καὶ ἔμπης

ἔπνεεν ἡγορέης· λάσιος δὲ οἱ ἔλκετο πώγων,

καὶ φόβον ἡκόντιζον ἀεθλητῆρα παρειαί,

235 καὶ κεφαλῆς ἔφρισσον ἐθειράδες· ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς

p. 465.

μυῖνες μελέεσσιν ἀνοιδάινοντο τὰ θέντες

τρηχαλέοι· δοιοὶ δὲ, συνισταμένων παλαμῶν,

εὐρέες ἐσφηκῶντο βραχίονες, ἥύτε πέτραι,

καὶ παχὺς ἀλκήεντι τένων ἐπανίστατο νώτῃ,

240 αὐχένος εὐγνάπτοιο περὶ πλατὺν αὐλὸν ἀνέσπων.

Τ. II. θηλυτέρην δ' ἤρπαξε βόδων καλύκεσιν ὁμοίην,
πάντ' ἀπομαζαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

P. 455.

IV.

Εἰς βαλανεῖον.

Κύπρις σὺν Χαρίτεσσι, καὶ υἱεὶ χρυσοβελέμνῃ
ἐνθάδε λυσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

V.

Εἰς Σοφίαν τὴν αὐτῇ γυναῖκα.

Τῆς Σοφίης τόδ' ἄγαλμα Δίκης προάροισι θυράων·
ὃ γὰρ ἄνευθε Δίκης ἔπρεπεν ἡ σοφίη.

VI.

Εἰς τὴν Μαξιμίῃς οἰκίαν.

Δείμντο Μαξιμίῃς νεοπηγέος ἐνδόθι βώμης,
αὐταῖς ἡῖονεσσι θεμελίῃα καρτερῶ πύξας.
ἄγλαῖη δ' ἐμοὶ ἀμφὶς ἀπειρεσίῃ τετάνυσται.
τῇ, καὶ τῇ, καὶ ὅπισθεν ἔχω πόλιν· ἀλλὰ καὶ ἄντην
πάνθ' ὁρώ γαίης Βιθυνηίδος ἄγλαα ἔργα.
ἡμετέροισι δ' ὑπένερθεν ἐρισθενέεσσι θεμέθλοισι
πόντος ἁλὸς προχοῇσι κυλίνδετομ εἰς ἄλα δῖαν,
τόσσον ἐπιψαύων, ὅσπον χθονὸς ἄκρα διῆται.
πολλάκι δ' ἐξ ἐμέθεν τις ἐδὸν μέγα θυμὸν ἰάνθη,
βαλὼν ὑπερκύψας, ἐπεὶ εἶσιδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
δένδρεα, δώματα, νῆας, ἄλα, πόλιν, ἡέρα, γαῖαν.

VII.

Εἰς Πινδάρου ἄγαλμα ἐπὶ λατρῶ τινι βρυμνίῳ.

Πινδάρου ἡμερόεντα παρ' ὕδασι Κύρος ἐγείρει,
ἕνεκα φορμίζων εἶπεν ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΑΩΡ.

ΧΡΙΣΤΟ.

ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΚΟΠΓΙΤΟΥ. Τ.Π.ρ.456.

I.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΑΛΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΟ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ ΤΟΥ
ΖΕΥΣΕΠΙΠΤΟΥ.

- Δ**ΗΪΦΟΒΟΣ μὲν πρῶτος εὐγλύπτῳ ἐπὶ βωμῷ
ἴσατο τολμήεις, κεκορυθμένος, ὄβριμος ἤρωσ,
τοῖος ἔων, οἷός περ ἑτορρυμένῳ Μενελάῳ,
περθεμένων ἤντησεν ἔων προπάρουθε μελάρων.
- 5 ἴσατο δὲ προβιβῶντι παννίκελος· εὖ δ' ἐπὶ κόσμῳ
δόχμιος ἦν, μανίῃ δὲ κεκυφότα νῶτα συνέλκων,
δριμύ μένος ξυνάγειρεν· ἔλισσε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
οἷά τε δυσμενέων μερόπων πεφυλαγμένος ὄρμην.
λαίῃ μὲν σάκος εὐρὺ προΐσχετο, δεξιτερῇ δὲ
- 10 φάσγανον ὑψόσ' ἄειρεν· ἔμελλε δὲ μαينوμένη χεὶρ
ἄντρος ἀντιβίοιο κατὰ χροὸς ἄορ ἐλάσσαι·
ἀλλ' ἔ' χαλκὸν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσση.
Κεκροπίδης δ' ἤτρεπτε, νοήμονος ἄνθεμα Πειθῆς,
Αἰσχίνης· λασίης δὲ συνείρου κύκλα παρειῆς,
- 15 οἷα πολυτροχάλοισιν ἀεθλεύων ἀγορῆσι·
τείνετο γὰρ πυκινῇσι μεληδόσιν. ἄγχι δ' ἐκείνῳ
ἦεν Αἰστωτέλης, σοφίης πρόμος. ἰσάμενος δὲ
χεῖρε περιπλέγδην συνεέργαζεν, ἔδ' ἐνὶ χαλκῷ
ἄφθόγγῳ φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἔτι βελὴν

P. 457.

Tom. III.

L

Τ. II. σκεπτομένω μὲν ἔϊκτο· συνιζήμεναι δὲ παρεικλῆ

20

ἄνδρος ἀμφιέλισσον ἱμαντεύοντο μεινοινῆν,
καὶ τροχαλαὶ σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

Καὶ Παιανιέων δημηγόρος ἔπρεπε σάλπιγξ,
ῥήτρης εὐκελάδοιο πατρὸς σοφός, ὁ πρὶν Αἰθύναις
Πειθῆς θελξινόοιο νοήμονα πυρρὸν ἀνάψας.

25

ἄλλ' ἔκ ἡρεμέων διεφαίνετο, πυκνὰ δὲ βυλὴν
ἐτρώφα, πυκινὴν γὰρ εἶδετο μῆτιν ἐλίσσειν,
οἷα κατ' εὐόπλων τεθωμένοσιν Ἡμαθίων.
ἦ τάχα κεν κοτέων τροχαλὴν ἐφθέγγετο φωνήν,
ἄπυσον αὐδῆντα τιθεὶς τύπον· ἀλλὰ ἔ τέχνη
χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφραγίδα σιωπῆς.

30

Ἰσατο δ' Εὐρείποιο φερώνυμος· ὥς δὲ δοκῶν,
λάθρη ὑπὸ κραδίην τραγικαῖς ὤμιλεε Μῦσαις,
ἔργα σαοφροσύνης διανεύμενος· ἦν γὰρ ἰδέσθαι
οἷά τε πρὸ θυμέλῃσιν ἐν Αἰθίσι θύρσῃσιν τινάσσων.

35

Δάφνῃ μὲν πλοκαμῖδα ΠΑΛΛΙΦΑΤΟΣ ἔπρεπε μάντις
τεφόμενος, δόκεεν δὲ χεῖν μαντώδεα φωνήν.

ΗΣΙΟΔΟΣ δ' Ἀσκραῖος ὀρεϊάσιν εἶδετο Μῦσαις
φθεγγόμενος, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυιάδι λύσσει,
ἐνθεον ἱμείρων ἀνάγειν μέλος. ἐγγύθι δ' αὐτῷ
μαντιπύλος πάλιν ἄλλος ἦν φοιβηΐδι δάφνῃ
κοσμηθεὶς ΠΟΛΥΕΙΔΟΣ· ἀπὸ τομάτων δὲ τινάξαι
ἤθελε μὲν κελεύδημα θεοπρόπον· ἀλλὰ ἔ τέχνη
δεσμῷ ἀφωνήτω κατερῆτευεν. ἔδδ' σὺ μολπήεις

40

P. 458. εὐνάσας ἄβρυν ἔρωτα ΣΙΜΩΝΙΔΕΣ, ἀλλ' ἔτι χοροδῆς

45

ἱμέρεις, ἱερὴν δὲ λύρην ἢ χερσὶν ἀράσσεις.
ἔφειλεν ὁ πλάσσας σε, Σιμωνίδες, ἔφειλε χαλκῷ

Τ. II.

συμπεράσσει μέλος ἡδύ· σὲ δ' ἄν καὶ χαλκὸς ἀναυδῆς
αἰδόμενος, ῥυθμοῖσι λύρης ἀντήχῃ μοιπῇν.

50 Ἦν μὲν ΑΝΑΣΙΜΕΝΗΣ νοερός σοφός, ἐν δὲ μενοινῇ
δαιμονίης ἐλέλιζε νοήματα ποικίλα βυλῆς.

Θεορίδης δ' ἄρα μάντις εὐσκοπὸς ἴτατο ΚΑΛΧΑΣ,
οἷά τε θεσπίζων, εἶδκει δέ τε θέσφατα κεῦθειν,
ἢ τρατὸν οἰκτείρων Ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ

55 δειμαίνων βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.

Δέρκεό μοι σκύμνον πτολιπύρῃον Αἰακιδάων,
ΠΙΡΡΟΝ Ἀχιλλεΐδην, ὅσον ἤθελε χερσὶν εἰλίσσειν
τεύχεα χαλκήεντα, τὰ μὴ οἱ ὥπασε τέχνη·
γυμνὸν γάρ μιν ἔτευξεν· ὁ δ' ὕψους φαίνεται λεύσων,

60 οἷά περ ἡνεμέσσαν ἐς Ἴλιον ὄμμα τιταίνων.

Ἦτο δ' ΑΜΥΜΩΝΗ ῥοδοδάκτυλος· εἰσπίσω μὲν
βότρυχον ἀκρήδεμνον εἷς συνέβργεν ἐθέρης·
γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἀνατέλλουσα δ' ὀπωπᾶς
εἰνάλιον σκοπιάζει μελαγχαίτην παρακοίτην.

65 ἐγγυθὶ δ' εὐρύστερνος ἐφαίνεται ΚΤΑΝΟΧΑΙΤΗΣ,
γυμνὸς ἐὼν, πλόκαμον δὲ καθεμμένον εἶχεν ἐθέρης,
καὶ διερὸν δελφῖνα προΐσχετο, χεὶρὶ κομίζων
δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστήρια κῆρης.

Πιερίκῃ δὲ μέλισσα, λιγύθροος ἔζητο ΣΑΠΦΩ

70 Λεσβιάς, ἡρεμέεσσα· μέλος δ' εὐῦμνον ὑφαίνειν
σιγαλαῖς δοκέεσκεν ἀναψαμένη φρένα Μῆσαις.

ΦΟΙΒΟΣ δ' εἰσῆκει τριποδηλάλος. ἦν δ' ἄρα χαίτης P. 459.
εἰσπίσω σφίγξας ἄδετον πλόκον· ἀλλ' ἐνὶ χαλκῷ
γυμνὸς ἦν, ὅτι πᾶσιν ἀνειρομένοισιν Ἀπόλλων

75 γυμνώσει δαδάηκεν ἀληθέα δῆνεα Μοίρης,

Τ. II. ἢ ὅτι πᾶσιν ὁμῶς ἀναφαίνεται· ἡέλιος γὰρ
φοῖβος ἄναξ, καθαρὴν δὲ φέρει τηλέσκοπον αἴγλην.

Αἰγλή δὲ ΚΤΗΡΙΣ ἔλαμπεν· ἔλειβε δὲ νῆροπι χαλκῇ
ἀγλαίης βαθάμιγγας. ἀπὸ τέρνοιο δὲ γυμνὴ
φαίνεται μὲν, φᾶρος δὲ συνήγαγεν ἄντυγι μῆρῶν,
χρυσείῃ πλοκαμιῖδας ὑποσφίγξασα καλύπτρῃ.

ΚΛΕΙΝΙΑΔΗΝ δὲ τέθηκα· περιτίλβοντα νοήσας
ἀγλαίῃ· χαλκῷ γὰρ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγὴν,
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐν Ατθίδι, μητέρι· μύθων,
ἀνδράσι Κεκροπίδῃσι πολύφρονα μῆτιν ἄγειρεν.

ΧΡΥΣΗΣ δ' αὖθ' ἱερὺς πέλας ἵστατο, δεξιτερῇ μὲν
σκῆπτρον ἀνασχόμενος φοιβήϊον, ἐν δὲ καρῇνῃ
τέμμα φέρων· μεγέθει δὲ κεκασμένος ἔπρεπε μορφῆς,
οἷά περ ἡρώων ἱερὸν γένος. ὥς δοκέω δὲ,
Ατρεΐδην ἰκέτευε· βαθὺς δὲ σὶ ἦνθεε πῶγων,
καὶ ταναῆς ἄπλεκτος ἐσύρετο βότρυς ἐμῆς.

ΚΑΙΣΑΡ δ' ἐγγυὺς ἔλαμπεν ΙΟΥΛΙΟΣ, ὃς ποτε Ῥώμῃ
ἀντιβίων ἔτεψεν ἀμετρήτοισι βοεῖαις.
αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν ἀείρων,
δεξιτερῇ δὲ κεραυνὸν ἀγάλλετο χεὶρὶ κομίζων,
οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν Αὔσονίοισιν ἀκῶν.

Εἰσῆκει δὲ ΠΛΑΤΩΝ Θεοείκελος, ὃ πρὶν Αθῆναις
δείξας κρυπτὰ κέλευθα Θεοκράντων ἀρετῶν.

P. 460. Ἀλλην δ' εὐπατέρειαν ἴδον χρυσὴν ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ,
γυμνὴν παμφανόωσαν· ἐπὶ τέρνων δὲ Θεαίνης
αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθίς ἐλελίζετο κετός.

Ἰστατο δ' ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΣ ἐπήρατος, αἶθ' ὅλος ἀνὴρ,
ἔτε γυνή· μικτὸν γὰρ ἦεν βρέτας. ἢ τάχα κῦρον

Κύπριδος εὐκλόποιο καὶ Ερμάωνος ἐνίψεις.

105 μαζὴς μὲν σφριγδώντας ἐδείκνυνεν, οἷά τε κέρη·
σχῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσπέρων ἄρσενος αἰδῆς,
ξυνῆς ἀγλαΐης κεκερασμένα σήματα φαῖνον.

Παρθενικῇ δ' ἩΡΙΝΝΑ λιγύθροος ἔζετο κέρη,
ὣ μίτον ἀμφαφώσα πολὺπλόκον, ἀλλ' ἐνὶ σίγῃ

110 Πιερικῆς βαθάμιγγας ἀποταλάσσεια μελίσσης.

Μήτε λίπης ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΝ εὐύθροον, ἧ τάχα φαίης
ἔμπνοον, ἔκ ἄφθογγον ἰδεῖν βρέτας· ὥς γὰρ οἶω,
κινυμέναις προκίδεσσιν ἀνέπλεκε μύτιδα μολπήν,
ὥς ποτε δινήεντος ἐπ' Εὐρώτῳ ῥοάων

115 μυσιπλόῃ φόρμιγγι κατεπερήνυνεν αἰῶδων
ἀγχεμάχων κακότητας Ἀμυκλαίων ναετήρων.

Ἠγασάμην δ' ὀρώων σε, ΠΕΡΙΚΛΕΕΣ, ὅττι καὶ αὐτῇ
χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις,
ὥς ἔτι Κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις,

120 ἡ μόθον ἐντύνων Πελοπήϊον. ἰσάμενος δὲ
ἔπρεπε ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ Σάμιος σοφὸς, ἀλλ' ἐν Ολύμπῳ
ἐνδιᾶειν δοκέεσκε, φύσιν δ' ἐβιάζετο χαλκῷ,
πλημύρων νοεῖσι μεληδόσιν· ὥς γὰρ οἶω,
ῥεανδὸν ἀχράντοισιν ἐμέτρεε μῦθον ὀπωπαῖς.

125 ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΝ δ' ἐνόησεν λιγύθροον, ὃν ποτε γαῖα p. 461.

Σικελίῃ μὲν ἔφερεβεν, λύρης δ' ἐδίδασκεν Ἀπόλλων
ἄρμονίην, ἔτι μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισιν ἔδοντα.

τῇ γὰρ τικτομένοιο καὶ ἐς φᾶος ἄρτι μολῶντες
ἐκποδὲν ἡερόφοιτος ἐπὶ τομέτεσσιν ἀηδῶν

130 λάθρη ἐφεζομένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπήν.

Τ. II. Χαῖρέ μοι Αβδήρων ΔΗΜΟΚΡΙΤΕ κύδος ἀρέρης,
 ὅττι σὺ καλλιτόκοιο Φυῆς ἐφράσσαο θεσμῆς,
 λεπτὰ διακρίνων πολυῖδμονος ὄργια Μύσης,
 αἰεὶ δὲ σφαλερῶς ἐγέλας, βίοτοιο κελεύθης,
 εὖ εἰδὼς ὅτι πάντα γέρον παραμείβεται αἰών. 135

ΗΡΑΚΛΕΗΣ δ' ἀνίσχλον ἐδείκνυε κύκλον ὑπὴνῃς
 μῆλα λεοντοφόνῃ παλάμῃ χρύσεια κομίζων,
 γαίης ὄλβια δῶρα Λιβυτίδος. ἔγγυθι δ' αὐτῷ
 Παλλάδος ἀρήτειρα παρίστατο παρθένος ΑΤΓΗ,
 φᾶρος ἐπιτείλασα κατωμαδόν· ἔδ' ἄρ' ἐθίρας 140
 κρηδέμνῳ συνέεργεν· εἶς δ' ἀντετίνετο χεῖρας,
 οἷά τε κικλήσκουσα Δίδς γλαυκώπιδα κέρην,
 Ἀρκαδικῆς Τεγέης ὑπὸ δειράδας. ἴλαθι γαίης
 Τρωιάδος βλάστημα σακεσπάλον, ἴλαθι λάμπων
 ΑΙΝΕΙΑ, Τρώων βυληφόρε· σαῖς γὰρ ὀπωπαῖς 145
 ἀγλαΐης πνέουσα σοφῇ περιλείβεται αἰδῶς,
 θέσκελον ἀγγέλλουσα γένος χρυσῆς Αφροδίτης.

Ηγασάμην δὲ ΚΡΕΟΤΣΑΝ ἰδὼν πενθήμονι κόσμῳ,
 σύγγαμον Αἰνείαο κατάσκιον· ἅμφί γὰρ αὐταῖς
 ἅμφοτέραις κρηδεμνον ἐφελκύτασα παρειαῖς, 150
 πάντα πέριξ ἐκάλυψε ποδηνεκεῖ χροῖα πέπλῳ,
 οἷά τε μυρομένη. τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης

P. 462. Ἀρεῖ δαρείκτητον ἱμαντεύοντο τιθήνην,
 Ἴλιον, Ἀργείοισιν ἐελέμενον ἀσπιδιώταις.

Οὗτ' ΕΛΕΝΟΣ κοτέων ἀνεπαύετο· πατρὶ δὲ νηλῆς 155
 φαίνεται δινεύων ἔτι πᾶν χόλον· ἦν μὲν ἀείρων
 δεξιτερῇ φιάλην ἐπιλοιβιον· ὥς δοκέω δὲ,

Ἰσθλὰ μὲν Ἀργείοις μαντεύετο, καδδὲ τιθῆνης
ἄθανάτοις ἤρ' αὖτο πανύστατα σήματα φαίνειν.

160 ANΔΡΟΜΑΧΗ δ' ἔτηκε ροδόσφυρος Ηετιώνη,
ἔτι γόνον ταλάησιν πολύτονον· ὥς γὰρ οἶω,
ἔπω ἐνὶ πτολέμῳ κορυθαίολος ἤριπ'· ν' Ἐκτωρ,
ἔδδ' φερεσσακῆων ὑπερήνορες υἷες Ἀχαιῶν
Δαρδανίην ξύμπασαν ἐλήϊσαντο τιθῆνην.

165 Ἦν δ' εἰσιδεῖν ΜΕΝΕΛΑΟΝ Ἀρήϊον, ἄλλ' ἐπὶ νίκη
γηθήσυνον· σχεδόνθεν γὰρ ἐθάλπετο χάσματι πολλῷ
δερχόμενος ροδόπηχυν ὁμόφρονα Τυνδαρεώνην.

Ἠγασάμην δ' ΕΛΕΝΗΣ ἑρατὸν τύπον, ὅττι καὶ αὐτῇ
χαλκῷ κόσμον ἔδωκε πανίμερον· ἀγλαίῃ γὰρ

170 ἔπνεε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.

Πυκναῖς δὲ πραπίδεςσιν ἀγάλλετο δῖος ΟΔΥΣΣΕΥΣ·
ὃ γὰρ ἔην ἀπάνευθε πολυτρεπτοιο μενοινῆς,
ἄλλ' ἔτι κόσμον ἔφαινε σοφῆς φρενός. ἦν δ' ἐνὶ θυμῷ
καγχαλδῶν· Τροίην γὰρ ἐγήθει πᾶσαν ὀλέσας

175 ἧσι δολοφροσύνησι. σὺ δ' Ἐκτορος ἔννεπε μῆτερ,
τίς σε, πολυτλήμων ΕΚΑΒΗ, τίς δάκρυα λείβειν
ἄθανάτων ἐδίδαξεν ἀφωνήτῳ ἐνὶ κόσμῳ;
ἔδδ' σε χαλκὸς ἔπαυσεν οἰζύρος, ἔδδ' σε τέχνη
ἄπνοος οἰκτεῖρασά δυσκαλέος ἔσχεθε λύσσης·

180 ἄλλ' ἔτι δακρυχέυσα παρίστασι· ὥς δὲ δοκίω, p. 463.
ὃκ ἔτι δυστήνῃ μῦθον Ἐκτορος, ἔδδ' ταλαίνης
Ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεται, ἀλλὰ πεσῶσαν
πατρίδα σήν. φᾶρος γὰρ ἐπικρεμὲς ἀμφὶ προσώπῃ
πήματα μὲν δείκνυσιν· ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι

Τ. II. πένης ὑποβρύχιον κεχαλασμένοι ἄχρι πέδων.

185

ἄλλῃ γὰρ πυμάτω δέδεσσι φρένα, καὶ παρειῆς
δάκρυα μὲν τολαίης· τὸ δὲ δάκρυον ἔσβησε τέχνη
ἄπλετον ἀγγέλλουσα δυσάλθεος αὐχμὸν ἀνίης.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΗΝ δ' ἐνόησα θεοπρόπον ἀλλ' ἐν σιγῇ
μεμφομένη γενετήρα, σοφῆς ἀνεπίμπατο λύσσης,
οἷά τε θεσπίζουσα πανότακα πήματα πάτης.

190

ΠΥΡΡΟΣ δ' ἄλλος ἦν πτολιπόρτιος, ἔκ ἐπὶ χαίτης
ἐπρόκομον τρυφάλειαν ἔχων, ἔκ ἔγχος εἰλίσσων·
ἀλλ' ἄρα γυμνὸς ἐλαμπε, καὶ ἄχνοον εἶχεν ὑπὴν·
δεξιτερὴν δ' ἀνέτεινεν, εἰς ἐπιμάτωρα νίκης,
λαῖα πολυξέειν βαρυάκρυον ὄμματι λείψων.

195

Εἰπέ ΠΟΛΥΤΕΙΝΗ δυσπάρθενε, τίς τοι ἀνάγκη
χαλκῷ ἐν ἀφθόγγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λείβειν;
πῶς δὲ τεῷ κρήεινον ἐπειρύσασα προσώπῳ
ἔτασαι, αἰδομένη μὲν ἀλγικίος, ἀλλ' ἐν θυμῷ
πένης ἔχεις, μὴ δὴ σε τεδν πτολίεθρον ὀλέσας
λήϊα Πύρρος ἔχει Φθιώτιος, ἢ δὲ σε μορφῇ
ρύσατο, τοξεύουσα Νεοπτολέμοιο μενοινῶν,
ἢ ποτε θηρεύουσα τεῷ γενετήρα φονῆς
εἰς λίνον αὐτοκέλευτον ἀελπείας ἦγεν ὀλέθρου;
ναὶ μὰ τὸν ἐν χαλκῷ νοερὸν τύπον, εἴ νύ σε τοῖον
ἔδρακε Πύρρος ἄναξ, τάχα κεν ξυνήονα λέκτρων

200

205

ρ. 464. ἦγετο, πατρώης προλιπὼν μνημῆϊα μοίρης.

ΗΓΑΣΑΜΗΝ δ' ΑΙΑΝΤΑ, τὸν ὀβριμόθυμος Οἰλεὺς
Λοκρίδος ἐσπέρειμνε πελώριον ἔρκος ἀρέρης.
φαίνεται μὲν νεότητι κεκασμένος· ἢ δὲ γὰρ ἦεν
ἄνθει λαχινέντι γενειάδος ἄκρα χαράξας·

210

Τ.Π.

γυμνὸν δ' εἶχεν ἅπαν τιβαρὸν δέμας· ἡγορήν δὲ
βεβριθῶς, ἐλέλιζε μαχήμονος οἴτρον Εὐνύς.

- 215 Αἰδομένη μὲν εἴκειν ὁ βυκόλος· εἶχε δ' ὀπωπὴν
πλαζομένην ἐτέρωσε δυσίμερος· αἶδετο γὰρ τις
ΟΙΝΩΝΗΝ βαρυδάκρυον ἰδεῖν, Κεβρηνίδα νύμφην.
Οἰώνη δὲ χόλῳ φρένας ἔζεν, ἔζεε πικρῇ
ζήλῳ θυμὸν ἔδυσσε, ΠΑΡΙΝ δ' ἐπέλευσσε λαθῶσα
220 ὄμματι μαινομένη· κρυφίην δ' ἡγγεῖλεν ἀπειλήν,
δεξιτερῇ βαρύποτμον ἀναισμένη παρακοίτην.

Λυαλέῃ δὲ ΔΑΡΗΣ ἐζώννυτο χεῖρας ἱμάντι,
πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον· ἡγορής δὲ
ἔπνεε θερμὸν ἄημα πολυτρεπτοῖσιν ὀπωπαῖς.

- 225 ΕΝΤΕΛΛΟΣ δὲ Δάρετος ἐναντίον ὄμμα τιταίνων
γυιοτόρης μύρμηκας ἐμαίνετο χερσὶν ἐλίσσων·
πυγμαχίης δ' ὥδινε φόνων διψῶσαν ἀπειλήν.

Ἦν δὲ παλαισμοσύνην δεδαημένος ὄβριμος ἀνὴρ.

εἰ δὲ ΦΙΛΩΝ ἦκε πελώριος, εἴτε ΦΙΛΑΜΜΩΝ,

- 230 εἴτε ΜΙΛΩΝ Σικελῆς ἔρυμα χθονός, οἷδεν Ἀπόλλων·
ὃ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα διακρίνῃ καὶ ἀεῖσαι
ἦνομα θαρσαλέα κλυτὸν ἀνέρος. ἀλλὰ καὶ ἔμψης
ἔπνεεν ἡγορής· λάσιος δὲ οἱ ἔλκετο πώγων,
καὶ φέβρον ἡκόντιζον ἀεθλητῆρα παρειαί,

- 235 καὶ κεφαλῆς ἔφρισσον ἐθιράδες· ἔμφι δὲ πυκνοῖς
μυῖωνες μελέεσσιν ἀνοιδαίνοντο ταθύντες
τρηχάλεοι· δοιοὶ δὲ, συνισταμένων παλαμῶν,
εὐρέες ἐσφηκῶντο βραχίονες, ἥύτε πέτραι,
καὶ παχὺς ἀλκίεντι τένων ἐπανίστατο νώτῃ,

- 240 αὐχένος εὐγνάπτοιο περὶ πλατὺν αὐλὸν ἀνέσπων.

L 5

p. 465.

Τ. Π. Δέρκεθ μοι ΧΑΡΙΔΗΜΟΝ, ὃς Ατθίδος ἡγεμονεύων,
Κεκροπίδην τρατὸν εἶχεν εἷς πειθήμενα βελῆς.

Ἡ κεν ἰδὼν ἀγασαίο ΜΕΛΑΜΠΟΔΑ. μαντιπλάμ μιν
ἱερὸν εἶδος ἔφαινε· ἔοικε δὲ θεσπίδος ὁμφῆς
σιγηλοῖς τομάτεσσι θεοπρόπον ἄσθμα τιταίνειν. 245

ΠΑΝΘΟΟΣ ἦν Τρώων βεληφόρος, ἀλλ' ἔτι δεινὴν
ἔτω μῆτιν ἔπαυσε κατ' Αργείων τρατιάων.

Δημογέρων δὲ νόημα πολύπλοκον εἶχε ΘΥΜΟΙΤΗΣ
ἀμφασίης πελάγεσιν ἑλμένος· ἧ γὰρ ἑώκει
σκεπτομένην τινα μῆτιν ἔτι Τρώεσσιν ὑφαίνειν. 250

Εἰσῆκει ΚΑΥΤΙΟΣ μὲν ἀμήχανος· εἶχε δὲ δοιάς
χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.

ΛΑΜΠΟΣ δ' ἀχυμένω ἐναλίγκιος ἦεν ἰδέσθῃ·
ὃ γὰρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμῷ
τειρεμένοισι Τρώεσσι τεκεῖν παίηονα βελήν. 255

Χαῖρε φῶος ῥήτης, ΙΣΟΚΡΑΤΕΣ, ὅττι σὺ χαλκῷ
κόσμον ἄγεις· δοκέεις γὰρ ἐπίφρονα μήδεα φαίνειν,
εἰ καὶ ἀφωνήτῃ σε πόνῳ χαλκεύσατο τέχνη.

p. 466. Ἔσενε δ' ΑΜΦΙΑΡΗΟΣ ἔχων περιλαμπέα χαίτην
τέμνατι δαφναίῳ· κρυφίην δ' ἐλέλιζεν ἀνίην, 260
θεσπίζων ὅτι πᾶσι λυρῶκτιτος ἀνδράσι Θήβη
ἀνδράσιν Αργείοισιν ὑπέρτροπον ἡμαρ ὀλέσει.

ΑΓΛΑΟΣ ἐσῆκει χρησμηγῶρος, ὅντινα φασὶ
μαντιπλάμ γενετήρα θεοφραδέος Πολυτίδῃ·
εὐπετάλῳ δὲ κόμας ἐσεμμένος ἔπρεπε δάφνη. 265

Εἶδον ἀκερσεκόμην ΕΚΑΤΟΝ θεόν, εἶδον ἁοιδῆς
κοῖραν, ἀτμήτοισι κεκάσμενον ἄνθρσι χαίτης·
εἶχε γὰρ ἀμφοτέροισι κόμης μεμερισμένον ὦμοις

βότρυχον αὐτοέλικτον· ἔλισσε δὲ μάντιν ὀπωπῆν,

Γ. Π.

270 οἷά τε μαντοσύνη μεροπήϊα πῆματα λύων.

Γυμνὸς δ' ὀβριμέθυμος ἦν Τελαμῶνιος Αἴας,

μήπω πρῶτον ἴαλον ἔχων· ἐκέκατο δὲ μορφῆς

ἄνθεσι πατρώης· πλοκάμης δ' ἐσφίγγετο μίτρη·

ὃ γὰρ ἦν τρυφάλειαν ἔχων, ἢκ' ἐγχοῦς ἐλίσσων,

275 ὃ σάκος ἑπταβόειον ἐπωμαδὸν, ἀλλὰ τοκῆος

Θαρσαλέην ἀνέφαινεν ἀγχιόριον Τελαμῶνος.

Ἰσάτο ΣΑΡΠΗΛΩΝ Λυκίων πρόμος. ἦνορ' ἔη μὲν

φρικτὸς ἦν· ἀπαλοῖς δὲ νεοτρεφέεσσιν ἰάλοις

οἶνοπος ἄκρα χάρασσε γενειάδος. ἀμφὶ δὲ χαίταις

280 εἶχε κόρυν. γυμνὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλ' ἐνὶ μορφῇ

σπέρμα Διὸς σήμαινε· ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ἐπωπῆς

μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίῃ γενετῆρος.

Καὶ τρίτος εὐχαίτης τριποδηλάτος ἦν ἈΠΟΛΛΩΝ,

καλὸς ἰδεῖν· πλόκαμος γὰρ ἔλιξ ἐπιδέδρομεν ὤμοις

285 ἀμφοτέροισ· ἐρατὴ δὲ θεῷ διεφαίνετο μορφῇ,

P. 467.

χαλκῷ κόσμον ἄγυσα. θεὸς δ' ἐτίταινε ὀπωπῆν,

οἷά τε μαντιπλοισιν ἐπὶ τριπόδεσσι δοκεύων.

Καὶ τριτάτην Θάμβρησα πάλιν χρυσεὴν ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

φάρεϊ κόλπον ἔχυσαν ἐπίσκιον· ἀμφὶ δὲ μαζοῖς

290 κετὸς ἔλιξ κεχάλατο, χάρις δ' ἐνενήχετο κετῷ.

Αἰχμητὴς δ' ἀνύαλος ἐλάμπετο ὄως ἈΧΙΛΛΕΥΣ,

γυμνὸς ἔων κόρυθος. δοκέσκε μὲν ἔγχοῦς ἐλίσσειν

δεξιτερῇ, σκιῇ δὲ σάκος χαλκεῖον ἀείρειν,

σχήματι τεχνήεντι· μόθῳ δ' ἀνέπεμπεν ἀπειλὴν

292. Vulgo ἰὸν σκῆψιν, ὀδύνην μ.

Τ. II. θάρσει πολυμήντι τεθνηγμένος· αἱ γὰρ ὀπωπαὶ γνήσιον ἦθος ἔφαινον ἀρήϊον Αἰακιδάων. 295

Ἦν δὲ καὶ ΕΡΜΕΙΗΣ χρυσόρραπις· ἰσάμενος δὲ δεξιτερῇ πτερόεντος ἀνείρνε δεσμὰ πεδίλων, εἰς ὃδὸν αἰξάμιν λελιγμένος· εἶχε γὰρ ἦδη δεξιδὸν ὀκλαζζοντα θοδὸν πίδα, τῷ ἐπὶ λαίην χεῖρ, ταθείς ἀνέπεμπεν ἐς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς, εἰς τε πατρὸς ἄνακτος ἐπιτροπῶντος ἀκέων. 300

Καὶ νοερῆς ἄφθρεγκτα Λατίνιδος ὄργια Μύσης ἄζετο παπταίνων ΑΠΤΑΗΪΟΣ, ὄντινα μύσῃν Ἀύσονις ἀρήϊε σοφίης ἀνεθρέψατο Σειρήν. 305

Φοίβη δ' ἑρσεΐφοιτος ὁμόγονιος ἴσατο κῆρ ΑΡΤΕΜΙΣ, ἀλλ' ἔ τόνον ἐκηβόλον, ὡδὲ φαρέτην ἰοδόκον ἀνέχεσσα κατωμαδόν· ἦν δ' ἐπὶ γένων παρθένιον λεγνωτὸν ἀναζωσθεῖσα χιτῶνα, καὶ τριχὺς ἀκρήδεμνον ἀνιεμένη πλόκον αὐραῖς. 310

p. 468. Εμφρονα χαλκὸν ΟΜΗΡΟΣ ἐδείκνυνεν, ἔτε μενοεινῆς ἄμμορον, ἔτε νόμῳ κεχηρμένον, ἀλλ' ἄρα μῆνης φωνῆς ἀμβροσίης, ἀνέφαινε δὲ θυιάδα τέχνην. ἢ καὶ χαλκὸν ἔχευεν ὁμῶς θεὸς εἶδεϊ μορφῆς· ἔ γὰρ ἐγὼ κατὰ θυμὸν ὁόμοι ὅττι μιν ἀνὴρ θργοπόνος χάλκευσε παρ' ἐσχαρεῶνι θαλάσσης. ἀλλ' αὐτὴ πολύμητις ἀνέπλασε χερσὶν Αἰθήνη, εἶδος ἐπισαμένη τό τ' ἐφάρκεεν· ἐν γὰρ Ομήρῳ αὐτὴ ναιετάεσσα σοφὴν ἐφθέργγετο μορπὴν, σόννομος Ἀπόλλωνι· πατὴρ δ' ἐμδς, ἰσόθεος φῶς, 315

ἴσατο θεῖος Ὀμηρος. εἵκτο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
 γηραλέῳ· τὸ δὲ γῆρας ἔην γλυκύ· τῷτο γὰρ αὐτῷ
 πλειότερην ἔταξε χάριν. κεκέραστο δὲ κόσμῳ
 αἰδοίῳ τε φίλῳ τε· σέβας δ' ἀπελάμπετο μορφῆς.

325 αὐχένι μὲν κύκτοντι γέρων ἐπεσύρετο βότρυς
 χαίτης, εἰσοπίσω πεφορημένος· ἀμφὶ δ' ἀκνάς
 πλαζόμενος κεχάλαστο. κάτω δ' εὐρύνετο πώγων
 ἀμφιταῖθεις, μαλακὸς δὲ καὶ εὐτροχος· ἠδὲ γὰρ ἦεν
 ἐξυτενής, ἀλλ' εὐρὺς ἐπέπτατο, κάλλος ὑφαίνων

330 σῆθεϊ γυμνωθέντι, καὶ ἰμερόεντι προσώπῳ.
 γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἐπ' ἀπλοκάμῳ δὲ μετώπῳ
 ἦτο σκοφροσύνη κυροτρεφός. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄφρυς
 ἀμφοτέρας προβλήτας εὐσκοπος ἐπλάσε τέχνη·
 ἦτι μάτην· φαέων γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπαί.

335 ἀλλ' ἔκ ἦν ἀλαῶ ἐναλίγκιος ἀνδρὶ νοῆσαι.
 ἔζετο γὰρ κεννοῖς χάρις ὄμμασιν· ὥς δὲ δοκεύω,
 τέχνη τῷτ' ἐτέλεσσεν, ὅπως πάντεσσι φανεῖη
 φέγγος ὑπὸ κροῶλιν σοφίης ἄσβεστον αἴρων.
 οἰαὶ μὲν ποτὶ βαιὸν ἐκροιλκίνοντο παρειῶ,

340 γήραϊ ρικνήνenti κατάσχετοι· ἀλλ' ἐν ἐκείναις
 αὐτογενής, Χαρίτεσσι συνέσιος, ἴζανεν Αἰδώς.

P. 469.

Πιερικῇ δὲ μέλισσα περὶ σόμα θεῖον ἀλῶτο
 κηρίον ὠδίνυσσα μελισσάγης. ἀμφοτέρας δὲ
 χεῖρας ἐπ' ἀλλήλαισι τιθεῖς ἐπερείδοτο βράβδῃ,

345 οἷά περ ἐν ζωοῖσιν. εἶην δ' ἔκλινεν ὠκυμένη
 δεξιτερῇν, δόκεεν δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἀκνέειν,
 ἥ καὶ Πιερίδων τινὸς ἐγγύθεν. ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 σκεπτομένῳ μὲν εἵκτο· νόσος δὲ οἱ ἐνθά καὶ ἐνθά

Τ. II. ἐξ αὐτῶν πεφθόρητο πολυτρεπτοιο μενοινῆς,

Πιερίκῃς Σειρήνος ἀρήϊον ἔργον ὑφαίνων. 350

Καὶ Σύριος σελάγιζε σαοφροσύνη ΦΕΡΕΚΤΑΝΣ

ἱτάμενος· σοφίης δὲ θεοδέα κέντρα νομεύων,

ῥαυτὸν ἐσκοπίαζε, μετάρσιον ὄμμα τιταίνων.

Καὶ σοφὸς ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ ἦν, θεοείκελος ἀνὴρ,

ἐνθεον ἀρχαίης Εφέσῃ κλέος, ὃς ποτε μῦθος 355

ἀνδρομέης ἐκλαίεν ἀνάκτιδος ἔργα γενέθλης.

Καὶ τύπος ἄβρδς ἐλάμπεν ἀριστοῦοιο ΚΡΑΤΙΝΟΥ,

ὃς ποτε δημοβόροιςι πολιιστάχοισιν ἰώνων

θυμοδακεῖς ἐθώσεν ἀκοντισήρας ἰάμβους,

κῶμον ἀεξήσας φιλοπαίγμονος ἔργον ἀοιδῆς. 360

Εσθήκει δὲ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ, ὃς εὐπύργοισιν ΑἈθήναις

ἐπλοτέρῃ κώμοιο σελασφόρος ἔπρεπεν ἀτήρ.

πολλῶν γὰρ ἔρωτας ἀνέπλασε παρθενικάων,

καὶ Χαρίτων θεράποντας ἐγείνατο παῖδας ἰάμβους,

ἄρπαγας οἰτρῆντας ἀεδνώτοιο κορείης, 365

μίξας σείμνῳ ἔρωτι μελίφρονος ἄνθος ἀοιδῆς.

Ρ. 470. ΑΜΦΙΤΡΙΩΝ δ' ἤστραπτεν, ἀπειρογάμῃ τρεῖχα δάφνῃ

τεψάμενος. πᾶσιν μὲν εὐσκοπὸς εἶδετο μάντις·

ἀλλ' οὐ μάντις ἦν. Ταφίης δ' ἐπὶ σήματι νίκης

τέμμα πολυτρεπτοῖσιν ἐπάρμενον εἶχεν ἐθείραις, 370

Αλκμήνης μενέχαρμος ἀριστοτόκῃ παρακοίτης.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ δ' ἐλέλιζεν ἐδὼν νόον. ἦν δὲ νοῆσαι

οἷά περ ἱστορίας δημηγόρον ἦθος ὑφαίνων.

δεξιτερὴν γὰρ ἀνέσχε μετάρσιον, ὥς πρὶν αἰδῶν

Σπάρτης πικρὸν Ἀρχα, καὶ αὐτῶν Κερροπιδῶν, 375

Ελλάδος ἀμνητέρα πολυτρεπτοιο τιθήνης.

Τ. II.

Οὐδ' Ἀλικαρνησῶ με παρέδραμε θέσπις ἀοιδός,
 ΗΡΟΔΟΤΟΣ πολυίδρις, ὃς ὠγυγίων κλέα φωτῶν,
 ὅσσα περ ἠπείρων δυὰς ἤγαγεν, ὅσσα περ αἰῶν
 380 ἔδρακεν ἐρπύζων, ἐνάταις ἀνεθήκατο Μῦσαις,
 μίξας εὐεπίησιν Ἰωνίδος ἄνθεα φωνῆς.

Θήβης δ' Ὀγυγίης Ελικώνιος ἴσατο κύκνος,
 ΠΙΝΔΑΡΟΣ ἱμερόφωνος, ὃν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἔτρεφε Βοιωτοῖο παρὰ σκοπιῇν Ελικῶνος,
 385 καὶ μέλος ἀρμονίης ἐδιδάξατο. τικτομένη γὰρ
 ἐζόμενα λιγυροῖσιν ἐπὶ τομάτεσσι μέλισσαι
 κηρὸν ἀνεπλάσσαντο, σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολῆς.

ΞΕΙΝΟΦΩΝ δ' ἤτραπτε, φεράσπιδος ἄσδος Ἀθήνης,
 ὃς πρὶν Ἀχαιμενίδαο μένος Κύρσιο λιγαίων,
 390 εἶπετο φωνήεντι Πλατωνίδος ἠθεῖ Μύσης,
 ἱστορῆς φιλάεθλον ἀριτῶδινος ὁπώρην
 συγκεράσας βαθάμιγξι φιλαγρύπνοιο μελίσσης.

ἴσατο δ' Ἀλκμαίων κεκλημένος ἕννομα μάντις.
 ἀλλ' ἔ μάντις ἔην ὁ βοώμενος, ἡδ' ἐπὶ χαίτης
 395 θάφνης εἶχε κόρυμβον. ἔγω δ' ἈΛΚΜΑΝΑ δοκεῖω,
 ὃς πρὶν εὐφρόγγοιο λύρης ἠσκήσατο τέχνην,
 Δώριον εὐκελάδοισι μέλος χορδῆσιν ὑφαίνων.

Καὶ πρόμος εὐκαμάτων ΠΟΜΠΗΪΟΣ Ἀύσονιάν
 παιδρὸν Ἰσαυροφθῶν κειμήλιον ἠγορεύων,
 400 τειβομένης ὑπὸ ποσσὶν Ἰσαυρίδας εἶχε μαχαίρας,
 σημαίνων ὅτι δῆλον ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα τάβην
 εἵρυσεν, ἀρρήκτῳ πεπεδημένον ἄμματι Νίκης.
 κείνος ἀνῆρ, ὃς πᾶσιν ἔην φάος, ὃς βασιλῆος
 ἠγαθέην ἐφύτευεν Ἀνατασίοιο γενέθλην.

P. 471.

Τ. II. τῆτο δὲ πᾶσιν ἔδειξεν ἑμὸς σκηπτῆχος ἀμύμων,
 δῆσας σακέεσσιν Ἰσχυρίδος ἔθνεα γαίης.

405

Ἰσατο δ' ἄλλος ΟΜΗΡΟΣ, ὃν ἔ πρόμον εὐεπιάων
 Θέσκελον υἱά Μέλητος, εὐρῆ-ἰοντος δῖω.

ἀλλ' ὃν Θρηϊκίησι παρ' ἥβοι γείνατο μήτηρ
 Μυρῶ κυθαλίμη Βυζαντίας, ἣν ἔτι παιδὸν

410

ἔτρεφον εὐεπίης ἡρώϊδος ἰδμονα Μῆσα.
 κείνος ἄρα τραγικῆς πινυτὴν ἠσκήσατο τέχνην,
 κοσμήσας ἐπέεσσιν ἔην Βυζαντίδα πάτρην

Καὶ φίλος Αὐσονίοισι λιγύερος ἔπρεπε κύκνος
 πνεύων εὐεπίης ΒΙΡΓΙΛΙΟΣ ὃν ποτε Ρώμης
 Ουμβριᾶς ἄλλον Ομηρον ἀνέτρεφε πάτριος ἡχώ.

415

P. 472.

II.

Κλεινὸς Ἰωάννης Εἰπιδάμνιος ἐνθάδε κείμεν,
 τηλεφανῆς ὑπάτων κόσμος ἀριφανέων.

ὁ γλυκύ μοι Μυσέων πετάσας φάος, ὃ πλεον ἄλλων
 εὐρύνας ξενία δαίμονος ἐργασίην,

παμφόδρβην παλάμην κεκτημένος, ἥντινα μένην
 ἐκ ἴδε δωτίνης μέτρον ὀριζομένην

αἰπυτάτην δ' ἠϋξῆσε [νόμοις πα] τρείοισιν ἀπήνην,
 φαιδρύνας καθαρῆς ἔργα Δικαιοσύνης.

ὦ πόποι, ἐκ ἔζησε πολὺν χρόνον· ἀλλ' ἐνιαυτὸς
 μῆνον ἀναπλήσας τεσσαράκοντα δύο,

ᾧ χετο μισοπόλοισι ποθὴν πάντεσσιν ἔασας,
 ὧς ἐπόθει πατέρων φέρτερα γειναμένων.

III.

II. I. Cod. αὐτὸς Ἰω. 2. Cod. ἀριφανέων. 6. Cod. δριζόμενον.
 7. Verba νόμοις πα absunt a Cod. 11. Cod. ἔλττας.

III.

Τ. II.

Οὗτος Ἰωάννην κρύπτει τάφος, ὅς β' ἐπιδάμνω
 ἄστρον ἔην, ἣν δὲ παῖδες ἀριπρεπέες
 ἔκτισαν Ἡρακλῆος· ὅθεν καὶ μέγμερος ἦρως
 αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἔκοπτε μένος.
 εἶχε δ' ἀπ' εὐσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάτρην
 Λυχνιδὸν, ἣν Φοῖνιξ Κάδμος ἔδειμε πόλιν·
 ἐνθεν λύχνος ἔην Ελικώνιος, ἔνεκα Κάδμος
 τοιχείων Δαναοῖς πρῶτος ἔδειξε τύπον.
 εἰς ὑπάτης δ' ἀνέλαμψε, καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάζων,
 Μῆσας καὶ καθαρήν ἐτεφάνωσε Δίκην.

Ι Σ Ι Δ Ω Ρ Ο Υ

P. 473.

ΑΙΓΕΑΤΟΤ.

I.

Πύλουπον ἀγρεύσας ποτὲ Τύννιχος, ἐξ ἀλδς εἰς γῆν
 ἔρριπεν, δείσας θηρὸς ἱμαντοπέδην.
 ἀλλ' ὅ γ' ἐφ' ὑπνώοντα πεσὼν συνέδησε λαγῶν,
 φεῦ, τάχα θηρευτὰς ἄρτι φυγόντα κύνες.
 ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευσεν. ὁ δ' εἰς ἄλλα Τύννιχος ἰχθύν
 ἤκε πάλιν, ζωῆς λύτερα λαγῶν ἔχων.

II.

Τὸ χῶμα, τύμβος ἐστίν· ἀλλὰ τῷ βῶε
 ἐπίσχεες ἦτος, τὴν ὕνιν τ' ἀνάσπασον·
 κινεῖς σποδὸν γάρ. ἐς δὲ τοιαύτην κέιν
 μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

Τ. Π.

III.

Ε με γεωμορίας Ετεοκλέα πόντιος ἑλπίς
 εἴλκυσεν, ὁθνεῖς ἔμπορον ἐργασίας.
 νῶτα δὲ Τυρσηνῆς ἐπάτευν ἄλός· ἀλλ' ἅμα νηὶ
 πρηνιχθεῖς, κείνης ὕδασιν ἐγκατέδυν,
 ἁθρόον ἐμβρεῖσαντος ἀήματος. ἐκ ἅρ' ἁλωῶς
 ὠύτῳς ἐπιπνέει κείς ὁθόνας ἄνεμος.

P. 474.

IV.

Οὐ χεῖμα Νικόφημον, ἐκ ἄτρων δύσις
 ἄλδος Λιβύσσης κύματ' ἢ κατέκλυσεν·
 ἀλλ' ἐν γαλήνῃ, Φεῦ τάλας, ἀννηέμφ
 πλόῃ πεδηθεῖς, ἐφρύγη δίψους ὕπο.
 καὶ τῆτ' ἀήτεων ἔργον· ἃ πόσον κακὸν
 ναύταισιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες.

V.

Ιξῷ καὶ καλάμοισιν ἀπ' ἡέρος αὐτὸν ἔφερβεν
 Εὐμήλος, λιτῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ.
 ἔποτε δ' ὁθνεῖν ἐκυσεν χεῖρα γαστρός ἔκκητι·
 τῆτο τρυφὴν κείνῳ, τῆτ' ἔφερ' εὐφροσύνην.
 τρεῖς δὲ τριηκοτὸν ζήσας ἔτος ἐνθάδ' ἰαύει,
 παῖσι λιπὼν ἱξόν, καὶ πτερὰ, καὶ καλάμους.

Ι Σ Ι Δ Ω Ρ Ο Υ Τ. II.
ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Λέκτρα μάτην μένοντα, καὶ ἀπρήκτε σκέπας εὐνήs
ἀνθετό σοι, Μήνη, σὸς φίλος Ενδυμίων,
αἰδόμενος· πολλὴ γὰρ ὄλw κρατέεσα καρήνη
ἔ σώζει προτέρης ἵχνιον ἀγλαΐης.

Δ Α Μ Α Σ Κ Ι Ο Υ P. 475.
ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ζωσίμη, ἡ πρὶν εἶσα μόνw τῷ σώματι δάλη,
καὶ τῷ σώματι νῦν εὖρεν ἐλευθερίην.

ΚΟΪΝΤΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΑΘΛΟΙ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαύχενόν ἔκτανεν ὕδρην.
τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Εὐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
χρυσόκερων ἑλαφόν μετὰ ταῦτ' ἤγρευσεν, τέταρτον.
πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἐξεδίαξεν.
ἕκτον, Αἰμαζονίδος κόμισεν ζωστῆρα φαεινόν.

Τ. II. ἑβδομον, Αἰγεία πολλὴν κόπρον ἐξέκλῃθεν.
 ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 εἵνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππου.
 Γηρυόνα, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ερυθείης.
 ἐνδέκατον, κύνα Κέρβερον ἤγαγεν ἐξ Αἴδου.
 δωδέκατον δ', ἠνεγκεν ἐς Ελλάδα χρύσεια μῆλα.
 Θεσίω θυγατρὶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἄλλος.

p. 476.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

I.

Παντοίην βιότῳ τάμοις τρίβον. εἰν ἀγορῇ μὲν
 κύδεα καὶ πινυτάῃ πρήξεις· ἐν δὲ δόμοις
 ἄμπαυμ'· ἐν δ' ἀγροῖς φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσῃ
 κέρδος. ἐπὶ ξείνῃς, ἣν μὲν ἔχῃς τι, κλέος·
 ἣν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος
 ἔσσεται· ὃ γαμέεις; ζῆς ἐτ' ἐλαφρότερον.
 τέκνα, πόθος· ἄφροντις ἄκαιε βίος. αἱ νεότητες
 βωμολαχίῃ· πολιτῇ δ' ἔμπαλιν εὐσεβείας.
 ἐκ ἄρα τῶν δισσῶν ἐνδὲς αἵρεσις, ἣ τὸ γενέσθαι
 μὴδέποτ', ἣ τὸ θανεῖν. πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίη.

II.

Αὐτὸν Ἰωάννην ὁ γέρον ὅτ' ἐδέξατο θεομῶς,
 εἶπεν ἀνηβήσας· Αὖτις ἔχω σε, Σόλων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ Τ.Π. p.477.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΤ ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ.

I.

Ολβιε Πυθαγόρη, Μυσέων Ελικώνιον ἔρνος,
εἶπε μοι εἰρομένω ὅπόσοι σοφίης κατ' ἀγῶνα
σοῖσι δόμοισιν ἔασι, ἀεθλεύοντες ἄριστα.

^βΤοίγαρ ἐγὼν εἶποιμι, Πολύκρατες· ἡμίσεις μὲν
ἀμφὶ καλὰ σπείδῃσι μαθήματα· τέτρατοι αὐτε
ἀθανάτη φύσεως πεπονθήκασι· ἑβδομάτοις δὲ
σιγῇ πᾶσα μέμλε, καὶ ἄφθιτοι ἔνδοσι μῦθοι·
τρεῖς δὲ γυναῖκες ἔασι, Θεανὼ δ' ἕξοχος ἄλλων.
τῶσδε Πιερίδων ὑποθήτορας αὐτὸς ἀγινῶ.

II.

Α Κύπρις τὸν Εἰρωτα κατηφιδωντὰ προσήυδα·
τίπτε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἐπέχραεν; ὅς δ' ἀκάμειπτο·

Πιερίδες μοι μῆλα διήρπασαν ἄλλυδις ἄλλη,
αἰνύμενοι κέλοιο, τὰ δὲ φέρον ἐξ Ελικῶνος.
Κλειῶ μὲν μῆλων πέμπτον λάβε· δωδέκατον δὲ
Εὐτέρπη· ἄτάρ ὀγδοάτην λάχε δῖα Θάλεια·
Μελπομένη δ' εἰκοσὴν ἀπαίνυτο· Τερψιχόρη δὲ
τέτρατον· ἑβδομάτην δ' Εἰρωτῶ μετεκίαθε μοῖρην·
ἡ δὲ τριηκόντων με Πολύμνιχ νόσφισε μῆλων·
Οὐρανίη δ' ἑκατὸν τε καὶ εἴκοσι· Καλλιόπη δὲ
βριζομένη μῆλοισι τριηκοσίοισι βέβηκε.

p. 478.

Τ. II. σοὶ δ' ἄρα κυφοτέρῃσιν ἐγὼ σὺν χερσὶν ἰκάνω,
πεντήκοντα φέρων τάδε λείψανα μῆλα θεάων.

III.

Αἱ χάριτες μῆλων καλλάθης φέρον, ἐνὶ δὲ ἐκάστῃ
ἴσον ἔην πλήθος. Μῦσαι σφίσιν ἀντεβόλησαν
ἐννέα, καὶ μῆλων σφέας ἤτεον· αἱ δ' ἄρ' ἔδωκαν
ἴσον ἐκάστῃ πλήθους, ἔχον δ' ἴσα ἐννέα καὶ τρεῖς.
εἰπὲ πόσον δῶκαν, ὅπως δ' ἴσα πᾶσαι ἔχουσιν.

IV.

Τεῦξον ἐμοὶ τέφανον, χρυσὸν χαλκὸν τε κεράσσας,
κασσίτερόν θ' ἅμα τοῖσι, πολυκμητόν τε σίδηρον,
μνῶν ἐξήκοντα. χρυσὸς δ' ἐχέτω μετὰ χαλκῷ
δοιὰ μέρη τρισσῶν· χρυσὸς δ' ἅμα κασσίτερός τε
τρισσὰ μέρη τετόρων· χρυσὸς δ' ἅμα ἡδὲ σίδηρος
τύσσα μέρη τῶν πέντε. πόσον δ' ἄρα δεῖ σε κεράσσειν
λέξον τῷ χρυσῷ, χαλκῷ πόσον, ἀλλ' ἔτι λέξον
κασσιτέροιο πόσον, λοιπῷ πόσον εἰπὲ σιδήρῳ,
ὥστε σε τὸν τέφανον τεῦξαι μνῶν ἐξήκοντα.

V.

Τὸ τρίτον, ἀργυροποιε, προσέμβαλε καὶ τὸ τέταρτον
τῆς φιάλης εἰς ἓν, καὶ τὸ δυωδέκατον,
εἰς δὲ κάμινον ἔλαυνε βαλὼν, καὶ πάντα κυκῆσας
ἔξελέ μοι βῶλον· μνῶν δὲ μοι ἔλκυσάτω.

P. 479.

VI.

Ἐχω τὸν ἐξῆς, καὶ τὸ τῷ τρίτῃ τρίτον.
βούλω τὸν ἐξῆς καὶ τὸ τῷ πρώτῃ τρίτον.
κόγω δέκα μνᾶς, καὶ τὸ τῷ πρώτῃ τρίτον.

VII.

T. II.

Τὴς χιλίης τατῆρας, ἣς ἐκτῆσάμην,
λαβεῖν κελεύω τῆς ἐμῆς παιῆδας δύο·
πλὴν γνησίῃ τὸ πέμπτον ὑψήσω δέκα
μέτρῃ τετάρτῃ τῶν λαχόντων τῷ νόμῳ.

VIII.

Ἐξ μυνῶν ἕξ φιάλας Κροῖστος βασιλεὺς ἀνέθηκε,
δραχμῇ τὴν ἑτέραν μείζονα τῆς ἑτέρας.

IX.

ᾠρονόμων ἔχ' ἄριτε, πόσον παρελήλυθεν ἡῶς;
ᾠόντων ἀποικοιχόμενοις δύο τρίτα, δις τόσα λείπει.

X.

Τίπτε με τῶν καρῶν ἔνεκεν πληγῇσι πίεζεις,
ᾠ μήτε; τὰ δὲ πάντα καλῶ διεμοιρήσαντο
παρθένοι. ἡ γὰρ ἐμεῖο Μελίσσιον ἔβδομα δοῖα,
ἡ δὲ δυωδέκατον Τιτάνη λάβεν· ἕκτον ἔχουσι
καὶ τρίτον Ἀσυόχη φιλοπαίγμονες ἡδὲ Φίλιννα·
εἴκοσι δ' ἀρπάξασα Θέτις λάβε, δώδεκα Θίσβη·
ἦνιδε καὶ δὲ γελαῖ Γλαύκη παλάμῃσιν ἔχουσα
ἔνδεκα· τῷτο δ' ἐμοὶ κάρυον περιλείπεται οἶον.

XI.

p. 480.

Πῶ σοι μῆλα βέβηκεν, ἐμὸν τέκος; βέκτα μὲν Ἰνώ
δοῖα, καὶ ὀγδοάτην μοῖραν ἔχει Σεμέλη·
αὐτονόῃ δὲ τέταρτον ἀφῆρπασεν· αὐτὰρ Ἀγαυὴ
πέμπτον ἐμῶν κόλπων ἔχ'· ἀπαινουμένη·
σοὶ δ' αὐτῇ δέκα μῆλα φυλάσσειται· αὐτὰρ ἔγωγε,
νοὴ μὰ Φίλῃν Κύπριν, ἐν τόδῃ μῶνον ἔχω.

Τ. II.

XII.

Δρεψαμένη ποτὲ μήλα φίλαις διεδάσσατο Μυρτώ.
 Χρυσίδι μὲν μήλων πέμπτον πῶρε, τέττατον Ηροῖ,
 ἑννεακαιδέκατον Ψαμάθῃ, δέκατον Κλεοπάτρῃ·
 αὐτὰρ εἰκοτὸν δωρήσατο Παρθενοπαίῃ·
 δώδεκα δ' Εὐάδῃ μῆνον πῶρεν· αὐτὰρ ἐς αὐτὴν
 ἤλυθεν ἐκ πάντων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μήλα.

XIII.

Αντομέναις ποτὲ μήλα φίλαις διεμοιρήσαντο
 Ἰνώ καὶ Σεμέλῃ δώδεκα παρθενικαῖς.
 καὶ ταῖς μὲν Σεμέλῃ πῶρεν ἄρτια· ταῖς δὲ περισσὰ
 δῶκε κασιγνήτῃ· μήλα δ' ἔχεν πλεονα.
 ἡ μὲν γὰρ τρισσῆσι τρί' ἑβδομα δῶκεν ἑταίραις,
 ταῖς δὲ δύο πάντων πέμπτον ἔδωκε λάχος·
 ἑνδεκα δ' Ἀσυνόμῃ μιν ἀφείλατο, καὶ οἱ ἔλειπεν
 μῆνα κασιγνήταις μήλα δύο φερέμεν.
 ἡ δ' ἑτέρῃ πισύρεσσι πῶρεν δύο τέττατα μήλων,
 πέμπτῃ δ' ἑκταίην μοῖραν ἔδωκεν ἔχειν·
 τέσσαρα δ' Εὐρυχέρῃ δῶρον πῶρε· τέτταρα δ' ἄλλοις
 μήλοισιν Σεμέλῃ μίμνεν ἀγαλλομένη.

P. 481.

XIV.

Η καρὺ πολλοῖσιν ἐβεβρίθαι καρύοισιν·
 νῦν δὲ τίς ἐξαπίνης μιν ἀπέθρυσεν; ἀλλὰ τί φησίν;
 Εκ μὲν ἡμεῦ καρῶν πέμπτον λάβε Παρθενόπεια·
 ὀγδόατον δὲ Φίλινα φέροι λάχος, ἡ δ' Ἀγανίπη
 τέττατον· ἑβδομάτῃ δ' ἐπιτέρεται Ωρεΐθυια·
 ἑκτὴν δ' Εὐρυνόμῃ καρῶν ἐδρέφατο μοῖραν·

Τ. II.

τρισεσάκι δ' ἕξ ἑκατὸν Χάριτες διεμοιρήσαντο·
 ἑννῶκι δ' ἑννέα Μῦσαι ἑμεῦ λάβον· ἐπτα δὲ λοιπὰ
 θήεις ἀκρεμόνεσσιν ἐφήμενα τηλοτέροισιν.

XV.

Επτάλοφον ποτὶ ἄστρ' Γαδερὶ βῆεν, ἔκτον ὁδοῖο
 Βαίτις εὐμύκης ἄχρ' εἰς ἠϊόνας·
 κῆρ' ἔνθεν δ' αὖ πέμπτον Πυλάδης μετὰ Φώκιον ἔδασε,
 Τάυρην χθονὶν, βοῆς ἕνομ' ἀπ' εὐετίας·
 Πυρρήνην δέ τοι ἔνθεν ἐπ' ὀρθόκραϊρον ἰόντι
 ἕγδοον· ἡ δὲ μίης δωδέκατον δεκάδας.
 Πυρρήνης δὲ μεσηγυ καὶ Ἀλπίος ὑψικαρήνῃ
 τέτρατον· Λύσονίης αἴψα δυωδέκατον
 ἄρχομένης ἤλεκτρα φαίνεται Ἡριδανοῖο.
 ὦ μάκαρ, ὅς τις σῶς ἦνυσσας χιλιάδας,
 πρὸς δ' ἔτι πέντ' ἐπὶ ταῖς ἑκατοντάδας ἔνθεν ἐλαύνων·
 ἡ γὰρ Ταρπείη μέμβλετ' ἀνακτορίῃ.

XVI.

Εὐβλεφάροιο Δίκης ἱερὰ κρήδεμνα μίηντας,
 ἔφρα σε, πανδαμάτωρ χρυσὲ, βλέπομι τέσον,
 ἔδεν ἔχω, πίσυρας γὰρ ἐπ' ἔκ' ἀγαθοῖσι ταλάντων
 οἰωνοῖσι μάτην δῶκα φίλοις δεκάδας·
 ἦμισυ δ' αὖ, τρίτατον τε καὶ ἕγδοον, ὦ πολύμορφος
 ἀνθρώπων κῆρες, ἐχθρὸν ἔχοντα βλέπω.

XVII.

Πέμπτον μοι κλήρε, παῖ, λάμβανε· δωδέκατον δὲ
 δέξο, δάμαρ· πίσυρες δ' οὐδὲ οἰχομένης

Τ. II. παῖδες, ἀδελφείοι τε δύο, καὶ ἀγάσονε μήτερ,
 ἐνδεκάτην κλήρη μοῖραν ἑκάτος ἔχε.
 αὐτὰρ ἀνεψιαδοὶ δύο καὶ δέκα δέχθη τάλαντα·
 Εὐβυλος δ' ἔχέτω πέντε τάλαντα φίλος.
 πιστοτάτοις δμώεσσιν ἐλευθερίην καὶ ἄποινα,
 μισθὸν ὑπηρεσίας, τοῖσδε δίδωμι τάδε.
 ὧδ' ἀλαμβανέτωσαν· Ονήσιμος εἴκοσι πέντε
 μναῖς ἔχέτω· Δάος δ' εἴκοσι μναῖς ἔχέτω·
 πεντήκοντα Σύρος, Συνέτη δέκα, Τίβριος ὀκτώ·
 ἑπτὰ δὲ μναῖς Συνέτω παιδὶ δίδωμι Σύρα.
 ἐκ δὲ τριηκόντων κοσμήσατε σῆμα ταλάντων·
 ῥέζετε δ' Οὐδαίῃ Ζανὶ θυηπολίην·
 δισσῶν ἕς τε πυρῆν, καὶ ἄλφιστα, καὶ τελαμῶνας,
 εἰκαίην δοιῶν σῶμα χάριν λαβέτω.

XVIII.

Τύμβος ἐγὼ, κεύθω δὲ πολύτρονα τέκνα Φιλίνης,
 τοῖον μαψιτόκων καρπὸν ἔχων λαγόνων.
 πέμπτον ἐν ἡϊθέοις, τρίτατον δ' ἐν παρθενικῇσι,
 τρεῖς δ' ἐμοὶ ἀρτιγάμους δῶκε Φίλινα κόρας·
 λοιποὶ δ' ἡελλοιοὶ πανάμμοροι ἠδὲ καὶ αὐδῆς
 τέσσαρες ἐκ λαγόνων εἰς Ἀχέροντα πέσον.

P. 483.

XIX.

Οὗτός τοι Διόφαντον ἔχει τάφος. ἃ μέγα θαῦμα·
 καὶ τάφος ἐκ τέχνης μέτρα βίοιο λέγει.
 ἔκτην κερίζειν ριθτε θεὸς ἄπασε μοῖρην·
 δωδεκάτην δ' ἐπιθίεις, μῆλα πόρην χλοαίην.

τῇ δ' ἄρ' ἐφ' ἐβδομάτῃ τὸ γαμήλιον ἤψατο φέγγος,

T. II

ἐκ δὲ γάμων πέμπτῳ παῖδ' ἐπένευσεν ἔτει.

αἱ αἱ τήλυνετον δειλὸν τέκος, ἥμισυ πατρὸς

μέτρον τῷ κρυερὸς Μοῖς' ἄφελεν βιότῃ.

πένθος δ' αὖ πισύρεσσι παρηγορέων ἐνιαυτοῖς

τῇδε ποσὶ σφίγῃ τέρμ' ἐπέρχσε βίῃ.

XX.

Παντὸς ὅσον βεβίωκε χρόνῃ παῖς μὲν τὸ τέταρτον

Δημοχάρης βεβίωκε· νεηνίσκος δὲ τὸ πέμπτον·

τὸ τρίτον εἰς ἄνδρας· πολλὸν δ' ὅτ' ἀφίκετο γῆρας,

ἔζησεν λοιπὰ τρεῖς καὶ δέκα γήραος ἑδῶ.

XXI.

Οἷον ἀδελφεὶδς μ' ἐβίησατο, πέντε τάλαντα

ἔχ' ὅσῃ μοίρῃ πατρικὰ δασσάμενος.

ἔπα' κασιγνήτοιο τὸδ' ἐνδεκάτων πολὺδακρυς

πέμπτον ἔχω μοίρης. Ζεῦ βαλὺν ὕπνον ἔχεις.

XXII.

Εἶπε κυβερνητῆρι, πλατὺν πόρον Ἀδριακοῖο

τέμνων νηί· Ἀλδς πόσα λείπεται εἰσέτι μέτρα;

τὸν δ' ἀπαμείβετο· Ναῦτα, μέσον Κρητὸ μετώπῃ

Κρηταῖα, Σικελῆς τε Πελωρίδος ἑξάκι μέτρα·

χίλια, δοιῶν δ' αὖτε παροῖχομένοιο δρόμοιο

πέμπτων διπλάσιον Σικελὴν ἐπὶ πορθημίδα λείπει.

p. 484.

XIX. 5. Scr. τῇ δ' ἄρ' ἐφ' — 6. Fort. ἐπίλευτον.

Τ. Π.

XXIII.

Τῶν πισύρων κρηνῶν ὁ μὲν ἡματι πλήσεν ἅπασαν
δεξαμενὴν, δυεὶ δ' ἕτος, ὁ δ' ἐν τρισὶν ἡμασιν ἕτος,
τέταρτος ἐν τετράρεσσι· πόσῃ πλήσυσιν ἅπαντες;

XXIV.

Οἷγέ με, καὶ πισύρεσσιν ἐνιπλήσω παρεῦσαν
δεξαμενὴν ὥραις, κρηνὸς ἄλις προρέων·
δεξιτερὸς δ' ἄρ' ἐμεῖο τόσαις ἀπολείπεται ὥραις
ἄφρα μιν ἐμπλήσει· δις δὲ τόσαις ὁ τρίτος·
εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν ῥέον ἐς μίαν οἴγοις,
εἰν ὀλίγη μοῖρα πλήσομεν ἡματὶν.

XXV.

Κύκλωψ ὦ Πολύφημος ὁ χάλκεος· οἷα δ' ἐπ' αὐτῷ
τευξέ τις ὀφθαλμὸν, καὶ τόμα, καὶ παλάμην,
κρηνοῖς συζεύξας, τάζοντι δὲ πᾶμπαν ἔοικεν,
ἢ δ' ἔτι καὶ βλύζων φαίνεται ἀπὸ τόματος.
κρηνῶν δ' ἕτις ἄτακτος· ὁ μὲν παλάμης, τρισὶ μύνοις
ἡμασιν ἐμπλήσει δεξαμενὴν προρέων·
ἡμάτιος γλήνης· τόμα δ', ἡμάτος ἐν δύο πέμπτοις.
τίς κ' ἐνέποι τρισσοῖς ἴσα θέοντα χρόνον;

XXVI.

Ὡς ἀγαθὸν κρητῆρι τοῖσι κερῶσι ῥέεθρον
οἷδε δύο ποταμοί, καὶ βρομίοιο χάρις.

P-485. ἴσος δ' ἔ πάντεσσι ῥέει ὁδός· ἀλλὰ μιν οἷος

Νεῖλος μὲν προρέων ἡμάτιος κορέσει,
τόσσον ὕδωρ μαζῶν ἀπερεύγεται· ἐκ δ' ἄρα Βάκχῃ
θύρσος ἐνὶ τρισσοῖς ἡμασιν αἶνον ἰεῖς·

ὅν δὲ κέρως, Ἀχελῷε, δὴ ἤμασι. νῦν δ' ἅμα πάντες
 ῥεῖτε, καὶ ἐν ὥραις πλήσετέ μιν ὀλίγαις.

XXVII.

Ω γύναι, ὥς πενίης ἐπελήσας· ἢ δ' ἐπίκειται
 αἰὲν ἀναγκαίῃ κέντρα φέρουσα πόνων.
 μῶν ἐρίων νήθεσκες, ἐν ἡματι· πρεσβυτέρῃ δὲ
 θυγατέρων καὶ μῶν καὶ τρίτον εἴλκε κρόκης·
 ὀπλοτέρῃ δὲ μιῆς φέρειν ἡμισυ. νῦν δ' ἅμα πάσαις
 δόρπον ἐφοπλίζει μῶν ἐρύσας ὁ κανών.

XXVIII.

Οἶδε λοετροχόοι τρεῖς ἕσταμεν ἐνθάδ' Ἐρωτες,
 καλλιρόοι πέμποντες ἐκ' εὐρίποιο λοετρά.
 δεξιτέρως μὲν ἔγωγε τανυπτερύγων ἀπὸ ταρσῶν
 ἡματος ἐκταίῃ μοίρῃ ἐνὶ τόνδῃ κορέσσω·
 λαίδς δ' αὖ πισύρεσσιν ἀπ' ἀμφιφορῆος ἐν ὥραις·
 ἐκ δ' ὁ μέσος τόξοιο κατ' ἡματος αὐτὸ τὸ μέσσον.
 φράζω δ' ὥς ὀλίγη κεν ἐνιπλήσαιμεν ἐν ὥρῃ,
 ἐκ πτερύγων, τόξῳ τε, καὶ ἀμφιφορῆος ἰέντες.

XXIX.

Πλινθουργοί, μάλα τῦτον ἐπείγομαι οἶκον ἐγεῖρα·
 ἡμερ δ' ἀννέφελον τόδε σήμερον, ἥδ' ἔτι πολλῶν
 κρηίδῳ, πᾶσαν δὲ τριηκοσίῃσι δέξασαν
 πλινθον ἔχω. σὺ δὲ μῶνος ἐν ἡματι τέσσαν ἔτευχες·
 παῖς δέ τοι ἐκ καμάτοις διηκοσίαις ἀπέληγεν·
 γαμβρός δ' αὖ τέσσησι καὶ εἰσέτι πεντήκοντά.
 τρισσαῖς συζυγίαις πέντεσσιν τόδε τεύχεσσι ὥραις;

p. 486.

Τ. II. ἑβδομον, Αὔγεια πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηνεν.
 ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 εἵνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππου.
 Γηρυόνα, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ερυθείης.
 ἐνδέκατον, κύνα Κέρβερον ἤγαγεν ἐξ Αἴδαο.
 δωδέκατον δ', ἠνεγκεν ἐς Ελλάδα χρύσεια μῆλα.
 Θεσίω θυγατρὶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἄθλος.

p. 476.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

I.

Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον. εἰν ἀγορῇ μὲν
 κύδεα καὶ πινυτάῃ πρήξεις· ἐν δὲ δόμοις
 ἄμπαυμ'· ἐν δ' ἀγροῖς φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσῃ
 κέρδος. ἐπὶ ξείνης, ἣν μὲν ἔχῃς τι, κλέος·
 ἣν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος
 ἔσσεται· ὃ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
 τέκνα, πόθος· ἀφροντίς ἄκαιε βίος. αἱ νεότητες
 ῥωμαλέαι· πολιῇ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
 ἐκ ἄρα τῶν δισσῶν ἐνδὲ αἵρεσις, ἣ τὸ γενέσθαι
 μηδέποτ', ἣ τὸ θανεῖν. πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίη.

II.

Αὐτὸν Ἰωάννην ὁ γέρον ὅτ' ἐδέξατο θειοῦ,
 εἶπεν ἀνηβήσας· Αὐτίς ἔχω σε, Σόλων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ Τ.Π.ρ.477.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ.

I.

Ολβιε Πυθαγόρῃ, Μυσέων Ελικώνιον ἔρνος,
εἶπέ μοι εἰρομένῳ ὅπῃσιν σοφίης κατ' ἀγῶνα
σοῖσι δόμοισιν ἔκσιν, ἀεθλεύοντες ἄριστα.

Β τοίγχα ἐγὼν εἵποιμι, Παλύνκратες· ἡμίσεις μὲν
ἄμφω καλὰ σπεύδουσι μαθήματα· τέτρατοι αὐτὲ
ἀθανάτων φύσεως πεπονθήκασι· ἑβδομάτοις δὲ
σιγῇ πᾶσα μέμηλε, καὶ ἄφθιτοι ἔνδοσι μῦθοι·
τρεῖς δὲ γυναῖκες ἔασι, Θεανὼ δ' ἔξοχος ἄλλων.
τὸσσος Πιερίδων ὑποφήτορας αὐτὸς ἀγινῶ.

II.

Α Κύπρις τὸν Ερωτα κατηφιδωντὰ προσήυδα·
τίπτε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἐπέχεαεν; ὅς δ' ἀπάμειπτο·

Πιερίδες μοι μήλα διήρπασαν ἄλλυδις ἄλλη,
κινύμενοι κέλποιο, τὰ δὲ φέρον ἐξ Ελικῶνος.
Κλειῶ μὲν μήλων πέμπτον λάβε· δωδέκατον δὲ
Εὐτέρπη· ἅτῃς ὀγδοάτην λάχε διὰ Θάλειαν·
Μελπομένη δ' εἰκοτὸν ἀπαίνυτο· Τερψιχόρῃ δὲ
τέτρατον· ἑβδομάτην δ' Ερωτῶ μετεκίαθε μοῖρην·
ἡ δὲ τριηκόντων με Πολύμνια νόσφισε μήλων·
Οὐρανίη δ' ἑκατὸν τε καὶ εἴκοσι· Καλλιόπῃ δὲ
βριζομένη μήλοισι τριηκοσίοισι βέβηκε.

P. 478.

Τ. II. σοι δ' ἄρα κυφωτέρησιν ἐγὼ σὺν χερσὶν ἰκάνω,
 πεντήκοντα φέρων τάδε λείψανα μῆλα θεάων.

III.

Αἱ χάριτες μύλων καλάθης φέρον, ἐνὶ δὲ ἐκάστῃ
 ἴσον ἔην πληθός. Μῦσσι σφίσιν ἀντεβόλησαν
 ἑννέα, καὶ μύλων σφέας ἤτεον· αἱ δ' ἄρ' ἐδῶκαν
 ἴσον ἐκάστῃ πληθός, ἔχον δ' ἴσα ἑννέα καὶ τρεῖς.
 εἰπὲ πόσον δῶκαν, ὅπως δ' ἴσα πᾶσιν ἔχεσκον.

IV.

Τεῦξον ἐμοὶ εἴφανον, χρυσὸν χαλκὸν τε κεράσσαι,
 κασσίτερόν θ' ἅμα τοῖσι, πολύκμητόν τε σίδηρον,
 μνῶν ἐξήκοντα. χρυσὸς δ' ἐχέτω μετὰ χαλκῷ
 δοιὰ μέρη τρισσῶν· χρυσὸς δ' ἅμα κασσίτερός τε
 τρισσὰ μέρη τετάρων· χρυσὸς δ' ἅμα ἠδὲ σίδηρος
 τόσσα μέρη τῶν πέντε. πόσον δ' ἄρα δεῖ σε κεράσσαι
 λέξον τῷ χρυσῷ, χαλκῷ πόσον, ἀλλ' ἔτι λέξον
 κασσιτέροιο πόσον, λοιπῷ πόσον εἰπὲ σιδήρῳ,
 ὥστε σε τὸν εἴφανον τεῦξαι μνῶν ἐξήκοντα.

V.

Τὸ τρίτον, ἀργυροποιε, προσέμβαλε καὶ τὸ τέταρτον
 τῆς φιάλης εἰς ἓν, καὶ τὸ δωδέκατον,
 εἰς δὲ κάμινον ἔλαυνε βαλὼν, καὶ πάντα κυκίσας
 ἔξελέ μοι βῶλον· μνῶν δέ μοι ἔλκυσάτω.

P. 479.

VI.

Ἔχω τὸν ἐξῆς, καὶ τὸ τῷ τρίτῳ τρίτον.
 βράγῳ τὸν ἐξῆς καὶ τὸ τῷ πρώτῳ τρίτον.
 κῆγῳ δέκα μνᾶς, καὶ τὸ τῷ πρώτῳ τρίτον.

VII.

T. II.

Τὴς χιλίας γατῆρας, ἧς ἐκτὴσάμην,
λαβεῖν κελεύω τῆς ἐμῆς παιδας δύο·
πλὴν γνησίῃ τὸ πέμπτον ὑψίσθω δέκα
μέτρει τετάρτῃ τῶν λαχόντων τῷ νόθῳ.

VIII.

Εξ μινῶν ἐξ φιάλας κροῖστος βασιλεὺς ἀνέθηκε,
δραχμῇ τὴν ἑτέραν μείζονα τῆς ἑτέρας.

IX.

Ωρονόμων ἔχ' ἄριστε, πῶσον παρελήλυθεν ἡῶς;
ῥῶσπον ἀποικοιμένοιο δύο τρίτα, δις τόσα λείπει.

X.

Τίπτε με τῶν καρῶν ἔνεκεν πληγῇσι πιάζεις,
ὦ μήτερες; τὰ δὲ πάντα καλῶ διεμοιρήσαντο
παρθένοι. ἡ γὰρ ἐμεῖο Μελίσσιον ἑβδομα δοῖα,
ἡ δὲ δυωδέκατον Τιτάνη λάβεν· ἕκτον ἔχουσι
καὶ τρίτον Αἰνύχῃ φιλοπαίγμονες ἡδὲ Φίλιννα·
εἴκοσι δ' Ἀρπάξασα Θέτις λάβε, δώδεκα Θίσβη·
ἦνιδε καὶ δὲ γελᾷ Γλαύκῃ παλάμῃσιν ἔχουσα
ἑνδεκα· τῷτο δ' ἐμοὶ κάρυον περιλείπεται οἶον.

XI.

P. 480.

Πῶ σοι μήλα βέβηκεν, ἐμὸν τέκος; βέκτα μὲν ἰνώ
δοῖα, καὶ ὀγδοάτην μοῖραν ἔχει Σεμέλη·
αὐτονόῃ δὲ τέταρτον ἀφήρεκασεν· αὐτὰρ Λγαυὴ
πέμπτον ἐμῶν κόλπων ἔχει· ἀπαινουμένη·
σοὶ δ' αὐτῇ δέκα μήλα φυλάσσεται· αὐτὰρ ἔγωγε,
νοὴ μὰ Φίλῃν Κύπριν, ἐν τόδῃ μῆνον ἔχω.

Τ. II.

XII.

Δρεψαμένη ποτὲ μήλα φίλαις διεδάσσαντο Μυρτώ.
 Χρυσίδι μὲν μήλων πέμπτον πόρε, τέττατον Ηροῖ,
 ἑννεακαίδεκατον Ψαμάθῃ, δέκατον Κλεοπάτρῃ·
 αὐτὰρ εἰκοτὸν δωρήσαντο Παρθενοπέϊη·
 δώδεκα δ' Εὐάδῃ μῆνον πόρεν· αὐτὰρ ἐς αὐτὴν
 ἤλυθον ἐκ πάντων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μήλα.

XIII.

Αντομέναις ποτὲ μήλα φίλαις διεμοιρήσαντο
 Ἰνώ καὶ Σεμέλῃ δώδεκα παρθενικαῖς.
 καὶ ταῖς μὲν Σεμέλῃ πόρεν ἄρτια· ταῖς δὲ περισσὰ
 δῶκε κασιγνήτῃ· μήλα δ' ἔχεν πλεονα.
 ἡ μὲν γὰρ τρισσῇσι τρεῖς ἑβδομα δῶκεν ἑταίραις,
 ταῖς δὲ δύο πάντων πέμπτον ἔδωκε λάχος·
 ἑνδεκα δ' Ἀσυνόμῃ μιν ἀφείλατο, καὶ οἱ ἔλειπεν
 μῆνα κασιγνήταις μήλα δύο φερέμεν.
 ἡ δ' ἑτέρῃ πισύρεσσι πόρεν δύο τέττατα μήλων,
 πέμπτῃ δ' ἑκταίῃν μοῖραν ἔδωκεν ἔχειν·
 τέσσαρα δ' Εὐρυχόρῃ δῶρον πόρε· τέττασι δ' ἄλλοις
 μήλοισιν Σεμέλῃ μέμνευ ἀγαλλομένη.

P. 481.

XIV.

Η καρύη πολλοῖσιν ἐβεβρίθει καρύοισιν·
 νῦν δὲ τίς ἑξαπίνης μιν ἀπέθρυσεν; ἀλλὰ τί φησὶν;
 Ἐκ μὲν ἡμεῦ καρῶν πέμπτον λάβε Παρθενόπεια·
 ὀγδόατον δὲ Φίλιννα φέρει λάχος, ἡ δ' Ἀγανίπη
 τέττατον· ἑβδομάτῃ δ' ἐπιτέρπετομ Ωρεΐδεια·
 ἕκτῃ δ' Εὐρυνόμῃ καρῶν ἐδρέψατο μοῖραν·

τρισσὰ δ' ἐξ ἑκατὸν Χάριτες διεμοιρήσαντο·
 ἐννὰκι δ' ἐννέα Μῦσαι ἑμεῦ λάβον· ἐπτα δὲ λοιπὰ
 δῆεις ἀκρεμόνεσσιν ἐφήμενα τηλοτέροισιν.

Τ. II.

XV.

Επτάλοφον ποτὶ ἄστρῳ Γαδείρῳθεν, ἔκτον ὁδοῖο
 Βαίτις εὐμύκης ἄχρῃς ἐς ἡϊόνας·
 κεῖθεν δ' αὖ πέμπτον Πυλάδῃ μετὰ Φώκιον ἕδας,
 Ταύρῃ χθρῶν, βοῆς ἕνομ' ἀπ' εὐετίας·
 Πυρήνῃν δέ τοι ἐνθεν ἐπ' ὀρθόκραϊρον ἰόντι
 ὕγδοον· ἡ δὲ μίης δωδέκατον δεκάδας.
 Πυρήνης δὲ μεσηγυ καὶ Αλπίος ὑψικαρήνω
 τέτρατον· Λύσονίης αἰψὰ δυωδέκατον
 ἄρχομένης ἤλεκτρα φαίνεται Ηριδανοῖο.
 ὦ μάκαρ, ὅς δις ἄς ἦνυσα χιλιάδας,
 πρὸς δ' ἔτι πέντ' ἐπὶ ταῖς ἑκατοντάδας ἐνθεν ἐλαύνων·
 ἡ γὰρ Ταρπείη μέμβλετ' ἀνακτορίῃ.

XVI.

Εὐβλεφάροιο Δίκης ἱερὰ κρήδεμνα μίηνες,
 ὕφρα σε, πανδαμάτωρ χρυσὲ, βλέπομι τῶσον,
 ὅδ' ἐν ἔχω, πίσυρας γὰρ ἐπ' ἔκ' ἀγαθοῖσι ταλάντων
 οἰωνοῖσι μάτην δῶκα φίλοις δεκάδας·
 ἥμισυ δ' αὖ, τρίτατόν τε καὶ ὕγδοον, ὦ πολύμορφος
 ἀνδρώπων κῆρες, ἐχθρὸν ἔχοντα βλέπω.

p. 482.

XVII.

Πέμπτον μοι κλήρη, παῖ, λάμβανε· δωδέκατον δὲ
 δέξο, δάμαρ· πίσυρες δ' οὐίεις οἰχομένε

M 5.

Τ. II. παῖδες, ἀδελφείοι τε δύο, καὶ ἀγάτουνε μήτερ,
 ἐνδεκάτην κλήρη μοῖραν ἑκατος ἔχε.
 αὐτὰρ ἀνεψιαδοὶ δύο καὶ δέκα δέχθε τάλαντα·
 Εὐβυλος δ' ἔχέτω πέντε τάλαντα φίλος.
 πισοτάτοις δμώεσσιν ἐλευθερίην καὶ ἄποινα,
 μισθὸν ὑπηρεσίης, τοῖσδε δίδωμι τάδε.
 ὧδ' ἀμβανέτωσαν· Οὐήσιμος εἴκοσι πέντε
 μναῖς ἔχέτω· Δάος δ' εἴκοσι μναῖς ἔχέτω·
 πεντήκοντα Σύρος, Συνέτη δέκα, Τίβριος ὀκτώ·
 ἑπτὰ δὲ μναῖς Συνέτω παιδὶ δίδωμι Σύρην.
 ἕκ δὲ τριηκόντων κοσμήσατε σῆμα ταλάντων·
 ῥέζετε δ' Οὐδαίῳ Ζανὶ θυηπολίην·
 δισσῶν ἕς τε πυρῆν, καὶ ἄλφιστα, καὶ τελαμῶνας,
 εἰκαίην δοῖων σῶμα χάριν λαβέτω.

XVIII.

Τόμβος ἐγὼ, κεύθω δὲ πολύτρονα τέκνα Φιλίνης,
 τοῖον μαψιτόκων καρπὸν ἔχων λαγόνων.
 πέμπτον ἐν ἡϊθέοις, τρίτατον δ' ἐνὶ παρθενικῇσι,
 τρεῖς δ' ἐμοὶ ἀρτιγάμυες δῶκε Φίλινα κόρας·
 λοιποὶ δ' ἡελίοιο πανάμμοροι ἠδὲ καὶ αὐδῆς
 τέσσαρες ἐκ λαγόνων εἰς Λαχέροντα πέσον.

P. 483.

XIX.

Οὗτος τοι Διόφαντον ἔχει τάφος. ᾧ μέγα θαῦμα·
 καὶ τάφος ἐκ τέχνης μέτρα βίοιο λέγει.
 ἔκτην κερίζειν ριθτε θεὸς ᾤπασε μοῖρην·
 δωδεκάτην δ' ἐπιθεις, μῆλα πόρην χλοάειν.

τῇ δ' ἄρ' ἐφ' ἐβδομάτῃ τὸ γαμήλιον ἤψατο φέγγος,

ἐκ δὲ γάμων πέμπτῃ παῖδ' ἐπένευσεν ἔτει.

αἱ αὖ τηλύγετον θειλὸν τέκος, ἥμισυ πατρὸς

μέτρον τῷ κρυερὸς Μοῖρ' ἄφελεν βίβη.

πένθος δ' αὖ πिसύρσσει παρηγορέων ἐνι αὐτοῖς

τῇδε ποσσὶ σφίγῃ τέρεμ' ἐπέρυσσε βίη.

XX.

Παντὸς ὅσον βεβίωκε χρόνῳ παῖς μὲν τὸ τέταρτον

Δημοχάρης βεβίωκε· νεηνίσκος δὲ τὸ πέμπτον·

τὸ τρίτον εἰς ἄνδρας· πολὺν δ' ὅτ' ἀφίκετο γῆρας,

ἔζησεν λοιπὰ τρεῖς καὶ δέκα γήραος ἑδῶ.

XXI.

Οἷον ἀδελφεὶδς μ' ἐβίησατο, πέντε τάλαντα

ἔχ' ὁσίῃ μοίρῃ πατρικὰ θασσάμενος.

ἔπτα κασιγνήτοιο τόδ' ἐνδεκάτων πολύδακρυς

πέμπτον ἔχω μοίρης. Ζεῦ βαλὼν ὕπνον ἔχεις.

XXII.

Εἴπε κυβερνητῆρι, πλατὺν πόρον Ἀδριακοῖο

τέμνων νηί· Ἄλδς πόσα λείπεται εἰσέτι μέτρα;

τὸν δ' ἀπαμείβετο· Ναῦτα, μέσον Κεῖσιδ μετώπῃ

Κρηταίῃ, Σικελῇ τε Πελωρίδος ἑξάκι μέτρα

χίλια, δοῖων δ' αὖτε παρῶιχομένοιο δρόμοιο

πέμπτων διπλάσιον Σικελὴν ἐπὶ πορθηίδα λείπει.

p. 484.

XIX. 5. Scr. τῇ δ' ἄρ' ἔφ' — 6. Fort. ἐπείλειται.

Τ. Π.

XXIII.

Τῶν πισύρων κρηνῶν ὁ μὲν ἡματι πλήσεν ἅπασαν
δεξαμενὴν, δυσεὶ δ' ἕτος, ὁ δ' ἐν τρισὶν ἡμασιν ἕτος,
τέτρατος ἐν τετράεσσι· πόσω πλήσυσιν ἅπαντες;

XXIV.

Οἷγέ με, καὶ πισύρεσσιν ἐνιπλήσω παρεῦσαν
δεξαμενὴν ὥραις, κρηνὸς ἄλις προρέων·
δεξιτερὸς δ' ἄρ' ἐμείο τόσχις ἀπολείπεται ὥραις
ὑφρα' μιν ἐμπλήσει· δις δὲ τόσχις ὁ τρίτος.
εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν ῥοὴν ἐς μίαν οἴγοις,
εἰν ὀλίγη μοῖρα πλήσομεν ἡματίη.

XXV.

Κύκλωψ ὦ Πολύφημος ὁ χάλκεος· οἷα δ' ἐπ' αὐτῷ
τευξέ τις ὀφθαλμὸν, καὶ τόμα, καὶ παλάμην,
κρηνοῖς συζεύξας, τάζοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν,
ἡδ' ἔτι καὶ βλύζων φαίνεται ἀπὸ τόματος.
κρηνῶν δ' ἕτις ἄτακτος· ὁ μὲν παλάμης, τρισὶ μῆνοις
ἡμασιν ἐμπλήσει δεξαμενὴν προρέων·
ἡμάτιος γλήνης· τόμα δ', ἡματος ἐν δύο πέμπτοις.
τίς κ' ἐνέποι τρισσοῖς ἴσα θρόντα χρένον;

XXVI.

Ως ἀγαθὸν κρητῆρι θοοὶ κερῶσι βέεθρον
οἷδε δύο ποταμοί, καὶ Βρομίσιό χῆρις.
P. 485. ἴσος δ' ἢ πάντεσσι ῥόα δρόμος· ἀλλὰ μιν οἷος
Νεῖλος μὲν προρέων ἡμάτιος κορέσει,
τόσπον ὕδωρ μαζῶν ἀπερσέγεται· ἐκ δ' ἄρα Βάκχῃ
θύρσος ἐνὶ τρισσοῖς ἡμασιν εἶνον ἰεῖς·

σὸν δὲ κέρα, Ἀχελῷε, δὴ ἤμασι. νῦν δ' ἅμα πάντες
 ῥεῖτε, καὶ ἐν ὥραις πλήσετέ μιν ὀλίγαις.

XXVII.

Ω γύναι, ὡς πενίης ἐπελήσαο· ἡ δ' ἐπικείται
 αἰὲν ἀναγκαίῃ κέντρᾳ φέρουσα πόνων.
 μῶν ἐρίων νήθεσκες ἐν ἡματι· πρεσβυτέρῃ δὲ
 θυγατέρων καὶ μῶν καὶ τρίτον εἴλκε κρόκης·
 ὀπλοτέρῃ δὲ μίης φέρεν ἡμισυ. νῦν δ' ἅμα πάσαις
 δόρπον ἐφοπλίζει μῶν ἐρύσας ὁ κανών.

XXVIII.

Οἶδε λοετροχόοι τρεῖς ἔταμεν ἐνθάδ' ἔρωτες,
 καλλιρρόα πέμποντες ἐπ' εὐρίποιο λοετρά.
 δεξιτερὸς μὲν ἔγωγε τανυπτερύγων ἀπὸ ταρσῶν
 ἡματος ἑκταίῃ μοίρῃ ἐνὶ τόνδε κορέσσω·
 λαίδρ δ' αὖ πισύρεσθιν ἀπ' ἀμφιφορῆος ἐν ὥραις·
 ἐκ δ' ὁ μέσος τόξοιο κατ' ἡματος αὐτὸ τὸ μέσσον.
 φράζω δ' ὡς ὀλίγη κεν ἐνιπλήσασθαι ἐν ὥρῃ,
 ἐκ πτερύγων, τόξῳ τε, καὶ ἀμφιφορῆος ἰέντες.

XXIX.

Πλινθουργοί, μέλα τῷτον ἐπείγομαι οἶκον ἐγείρω·
 ἡμᾶρ δ' ἀνέφελον τόδε σήμερον, εἰδ' ἔτι πολλῶν
 χρηζέω, πᾶσαν δὲ τριηκοσίῃσι δέξασθαι
 πλίνθον ἔχω. σὺ δὲ μῆνος ἐν ἡματι τόσσον ἔτευχες·
 παῖς δέ τοι ἐκ καμάτοιο διηκοσίαις ἀπέληγεν·
 γαμβρὸς δ' αὖ τόσσησι καὶ εἰσέτι πεντήκοντα.
 τρισσαῖς συζυγίαις πόσσαις τόδε τεύχεσσι ὥραις;

P. 486.

Τ.Π.

XXX.

Δάκρυ παρὰ τάξαντες ἀμείβετε. οἶδε γὰρ ἡμεῖς,
 ὥς τούδε δῶμα πεσὺν ὤλεσεν Ἀντιόχῳ
 δαιτύμονας, οἷσιν τε θεὸς δαιτός τε τάφῳ τε
 τόνδ' ἐπορέν χῶρον. τέσσαρες ἐκ Τεγέης
 κείμεθα· Μεσσήνης δὲ δωδέκα· ἐκ δὲ τε πέντε
 Ἀργεος· ἐκ Σπάρτης δ' ἡμισυ δαιτυμόνων·
 αὐτὸς δ' Ἀντίοχος· πέμπτη δὲ τε πέμπτον ὕλοντο
 Κερκρόπιδαι· σὺ δ' ὕλαν κλαῖε, Κόρινθε, μόνον.

XXXI.

Νικαρέτη παίζουσα σὺν ἡλικιώτισι πέντε,
 ὧν εἶχεν καρύων δῶκε Κλιτοῖ τὸ τρίτον,
 καὶ Σαπφοῖ τὸ τέταρτον, Αἰριοδίκῃ δὲ τὸ πέμπτον,
 εἰκοτὸν Θεωνοῖ καὶ πάλι δωδέκατον,
 εἰκοτὸν τέταρτον δὲ Φιλιννίδι· καὶ περιῆν δὲ
 πεντήκοντ' αὐτῇ Νικαρέτῃ κάρυα.

XXXII.

Γνωμονικῶν Διδῶρε μέγα κλέος, εἶπέ μοι ὦρην.
 Ἡνίκ' ἀπ' ἄντολῆς πόλον ἤλατο χρύσεα κῆλα
 ἡελίῳ, τῷ δ' ἦτοι ὅσον τρία πέμπτα δρόμοιο,
 τετράκι τόσον· ἔπειτα μεθ' Ἑσπερίην ἄλα λείπει.

P. 487.

XXXIII.

Ζεῦ μάκαρ, ἥ ῥά τοι ἥ ῥα τὰδ' εὐαδεν, οἷα γυναῖκες
 Θεσσαλικάι παίζουσι; μαρναίνεσθαι ὕμῳ Σελήνης
 ἐκ μερόπων· ἴδον αὐτόε. ἔην δ' ἔτι νυκτὸς ἐπ' ἡῷ
 δις τόσον, ὅσσα δύο ἑκτα καὶ ἑβδομον αἰχομένοιο.

XXXIV.

Τ. II.

Ἀπλυνέων ἄτρων, παρόδης τ' ἐπὶ τοῖσιν ἀλητῶν
εἶπε μοι, ἥνίκ' ἐμοὶ χθιζὸν ἔτικτε δάμαρ·
ἤμαρ ἔην, ὅσπὸν τε δις ἔβδομον ἀντολίηθεν,
ἔξάκι τόσσον ἔην Εσπερίην ἐς ἄλκ.

XXXV.

Εγρεσθ', Ἥριγένεια παρέδραμε· πέμπτον, ἔριθαι,
λειπομένης τρισσῶν οἶχεται ὀγδοάτῳ.

XXXVI.

Σύρτιος ἐν τενάγεσσι πατὴρ θάνεν, ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης
πέντε τάλαντα φέρων ἤλυθε ναυτιλίας
ἕτος ἀδελφειῶν προφερέσατος· ἥ γὰρ ἔμοιγε
δῶκεν ἑῆς μοίρης διπλάσιον τριτάτων
δοιῶν, ἡμετέρης δὲ δύο ὕγδοα μητέρι μοίρης
ᾧπασεν, ὅδ' οὐκ ἦν ἡμβροτεν ἀθανάτων.

XXXVII.

Ἄ βάσις ἂν πατέω σὺν ἐμοὶ βάρος ἀλίκον ἔλκει.
Ῥχά κρητὶς σὺν ἐμοὶ τόσσα τάλαντα φέρει.
Ἄλλ' ἐγὼ οἶος ἄπαξ τὰν σὺν βάσιν ἐς δις ἀνέλκω.
Ῥ κήγῳ μῦνος ἐὼν σὺν βάσιν ἐς τρις ἄγω.

XXXVIII.

P. 488.

Ἄ δὲ μοι δέκα μνᾶς, καὶ τριπλῆς σῆ γίνομαι.
Ῥ καὶ γὰρ λαβὼν σῆ τὰς ἴσας, σῆ πεντάπλως.

XXXIX.

Ἄ δὲ μοι δύο μνᾶς, καὶ δίπλως σῆ γίνομαι.
Ῥ καὶ γὰρ λαβὼν σῆ τὰς ἴσας, σῆ τετράπλως.

Τ. Π.

XL.

Ομηρος Ησείδῃ ἱρωτήσαντι πόσον τὸ τῶν Ἑλλάνων πλῆθος
κατὰ τῆς Ἰλίου φρετιῦται.

Επτ' ἔσαν μαλερῷ πυρὸς ἐσχάρα· ἐν δὲ ἐκάτῃ
πεντήκοντ' ὄβελοι, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

XLI.

Παλλὰς ἐγὼ χρυσῇ Φυρήλατος. αὐτὰρ ὁ χρυσὸς
αἰζιγῶν πέλεται δῶρον ἀοιδοπῶλων.
ἦμισυ μὲν χρυσοῖο Χαρίτιος, ὀγδοάτην δὲ
Θέσπις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔδωκε Σόλων,
αὐτὰρ ἑικοσὴν Θεμίσων· τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
ἐννέα, καὶ τέχνη δῶρον Ἀριστείδεα.

XLII.

Αὐγαίην ἐρέεινα μέγα ρθένος Ἀλκίδαο.
πληθὺν βυκολίων διζήμενος· ὃς δ' ἀπάμειπτο·
Ἀμφὶ μὲν Ἀλφειοῖο ῥοῆς, φίλος, ἦμισυ τῶνδε·
μοῖρα δ' ὀγδοάτη ὕχθον Κρόνῃ ἀμφινέμεντο·
δωδεκάτη δ' ἀπάνευθε Ταυραξίπποιο παρ' ὕρον·
p. 489. ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἠλίδι δῖαν ἑικοσὴ νεμέθοντο·
αὐτὰρ ἐν Ἀρκαδίῃφι τριηκοσὴν προλέλοιπα·
λοιπὰς δ' αὖτε λούσας ἀγέλας τόδε πεντήκοντα.

XLIII.

Χάλκεός εἰμι λέων· κρηνοὶ δ' ἐμοὶ ὕμματα δοῖκ,
καὶ τόμα, σὺν δὲ, θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.
πλήθει δὲ κρητῆρα δού' ἡμασι δεξιὸν ὕμμα,
καὶ λαῖον τρισοῖς, καὶ πισύρεσσι θέναρ·

ἄρκιον

αρκιον ἐξ ὥραις πλησασί τῶμα. εἰ δ' ἄμα πάντα,
καὶ τῶμα, καὶ γλήνοα, καὶ θέναρ, εἰπὲ πόσαις.

Τ. II.

XLIV.

Ἀμφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μναῖς ἔλκομεν,
Ζηθός τε, χῶ ξύναιμος· ἦν δέ μιν λάβησθε
τρίτον, τὸ τέτρατόν τε τῷδ' Ἀμφίονος,
ἐξ πάντ' ἀνευρών, μητρὸς εἰρήσεις ταῖ μιν.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΥ.

P. 490.

Ζώειν, εἰναλίη θέτι, Μέμνονα, καὶ μέγα φωνεῖν
μάνθανε, μητρὶν λαμπάδι θαλπόμενον,
Αἰγύπτῃ Λιβυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἐνθ' ἀποτάμνεις
καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος·
τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα, μήτ' ἐνὶ Τρώων
φθέγγεσθαι πεδίῳ, μήτ' ἐνὶ Θεσσαλίῃ.

Ρ Ο Υ Φ Ο Υ

ΔΟΜΕΣΤΙΚΟΤ.

Πάντα σέθεν φίλεω, μῆνον δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα
ἐχθαίρω, τυγεροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

T. II. p. 491.

Κ Υ Ρ Ι Α Λ Ο Υ .

I.

Πάγκαλόν ἐστ' ἐπίγραμμα τὸ διςῖχον· ἣν δὲ παρὲλθῃς
τὸς τρεῖς, βραψώδεις, καὶ ἐπίγραμμα λέγεις.

II.

Κύριλλος τόδε σῆμα φίλῳ ποιήσατο παῖδι
Κλειοφόρῳ, τριέτη ὃν ἀφείλετο Μοῖρα κραταῖη,
πρὶν γλυκερῷ βιότοιο ἐς ἡλικίης τέλος ἐλθεῖν.
ἀλλ' εἴ γ' ἐν φθιμένοισιν τις αἴσθησις, τέκνον, ἴκη
καῖφον ἔχοις γαίης βάρος εὐσεβείης ἐνὶ χώρῳ.

p. 492.

Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ο Υ Σ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΙΣΟΥ.

Εἰς Διογένην τὸν αὐτὸ ἀδελφιδῶν.

Σοὶ τόδε, Διόγενες, θαλερῆς μνημῆϊόν ἦβης
Πόντῳ ἐν Εὐξείνῳ θήκατο Φρῶξ γενέτης,
φειῦ, πάτρης ἐκὰς ὅσπον. ἄγεν δέ σε νεῦμα θεοῦ,
πάτρὸς ἀδελφεῖω πένθος ὀφειλόμενον,
ὃς σε περιτείλας ἱερῇ παλάμῃ τε καὶ εὐχῇ
γείτονα τῆς μακάρων θῆκε χοροστασίας.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ
ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΑΡΧΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

T. II. p. 493.

I.

Στέφος πλέκων ποῦ' εὔρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Εἰρωτα,
καὶ τῶν πτερῶν κατασχών
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν με
πτεροῖσι γαργαλίζει.

II.

Ιμερτή Μαρίη μεγαλίζεται. ἀλλὰ μετέλθοις
κείνης, πότνι Δίκη, κόμπου ἀγνητορίας·
μὴ θανάτῳ, βασιλείᾳ· τὸ δ' ἔμπαλιν, ἐς τρίχας ἔλθαι
γῆρας· ἐς ῥυτίδας σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθρος·
τίσειαν πολὶαὶ τάδε δάκρυα. κάλλος ὑπόσχοι
ψυχῆς ἀμπλακίην, αἴτιον ἀμπλακίης.

III.

Ελλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἄσπινδα Μήδων
Λαῖς θῆκεν ἑὼ κάλλει ληϊδίην.
μὲν ἔνικῃ θῆ ὑπὸ γῆραϊ, καὶ τὸν ἔλεγχον
ἄνθετό σοι, Παφίη, τὸν νεότητι φίλον.

p. 494.

I. 5. Sct. Υπινον.

N 2

Τ. II. ἥς γὰρ ἰδεῖν τυγέει πολιῆς παναληθέα μορφὴν,
τῇσδε συνεχθαίρει καὶ σκιδέντα τύπον.

IV.

Λαῖς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ περικαλλέα μορφὴν,
γηραλέων τυγέει μαρτυρίην βυτίδων.
ἔνθεν πικρὸν ἔλεγχον ἀπεχθῆρασα κατόπτρι,
ἄνθετο δεσποίνῃ τῆς πάρος ἀγλαΐης.
ἀλλὰ σύ μοι, Κυθέρεια, δέχου νεότητος ἑταῖρου
δίσκον, ἐπεὶ μορφῇ σὴ χρόνον ἔτρωμέει.

V.

Κάλλος μὲν, Κυθέρεια, χαρίζεται· ἀλλὰ μαραίνει
ὁ χρόνος ἐρπύζων σὴν, βασίλεια, χάριν.
δώρε δ' ὑμετέροιο παραπταμένῃ με, Κυθέρη,
δέχυστο τὴν δώρε, πότνια, μαρτυρίην.

VI.

Καμυτομένῃς δόνακας, κόπην θ' ἄμα, νηὶς ἱμάσθλην,
γυρῶν τ' ἀγκίστρων καμυλῶσαν ἵτον,
εὐκόλπτῃ τε λίνοιο περίπλοα κύκλα μολίσθῃ,
καὶ φελλῶς κύρτων μάρτυρας εἰναλίων,
ζεῦγος τ' εὐπλεκέων σπυρίδων, καὶ μητέρα πυρσῶν
τήνδε λίθον, νηὶν θ' ἔδρανον ἀσαθέων
ἄγκυραν, γριπεύς, Εριάνιε, σοὶ τᾷδε Βαίτων
δῶρε φέρει, τρωμερῶ γήραος ἀντιάσας.

P. 495.

VII.

Κεκμηῶς χρόνῳ πεπονηκότα δίκτυα θήρη
ἄνθετο ταῖς Νύμφαις ταῦτα γέρον Κινύρας·

T. II.

ὃ γὰρ ἔτι τρομερῇ παλάμῃ περιηγέα κόλπον
 εἶχεν ἀκοντίζειν οἰγομένοιο λίνῃ.
 εἰ δ' ὀλίγῃ δώρῃ τελέθει δόσις, ὃ τότε, Νύμφαι,
 μέμψις, ἔπει· Κινύρῃ ταῦθ' ὅλος ἔσκε βίος.

VIII.

Ταῖς Νύμφαις Κινύρας τότε δίκτυον· ὃ γὰρ αἶρει
 γῆρας ἀκοντιστῆν μόχθον ἐκβολῆς.
 ἰχθύες, ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες, ὅττι θαλάσσω
 δῶκεν ἔχειν Κινύρῃ γῆρας ἑλευθερίην.

IX.

Γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίας λίνῃ θήρης
 δέχνυσο, Πάν. Πίγρης· σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερόγων
 ταῦτα φέρει· θηρῶν, Δᾶμις· Κλείτῳρ δὲ, θαλάσσης.
 καὶ σφι δὸς εὐαγρεῖν ἡέρα, γαῖαν, ὕδαρ.

X.

Ἀκλινέας γραφίδεσσιν ἀπιθύνοντα πορείας
 τόνδε μόλιβδον ἄγων, καὶ μόλιβῃ κανόνῃ,
 σύνδρομον ἡνιοχῆα, πολυτρήτῃ τ' ἀπὸ πέτρης
 λαῶν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆγε γένυν καλάμῃ,
 σὺν δ' αὐτοῖς καλάμοισι μέλαν, μυτήρια φωνῆς
 ἀνδρομέης, σμίλης τ' ὀξύτόμον κοπίδα,
 Ερμείῃ Φιλῶδημος, ἔπει χρένος ὕμματος αὐγὴν
 ἀμβλύνας παλάμῃ δῶκεν ἑλευθερίην.

XI.

P. 496.

Ἀΰλακας ἰδυπόρων γραφίδων κύκλοις χαράσσαν
 ἄνθεμά σοι τρωχθεῖς ὕτος ἐμὸς μόλιβος,

Τ. Η. καὶ κολίβρι χρωτίζει κανὼν τύπον ὀρεθρὸν ὀπάζων,
καὶ λίθος εὐσχιόεων θηγαλέη καλάμων,
σὺν καλάμοις ἄγγος τε μελανδόκον, οἷσι φυλάσσει
αἰὼν ἱεραμένοις γῆρυν ἀποικομένων·
δέχυσσο καὶ γλυπτῆρα σιδήρεον, ᾧ θρασυς Ἀρης
σὺν Μῆσαις ἰδίην δῶκε διακτερίην,
Ερμείη, σὰ γὰρ ὅπλα· σὺ δ' ἄδρανέος Φιλοδήμῳ
ἔδυνε ζωὴν, λειπομένοιο βίην.

XII.

Εἰς τὸν Πραξιτέλους Ερωτα.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις,
χερσὶ με ληϊδίαις ἔπλασε Πραξιτέλης.
αὐτὸν γὰρ τὸν Ερωτα τὸν ἔνδοθι κευθόμενον με
χαλκώσας, φρόνη δῶκε γέρας Φιλίης.
ἡ δέ μιν αὖτις Ερωτὶ προσήγαγε· καὶ γὰρ ἐρῶντας
δῶρον Ερωτὶ φέρειν αὐτὸν Ερωτα θέμις.

XIII.

Ἀγριος ἦτος Ἀδωνίς, ὃς εἰς κύνας ὕμματα βάλλει,
σχέτλι' Ερωε, Παφίης ἄγχι περιταμένης.

XIV.

Εἰς τὴν Μύρωνος βῆν.

Χαλκείην τύπτεις δάμαλιν· μέγα σ' ἤπαφε τέχνη,
βυκόλε· τὴν ψυχὴν ἔ προσέθηκε Μύρων.

p. 497.

XV.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχῃ τῷτο βοήσεις·
ἡ φύσις ἄπνοός ἐστιν, ἡ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη.

XVI.

T. II.

Βυκόλε, ποῖ προΐειν με βιάζεαι, ἴσχεο νύστων.

ὃ γὰρ μοι τέχνη καὶ τόδ' ὕπασσεν ἔχειν.

XVII.

Η χαλκὸν ζώωσε Μύρων σοφός, ἡ τάχα πόρτιν
χάλκωσε, ζωὴν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

XVIII.

Πλάττω Μύρων, σέο πόρτιν ὁδοιπὸρος ἦλθεν ἱλάσσω·
χαλκῷ δὲ ψαύσας, φῶρ κενὸς ἐξεφάνη.

XIX.

Εἰσορῶν με λέων χαίνει τόμα, χερσὶ δ' αἶρει
γαιοπόνος ζεύγλην, ἀγρυνόμος κορύνην.

XX.

Τλῆθι, Μύρων· τέχνη σε βιάζεται· ἄπνοον ἔργον.
ἐκ φύσεως τέχνη· ὃ γὰρ φύσιν εὔρετο τέχνη.

XXI.

Εν βοὶ τᾷδ' ἐμάχοντο φύσις καὶ πότνια Τέχνη·
ἄμφοτέραις δὲ Μύρων ἴσον ὕπασσε γέρας.
δεσπομένοις μὲν γὰρ, φύσις κράτος ἤρπασε Τέχνη·
αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἡ φύσις ἐπὶ φύσις.

XXII.

P. 498.

Ηπαφε καὶ σε μύωπα Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρεῖδεις
πλευραῖς χαλκοτύποις ἀντιτύποις βοός·
ὃ νέμεσις δὲ μύωπι· τί γὰρ τόσον, εἴ γε καὶ αὐτὸς
ὀφθαλμὸς νομῶν ἡπερύπευσε Μύρων;

XX 1. Fort. (α) τλῆθι φύσις, τέχνη σε βιάζεται. (β) ἄπνοον
ἔργον.

Τ. II.

XXIII.

Εἰς ἄγνῳμα Προμηθεύς.

Τέχνης πυρσὸν ὑπασσα φερέσβιον, ἐκ δ' ἄρα τέχνης
καὶ πυρὸς, ἀλλήκτη πῆματος ὕψιν ἔχω.
ἧ μερόπων ἀχάριτον ἀεὶ γένος, εἴ γε Προμηθεὺς
ἀντ' εὐεργεσίης ταῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων.

XXIV.

Χαλκὸν μὲν καλῆσκειν ἀτειρέα βίβλος Ομήρου·
ἀλλὰ μιν ὁ πλάτης δεῖξεν ἐλεγχομένην.
δεῦρ' ἴδε γὰρ τευάχοντα Προμηθεῖα, δεῦρ' ἴδε χαλκῷ
τεύρομένους σπλάγχων ἐκ μυχάτων ὀδύνας.
Ηρακλῆς νεμέσῃσιν, ἐπεὶ μετὰ σείῳ φαρέτρην
Ἰαπετιονίδης ἄλγος ἄπαυστον ἔχει.

XXV.

Εἰς Ἰκαρόν χαλκὸν ἐν λυτρῷ ἱσάμενον.

Ἰκαρε, κηρὸς μὲν σε διώλεσε· νῦν δέ σε χαλκῷ
ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὔθις ὁ χαλκοτύπος.
ἀλλὰ γε μὴ πτερὰ πάλλε κατ' ἥερα, μὴ τὸ λοετρὸν,
ἠερόθεν πίπτων, Ἰκάριον τελέσῃς.

P. 499.

XXVI.

Ἰκαρε, χαλκὸς ἐὼν μιμνήσκειο· μὴδέ σε τέχνη,
μὴδ' ἀπάφῃ πτερύγων ζευγὸς ἐπαιμάδιον.
εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πέσες ἐν πελάγεσσι θαλάσσης,
πῶς ἐθέλεις πτῆναι χάλκεον εἶδος ἔχων;

XXVII.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκτήτη.

Οἶδ' αὖ Φιλοκτήτην δρόων, ὅτι πᾶσι φαίνεται
ἄλγος ἐόν, καὶ τοῖς τηλόθι δερκομένοις.

Τ. Π.

ἄγρια μὲν κομβώσαν ἔχει τρίχα· δεῦρ' ἴδε κόρης

χαίτην τρηχαλέοις χρώμασιν αὐταλέην·

δέρμα κατεσκληκὸς δὲ φέρει καὶ βικνὸν ἰδέσθαι,

καὶ τάχα καρφαλέον χερσὶν ἐφαπτομέναις.

δάκρυα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παγέντα

ἴσται, ἀγρύπνῃ σῆμα δυπαθίης.

XXVIII.

Εἰς ἄγαλμα Νιδβης.

Δυστήνῃ Νιδβης ὄραας παναληθέα μορφὴν,

ὥς ἔτι μυρομένης πότμον ἔδω τεκέων.

εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν ἔκ ἔλλαχε, μὴ τόδε τέχνη

μέμφο· θηλυτέρην εἶκασε λαϊνέην.

XXIX.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας.

Τιμόμαχος Μήδειαν ὄτ' ἔγραφεν, εἰκότι μορφᾷ

ἀψύχῃ ψυχᾷς θήκατο διχθαδίας.

ζᾶλον γὰρ λεχέων, τεκέων θ' ἄμα φίλτρα συνάψας,

p. 500.

δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν.

XXX.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἑνοπλον Ἀθηνᾶν.

Τίπτε Τριτογένεια κορύσσειαι ἄτει μέσση;

εἶξε Ποσειδάων· φεῖδο Κεκροπίης.

XXXI.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἑνοπλον Ἀφροδίτην.

Αἰεὶ μὲν Κυθέρεια φέρειν δεδάηκε φαρέτην,

τόξα τε, καὶ δολιχῆς ἔργον ἐκηβολίης.

αἰδομένη δ' ἄρα θεσμῷ μενεπολέμοιο Λυκέρων

φίλτρα φέρει Σπάρτῃ τεύχεσιν ἀγχεμάχοις.

Τ. Π. Ὑμεῖς δ' ἐν θαλάμοισι Λακωνίδες, ὅπλα Κυθήρης
ἀζόμεναι, παῖδας τίκτετε Θαρσαλέας.

XXVII.

Εἰς τὴν Ἀπελλᾶς Ἀφροδίτην ἀναδυομένην.

Ἄρτι Θαλασσαιῆς Παφίη πρῆκυψε λοχείης,
μαῖαν Ἀπελλεῖην εὐραμένη παλάμην,
ἐλλὰ τάχος γραφίδων ἀποχάζσο, μή σε διήνη
ἄφροδς ἀποσάξων θλιβομένων πλοκάμων.
εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθῃ διὰ μῆλον,
τὴν Τροίην ἀδίκως Παλλὰς ἐλήισατο.

ρ. 501.

XXXIII.

Εἰς φιάλην ἔχουσαν κινεμένης ἰχθύος.

Οὕτω Βάκχον ἔσεκτο θέτις. νῦν μῦθος Ομήρου,
ὅψα μὲν, ἀλλ' εὖρεν πίσιν ἐτητυμίας.

XXXIV.

Εἰς ἀνδριάντα Πυθαγόρου.

Οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα φύσιν πολύμητιν ἀριθμῶν
ἤθελεν ὁ πλάτης Πυθαγόραν τελέσαι,
ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι· καὶ τάχα φωνὴν
ἐνθεν ἀποκρύπτει, καὶ τόδ' ἔχων ὀπάσαι.

XXXV.

Εἰς οἶκον ἐκίπεδον.

Ὡρῇ ἀναψύχω θέρους, καὶ χεῖματι θάλλω,
τῆλλιπὲς ὥρῶν ἐξ ἐμῶθεν παρέχων.

XXXVI.

Εἰς ἀφύλακτον οἶκον.

Κερδαλέας διζέσθαι δόμους, ληίστορες, ἄλλως·
τοῖσδε γάρ ἐσι φυλαῆς ἔμπεδός, ἢ πενίη.

XXXVII.

Τ. Π.

Εἰς βῆμα τὰ σοφιστὰ Κρατερῶ.

Δένδρον ἐγὼ μακαριστὸν, ἐπεὶ ποτὲ μεσσούθεν ὕλης
 ἰσάμενον λιγυροῖς ἐτρεφόμενῳ ἀνέμοις,
 ὀρνίθων ἐπίβασθρον εὐθροον. ἀλλὰ σιδήρεῳ
 ἐτμήθην, κλήρεω κρείσσονος εὐτυχίης·
 ἄντι γὰρ ὀρνίθων, Κρατερῶ κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
 ἄρδομαι, εὐμήσοις χεύμασι τηλεθάον.

P. 502.

XXXVIII.

Εἰς ἀρχοντικὸν πέλεκυν.

Ἡ μὲν ἀλιτραίνης, πέλεκυν βλεφάροισι δοκεύεις·
 ἣν δὲ σαοφρονέης, ἄργυρός εἰμι μόνον.

XXXIX.

Ἡ θεὰ μὲν βασιλεύς σε βοηθόον εἰσέτι πέμπει
 ἄγεσσι τειρομένοις δευομένων μερόπων,
 Τατιάνα χεύσεις· σὺ δ' ἐν βίβτοιο γαλήνῃ
 πατρίδα καὶ κληρὸν σὸν προβέβυλας ἔχειν,
 πύξων σὼν πρόγονων κτέρας ἔνδικον. ἀρχομένων γὰρ
 πλῆτον ὅτι συγγεῖς σὺνθρονος οἶδε Δίκη.

XL.

Εἰς Θεοδότης εἰκόνα.

Αὐτὴν Θειοδότην ὁ ζωγράφος. αἶθε δὲ τέχνης
 ἤμβροτε, καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

XLI.

Εἰς Καλλιόπην τινὰ εὐφώνον γυναῖκα καὶ εὐμμενον.

Ἡ γλυκερὸν μέλψασα, καὶ ἄλκιμον ἢ θρόον αὐδῆς
 μύνη θηλυτέροις τήδεσι ῥήξαμένη,

Τ. II. κείται σιγαλή· τὸσον ἔσθ' ἐνε νήματα Μοίρης,
ὥς λιγυρὰ κλείσαι χεῖλεα Καλλιόπης.

p. 503.

XLII.

Οὗτε φύσις θήλεια, καὶ ἡ πολιοῖο καρήνη
ἄδρανιν φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην·
ἀλλὰ μέλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
ψυχῇ, Καλλιόπῃ, συγκατέλυσας ὅπ' α.

XLIII.

Ηἕα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. ἄρτι μέσσω
εὖχος ἑταιριῶν· κρυπτὰ ὁμοιοῖσιν ἄχῃ·
ἀγρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλὺτος, ἀλλοδαπὴ χθονὶ
γνώσις. ἐκ δὲ γάμων οἶκος ἐμοφρονέει·
τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφροντις αἰὶ βίος, ἔρκος ἐτύχθῃ
πατρὶ τέκος· φρεῖδος τοῖς ἀγνόοις φέβος.
ἠγορέην νιότης, πολὺν φρένας οἶδεν ὀπάσσει.
ἐνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύτευε γένος.

XLIV.

Οἶκος καὶ πάτερ, βίβτε χάρις· αἱ δὲ περισσῶι
φροντίδες ἀνθρώποις, ἡ βίος, ἀλλὰ πόνος.

XLV.

Ολκὰς ὕδαρ προφυγῆσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἐν χθονὶς ἀγκοῖναις ὤλετο μητριάσιν.
ἱταμένην γὰρ πυρὸς ἐπέφλεγε· καιομένη δὲ
δυσμενέων ὑδάτων συμμαχίην ἐκάλει.

XLII. 4. Vulgo: φιῦ, φιῦ, K., σὴν κατέλ.

XLVI.

Τ. Π.

Μύγδων τέρμα βίοιο λαχών, αὐτότολος ἦλθεν
 εἰς Αἰδὸν, νεκύων πορθημίδος ἢ χατέων.
 ἢν γὰρ ἔχε ζώων βιοδώτορα, μάρτυρα μόχθων,
 ἄγραις εἰναλίαις πολλάκι βριθομένην,
 τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σύνδρομον, εὔτε τελευτῇ
 εὔρετο, συλλήξας ὀλκᾶδι καιομένη.
 ὅτῳ πιστὸν ἄννακτι πέλε σκάφος, οἶκον ἄεξον
 Μύγδονι, καὶ σύμπλην ἐς βίον, ἐς θάνατον.

p. 504

XLVII.

Μήτηρ υἷα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων
 ἔκτανεν, ὠδίνων μνηστὶν ἀνηναμένη.
 καὶ γὰρ γνήσιον αἷμα διακρίνει Λακεδαιμόνων
 ἁλκῇ μαρναμένων, ἢ γενεῇ βρεφείων.

XLVIII.

Εἰς τινα ὑπὸ ληστῶν πεφονευμένον, καὶ ὑπ' αὐτῶν θηπτόμενον.

Ὅποτ' ἐμὲ κρύψεις ὑπὸ πυθμένα νεύατον αἴης
 τόσσον, ὅσον κρύψαι πάνσκοπον ὕμνα Δίκης.
 ἀντὶ φόβου τάφον ἄμμι χαρίζεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 ἴσων ἀντιτύχοις ἐρανόθεν χαρίτων.

XLIX.

Ὅτι σε πόντος ἀπώλεσεν, ἢ πνέοντες αἴηται,
 ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως φοιτᾶδος ἐμπορίας.
 εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἐκ δὲ θαλάσσης
 ἁλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

Τ. II.

L.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Οἷς με τριβόδοισι μέσαις τάρχυσε θανόντα,
 λυγρὰ παθὼν τύμβω μὴδ' ὀλίγοιο τύχοι,
 Ρ. 505. πάντες ἐπεὶ Τίμωνα νέκυν καλέεσιν ὀδῖται,
 καὶ μέγας ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης.

LI.

Οὐνομα μὲν ΚΑΛΗ, φρεσὶ δὲ πλεον ἢ προσώπῳ,
 κάτθανε· Φεῦ, Χαρίτων ἐξαπόβλωλεν ἔαρ.
 καὶ γὰρ ἔην Παφίη παιομοίος, ἀλλὰ συνένυμ
 μίνῳ· τοῖς δ' ἑτέροις Παλλὰς ἐρυμνοτάτη.
 τίς λίθος ἔκ ἐγόησεν ὅτ' ἐξήρπαξεν ἐκείνην
 εὐρυβίης Αἰδῆς ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων;

LII.

Εἰς Ροδὴν τὴν γυναῖκα Διοφάνους νέαν τελευτήσαντα.

Σοὶ σορὸν εὐλαΐγγα, Ροδοῖ, καὶ τύμβον ἐγείρει,
 βύσιά τε ψυχῆς δῶρα πένθει νέμει,
 ἀντ' εὐεργεσίας· γλυκερὸς πῶσις· ὅττι θανῶσα
 ὠκύμορος, κείνῳ δῶκας ἐλευθερίην.

LIII.

Εἰς ναυηγὸν τινα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐκβεβηκότα πρὶς τὴν
 αὐτὴν πατρίδα.

Χαῖρέ μοι, ὦ ναυηγὲ καὶ εἰς Αἶδαο περήσας
 μέμφεο μὴ πόντι κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.
 κεῖνοι μὲν σ' ἐδάμασαν· ἄλδς δέ σε μείλιχον ὕδαρ
 ἐς χθόνα καὶ πατέρων ἐξεκύλισσε τάφους.

LIV.

T. II. p. 506.

Εἰς τινὰ νεκρῶσάντα, καὶ ὑπὸ ναυτῶν ἐκ τῆς θαλάσσης νεκρὸν
ἀναληφθέντα καὶ τάφος εὐμοιρήσαντα.

Πλώεις ναυηγὸν με λαβὼν, καὶ σήματι χάσας;
πλῶε, Μαλειάων ἄκρα φυλασσόμενος.
αἰεὶ δ' εὐπλοίην μεθέποις φίλος· ἦν δέ τι βέξη
ἄλλο τύχη, τοίων ἀντιάσας χαρίτων.

LV.

Εἰς Πάμφιλον φιλόσοφον ἐν νεκροῖσι τελευτήσαντα.

Χρῶν σ' ἔτεκε, πόντος δὲ διώλεσε, δέκτο δὲ θῶκος
Πλωτῆος· κεῖθεν δ' ἕρανδον εἰσανέβης.
ἔχ' ὥς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνατος, ἀλλ' ἵνα πάντων
κλήροις ἀθανάτων, Πάμφιλε, κόσμον ἄγης.

LVI.

Ωρίος εἴλε σε παῖδας, ὥριος εἴλε σε τύμβος,
εὐδακλέων Χαρίτων ἄνθος, Ἀνασασίη.
σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κατὰ δάκρυα λείβει,
σοὶ τάχα καὶ πορθιμεὺς δακρυχέει νεκύων.
ἔ· γὰρ ὅλον λυκάβαντα διήνυσας ἄγχι συνεύνη,
ἀλλ' ἐκκωιδεκέτιν, Φεῦ, κατέχει σε τάφος.

LVII.

Φεῦ/Φεῦ, ἀμετρήτων χαρίτων ἕαρ ἡδὺ μαρναίνει
ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χειῖμα τὸ νερερίων.
καὶ σε μὲν ἤσπασε τύμβος ἀπ' ἡελιάτιδος αἴγλης,
πέμπτον ἐφ' ἐνδεκάτῳ πικρὸν ἄγυσαν ἔτος·
σὸν δὲ πόσιν, γενέτην τε κακκαῖς ἀλάσας ἀνίας,
εἷς πλεον ἡελίῳ λάμπεις, Ἀνασασίη.

p. 507.

Τ. II.

LVIII.

Εἰς Ἰωάννην τινὰ νέον καὶ ἀτελῆ τελευτήσαντα.

Ἄγριός ἐστι Χάρων. β πλέον ἥπιος. ἀ ἤρπασεν ἤδη
τὸν νέον. β ἀλλὰ νόῳ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.
α τερπώλῃς ἀπέπαυσεν. β ἀπετυφέλιξε δὲ μόχθων.
α ἔκ ἐνύησε γάμους. β ἔδδ γάμων οἰύνας.

LIX.

Κέρβερε, δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων,
ἤδη φρικαλέον δείδειθι καὶ σὺ νέκυν.
Αρχιλόχος τέθνηκε. φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων
δριμύν, πικροχόλῃ τικτόμενον τῷματος.
οἷσθ' α βοῆς κείνοιο μέγα σθένος, εὔτε Λυκάμβεω
νηῦς μία σοι τρισσὰς ἤγαγε θυγατέρας.

LX.

Νῦν πλέον ἢ τοπάρουθε πύλας κρατεροῖο βερέθρου
ὕμνασιν ἀγρύπνοις τρισσὲ φύλασσε κύον.
εἰ γὰρ φέγγος ἔλειπον ἀλυσκάζουσι ἰάμβων
ἄγριον Αρχιλόχῃ φλέγμα Λυκαμβιάδες,
πῶς ἐκ ἂν προλίποι σκοτίων πυλεῶνας ἐναύλων
νεκρὸς ἅπας, φεύγων τάρβος ἐπεσβολίης;

LXI.

Εἰς Λυκαρμέντην.

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω.
Πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλῃσθε κόνην.

p. 508.

LXII.

Κάτθανε μὲν Θεόδωρος· αἰδοποβλὼν δὲ παλαιῶν
πληθὺς οἰχομένη νῦν θάνεν ἀτρεκέως.

πάντα μὲν ἀμπνεύονται συνέπνεε, πάντα δ' ἀπέσβη
σβεννυμένον· κρύφθη δ' εἰν ἐνὶ πάντα τάφῳ.

LXIII.

Μνήμα σὸν, ὦ Θεόδωρε, πανατρεκές, ἔκ ἐπὶ τύμβῳ,
ἀλλ' ἐν βιβλιακῶν μυριάσιν σελίδων,
αἷσιν ἀνεζώγησας ἀπολλυμένων, ἀπὸ λήθης
ἠρπάξας, νοερὸν μόχθον ἀοιδοπόλων.

LXIV.

Εἰς Κρατερὸν τὸν σοφίην.

Η φύσις ὠδύνασα πολὺν χρόνον, ἀνὲρ ἔτικτεν
ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἐτέων,
τὸν Κρατερὸν, σοφίην τε καὶ ἔνομα, τὸν καὶ ἀνιγροῖς
κινήσαντα γῶν δάκρυον ἀντιπάλους.
εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα Μοίρης
μέμφεο, βυλομένης κόσμον ἄκοσμον ἔχειν.

LXV.

Ω φθέγμα Κρατεροῦ, τί σοι πλεον, εἴ γε καὶ αὐθῆς
ἔπλεο καὶ σιγῆς αἷτιον ἀντιπάλους;
ζῶντος μὲν γὰρ, ἅπαντες ἐφώνεον· ἐκ δὲ τελευτῆς
ὑμετέρης, ἰδίην αὖτις ἔδησαν ὕπα.
ἔτις γὰρ μετὰ σείῳ μόρον τέτληκε τανύσσω
ἄτα λόγοις· Κρατεροῦ δ' ἐν τέλος ἡδὲ λόγοις.

LXVI.

P. 509.

Εἰ καὶ ἀμειυήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις,
Φερσεφόνη, ψυχὴν δέχυσσο Δημοκρίτε
εὐμενέως γελώσαν, ἐπεὶ καὶ σείῳ τεκῶσαν,
ἄχθυμένην ἐπὶ σοί, μῦθος ἔκαμψε γέλως.

Τ. II.

LXVII.

Πλάτων δέξο μάκαρ Δημόκριτον, ὥς κεν ἀνάσσω
αἰὲν ἀμειδίητων, καὶ γελῶντα λάχοις.

LXVIII.

Εἰς Πύρρωνα τὸν Σικεπτικόν.

*Κάτθανες ὦ Πύρρων; βῆπέχω. *πυμάτην μετὰ μοῖραν
φῆς ἐπέχειν; βῆπέχω. *σκέψιν ἔπαυσε τάφος.

LXIX.

*Κλεινὸς Ἰωάννης. βῆνητὸς, λέγε. *γαμβρὸς ἀνάσσει.
βῆνητὸς ὅμως. *γενεῆς ἄνθρωπος Αναστασία.
βῆνητὸς ἀκρίβης. *βίον ἐνδίκος. βῆκ' ἐτι τῆτο
βῆνητὸν ἔφη. ΑΡΕΤΑΙ ΚΡΕΙΣΣΟΝΕΣ ΕΙΣΙ ΜΟΡΟΙ.

LXX.

Εἰς Ὑπάτιον ἀδελφιδὸν τὸ βασιλεῖος Αναστασία.

Υπατίε τάφος εἰμί· νέκυν δ' ἔφημι καλύπτειν
τόσσε τόσσοις ἐὼν Αὔσονίαν προμάχη.

Γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἄνδρα χῶσαι
σήματι, τῷ Πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν.

P. 510.

LXXI.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸς ἄναξ νεμέσῃσε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κύμασιν, Ὑπατίε σῶμα καλυψαμένοις·
ἤθελε γὰρ μιν ἔχειν γέρας ὕδατον, οἷα θανόντα,
καὶ μεγαλοφροσύνης κρύψει θάλασσα χάριν.
ἐνθεν, πρηϋνέει κρηδίας μέγα δεῖγμα, φαινὸν
τίμησεν κενεῷ σήματι τῷδε νέκυν.

Πρῶτος ΘΩΘ ἑδάμ δρεπάνην ἐπὶ βότρυν ἐγείρειν.
 ἰχθυόεσσι ΠΑΩΦΙ φέρει πανδήμιον ἄγρην.
 Πληιάδων φαίνεσσαν ΑΘΥΡ τεκμαίρεται ὥσπιν.
 ΧΟΙΑΚ σπειρομένων σαχύων δείκνυσι γενέσθην.
 ΤΥΒΙ δὲ πορφύρεον βεληφόρον εἶμα τιταίνει.
 σημαίνει πλωτῆρσι ΜΕΧΕΙΡ πλόν ἀμφοπολεύειν.
 Ἀρεος ὕπλα φέρειν ΦΑΜΕΝΩΘ δείκνυσι μαχηταῖς.
 εἰαρινῶν ΦΑΡΜΟΤΘΙ βόδων πρωτάγγελός ἐστι.
 Ἀήια δ' αὐανθέντα ΠΑΧΩΝ δρεπάνοις φυλάσσει.
 εὐκάρτε δὲ ΠΑΤ'ΝΙ προάγγελός ἐστιν ὁπώρης.
 καὶ σαφύλῃν κατέχων εὐάμπελός ἐστιν ΕΠΙΦΙ.
 καὶ ΜΕΣΟΡΙ Νείλοιο φέρει φυσίζουσαν ὕδωρ.

Μ Α Ρ Ι Α Ν Ο Υ

p. 511.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤ.

I.

Εἰς Ἐρωτα λευφανωμένων.

Πῶ σοι τόξον ἐκεῖνο παλίντονον, οἷ τ' ἀπὸ σείῃ
 πηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακες;
 πῶ πτερά; πῶ λαμπὰς πολυώδυνος; ἐς τί δὲ τρισσὰ
 τέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέρεις;
 οὐκ ἀπὸ πανδήμου, ξένε, Κύπριδος, ἢ ἀπὸ γαίης
 εἰμι, καὶ ὑλαίης ἐκγονος εὐφροσύνης.

Τ. II. ἀλλ' ἐγὼ εἰς καθαρὴν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
 εὐμαθίης, ψυχὴν δ' ἔρανδον εἰσανάγω.
 ἐκ δ' ἄρετῶν τεφάνης πύρρων πλέκω· ὦν ἅψ' ἐκάτης
 τήσδε φέρον, πρῶτῳ τῷ σοφίης τέφομαι.

II.

Εἰς πρόκειον ἑνομαζόμενον Ερωτα, ἰν Αἰκατεία.

Η καλὸν ἄλλος Ερωτος, ὅπως καλὰ δένδρεα ταῦτα
 πρηνὺς ἐπιπνεῖων ἀμφιδονεῖ Ζέφυρος·
 ἦχ'· καὶ ἐρσήεις ἀμαρύσσεται ἄνθεσι λειμῶν,
 πηλὸν ἰοτεφάνων κόσμον ἀνείς καλύκων·
 καὶ γλυκερῆς τρίτοιχος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῃ
 ματὸς ἀναθλίβει χεύματα Νηϊάδος·

p. 512. ὁππῶθι δένδρηντα γέρον παρὰνήχεται ἱεῖς
 χῶρον, Αἰαδρυάδων ἑνδῖον ἀβροκέμων,
 καὶ λιπαρῆς εὐβοτρυν ἀν' ὀργάδα καρπὸς ἐλαίης
 θάλλει· ἐρισταφύλων πάντοσε θειλοπέδων·
 αἱ δὲ πέρειξ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες· ὅς δὲ μελίζει
 ἀντρωδὸν τέττιξ φθιέγματος ἀρμονίαν.
 ἀλλὰ τὸν ἀκλήϊτον ὅπως, ξένη, μή με παρέλθῃς
 τόνδε δόμον, λιτῆς δ' ἀντίασεν ξενίης.

III.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴθι, βαιὸν ὁδίτα πεσὼν ὑπὸ δάσκιον ἄλλος,
 ἄμπαρσον καμάτε γυῖα πολυπλανέος,
 χῶρον ὅπως πλατάνων αὐτόρρητον εἰς μέσον ὕδωρ
 καλὰ πολυκρένων ἐκπρορρέει τομμάτων·
 ὁππῶθι πορφυρέης ὑπὲρ αὐλακος εἴαρι θάλλει
 ὕγρον ἴον βορέη κιχάμενον κάλυκι.

ἤνιδει πῶς δροσεροῖο πέδον λειμῶνος ἐρέψας

Τ. Π.

ἔκχυτον εὐχαίτης κισσὸς ἐπλέξε κόμην.

ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παρὰ μείβετο βήχην,

πέζαν ὑποζύων αὐτοφύτοιο νάπης.

ἔτος ΕΡΩΣ τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν ὄνομα χώρῃ,

πάντοθεν ἱμερτῶν πληρομένῃ Χαρίτων;

IV.

Εἰς λωτρὸν ὀνομαζόμενον Ερωτῶ.

Μητέρα Κύπριν ἔλασεν Ερως ποτὲ τῷδε λωτρῷ,

αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπάδι καλὸν ὕδωρ.

ἰδρὼς δ' ἀμβροσίῳ χυθεὶς χροὸς ἄμμιγα λευκοῖς

ὑδασι, φεῦ, πνοιῆς ὄσσον ἀνέψεν ἔαρ·

ἐνθεν αἰεὶ ῥοδόεσσαν ἀναζείησιν αὐτμῇν,

Ρ. 513.

ὥς ἔτι τῆς χρυσεῆς λοομένης Παφίης.

V.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τῷ δ' ὑπὸ τὰς πλατάνης ἀπαλῷ τετραμένῳ ὕπνῳ

εὔδεν Ερως, Νύμφαις λαμπάδα παρθέμενος.

Νύμφῃ δ' ἀλλήλῃσι, τί μέλλομεν; αἶψα δὲ τέτῳ

σβέσσαμεν, εἶπον, ὁμῶς πῦρ κραιδίης μερόπων.

λαμπὰς δ' ὥς ἔφλεξε καὶ ὕδατα, θερμὸν ἐκείθεν

Νύμφῃ Ερωτιάδῃς λητροχοεῦσιν ὕδωρ.

Τ. Η.

ΤΩΝ ΜΟΤΕΩΝ ΕΤΗΡΗΜΑΤΑ.

Καλλιόπη σοφὴν ἡρώδης εὔρεν ἀοιδῆς·
 Κλειῶ καλλιχόρεν κιθάρης μελιηδέα μελήν·
 Εὐτέρπη τραγικοῖο χορῶ πολυηχέα φωνήν.
 Μελοποιμένη θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον εὔρε.
 Τερψιχόρην χαρίεσσα πόρεν τεχνήμονας αὐλῆς.
 ὕμνος ἀθανάτων Ερπῶ πολυτερπέας εὔρε.
 Τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὔρεν.
 Οὐρανίη πόλον εὔρε καὶ ἑραινῶν χορὸν ἄτρων.
 κωμικὸν εὔρε Θάλεια βίον τε καὶ ἤθεα κεδνά.

P. 514.

Θ Ε Α Ι Τ Η Τ Ο Τ
 ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤ.

I.

Ιχθυόβλον πολυωπὸν ἐπ' εὐθύνῃς λίνον ἄγρης,
 τῶν τ' ἀγκιστροδέτων συζυγίην δονάκων,
 καὶ πιδὸν βυθίων παγίδων σημάτων φελλὸν,
 καὶ λίθον ἀντιτύπῃ κρέσματι πυρροτόκον,
 ἄγκυραν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενήϊδα, δεσμὸν ἀέλλης,
 τρεπτῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυοπαγῇ τόματα,
 δαίμοσιν ἀγροδότῃσι θαλασσοπόρος πόρε Βαίτων,
 γήραϊ νεσοφθέρῃ βριθομένης παλάμης.

II.

Ἦδη καλλιπέτηλον ἐπ' εὐκάρποισι λοχείαις
 λήϊον ἐκ βοδέων ἀνθοφορεῖ καλύκων.

T. II.

ἤδη ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἰσοζυγέων κυπαρίσσων
 μυσομανῆς τέττιξ θέλγει ἀμαλλοδέτην·
 καὶ φιλόπαις ὑπὸ γείσα δόμους τεύξασα χελιδῶν,
 ἔκγονα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις.
 ὑπνώει δὲ θαλάσσης, φιλοζεφύροιο γαλήνης
 νηοφθόροις νώτοις εὐδία πεπταμένης,
 ἢ ἐπὶ πρυμναίοισι καταιγίζουσα κορύμβοις,
 ἢ ἐπὶ ρηγμίνων ἀφρον ἐρευγομένη.
 ναυτίλῃ, πεντομέδοντι καὶ ὀρμοδοτῇσι Πριήπῃ
 τευθίδος ἢ τριγλῆς ἀνθεμβεσσεν ἴτυν,
 ἢ σκάρον αὐδ' ἡέντα παρὰ βωμοῖσι πυρώσας,
 ἄτρομος ἰονίῃ τέρμα θαλασσοπύρει.

P. 515.

III.

Υλοβάτας, φιλόδενδρος, ὀρεσσαύλης πόντις Ἀχῆς,
 πάνσκοπος, εὐκεράς μαλοφύλαξ ἀγέλας,
 Πάν εἰ δασυκνήμων, ὁ πολύσπορος, ὃς μετανάσας
 ἔδραμον αἰχματᾶν ἐς δάϊν Ἀσσυρίων,
 Μιλτιάδῃς σήσαντος ὁμάσπιδά περσοδιώκτην,
 ἴσαμαι, ἀκλήτῃ ξείνιᾳ συμμαχίῃ.
 ἄλλοις ἀκροπόλῃς· ὁ μηδοφόνος δὲ δέδασται
 ξυνὸς ἐμὴν Μακραθῶν καὶ μακραθωνομάχαις.

IV.

Εἰς τὸ ἐν Ραμνῶντι Νιμέσῃς ἔγαλμα.

Χιονέην με λίθον παλιναιξέος ἐκ περιωπῆς
 λαοτύπος τμήξας πετροτόμοις ἀκίσι
 Μῆδος ἐποντοπύρευσεν, ὅπως ἀνδρείκελα τεύξῃ,
 τῆς κατ' Ἀθηναίων σύμβολα καμμοίνης.

Τ. II. ὥς δὲ δαιζομένοις Μαραθῶν ἀντέκτυπε Πέρσαις,
καὶ νέες ὕγροπόρου χεύμασιν αἱμαλέοις,
ἔξεσαν Ἀδρήτειαν ἀριτῶδινες Ἀθήναι,
δαίμον' ὑπερφιάλοις ἀντίπαλον μερόπων.
ἀντιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας· εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
ΝΙΚΗ Ερεχθίδαις, Ἀσσυρίοις ΝΕΜΕΣΙΣ.

p. 516.

V.

Εἰς τὸ μέγα Πραιτώριον καλλιπιδόν.

Ως ἀγαθὸν καὶ παῖς ἐπὶ γήραϊ· Φαιδροτέρως γὰρ
Δομνῖνος θαλάμῳς μητρὸς ἔτευξε Δίκης.
λάμπω ἐγὼ διὰ παιδὸς, ὃ παῖς δι' ἐμεῖο φαίνει·
κύδεια δ' ἀλλήλοις ἀντιχαρίζομεθα.

VI.

Τῆτον Ἰβλιανδν, νόμικῆς φάος, εἶπον ἰδύσθαι
Γάμῃ καὶ Βερόῃ· ΠΑΝΤΑ ΦΤΕΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ.

- Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύϊον, εἰραφιώτην,
 Αβροκόμεν, ἀγροῖκον, ἀοίδιμον, ἐγλαβμορφον,
 Βοιωτὸν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην,
 Γηθόσυνον, γονόεντα, γιγαντελέτην, γελῶντα,
 5 Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διδύσσον,
 Εὐχῆον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσίκωμον,
 Ζηλοῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτήρα,
 Ηπιον, ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἡπεροπῆα,
 Θρήϊκα, θυρσοφόρον, θιασώτην, θυμολέοντα,
 10 Ἰνδολέτην, ἱμερτὸν, ἰοπλόκον, ἰραφιώτην,
 Κωμαστὴν, κερατὸν, κισσοστέφανον, κελαδεύον,
 Λυδὸν, ληναῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμον,
 Μύτην, μαινόλιον, μεθυδότην, μυριόμορφον,
 Νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον,
 15 Εὐτοβόλον, ξυνδὸν, ξενοδότην, ξανθοκάσσηνον,
 Οργίλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσκιον, οὐρεσιφοίτην,
 Πελυπότην, πλαγκτήρα, πολυτέφανον, πολύκωμον,
 Ρηξίνοον, ραδινδὸν, ρικνώδεα, ρηνοφορῆα,
 Σκιρτητὴν, Σάτυρον, σεμεληγενέτην, Σεμελῆα,
 20 Τερπιδὸν, ταυρωπὸν, τυρῆνολέτην, ταχύμηνιν,
 Τπνοφόβην, ὕγρην, ὕμενήϊον, ὕληντα,
 Φηρομανῆ, φρικτὸν, φιλομειδέα, φοιταλιώτην,
 Χρυσόκερων, χαρίεντα, χαλίφρονα, χρυσεομίτην,
 Ψυχοπλάνην, ψεύτην, ψοφομήδεα, ψυχοδαίκτην,
 25 Ωριον, ὠμητὴν, ὠρείτροφον, ὠρεσίδωπον.

15. In marg. cod. ξενιδότην.

Υμνείω Παιῶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα,
 Ἀμβροτον, ἀγλαόμορφον, ἀκερσεκρόμην, ἄβροχαίτην,
 Βριθύνουον, βασίληα, βελεσσιχαρῆ, βιοδώτην,
 Γηρόσυνον, γελῶντα, γιγαντολέτην, γλυκύθυμον,
 Διογενῆ, Διδπαῖδα, δρακοντολέτην, δαφνογηθῆ, 5
 Εὐλαλον, εὐρυβίην, ἑκατηβόλον, ἐλπίδοδώτην,
 Ζωογόνον, ζῶθεον, ζηνόφρονα, ζηνοδοτῆρα,
 Ηπιον, ἡδυεπῆ, ἡδύφρονα, ἡπιόχειρα,
 Θηροφόνον, θαλερόν, θελξίφρονα, θελγεσίμυθον,
 Ιαφέτην, ἱμερτόν, ἰήιον, ἱπποκορύτην, 10
 Κοσμοπλόκον, Κλάριον, κρατερόφρονα, καρπογένεθλον,
 Λητογενῆ, λαρὸν, λυρογηθέα, λαμπετόωντα,
 Μυσιτόλον, μάντιν, μεγαλήτορα, μυριόμορφον,
 Νευροχαρῆ, νοερόν, νηπενθέα, νηφαλιῆα,
 Ξυνοχαρῆ, ξυνὸν, ξυνόφρονα, ξυνοδοτῆρα, 15
 Ολβιον, ὀλβιοεργόν, Ολύμπιον, οὐρεσιφοῖτην,
 Πρηγὺν, πανδερκῆ, παναπήμονα, πλαιοδοτῆρα,
 Ρυσίπονον, ῥοδόχρεν, ῥηξήνορα, ῥηξικέλευθον,
 Σιγαλόεντα, σοφόν, σελαηγενέτην, σωτήρα,
 Τερψίχορον, Τιτᾶνα, τελέτορα, τιμήεντα, 20
 Τμναγόρην, ὕπατον, ὕψαύχενα, ὑετόεντα,
 Φοῖβον, φοιβάζοντα, φιλοσέφανον, φρενογηθῆ,
 Χρησμάγδρην, χρύσειον, χρυσόχροα, χρυσοβέλεμνον,
 Ψαλμοχαρῆ, ψάλτην, ψευσίτυγα, ψυχοδοτῆρα,
 Ωκυπον, ὠκυεπῆ, ὠκύσκαπον, ὠρεσιδώτην. 25

1. Scr. ὑμνίωμιν. In Cod. scriptum ὑμνόμεν. 14. Vulgo
 νεβροχαρῆ. 21. Cod. Vat. ὀψέεντα. Fort. ὀψήεντα. five
 ὀψιμέδοντα. In Planud. Codd. reperitur ὑετόεντα et
 ὑετόεντα.

Εξ ἐμέθεν λυκάβαντος ἀνοιγομένοιο θυρέτρου,
 Αὔσονίης ὕψος δέρεκεται Ἡέλιος.

Αὐτὰρ ἐγὼ θαμινῆσι γυῖν νιφάδεσσι διαίνω,
 τεύχων εἰαρινῆς ἔγκυον ἀγλαΐης.

5 Ἀρχετ' Ἀρης ἀπ' ἐμεῖο, καὶ ἄνθεα, καὶ γλάγος ἡδύ·
 ἴση δ' εἰκοσῶ ἥματι νύξ τελέθει.

Εντύνοι τῆμοσδε φυτοσκάφος, ἔρνεα τάμνων,
 ῥίζῃ ἐπ' ἀγροτέρῃ ἡμερον ἀκρέμονα.

Οἶγεται ἄρτι θάλασσα. ἐφοπλίζοιτε δὲ νῆας·

10 ὦριον ἀκλύτων ἐκτὸς ἄγειν λιμένων.

Μεσσάτιος ῥόδῳ εἰμὶ καὶ ἀργενοῖο κρίνοιο,
 καὶ ξανθῆς κεράσῃ βρίθομαι ἀκρέμοσιν.

Καρκίνον Ἡέλιος μετανείσεται· ἀτάχυνας δὲ
 καρφαλέας κείρει γειοπόνος δρεπάνῃ.

15 Κρίνω ἐγὼ πυρὸν καὶ ἀχυσυμιάς· ἐν δὲ λέοντι
 ἀτρεκέα τελέθει χεύματα Νηϊάδων.

Βρίθω ἐγὼ ταφυλῆ, βρίθω δ' ἐτι πάσῃ ὀπώρῃ·
 αὐθις δ' ἰσοπαλῆς γίνεται ἥματι νύξ.

Τίς δέ κ' ἐμεῖο πέλει γλυκερώτερος, ὃς μέθῃ ληνῶ,

20 ἡδυεπῇ κατάγω βάκχον ἀπ' οἰνοπέδῃ;

Εἴ τοι Αἰθναίης πέλει ἔρνεα, ὦριον ἤδη
 καρπὸν ἀποθλίβειν, μνηστὴν ἔχειν καμάτων.

Παύσασθαι νεῖθε κέλομαι· γλαγδώντι γὰρ ἤδη
 σπέρματι βίγεδανῇ πηγυλὶς ἀντιάσει.

19. Scr. πάλαι. 20. Cod. Vat. ληνῶ ἐπικατάγω. et v. ληνῶ
 in fine praec. versf. deest.

Οὐκ ἴδε ΤΕΡΨΙΧΟΡΗΝ ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ὑπὸ τέχνης
ψεύδεται ὀφθαλμῷς δείκελον ἀτρεκέη.

Εἴ ποτε Τερψινδοιο, φίλος, φέριμ' ἄνθρωπος ἀκῆσεις,
τὴν ΕΡΑΤΩ θαύμαζε τόσῃς εὐρέτορα τέχνης.

ΕΥΤΕΡΠΗ δονάκεσσι πολυτρήτοισι λιγαίνει,
πνεῦμα σοφῆς ὀχνηγὸν ἐπισπείρουσα μελίσσης.

Κωμικὸν ἀμφιέπω ΘΑΛΕΙΑ μέλος, ἔργα δὲ φωτῶν
ἔχ' ὅσιων θυμέλῃσι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.

Εἰκόνα τῆς σοφίης ποτιδέκεο· ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ γὰρ
εἰκόνα σὴ καρδίῃ λάμβανε τὴν σοφίην.

Δαφνοκῆμοις Φοῖβοιο παρὰ τριπόδεσσι καλέων
ΚΛΕΙΩ, μαντοσύνης Μῦσα καὶ ἰσορίης.

ΟΥΡΑΝΗ ψήφοιο θεορρήτω τιλλ μέτρον
 ἀστροφῶν ἐδίδαξα καλινδίνητον ἀνάγκην.

Σκέπτεο χαλκεύφωνον ἐπισπέρχουσιν αἰοῦδην
 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗΝ, ἐρατῆς ἵσορα εὐεπίης.

Π Ο Λ Τ Μ Ν Ι Α.

Σιγῶ, φθεγγομένη παλάμης θελξίφρονι παλμῶ,
 νεύματι φωνήεσσιν ἀπαγγέλλουσα σιωπῆν.

Polyh. I. Cod. Vat. φθεγγομένη παλάμης θελξίφρονα παλμῶν.

T. III. p. 1.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΩΝ.

Φράζω δὴ καὶ τῶνδε λόγων, τέκος, ὁπότε κεν δὴ
γαῖαν κινήσῃ σεισίχθων Κυανοχαίτης,
ὅττι βροτοῖς ἐπὶ τ' εὐτυχίην, κακότητά τε φράζει.

Ὀπότεαν εἰαρινὴν ἐπ' ἰσημερίην ἀφίκηται
ἡέλιος, κριόν τε διεκτρέχῃ, ἐν δ' ἄρα τῷδε
γαῖαν νυκτερινὸς Γαίησχος ἀμφελελίζῃ,
σῆμα τόδ' ἐστὶ πόληος ἀπόσσεις ἐκ ἀλαπαδνῆς·
εἰ δέ κεν ἡμερινὸς, φράζει τῷδε λυγρὰ καὶ ἄτας
πήματος ὀρμήσαντος ἐπ' ἄλλοδαπὸς ἀνθρώπων
ἔσσεσθαι, σφετέραις ἐπὶ πημοσύναις ἰδὲ λύπαις.

Εἰ δ', ἀνὰ ταῦρον ἰόντος, ἐφορμήσει διὰ νύκτα
σεισμός, πῆματα μὲν τε καταφθινύουσιν ὀπίσσω,
εὐφροσύνη δ' ἀνὰ ἄστρ' καὶ εἰρήνη τεταλυῖα·
ἡμερινὸς δὲ φέρει πολέμῳ μέγαλοιο πόλῃ
ἔργον ἐπερχομένη τοῖς κρείττοσιν. ἀλλὰ φυλάσσει.

Εἰ δέ κεν, ἐν διδύμοις τρωφωμένῳ ἡελιοῖο,
νυκτερινὴ μῆνις ἐλελίζηται κατὰ γαῖαν,

[σημαίνει ὅτι] δυσμενέες βροτοὶ ἐγχεσίχειρες

P. 2. Ὑμετέρην πελάσσειν ἐπ' ἄλγεσι γαῖαν ἄπασαν·
εἰ δέ κεν ἡμερινή, τότε κεν βασιλῆες ἄτιμοι
ἔσسونθ', ἡγεμόνες τε, θεῶν διομνήνῃ ἐχθρῶν.

Εἰ δ', ἀνὰ τὴν μοῖρην τῷ καρκύνῃ ἡέλιοιο
 τείχοντος, ᾧ δὲ θερὴν τροπὴν, ἐννυχος ἔσται
 γῆς ἐνοσίς, τῷτο φράζει κακότητα βαρεῖαν
 25 ἀργαλέην πένην ἀλλαξέμεν· ἡμερινὸς δὲ
 φράζει πῆμ' αὐτοῖς καὶ ἀνάσχειν ὠλεσίοικον.

Εἰ δέ κεν, ἡέλιοιο λέοντος μοῖραν ἰόντος,
 νύκτερος ὀρμηθῇ γαίης σάλος, αὐτίκα πένθῃ,
 κλαυθμοὶ τε, τωναχαί τε πόλιν καὶ λαὸν ἅπαντα
 30 ἔξωσ'· ἡμερινὸς δὲ φανείς καὶ ταῦτα πιφάσκει.

Εἰ δέ κεν, ἡελίῳ σὺν παρθένῳ ἐρχομένοιο,
 ἔσπερινὸς σεισμὸς, λαοῖς τότε λοιμὸς ἅπασιν
 ἔσσεται· ἡμερινὸς δὲ φανείς καρπὸς καταβλάψει.

Εἰ δ' ἂν ὀπωρινὴν ἐπ' ἰσημερίην ἀφίκηται
 35 ἡέλιος, χηλαῖς διαφαίνων, νυκτερινὸς δὲ
 κινήσῃ, καρπῶν δηλοῖ φθόρον ἐξαναφύπτων
 γαίης· ὥραις δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τότε φράζει
 ἔργα μάχης· πολλὰς δ' αὐτῶν κατὰ γαῖαν καλύψει.

Εἰ δέ κεν, ἡελίῳ τὸν σκορπίον ἀμφιθέοντος,
 40 νύκτερος ὀρμηθῇ γαίης σάλος, ἔργα μάταια
 ἀνδράσιν ἔσονται, κακοφραδοσύνησι νόοιο·
 ἡμερινὸς δὲ φανείς, τότε δὴ τότε ἄλγος φράζει
 ἔσσεσθαι πολέεσσιν ἀπὸ πτόλεμος κρυεροῖο,
 ἔργα ματαιότατα, Ζηνὸς μεγάλης διὰ βυβάς.

45 Εἰ δέ κεν, ἐν μοῖρῃ τῷ τοξότῃ ἡέλιοιο
 τρωφῶντος, γαῖαν κινήσῃ Κυανοχαίτης
 νυκτερινὸς, σημεῖον ὀλέθριον ἔσσεται ἀνδρῶν

Τ. ΙΙΙ. πολλῶν· ἡμερινὸς δὲ φανείς, πόλεων βασιλῆϊ
σημαίνει μεγάλην τιμὴν καὶ σκῆπτρα λιπόντα
ἄλλῃ ἐποίχεσθαι φεύγοντ' ἀπὸ πατρίδος αἰῆς.

50

Εἰ δ' ἂν, ἐν αἰγοκέρωτι, εἴθι τροπᾷ ἡέλειοιο
χειμερινοῖ, τείχοντος, ἔδος χθονὸς ἐννυχος ἐλθῶν
σεισίσχων γαῖαν κινήσῃ πνεύματι λάβρῃ,
φράζεο δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα τοῖσι γενέσθαι
καὶ τᾶσιν· ἡμερινὸς δὲ φανείς κερποφθόρος ἔσται.

55

Εἰ δ' ἂν, ὅθ' ὕδροχθον διανίσσεται ἡέλειοιο
φάργος, νυκτερίῃ ἐλελιχθῇ γαῖα περιχθῶν,
ἄρπαγῇ ὠλεσίοικοι ἀνὰ πτόλιν εὐρυάγυιαν
ἔσσονται, δῆμῳ τε κακοφροσύνη τε καὶ ὕβρεις·
εἰ δέ κεν ἡμερινῇ, δῆμῳ κράτος ἐμπεδον ἔσται.

60

Εἰ δ', ἀνὰ τῆς ἰχθῦς τρωφωμένῃς ἡέλειοιο,
γῆς ἐνοσίς γίνοιτο θοὴν διὰ νύκτα, τότε ἔσται
πάσαις ἐν πόλεσσι περίττας· εἰ δέ κεν ἡοῖ
γῆς κινήθῃ πῆδον ἱερὸν, αὐτίκα πάσαις
εὐφρόροις βοῶν ἀγέλαις, οἷων τε καὶ ἄλλων
τετραπύδων φθόρος ἔσται ἢν' ἄστρα καὶ κατὰ χώρας.

65

Θ Ε Ω Ν Ο Σ

Τ. III. p. 45

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

II.

Εἰς τὰς ἑπτὰ πλανήτας, καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις καὶ πάθη.

Επτὰ πολυπλανέες κατ' Ολύμπιον ἀστέρες ἔδδον
 εἰλεῦνται, καὶ τοῖσιν ἀεὶ κανονίζεται αἰών·
 νυκτιφανὴς Μήνη, τυγνὸς Κρόνος, Ἥλιος ἡδὺς,
 πατοφθόρος Παφίη, θρασὺς Ἀρης, εὐπτερος Ερμῆς,
 καὶ Ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ' ὧ φύσις ἐβλάστησεν.
 οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων ἔλαχον γένος· ἔστι δ' ἐν ἡμῖν
 ΜΗΝΗ, ΖΕΤΣ, ΑΡΗΣ, ΠΑΦΙΗ, ΚΡΟΝΟΣ, ΗΛΙΟΣ, ΕΡΜΗΣ.
 τῆνεκ' ἀπ' αἰθερίης μεμερίσμεθα πνεύματος ἔλκειν
 δάκρυ, γέλωτα, χολήν, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν.
 δάκρυ μὲν ἔστι Κρόνος· Ζεὺς δὲ, γένεσις· λόγος, Ερμῆς·
 θυμὸς, Ἀρης· Μήνη δ' ἄρ', ὕπνος· Κυθήρεια δ', ὄρεξις·
 Ἥελιος δὲ, γέλως. τῷτῳ γὰρ ἅπαντα δίκαιως
 καὶ θνητῇ διάνοιᾳ γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

IV.

Εἰς Πτολεμαῖον τὸν ἀτρονόμεον.

Γαίης ἐν νώτοισιν ὀχούμενος ὧ Πτολεμαῖε,
 καὶ βροτέης φύσις δεσμέμενος ἔνδοθι τεθιμῶν,
 ἐκ ἄστρων δὴ μῆνον ἀειδίνητον ἀνάγκην,
 ἔρδ' ἐπὶ τοῖσιν φορὰν σὺ διέγνων ἀσάτευσαν·
 ἀλλὰ καὶ αὐτὰ περὶ ὅττι τελεῖ σημήϊα φαίνεις.

Tom. III.

P

Τ. III. τὺνεκα δὴ χρεῖω καλέειν σέ τιν' ἡρανιώνων,

ρ. 5. αἰθέριόν τε νόον φορέειν, ἢ γήϊνον ἔμψις.

εἰ γὰρ καὶ μερόπεςσι χαμερπέσι συμβιότευσας,
καὶ φύσιος θνητῶν περ ἀλυκτοπέδῃσιν ἐδέσμευ,
ἀλλὰ νόον παθέων ἐν τοῖσι πόνοις ἐκάθηςας,
ἔξω σαρκὸς ἔβης δὲ καὶ ἀχλὺς ἰλυόσεσσι,
καὶ τελέσεις προέειπας ἐσώτερα τέρμα λαχύσας.

Σ Ε Κ Ο Υ Ν Δ Ο Υ.

I.

Εἰς ἀγάλματα Ερώτων.

Σκυλοχαρεῖς ἰδ' Ερωτας, ἰδ' ὧς βριαροῖσιν ἔπ' ὤμοις
ὅπλα φέρεισι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενοι,
τύμπανα καὶ θύρσον βρομίη, Ζηνὸς δὲ κεραυνόν,
ἄσπίδ' Εὐναλίη καὶ κόρυν ἡύκομον,
φοῖβον δ' εὐτοξον φαρέτρην, Αἰλίη δὲ τρίαιναν,
καὶ σθεναρῶν χειρῶν Ἡρακλέους ῥόπαλον.
τί πλέον ἀνθρώποισιν, Ερως ὅτε καὶ πόνον εἴλε,
τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐληίσατο;

II.

Τίπτε τὸν ὀγκηστὴν βραδύπην ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
γυρὸν ἀλωειναῖς ἐξελάατε δρόμον;
ἔχ' ἄλις ὅττι μύλοιο περιδρομον ἄχθος ἀνάγκης
σπειρηδὸν σκοτῶεις κυκλοδίωκτος ἔχω;

ἀλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν. ἦ ῥ' ἔτι λοιπὸν
νῦν μοι τὴν σχολιὴν αὐχέني γαῖαν ἄρῃν.

T. III.

III.

P. 6.

Ο λκὰς ἀμετρήτῃ πελάγευσ ἀνύσσα κέλευθον,
καὶ τοσάκις χαροποῖς κύμασι νηξαμένη,
ἦν ὁ μέλας ἦτ' Εὖρος ἐπύοντισεν, ἦτ' ἐπὶ χέρσον
ἤλασε χειμερίων ἄγριον οἶδμα Νότων,
ἐν πυρὶ νῦν ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμφομ' ἀπίτῃ,
νῦν ἄλδς ἡμετέρης ὕδατα διζομένη.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Τ

ΑΝΘΤΠΑΤΟΤ.

I.

Ε ρμοκράτης τῆς ρίνος· ἐπεὶ τὴν ρῖνα λέγοντες
Ἐρμοκράτης, μικροῖς μακρὰ χαρίζεμεθα.

II.

Εἰς μέμον.

Ν ηλειῆς Αἰδῆς· ἐπὶ σοὶ δ' ἐγέλασσε θανόντι,
τίτῃς, καὶ νεκρῶν θῆκὴ σε μιμολόγον.

T. III. p. 7.

Γ Α Β Ρ Ι Η Λ Ι Ο Υ

Ε Π Α Ρ Χ Ο Τ.

Εἰς Ερωτα καθεύδοντα ἐν πιπεροπάτῃ.

Οὐδὲ κατακνώσσω, ἢδ' ἄπνοος, ἢδ' ἐν δαίτῃ
νόσφι πυρεσπάρετα δῆγματός ἐστιν Ερωτ.

Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Υ

Ι Δ Ι Ο Τ Σ Τ Ρ Ι Ο Υ.

I.

Κέμμαδος ἀρτιτόκῃ μαζοῖς βρέθῃσι γάλακτος
ἢ φονίῃ δακέτων ἰδὺν ἐνῆκεν ἔχως.
φαρμαχθῆν δ' ἰὼ μητρὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλξας
χείλεσι, τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.

II.

Οὐ κύνες, ὧς τάλικές με κατήνυσαν, ἢχλ κυνηγοὶ
δορκάδα· τὸν δ' ἀπὸ γῆς εἰν ἀλλ' πλῆσα μῆρον.
ἐξ ὕλης πόντῳ γὰρ ἐπέδραμον· εἴτ' ἐμὲ πλεκταὶ
ἔλξαν ἐπ' αἰγιαλὸς δικτυβόλων παγίδες.
ἤλιτον ἢ χέρσοιο μάτην φυγὰς· ἢκ ἀδίκως με
εἶλε σαγηνευτῆς τὰμὰ λιπῶσαν ὕρη.
ἔποτ' ἄγρης ἀλιῆες ἐτ' ἄσχορον οἶσετε χεῖρα,
χέρσῳ καὶ πελάγει κοινὰ πλέκοντες ὕφη.

ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ

T. III. p. 3.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤ ΙΛΛΟΥΤΕΤΡΙΟΤ.

I.

Κνημιῖδας, θώρηκα, σάκος, κέρυν, ἔγχος Λατύνῃ
 Ρῆφος Μειμιιάδης Γέλλιος ἐκρέμασε.

II.

Εἰς Βερμοχύτην.

Βάκχω καὶ Νύμφαις μέσος ἴταμος· ἐν δὲ κυπέλλοις
 αἰεὶ τόνδε χέω τὸν παραλειπόμενον.

III.

Υἱός ὠκυμόρεν θάνατον πενθῆσα Μενίππῃ
 κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεζέχεεν·
 ὅδ' ἔσχεν παλινόρσον ἀναπνεύσασα γοῇσσι,
 ἀλλ' ἅμα καὶ θρήνη παύσατο καὶ βιότι.

IV.

Παρθενικὴν Ελένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα
 δειλαίῃ μήτηρ κόψατο διπλασίως.
 μνηστῆρες δ' ἐγόησαν ἴσον γόνον. ἦν γὰρ ἐκάστῳ
 θρηνεῖν τὴν μήπω μηδεὸς, ὥς ἰδίην.

Τ. III. Ρ. 9.

Ι Ο Υ Λ Ι Α Ν Ο Υ

ΑΝΤΙΚΕΝΣΟΡΟΣ.

I.

Ὅψιν ἔχεις τρεῖς πανομοῖον. ἢ ῥά σε Κίρκη
 ἐς πτηνὴν μετέθηκε φύσιν, κυκεῶνα πίνοντα.

II.

Ἀμητὸς πολὺς ἐστὶ τῶν κατὰ δάσκιον ὄψιν·
 τῷ σέ γε δρεπάνοισι, καὶ ἔψαλιδεσσιν καρῆνοσι.

III.

Εἰς τινὰ μικρόν.

Ἀσφαλὲως οἴκησον ἐν ἄττει, μή σε κολέψῃ
 αἷματι Πυγμαίων ἡδομένη γέρενος.

ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ

Τ.ΠΙ. ρ.ΙΟ.

ΠΕΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΥ.

I.

Ω σοβαρή Ροδόπη, Παφίης εἴξασα βελέμοις
καὶ τὸν ὑπερφίαλον κόμπον ἀπωσαμένη,
ἀγκῶς ἐλῦσά μ' ἔχεις παρὰ σὸν λέχος· ἐν δ' ἄρα δεσμοῖς
κεῖμαι, ἐλευθερίας ἔκ ἐπιδευόμενος.
ἔτως ἄρ' ψυχὴ τε καὶ ἔκχυτα σώματα φωτῶν
συμφέρεται, φιλίης βρύμασι μιγνύμενα.

II.

Τίπτε πέδον, Χρυσίλλα, κάτω νύσσα δοκεύεις,
καὶ ζώνην παλάμαις οἶά περ ἀκρολυτεῖς;
κιδῶς νόσφι πέλει τῆς Κύπριδος· εἰ δ' ἄρα σιγᾶς,
νεύματι τὴν Παφίην δεῖξον ὑπερχομένη.

III.

Ομματα δινεύεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρεσῶν,
χείλεα δ' ἀκροβαφῇ λοξὰ παρεκτανύεις,
καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖς εὐβόστρυχον αἴγλην,
ἐκχυμέναις δ' ὁρώ τὰς σοβαρὰς παλάμας.
ἀλλ' εἰ σῆς κραδίης ὑψάχηνος ὠκλασεν ὄγκος·
ἔπω ἐθελύνθης, ἥδ' ἐμαραινομένη.

Τ. III. p. II.

Σ Υ Ν Ε Σ Ι Ο Υ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Ἱπποκράτους.

Οππόθεν ὁ τήσας; β Βυζάντιος. α Ἕνομα δὴ τίς;
 β Εὐσέβιος. α σὺ δὲ, τίς; β Κώϊος Ἱπποκράτης.
 α τῷ δ' ἔνεκεν γέγραφέν σε; β λόγων χάριν ἢ πόντος αὐτῶ
 τῶν ἐς ἐμὲ γραφίδων ἀντιδεδώκε γέρας.
 α καὶ τί μὴ αὐτὸς ἐν τύπον ἔγραφεν; β ὅ ττι γράφων
 ἡμέας ἀντ' αὐτῷ, κρέσσονα δόξαν ἔχει.

Ι Ω Α Ν Ν Ο Υ Π Ο Ι Η Τ Ο Υ

Τ Ο Υ Β Α Ρ Β Ο Υ Κ Α Λ Λ Ο Υ.

I.

Εἰς εἰκόνα Καλλιόπης.

Ηθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκόνη γράψαι,
 ἀλλ' ἀπολειπομένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

II.

Εἰς εἰκόνα Πολυμνίας.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἦδε Πολύμνια, καὶ σὺ δὲ, Μύσης.
 ἐν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέραις Ἕνομα, καὶ τύπος εἷς.

III.

T. III. p. 12.

Πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων
τῆς καλυκοτεφάνου νυμφίος Εὐρυνόμας
Ερμοφίλας ἀνέβηκεν ὁ βωκόλος. ἀλλὰ δέχεσθαι
ἀντ' αὐτᾶς πακτὰν, ἀντ' ἐμέθεν τὸ μέλι.

IV.

Εἰς εἰκόνα Συνεσίᾳ Σχολαστικῇ ἐπὶ νίκη μάχης ἀνταθεῖσθαι
ἐν Εὐρυπύλῳ.

Οὐχὶ παρ' Εὐρώτᾳ μόνον ἀνέρες εἰσι μαχηταί,
ἔδᾳ παρ' Ἰλισσῷ μνάμονές εἰσι δίκας.
ὥς ἀπὸ τᾶς Σπάρτας, ὥς αὐτᾶς ἄσδον Ἀθάνας
Συνέσιον Νίκῃ καὶ Θέμει ἡγάσματο.

V.

Εἰς Πινδάρου ἄγαλμα ἐπὶ λευρῷ τινι ἰδρυμένον.

Αἶψε σε, Πίνδαρε, μᾶλλον ἐμοῖς ἐκάθηρα βεέθροισι,
καὶ κεν ἄριστον ὕδωρ τῆμδον ἔφησθαι μόνον.

VI.

Εἰς εἰκόνα Σωκράτους.

Ὡς σοφὸς ὁ γράψας. ζῶν ἐκ ἔμβαλε κηρῷ,
Σωκράτης ψυχᾷ τῷτο χαριζόμενος.

VII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ζωγράφει τὰν μορφὰν ἀπομάξας, αἶψ' ἐνὶ κηρῷ
καὶ ψυχὰν ἐδάης Σωκρατικὰν βαλέειν.

T.III. p.13.

VIII.

Εἰς τὴν κατάπτωσιν Βηρυτῆ.

Αδ' ἐγὼ ἅ τλάμων ἄπολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
 ἐνναέταις κείμει ἅ παναποτομώτα.
 Ἡφαίστος μ' ἐδάμασσε μετὰ κλόνον Ἐννοσιγαίῃ.
 Φεῦ, ἀπὸ τοσσατίη κάλλεος εἰμι κόνις.
 ἀλλὰ παραστέχοντες ἐμὴν συνεχίσετε μοῖραν.
 σπείσατε Βηρυτῶ δάκρυα καὶ φθιμένα.

IX.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πεῖ τελέθει Κύπρις πολιήοχος, ὄφρα νοήσῃ
 ἔνδιον εἰδώλων τὴν πρὶν ἔδος χαρίτων;
 τύμβος ἑταρχύτων μερόπων πόλις, ἥς ὑπὸ τέφρῃν
 αἱ Βερόης πολλὰ κείμεθα χιλιάδες.
 γράψαθ' ἐνδὲς καθύπερθε λίθῃ, φίλα λείψανα φωτῶν.
 Βηρυτὸς γοερὴ κεῖται ὑπὲρ θαπέδων.

X.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ναυτίλε, μὴ τήσῃς δρόμον ὀλκάδος εἵνεκ' ἐμεῖο,
 λαίφεα μὴ λύσῃς· χέρσον ὄρεῖς λιμένα.
 τύμβος ὅλη γενόμην· ἕτερον δ' ἐς ἀπενθήα χῆρον
 δεπήσεις· κόπην νηὸς ἐπερχομένης.
 τῷτο Ποσειδάωνι φίλον, ξενίοις τε θεοῖσι.
 χαίρεθ' ἀλιπλανέες, χαίρεθ' ὁδοιπλανέες.

XI.

T.III. p.14.

Εἷς τινα γυναῖκα εὐφρονα καὶ φίλανδρον.

Εἰ πόσιν ἀβρόγασσα παρ' ἐσχατῆς λίνα μοίρης
 ἤνεσσα καὶ χθονίης, ἤνεσσα καὶ ζυγίης.
 τὰς μὲν, ὅτι ζωὸν λίπον ἀνδρα· τὰς δ', ὅτι τοῖον.
 ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι παισὶν ἐφ' ἡμετέροις.
 τῷτο σαρφροσύνας ἀντάξιον εὖρεο, Νοσώ·
 δάκρυά σοι γαμέτας σπεῖσε καταφθιμένα.

Ν Ε Ι Λ Ο Υ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤ.

Εἰς εἰκόνα Σατύρου ἀπὸ ψηφίδος ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Πάντες μὲν Σάτυροι φιλοκέρτομοι· εἶπε δὲ καὶ σὺ,
 τί περὶς ἑκάστον ὄρων τόνδε γέλωτα χέεις;
 ὦ θάμβος ἔχων γελῶ, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης
 συμφερετὸς, γενέσθην ἐξαπίνης Σάτυρος.

Τ.ΠΙ. Ρ.ΙΣ. ΚΟΜΗΤΑ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΤΛΑΡΙΟΥ.

I.

Εἰς κῆρην αὐτὸν μὴ ἔνδεχομένην.

Ομματὰ Φυλλίς ἔπεμπε κατὰ πλῆθον. ὄρεος ἀλήτης
πλάζετο, Δημοφῶν δ' ἦεν ἄπιτος ἀνὴρ.
νῦν δέ, φίλη, πῖτος μὲν ἐγὼ παρὰ θῖνα θαλάσσης
Δημοφῶν· σὺ δὲ πῶς, Φυλλίς, ἄπιτος ἔφυς;

II.

Εἰς εἰκόνα Φιλίππου ἱατρῶ ἐν Ἀναζάρβῃ.

Ναῖθρος ἐγὼ τελέθεσκον ἀπ' ἰξύος ἐς πόδας ἄκρης,
τῆς πρὶν ἐνεργείης δηρὸν ἀτεμβόμενος,
ζωῆς καὶ θανάτοιο μεταίχμιον, Λῆδι γείτων,
μῦνον ἀναπνέων, τᾶλλα δὲ πάντα νέκυς.
ἀλλὰ σοφὸς με Φίλιππος, ὃν ἐν γραφίδεσσι δοκεύεις,
ζώγρησε, κρυερὴν νῦσον ἀκεσσύμενος·
αὖθις δ' Ἀντωνῖνος, ἅπερ πάρος, ἐν χθονὶ βαίνω,
καὶ ποσὶ πεζεύω, καὶ ὅλος αἰσθάνομαι.

III.

Εἰπὲ νομεῦ, τίνας εἰσὶ φυτῶν τίχες; βαί μὲν ἐλαῖον,
Παλλάδος· αἱ δὲ πέριξ ἡμερίδες, Εὐρομία.
καὶ τίνας οἱ τάχυνες; Β. Δημήτερος. ἄνθεα ποίω
εἰσὶ θεῶν; Β. Ηῆς καὶ ῥοδέης Παφίης.

Πάν φίλε, πηκτίδα μίμνε τειοῖς ἐπὶ χεῖλεσι σύρων,
 Ηχώ γὰρ δῆεις τοῖσδ' ἐνὶ θειλοπέδοις.

T.III p.16.

IV.

Εἰς τὴν ὑπ' αὐτῷ διαρρημμένην Ὀμήρῳ ποίησιν.

Σεῖο βίβλος, μεγάθυμε, Κομητᾶς, Ὀμηρε, δὺ ἄρδην
 εὐρών γηραλέας τεύξατο ὑπλοτέρας.
 γῆρας ὑποξύσας γὰρ ἀριπρεπέας μερόπεσσι
 πέμπαν ἔδειξε σοφοῖς, οἷσιν ἔνεσι νόος.

V.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμφοτέρως, πολύμυθε, Κομητᾶς σεῖο ἀθρήσας
 κύρβεις γηραλέας, θῆκεν ἀειθαλέας.

VI.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εὐρών Κομητᾶς τὰς Ὀμηρεῖας βίβλος
 ἐφθαρμένας τε, κῦδαμῶς ἐσιγμένας,
 τήξας διεσμύλευσα ταύτας ἐντέχνως,
 τὴν σαφείαν ῥήξας μὲν ὡς ἀχρησίαν.
 ἐντεῦθεν οἱ γράφοντες ἔκ ἐσφαλμένως
 μαθητιῶσιν, ὡς εἶοικε μανθάνειν.

Τ.ΙΙΙ.Ρ.ΙΖ. ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝ ΤΩ ΙΠΠΟΔΡΟΜΩ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΣΤΗΛΑΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ.

ΕΙΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ, ΤΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΟΠΑΝ
ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΝ, ΗΝΙΟΧΟΝ.

I.

Πορφύριον Κάλχαντος ἄναξ καὶ δῆμος ἐγείρει
πολλοῖς εὐκαμάτοις βριθόμενον τεφάνοις,
πᾶσι μεθ' ἡνιόχοισι νεώτατον, ὅσσον ἄριστον,
ἀλλὰ τόσον νίκης κάρτος ἐνεγκάμενον.
ἔπρεπέ μιν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μὴδ' ἐνὶ χαλκῷ
ὕτως τοῖς ἄλλοις εἴκελον, ἐτάμεναι.

II.

Τέτραρχη μὲν τὸ πάροιδε διακριδὸν ἴαχε δῆμος,
τὸν Καλχαντιάδην Πορφύριον ποθέων.
αὐτὰρ ὁ δεξιτεροῖσιν ἀνακτορέοιο θώκῃ
ἡνία καὶ ζώνην ἱππῶτιν ἀνθέμενος
κεῖθεν ἐπισπέρχων ἐλάα· μεσσηγυ δ' ἀέθλων
χάλκεος ἰδρύονθι πρῶτον ἵκλον ἔχων.
εἰ δ' ἐτέων γέρας ἦλθε θωώτερον, ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
ὑψιμον, ἀλλὰ μόλις πολλὰ μετὰ τέφρα.

III.

T. III.

Αγχίσην Κυθήρεια, καὶ Εὐδυμίωνα Σελήνη
 φίλατο· καὶ Νίκη νῦν τάχα Πορφύριον,
 ὃς καὶ εὖς ἵππῳ καὶ ὁμόφρονος ἡνιοχῆος
 ἐξ ἐτέρων ἐτέρῃς αἰὲν ἀμειβόμενος,
 πολλάκι κρᾶτα πύκασσε πανημερίοισιν ἀέθλοισι,
 ὃ μογέων, ἑτάρε μῦνον ἐφεισπομένῃς.

P. 18.

IV.

Τῷ σοι ἡΐθῳ Νίκη γέρας, ὃ χρεὼς ἄλλοις
 ὅψε μόλις πολιοῖς, ὥπασε, Πορφύριε.
 καὶ γὰρ ἀριθμήσασα πολυτεφέας σέο μόχθῃς
 εὖρατο γηραιῶν κρέσσονας ἡνιόχων.
 τί πλέον, ὅ ττι καὶ αὐτὸς ἐπευφήμησεν αὐτῆς
 σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγασσάμενος;
 ὀλβίη ἢ Βενέτων πανελεύθερός ἐστι γενέθλη,
 ἧ σε μέγας βασιλεὺς δῶρον ἔνευσεν ἔχειν.

V.

Αλκιμοὶ ἀλκίεντα, σοφοὶ σοφὸν, υἷέα Νίκης
 οἱ Νίκης παῖδες Πορφύριον Βένετοι
 ἄνθισαν, ἀμφοτέραις γὰρ ἀμειβομένοις ἐπὶ πῶλοις
 κυδιάει νίκαις, οἷς πῶρεν, οἷς ἔλαβε.

VI.

Ἄλλοις παυσαμένοισιν, ἀεθλεύοντι δὲ μῆνη
 Πορφυρίῳ βασιλεὺς τῷτο δέδωκε γέρας.
 πολλάκι νικήσας γὰρ, εὖς πῶρεν ὠκέας ἵππῳ,
 λάζετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐσέφετο.

Τ. III. ἔνθεν ἔην Πρασινοῖς ἔρις ἄσπετος, ἔνθεν αὐτή.
ὥς Βενέτης τέρψαις, Κοίρανε, καὶ Πρασίνης.

VII.

Αἱ πάντων ψῆφοί με καὶ εἰσέτι διφρεύοντα
ἔτυσαν Νίκης ἐγγύθι Πορφύριον,
P. 19. δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸς γέρας ἦτεεν· οἱ δ' ἕτεροί με
δίζοντ' αὐτὶς ἔχειν, νεῖκος ἀπειπόμενοι.
μήτι δ' ἡνιόχων περιγίνομαι, οἷσι καὶ ἵππυς
κρείσσονας ἀντιπορῶν, δεῖξα χρειοτέρως.

VIII.

Αὐτὸν Πορφύριον μὲν ἀπηκριβώσατο χαλκῇ
ὁ πλάτης, ἔμπνην οἷα τυπωσάμενος.
τίς δὲ χάριν, τίς ἀεθλα, τίς ἐνθεα δήνεα τέχνης
τεύξει, καὶ νίκην ἔποτ' ἀμειβομένην.

IX.

Εἰκὼνι χαλκείῃ τὸν χάλκεον ἡνιοχῆα
ἄνθετο νικητὴν κοίρανος Λύσονίων,
ὥς σοφὸν, ὥς Βενέτοις πεφιλημένον· ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
Πορφυρίῃ πολλὰς εἰκόνας ὀψόμεθα.

X.

Πορφύριος Λίβυς ἔτος· ἀεθλοφθρων δ' ἐπὶ δίφρων
μᾶνος παντοδαπῶς ἀμφέετο τεφάνως.
Νίκη γὰρ βασιλεῖα μεριζομένη κατὰ δήμους
χρῶμασι καὶ πέπλοις συμμετέβαλλε τύχας·

ἤρμωσε δ' αὐτὸν ἔχειν Βενέτως πλέον, ἔνθεν ἀνέστη
 χρύσεος ἀντ' ἀρετῆς, χάλκεος ἀντὶ πόνων.

T. III.

XI.

Τίς τελέθεις, φίλε κῆρε, γενειάδος ἄκρα χαράσσω;
 βῶ ξένε, Πορφύριος. τίς πατρίς; βῆ Λιβύη.
 τίς δέ σε νῦν τήμησεν; βῆ ἄναξ, χάριν ἱπποσυνάων.
 τίς μάρτυς τελέθει; βῆ δῆμος ὁ τῶν Βενέτων.
 ἔπρεπέ σοι Λύσιππον ἔχειν ἐπιμάρτυρα νίκης
 τοσσατίης, πλάτην ἰθμονα, Πορφύριε.

p. 20.

XII.

Τῆτον Πορφύριον Λιβύη τέκε, θρέψε δὲ Ρώμη,
 Νίκη δ' ἐτεφάνωσεν ἀμοιβὰδδον, ἄλλοτ' ἀπ' ἄλλω
 χρώματος, ἄκρα φέροντα καρήατι σύμβολα νίκης.
 πολλάκι γὰρ δήμους ἠλλάξατο, πολλάκι πώλως
 καὶ ῥ' ὅτ' ἐπὶ μὲν πρῶτος, ποτὲ δ' ὕστατος, ἄλλοτε μέσσος,
 πάντας ὁμῶς νίκησε καὶ ἀντιπάλους καὶ ἑταίρους.

XIII.

Εγγύθι τῆς Νίκης καὶ Ἀλεξάνδρου βασιλῆος
 ἔτης, ἀμφοτέρων κύδεα δρεψάμενος.

XIV.

Πάντα Τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται· ἀλλ' ἐπὶ μένοις
 Πορφύριε καμάτοις ἔλκεται ὄμμα Τύχης.

XV.

Πορφύριον λήξαντα πόνων, λύσαντά τεμίτην,
 καὶ πάρος ἀντ' ἀρετῆς χάλκεον ἑσάοτα,

Tom. III.

Q

Τ. III. τῇδε πάλιν χαλκῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἰδρύσαντο.

πρέσβυ, σὺ δὲ ξείνων ἀντιάσας γερῶν,
 δῆμῳ μὲν βούωντος ἕλες παλιννοστον ἰμάσθλην,
 ὥς δὲ δις ἡβήσας μαίνεαι ἐν σταδίοις.

XVI.

Σὴν τροχαλὴν μάστιγα καὶ ἄσπιδα δῆμος ἀγασθεὶς
 ἤθελέ σε τῆσσι διπλῶν, ὥσπερ ἔδει

Ρ. 21. ἡνίοχον κρατερὸν καὶ ἀριστεύ· διχθὰ δὲ χαλκῶς
 ἔκ ἐχούθῃ, ψυχὴν σεῖο τυπωσάμενος.

XVII.

Εν γῇ κρατήσας παντὸς ἄρματηλάτῃ
 καλῶς ἐπῆρθῃ καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχειν
 Πορφύριος, τὸ θαῦμα δῆμῳ Βενέτων.
 νικῶν γὰρ ἕτος πάντα γῆς διφρηλάτην,
 ἄνεισιν ὥς ἂν καὶ σὺν ἡλίῳ δράμῃ.

XVIII.

Ἰκλον ἀνδρῶν πρῶτον ἕτος ἡνίας
 Πορφύριος Κάλχαντος εἴλκε Βενέτῃ.
 ἐκπλήττομαι δὲ πῶς γράφει χεὶρ ἐμπνούς
 τέτῃ τις ἵππῃς. καὶ γὰρ, ἂν πλήξῃ, πάλιν,
 οἴμαι, δραμεῖται, νίκος εὐρεῖν καὶ πάλιν.

XIX.

Πορφύριον σταδίοισι τίνος χάριν ἡνιοχῆα
 δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἄνθετο τῶν Πρασίνων;

XVIII. 2. Cod. Vat. βενέτῃ.

αὐτὸς ἀναξ κήρυξε. τί γὰρ πλέον; ὃ τι γεραιῖ
εἵνεκεν εὐνοίης, εἵνεκεν ἱπποσύνης.

XX.

Πορφύριον μετ' ἄεθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
κοίρανός οἱ Πρασίνοιοι τῆτο χαριζόμενος.
πολλῶκι γὰρ δῆμος προφερέτερά ἔργα κομίζων
ἤνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Πορφύριον.
διπλὸν ἄνομα τῆτο, τόπερ λάχε χάλκεος ἥρας
ἕτος, ὃ τεθρίπποις κύδος ἐλὼν ἀρετῆς.

XXI.

P. 22.

Ωφελές ὅπλα φέρειν, ἢ φάρεα ταῦτα κομίζειν,
ὥς ἐλατῆρ τελέθων, καὶ πολέμων πρόμαχος.
εὔτε γὰρ ἦλθεν ἀναικτος ὀλεσσιγύραννος ἀκωνῆ,
καὶ σὺ συναιχιμάζων ἠψαο ναυμαχίης.
καὶ διπλῆς, πολύμητι, σοφῶς ἐθράξας νίκης,
τῆς μὲν, πωλομάχῃ, τῆς δὲ, τυραννοφόνῃ.

XXII.

Ὁ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέτεφε πύτνια Νίκη,
ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεθλοφόρον,
εὔτε ἀναξ πολέμιζεν ἔχων Πρασίνοιο ὑπεργγῆς
ἄγρια μαινομένη ἐχθρῷ ἀνακτορέῃ,
καὶ πέσεν κινετόραννος ἐπιφθιμένης τότε Ρώμης,
ἡμαρ δ' Αὔσονίης ἦλθεν ἐλευθερίας.
τῶνεκα τοῖς μὲν ἔδωκεν ἀναξ γέρας, ὥς πάρος εἶχον.
σὺν δὲ τύπον τέχνη ἔξεσε, Πορφύριε.

Τ. III.

XXIII.

Υμετέρων κήρυκες ἀμεμφές εἰσὶν ἀγώνων
οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων, Πορφύριε, τέφανοι.
πάντας γὰρ ταῖοισιν ἀμοιβὰδ' αἰὲν ἐλέγχεις
ἀντιτέχνες, τῆς σῆς παλγυιον ἱποσύνης.
τῦνεκα καὶ ξεῖνον πρεσβήϊον εὖρο μῦνος,
εἰκόνα χαλκείην δῆμῳ ἐν ἀμφοτέρῃ.

XXIV.

Πλάτης χαλκὸν ἔτευξεν ὁμοῖον ἡνιοχῇ·
εἶθε δὲ καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσαστο,
p. 23. ὄγκον ὁμῶ καὶ κάλλος, ὅπερ φύσις ὅψε τεκῆσα
ᾤμοσεν· ὧδ' εἶναι δεύτερον ἢ δύναμαι.
ᾤμοσεν εὐόρκοις ὑπὸ χεῖλεσι· Πορφυρίῃ γὰρ
πρώτῃ καὶ μύθῳ πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

XXV.

Εἰ φθόνος ἡρεμέοι, κρίνειν δ' ἐθέλοιεν ἀέθλους,
πάντες Πορφυρίῃ μάρτυρές εἰσι πόνων.
ναὶ τάχα καὶ φήσαιεν ἀριθμήσαντες ἀγῶνας·
βαῖδ' ὅτ' οὗτος γέρας τοσσατίων καμάτων.
ᾤσσα γὰρ ἡνιοχῆας ἀεὶ μεμερισμένα κοσμεῖ,
εἰς ἐν ἀολλίσσας τηλίκος ἐξεφάνη.

XXVI.

Αἰδομένη χαλκῷ σε πόλις, τριπόδητε, γεραίρει.
ἤθελε γὰρ χρυσῷ· ἀλλ' ἴδεν ἐς Νέμεσιν.
εἰ δὲ τεῖον μέλπων ἢ παύετοί ηἰθάδα νίκην
εὐγνώμων δῆμος, Πορφύριε, Πρασίνων,

ἔμπνοά σοι ξύμπαντες ἀγάλματα· πᾶς δὲ περισσὸς
καὶ χρυσὸς τέτοις εἰς ἔριν ἐρχόμενος.

T. III.

XXVII.

Οὕπῳ σοι μογέοντι Τύχῃ πόρην ἄξια νίκης·
νίκη γὰρ τῆς σῆς μείζονες εὐτυχίης.
ἀλλὰ μέρει πρώτῳ τὰ θεῶν καὶ ἀρείονι μίμνοις
τὴν φθονερὴν τήκων δυσμενέων κραδίην,
οἱ σέθεν εἰσορόωντες ἀεὶ νικῶσαν ἱμάσθλην,
μέμφονται σφετέρην αἰὲν ἀτασθαλίην.

XXVIII.

P. 24.

Ἀλλοις μὲν γεράων πρόφασις χρόνος· οἱ δ' ἐπὶ νίκαις
κρινόμενοι πολιῆς ἢ χατένσι κόμης,
ἀλλ' ἄρετῆς, ὅθεν εὖχος ἀνάπτεται. εἰς ἀπὸ τοίων
Πορφύριος δώρων δις λάχεν ἀγλαίην,
ἐκ ἐτέων δεκάδας, νίκης δ' ἑκατοντάδας αὐχῶν
πολλὰς, καὶ πάσας συγγενέας Χαρίτων.

XXIX.

Πρεσβυτέρης κῦρος μὲν ἔων, πρέσβυς δὲ τε κύρως
νικᾶς, τεθρίππων κέντορας ἀθλοφόρων.
ἔξ δ' ἐτέων ἀνύσας δεκάδας, σήλην ἐπὶ νίκαις
εἶλες, Καλλιόπα, νεύματι κοιρανίης,
ἔφρα μένοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος· αἶθε τοι εἴη,
ὥς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

XXX.

Σῆς τὸδε διφρελάτεια τὸ χάλκεον ἄνθετο Νίκα
δείκηνον μορφᾶς, Καλλιόπα, ζαθέας,

Τ. III. πρέσβυς ὅτι σφριγόνοντας ἐν ἵπποδάμῃ πλέον ἄλκῃ
 νίκησας, γεραρὸς δ' ὦν νέος ἐν σοφίῃ.
 ἔνθεν ἐλευθερόπαις Βενέτων σέο πῆξατο δῆμος
 δοῖα, τὰ μὲν τέχνας, ἄθλα, τὰ δὲ, σθένεος.

XXXI.

Σὺν γῆρας νεβτήτα τεῖν ὑπερέδραμε νίκαις,
 καὶ πάντων κρατέεις πάντοτε, Καλλιόπα.
 ἔνθεν ἄναξ καὶ δῆμος ἐλεύθερος αὖθις ἐγείρει
 τῷτο γέρας, σοφίης μνήμα καὶ ἡγορέης.

P. 15.

XXXII.

Οὗτος, ἐγερεσιθέατρε, τεὸς τύπος, ὃν τοι ἐγείρει
 ἔσμῳς ἄριζήλων, Καλλιόπα, τεφάνων.
 ἔτε γὰρ ἡνίοχος σε παρήπαφεν, ἔτε χαλινοῖς
 δύστομος ἱππεῖη σοῖς ἀπίθῃσε γένυς.
 μῦνος δὴ νίκης γέρας ἄρυσσας. ἥ παρὰ πᾶσι
 δόξαν ἔχεις ἀέθλων ἄθλα λιπεῖν ἑτέροις.

XXXIII.

Καλλιόπα κλυττόμοχθε, τί σοι πλέον, ὃ ττι γεραίρει
 εἰκόνι χαλκοτύπῃ σὺς βασιλεὺς καμάτης,
 δῆμος ὃ μυριόφωνος, ὅλη πτόλις, εὔτε καὶ αὐτῇ
 δυσμενέων παλάμῃ σοῖς ἐπένευσε πόνοις;

ΕΙΣ ΦΑΥΣΤΙΝΟΝ.

T. III.

XXXIV.

Μητέρες εὐάθλων γεράων φρένες, ἢ κράτος ἦβης,
ἢ τάχος ἵπποσύνης, ἢ χρόνος εὐτυχίης.
ἐλήκοι, Φαυστῖνε, τεὸς νόος, ᾧ τάδε πάντα
ἔσπετα, ᾧ Νίκη σύντροφος ἀθάνατος.

XXXV.

Πρὶν σε νέον, Φαυστῖνε, νόος πεφόβητο γερόντων·
νῦν δέ σε πρεσβυγενῇ κάρτος ἔφριξε νέων.
δεύτερα δ' εὔρετο πάντα τεὸς πόνος, ὅς σε γεραίρει
πρέσβυν ἐν ἡϊθέοις, ἐν δὲ γέρεσι νέον.

XXXVI.

p. 26.

Σκόπει τὸ δρεῖμα μηχανουργῷ τῷ δόμῃ.
εἰ μὴ γὰρ ἐξέγατο καρτερᾷ σκέπη,
πρὸς ἑρυνὸς ἂν ᾤετο Φαυστῖνος τρέχων,
ὥς ζῶν σὺν ἵπποις, τὸ κλέος πρὶν Πρασίνων.
ἄρην τέγος γὰρ, καὶ φθανεῖ πρὸς αἰθέρα.

XXXVII.

Φαυστῖνος ἦτος, ὃ πρὶν ἀρματηλάτης,
ὅν δῆμος εὐρὼν τῷ μέρεος τῶν Πρασίνων,
τὴν ἥτταν ἠγνόησε παντελῶς δρόμῳ.
γέρων μὲν ἦν γὰρ, ὡς βλέπεις· τὸ δὲ σθένος
ἦν τις νεάζων, ἢ δ' ὅλως ἡττημένος.

Τ. III.

ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ.

XXXVIII.

Χάλκεος ἦκ' ἔτης βίῳων ἔτι Κωνσταντίνε·

ἀντὶ γὰρ εὐκλείης ἤρκεσε βασκανίῃ.

ὡς δ' ἔθανες, τότε δὴ σε πόλις, ξύμπασα γεραίρει
οἷς δύναται· τί δὲ σῆς ἄξιον ἵπποσύνης;

XXXIX.

Εξότε Κωνσταντίνος ἔδου δόμον Αἴδος εἶσω,
ᾤχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ἡνιόχων.

XL.

Εξότε Κωνσταντίνος ἔδου δόμον Αἴδος εἶσω
πλήτο κατηφείης ἵπποσύνης τᾶδιον.

P. 27. τερπωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονας· ἔ δ' ἐν ἀγυιαῖς
κείνας τὰς φίλας ἔστιν ἰδεῖν ἔριδας.

XLI.

Χρύσειον ἀντ' ἀρετῆς γέρας ἔπρεπε Κωνσταντίνῃ,
ἑόνα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεγκαμένης.

κυρίζων νίκησεν ἀειδομένους ἑλατῆρας·

γηραλέος δὲ νέος δεῖξεν ἀφαιροτέρως.

ἄντινα καὶ μετὰ πότμον ἀειμνήσω τινὶ θεσμῷ

δῆμος καὶ βασιλεὺς ἰδρυσαν ἄζόμενοι.

XLII.

Εικόνα, Κωνσταντίνε, τεῶν ἀνέθεντο πολῖται

μυρόμενοι, ψυχῆς τέρεψιν ἀποιοχομένης.

οἳ κλέος ὁπότε δῆμος ἐπεσφράγισσε θανόντι,

μνήσατο σὺν καμάτων καὶ μετὰ πότμον ἄναξ,

ἔνεκεν ἵππο-ύνης φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη,
ἐν σοὶ παυσαμένη πᾶσα καὶ ἀρξαμένη.

T. III.

XLIII.

Εἰσέτι μὲν ζῶντι πόλις ποτὲ Κωνσταντίνῃ
εἰκόνα χαλκείην βαιὸν ἔκρινε γέρας.
ἦδε γὰρ πᾶς δῆμος ὅσους ἐπὶ κύδει νίκης
αἰὲν ἀεθλεύων ἀμφέθετο τεφάνους.
ὥς δ' ἔθανεν, ποθέουσα, φίλον τύπον ἄλειτο τῷδε,
ὄφρα καὶ ἐσσομένοις μνήσιν ἔχοι καμάτων.

XLIV.

Οἱ Βένετοι Πρασίνοισιν ἐναντίοι αἰὲν ἔδοντες
εἰς ἔν' ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὄρον,
ὥς σε, Κωνσταντῖνε, λαβεῖν ἐπιτύμβιον εὖχος
πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ἀρεσκόμενον.

p. 28.

XLV.

Αὐτολῆς, δύσιός τε, μεσημβρίας τε, καὶ ἄρκτος
σὸς δρόμος ὑψιφαῆς ἀμφιβέβηκεν ὄρας,
ἄφθιτε Κωνσταντῖνε. Θανεῖν δέ σε μή τις ἐνίσπῃ
τῶν γὰρ ἀνικῆτων ἄπτεται ἢ δ' Αἴης.

XLVI.

Εγγύθι τῆς σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰκόνα τήνδε.
ἔπρεπε γὰρ τρισυὲς τύσδ' ἓνα χῶρον ἔχειν,
οἳ καὶ ἐνὶ ταδίοις ἀρετῆς κλέος εἵκελον εὔρον,
νηρίθμων τεφάνων ἱσμὸν ἐλόντες ἴσον.

XLIII. 3. Scr. ἕδει.

Q 5

Τ. III.

XLVII.

Τὸν Φαυσινιάδην πόλις ἄνθετο Κωνσταντῖνον,
 γείτονα μὲν γενεῆς, κρέσσονα δ' ἡνιόχων.
 οὐ γὰρ ἀεθλεύσας ἔκ ἡμέροτεν, ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
 πύσاختο, σὺν νίκῃ καὶ πάρος ἀρξάμενος,
 οὐ καὶ κῆρον εἶντα παλαιότεροι ἡνιοχῆες
 τεψάμενοι τὰ τοῖσι, εἶσαν ἀγωνοθέτην.

XLVIII.

Σοὶ τόδε, Κωνσταντῖνε, τεῇ τροφῇς ὥπασε Νίκη,
 παιδόμεν ἐσπομένη πᾶσαν ἐφ' ἡλικίην.
 πέντε γὰρ ἐν ταῖσις δεκάδας τελέσας ἐνιαυτῶν,
 ἔδ' ἴσον, ἔδ' ὀλίγον εὖρεο λειπόμενον.
 ἀλλ' ἔτι κερρίζων τε καὶ ἄχνοος ἄνδρας ἐνίκας·
 ἡλικας, ἡβήσας· γηραλέος δὲ, νέας.

P. 29.

XLIX.

Ἦθελε Κωνσταντῖνον αἰὲ πόλις ἡνιοχεύειν,
 ἦθελεν, ἀλλὰ πρόω ἔκ ἐπένευσε φύσις.
 εἶνεν ἔων τόδ' ἄγαλμα παραίφασιν εὖρεν ἐρώτων,
 ὄφρα εἰ μὴ λήθῃ καὶ χρόνος ἀμφιβάλοι,
 ἀλλὰ μένοι ποθέουσιν ἔρως, ζῆλος δ' ἐλατῆρσι,
 κόσμος δὲ ταῖσις, ἐσσομένοις δὲ φάτις.
 καὶ τίς ἰδὼν μετόπισθε χερσίονας ἡνιοχῆας
 ὀλβίσσει προτέρην, ἢ μιν ἴδεν, γενεήν.

L.

Πέντε καὶ εἴκοσι μῶνος ἀέθλια Κωνσταντῖνος
 ἐς μίαν ἡριγένειαν ἑλὼν, ἤμειψε μὲν ἵππας

ἀντιπάλαις· κείνους δὲ λαβὼν, ὅς πρόσθεν ἐνίκα,
 τοῖς αὐτοῖς πάλιν εἴλε μίαν τε καὶ εἴκοσι νίκας.
 πολλάκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἕρις ἔμπεσε δῆμῳ,
 τίς μιν ἔχοι· κείνῳ δ' ἔδωσαν κρίσιν ἐκ δύο πέπλων.

T. III.

LI.

Εγρεο Κωνσταντῖνε. τί χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
 σείο διφρεὺς ποθέει δῆμος ἐνὶ ταδίοις,
 σῆς τε διδασκαλῆς ἐπιδευέες ἡνιοχῆς
 εἵαται ὀρφανικοῖς παισὶν ὁμοιότατοι.

LII.

Λευκὸν μεθέλκων ἡνίας Κωνσταντῖνος
 ἂν μὴ καθεῖρκετο τερβότῃ τῷ δόμῳ,
 τῆς τρεῖς ἐνίκα, πρῶτος αἰθέρα φθάνων,
 πνοῆς ἄνευθεν εἶδες αἰθεροδρόμον.
 τέχνη με πείθει τῷτον ἔμπνοον βλέπειν.

LIII.

p. 30.

Κωνσταντῖνος γ' ἦν, ἀλλὰ τοῖς πάσαι χρόνοις,
 λευκῆς χροῆς τέτριππον ἔλκων εὐτρόφως.
 ἀφ' ἧ δὲ τῷτον ἤρπασεν Χάρων, ἔδω
 τὸ φῶς ἀμίλλης ἱππικῶνδρομημάτων,
 καὶ πᾶσα τέρψις τῷ θεάτρῳ, καὶ τέχνη.

LIII. I. Scr. Κωνσταντῖνος. 3. Cod. Planud. ἤρπασε x.

T.III.

ΕΙΣ ΟΤΡΑΝΙΟΝ.

LIV.

Σοὶ καὶ ἀεθλεύοντι μῶνον, λήξαντί τ' ἀεθλῶν
 τῷτο γέρας Νίκη δις πόρεν, Οὐράνιε,
 δήμῳ ἀπ' ἀμφοτέρω. σὺ γὰρ πάρος ἐν Βενέτοις μὲν
 εἴκοσι κυδίστων τέμμα φέρεις ἐτέων.
 παύσαιο δ' ἱπποσύνης· Πρασίνων δέ σε δίξετο δῆμος·
 τοῖσδε σὺ μὲν νίκην· οἱ δ' ἄρα σοι τὸ γέρας.

LV.

Ἀμφοτέροις εἷς μῶνος ἀριτεύσας παρὰ δήμοις
 κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράνιος,
 εἰσέτι διφρεῶν. τὸ δέ οἱ γέρας ἤλυθε πρῶτον
 ἐκ Πρασίνων, οἷς δὴ γείτονα χῶρον ἔχει.
 αἵ τοι καὶ τὰδίοιο πεπαυμένοι ἤγαγον αὖθις
 εἰς δίφρου, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

LVI.

Παυσάμενον τὰδίων βασιλεὺς ἐπ' ἀγακλείῃ νίκη
 αὖθις ὑπὲρ δίφρων βῆσεν ἀεθλοφόρων
 P. 31. Οὐράνιον, δήμοισι φέρων χάριν· ἔ ποθέει γὰρ
 ἢ πόλις Οὐρανίᾳ νόσφιν ἀεθλοσύνας.
 τῆνεκα διφρεῶντα τὸ δεύτερον, ὑσατίης τε
 νίκης καὶ προτέρης, τῆσεν ἀγασσαμένη.

LVII.

Ἴσον κυδαλίμοις Φαυτινιάδῃ τε, καὶ αὐτῷ
 Φαυσίνῳ, βασιλεὺς τῆσε παρ' ἀμφοτέροις

Οὐράνιον, τῷ δῆμος ἀμετρήτης διὰ νίκης

T. III

ἡγαθὸν Πέλοπος θῆκεν ἐπωνυμίην.

ΩΣ ΛΙΕΙ ΤΟΝ ΟΜΟΙΟΝ ΛΕΙ ΘΕΟΣ ΩΣ ΤΟΝ ΟΜΟΙΟΝ

τῶσδε τις εἰσορόων φθέγγεται ἀτρεκέως.

LVIII.

Οὐράνιος Νίκαιαν ἔχει πέλας, ὀπλοτέρην τε
 Ρώμην, τῆς μὲν ἐὼν, τῇ δ' ἐνὶ κῦδος ἐλών.
 νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ περιδέξιός ἦεν
 τῇ καὶ τῇ προθέειν, ἢ παρεξέλααν.
 τῦνεκα καὶ χρυσέῳ μιν ἀνεγράψαντο μετάλλῃ,
 κυδίτῳ κτεάνῳ κύδιμον ἡνίοχον.

ΕΙΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ.

LIX.

Τῦτον Ἰουλιανὸν τυρίης βλάστημα τιθήνης,
 ἡνίοχον πολλὰς δεξάμενον τεφάνης,
 αὐτὸς ἄναξ, καὶ δῆμος ἄπας, καὶ πότνια βυλῇ
 ἔστησαν, κοινὴν ψῆφον ἐνεγκάμενοι.
 γήραϊ γὰρ σπείων ἀπεπαύσατο· πᾶσι δὲ φίλτρον
 κάλλιπεν, οἷσιν ἔρωσ ἦνθεν ἀντιπάλων.

p. 32.

LX.

Χεῖρ οἷδε γεννᾷν τὰς πάσαις τεθνηκότας.
 Ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάσαι σθένει,
 ἔλκων, μετέλκων Ρυσίᾳ τὰς ἡνίας·
 καὶ νῦν γραφεὶς ἔστηκεν ὑψὺ σὺν δίφρῳ,
 τὸ νεῦμα χεῖρ μένει δὲ, τὴν νύσσαν δότε.

T. III.

LXL

Ἰαλιανὸς ὕτος ἄρμα ρυσίῃ
 ἔχων εἰκά τῷς ἐναντίας δρόμῳ.
 ἀλλ' εἰ γραφεὺς παρῆχε καὶ πνοῆς χάριν,
 ἔτοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης,
 καὶ πρόσθεν ἔλθειν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ τέλος.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

LXII.

Ταύτην Εὐσεβίῃ Βυζαντίας εἰκόνα ρώμη
 πρὸς δισσαῖς ἑτέραις, εἵνεκεν ἵπποσύνης.
 ὃ γὰρ ὅγ' ἀμφήριτον ἑλὼν ἐτέψατο νίκην,
 ἀλλὰ πολὺ κρατέων ποσσὶ καὶ ἡγορέῃ.
 τῷνεκεν ἀντιβίων ἔριν ἔσβεσεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
 δῆμῳ τὴν προτέρην παῦσε διχομασίην.

LXI. 5. Fort. λαβεῖν καινὴν ε.

FINIS TOMI TERTII.

